

UDKAST

Forslag

til

Lov om ændring af lov om elforsyning og forskellige andre love¹
(Tariffer, udfasning af PSO, forenkling af bevillingskrav for VE elproduktion, justering af netvirksomheders økonomiske regulering, opfølgning på konkurrenceanalysen, m.v.)

§ 1

I lov om elforsyning, jf. lovbekendtgørelse nr. 984 af 12. maj 2021, som ændret ved § 7 i lov nr. 883 af 12. maj 2021 og § 4 i lov nr. 923 af 18. maj 2021, foretages følgende ændringer:

1. Overalt i loven ændres »elforbruger« til: »elkunde«.
2. Overalt i loven ændres »elforbrugere« til: »elkunder«.
3. Overalt i loven ændres »forbrugere« til: »elkunder«.
4. § 1 affattes således:

»§ 1. Lovens formål er at sikre, at landets elforsyning tilrettelægges og gennemføres i overensstemmelse med hensynet til klima, miljø, elforsynings-sikkerhed, forbrugerbeskyttelse og samfundsøkonomi.

Stk. 2. Loven skal inden for dette formål

¹ Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2019/944/EU af 5. juni 2019 om fælles regler for det indre marked for elektricitet og om ændring af direktiv 2012/27/EU (omarbejdning), EU-Tidende 2019, nr. L 158, side 125.

UDKAST

1. sikre elkunder adgang til rimelige priser,
2. fremme anvendelsen af vedvarende og miljøvenlige energikilder,
3. fremme effektiv energianvendelse,
4. fremme fleksibilitet i energisystemet,
5. sikre en effektiv anvendelse af økonomiske ressourcer,
6. sikre konkurrencen i elsektoren, og
7. fremme sektorintegration.

5. I § 5, nr. 4, ændres »Slutkunde eller gruppe af slutkunder,« til: »Elkunde eller gruppe af elkunder,«.

6. I § 5, nr. 11, § 22, stk. 1, nr. 6, § 72 b, stk. 1, 2. pkt., § 72 b, stk. 3, § 77, stk. 4, 1. pkt., ændres »forbrugerne« til: »elkunderne«.

7. I § 5 indsættes efter nr. 12 som nyt nummer:

»13) *Elkunde*: En fysisk eller juridisk person, der råder over et aftagenummer.«

Nr. 13-32 bliver herefter nr. 14-33.

8. I § 5, nr. 19, der bliver nr. 20, ændres »tilførsel af hurtig reaktiv strøm« til: »hurtig tilførsel af reaktiv strøm«.

9. I § 6, stk. 1, 1. og 3. pkt., § 72 a, stk. 3, 2. pkt., § 72 e, stk. 5, 2. pkt., og § 72 f, stk. 1, 1. pkt., ændres »elforbrugeren« til: »elkunden«.

10. I § 6, stk. 2, og § 72 e, stk. 6, 3. pkt., ændres »elforbrugers« til: »elkundens«.

11. I § 6 a, stk. 2, nr. 1, ændres »forbrugers« til: »elkundens«.

12. I § 6 a, stk. 2, nr. 2, § 72 a, stk. 3, 1. pkt., og § 72 c, stk. 3, ændres »forbruger« til: »elkunde«.

13. I § 6 a, stk. 4, ændres »forbrugernes« til: »elkundernes«.

14. § 6 b affattes således:

»§ 6 b. En elhandelsvirksomhed, som tilbyder levering af elektricitet til husholdningsforbrugere, skal på anmodning om levering og mod betaling levere ethvert elprodukt til husholdningsforbrugere inden for det eller de netområder, hvor elhandelsvirksomheden tilbyder elprodukter.

Stk. 2. Klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætter nærmere regler om leveringspligten efter stk. 1, herunder regler om elhandelsvirksomheders opkrævning af sikkerhedsstillelse fra husholdningsforbrugere, regler om ophævelse af aftaler om levering, regler om en husholdningsforbrugers ret til at kræve levering fra en elhandelsvirksomhed, der har hævet leveringsafta-

UDKAST

len, samt regler om forsyningsafbrydelse ved manglende indbetaling af sikkerhed. Regler efter dette stk. omfatter bl.a. sikkerhedens størrelse, forrentning, tilbagebetaling, samt betingelser, vilkår, frister og afholdelse af omkostninger, der er forbundet med en forsyningsafbrydelse.

Stk. 3. Klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætter nærmere regler om leveringspligten efter stk. 1, herunder om prisforskelle på produkter, der er omfattet af geografiske differentierede tariffer efter §73, stk. 1, undtagelser fra leveringspligten, herunder for levering af elektricitet til deltagere og kapitalejere i borgerenergifællesskaber og levering af elektricitet i forbindelse med aggregering.

Stk. 4. Klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætter regler om elhandelsvirksomhedernes pligt til at udbyde dynamiske elpriskontrakter.

Stk. 5. Klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætter regler om, at Forsyningstilsynet fører tilsyn med elhandelsvirksomheders overholdelse af leveringspligten, jf. stk. 1-3.

Stk. 6. Klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætter regler om indbringelser af klager for det private ankenævn på energiområdet.«

15. § 6 c affattes således:

»§ 6 c. Ejeren af en ejendom skal betale for levering af elektricitet til et aftagenummer, der forsyner ejendommen eller dele heraf i henhold til regler udstedt i medfør af stk. 2. Betalingsforpligtelsen indtræder ikke i det omfang, der er indgået en aftale mellem en elhandelsvirksomhed og ejeren eller med en anden elkunde om levering af elektricitet til aftagenummeret i medfør af § 6.

Stk. 2. Klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætter regler om ejeren af en ejendoms betalingsforpligtelse efter stk. 1, 1. pkt., og ejerens og elhandelsvirksomhedens rettigheder og forpligtelser i denne forbindelse, herunder

1. indtræden, varighed, priser og vilkår for betalingsforpligtelsen,
2. elhandelsvirksomhedens pligt til at give meddelelse til ejeren, og
3. elhandelsvirksomhedens adgang til at anmode netvirksomheden om at afbryde levering af elektricitet til et aftagenummer uden ejeren af ejendommens accept.«

16. Efter § 6 d indsættes som §§ 6 e-g:

»§ 6 e. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om kompensation af elkunderne for de omkostninger de måtte blive pålagt som følge af netvirksomhedernes nødvendige omkostninger til

- 1) nettilslutning af anlæg omfattet af § 30 i lov om vedvarende energi,
- 2) nettab, drift og vedligehold relateret til anlæg omfattet af § 30 i lov om vedvarende energi, og
- 3) nettilslutning af anlæg omfattet af § 67.

UDKAST

Stk. 2. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan således fastsætte regler om ordningens afgrænsning, gennemførelse og administration, betingelser og vilkår for kompensation, forpligtelser for netvirksomhederne, samt bortfald og tilbagebetaling af kompensation ved manglende overholdelse af betingelser og vilkår.

Stk. 3. Klima-, energi og forsyningsministeren kan fastsætte regler om tilsyn med ordningen samt klageadgang, herunder at klager ikke kan indbringes for anden administrativ myndighed end Energiklagenævnet.«

»§ 6 f. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler til brug for afslutning af slutregnskabet for de offentlige forpligtelser, herunder om en bagatelgrænse for opkrævning eller tilbagebetaling af beløb til offentlige forpligtelser.«

»§ 6 g. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om nettoafregning for egenproducenter af elektricitet, herunder regler om opgørelse og måling af elproduktion og forbrug og regler for afgørelse om årsbaseret nettoafregning. Ministeren kan endvidere fastsætte regler om, at lejere, der ikke selv producerer elektricitet, kan omfattes af 1. pkt., for den elektricitet, som de forbruger, når elektriciteten er produceret på nærmere angivne elproduktionsanlæg med en begrænset eleffekt eller elproduktion, som anvender vedvarende energikilder omfattet af lov om fremme af vedvarende energi, og som er etableret i tilknytning til forbrugsstedet.«

17. § 7 ophæves.

18. §§ 8-8 b ophæves.

19. § 9 a ophæves.

20. I § 10 indsættes som *stk. 8*:

»*Stk. 8.* Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om undtagelse fra bevillingspligten for elproduktion fra anlæg, som er omfattet af *stk. 1*.«

21. I § 11 indsættes i *stk. 1* som nyt punktum: »Det samme gælder elproduktion fra anlæg, der er undtaget fra bevillingspligten i regler udstedt i medfør af § 10, *stk. 8*.«

22. I § 11, *stk. 2*, indsættes efter »tilladelse«: »til etablering af nye elproduktionsanlæg samt væsentlige ændringer i bestående anlæg«.

23. I § 11 indsættes efter *stk. 2* som nyt stykke:

»*Stk. 3.* Meddelelse af tilladelse til elproduktion fra anlæg er betinget af, at ansøgeren opfylder krav til ejerens tekniske og finansielle kapacitet.«

Stk. 3 bliver herefter *stk. 4*.

UDKAST

24. I § 11 indsættes efter stk. 3, som bliver stk. 4, som nyt stykke:

»Stk. 5. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan bestemme, at visse elproduktionsanlæg skal undtages fra kravet om tilladelse i stk. 1.«

Stk. 4 bliver herefter stk. 6.

25. I § 12 indsættes som *stk. 2*:

»Stk. 2. I tilladelser til elproduktion efter § 11 kan der ud over de vilkår, der kan fastsættes i medfør af stk. 1, i særlige tilfælde af hensyn til opfyldelse af lovens formål fastsættes sådanne vilkår, som er begrundet i virksomhedens særlige forhold. Endvidere kan der fastsættes vilkår, som er nødvendige af hensyn til overholdelsen af EU-regler eller EU-henstillinger på området.«

26. I § 19 a, *stk. 1*, ændres »stk. 2-8« til: »stk. 2-10«.

27. I § 19 a indsættes efter stk. 1, som nyt stykke:

»Stk. 2. Hver virksomhed, der ejer et transmissionsnet, skal optræde som transmissionsvirksomhed.«

Stk. 2-8 bliver herefter stk. 3-9.

28. I § 19 a indsættes som *stk. 10*:

»Stk. 10. Kravet i stk. 2 anses for opfyldt når to eller flere virksomheder, der ejer transmissionsnet, har oprettet et joint venture, der varetager transmissionsopgaver i Danmark og en eller flere andre EU-medlemsstater for de pågældende transmissionsnet.«

29. I § 20 a, *stk. 1, 1. pkt.*, ændres »Transmissionsvirksomheder, der ikke er ejermæssig adskilt i henhold til § 19 a, og netvirksomheder« til: »Netvirksomheder«, og efter »skal opstille« indsættes: »og offentliggøre«.

30. § 20 a, *stk. 2, 2. pkt.*, ophæves.

31. § 20 a, *stk. 3 og 4*, ophæves.

Stk. 5 bliver herefter stk. 3.

32. I § 20 a, *stk. 5*, der bliver stk. 3, ændres »stk. 1« til: »stk. 1 og 2«, og efter »skal kontrolleres« indsættes: », og om den overvågningsansvarliges uafhængighed, opgaver og kompetencer«.

33. I § 22, *stk. 1, nr. 6*, ændres »stærkstrømanlæg og« til: »stærkstrømanlæg,«.

34. I § 22, *stk. 1, nr. 7*, ændres »hvert andet år.« til: »hvert andet år, og«.

35. I § 22, *stk. 1*, indsættes som *nr. 8*:

»8) frisætte data ved at offentliggøre anonymiserede målerdata vedrørende elforbrug og elproduktion og anden relevant data, som netvirksomheden indsamler som led i at efterkomme sin forpligtelse i medfør af stk. 3, 1. pkt.«

UDKAST

36. I § 22, *stk. 5, 1. pkt.*, ændres »nr. 1-6,« til: »nr. 1-6 og nr. 8,« og efter »elektricitet,« indsættes: »om datafrisættelse, «.

37. I § 26 indsættes som *stk. 4*:

»Stk. 4. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte nærmere regler om procedure for at udarbejde og godkende regler fastsat i henhold til *stk. 3*, herunder om Energinets tilsyn.

38. I § 27 *b* indsættes som *stk. 4*:

»*Stk. 4.* Ejere af elproduktionsanlæg med en kapacitet på mere end 25 MW skal underrette Energinet mindst et år i forvejen, når det besluttes, at anlægget skal lukkes eller tages ud af drift, så det ikke er til rådighed i en længere periode.«

39. I § 27 *c, stk. 2*, indsættes efter »Europa-Kommissionens forordning om fastsættelse af retningslinjer for drift af elektricitetstransmissionssystemer«: », jf. dog artikel 13, *stk. 7* i Europa-Parlamentets og Rådets forordning om det indre marked for elektricitet«.

40. § 28, *stk. 1*, ophæves.

Stk. 2 og *3* bliver herefter *stk. 1* og *2*.

41. I § 28, *stk. 2, nr. 8*, der bliver til *stk. 1, nr. 8*, udgår: »og om omkostninger til offentlige forpligtelser, jf. § 8, «.

42. I § 28, *stk. 2*, der bliver til *stk. 1*, ophæves *nr. 14*.

Nr. 15-21 bliver herefter til *nr. 14-20*.

43. § 28, *stk. 3*, der bliver *stk. 2*, indsættes efter »bestemmelser«: », herunder regler om proceduren for at udarbejde og godkende forskrifter, samt Energinets tilsyn med forskrifter«.

44. *Overskriften før § 45* affattes således:

»*Netvirksomheders funktionelle adskillelse*«

45. § 45 affattes således:

»§ 45. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om en netvirksomheds funktionelle adskillelse fra selskabsmæssig forbundne kommercielle aktiviteter, der ikke er monopolaktiviteter. Ministeren kan i denne forbindelse fastsætte regler om ledelsens habilitet, herunder om ledelsens uafhængighed af erhvervsmæssige interesser, om ledelsens kompetencer og om netvirksomhedens uafhængige beslutningstagning i øvrigt.«

46. § 46, *stk. 3* affattes således:

UDKAST

»**Stk. 3.** Klima-, energi og forsyningsministeren kan fastsætte regler om vurdering af markedsmæssigheden og om fastsættelse af den markedsmæssige pris, herunder regler om metoder til fastsættelse af den markedsmæssige pris, for aftaler omfattet af stk. 1. «

47. I § 46, stk. 4, indsættes efter »og rækkevidde«: », om offentliggørelse af oplysninger.«.

48. I § 47 a, stk. 1, udgår »direkte og indirekte«.

49. I § 47 b udgår »direkte og indirekte«.

50. Efter § 47 b indsættes:

»§ **47 c.** Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om de kollektive elforsyningsvirksomheders indirekte varetagelse af energilageraktiviteter og ladestanderaktiviteter og om netvirksomheders indirekte varetagelse af konkurrenceudsatte elektricitetsaktiviteter i øvrigt, herunder elproduktion, elhandel og aggregering.«

51. I § 49, udgår » og betaling af omkostninger til offentlige forpligtelser, jf. § 8, stk. 1«.

52. Efter § 50 indsættes:

»§ **50 a.** Klima-, energi- og forsyningsministeren fører tilsyn med overholdelsen af vilkår og krav i tilladelser til elproduktion efter § 11, stk. 1. *Stk. 2.* Tilladelsesindehavere til elproduktion efter § 11, stk. 1, skal eje de anlæg, som anvendes til gennemførelsen af elproduktionsaktiviteten.«

53. I § 51 a, stk. 1, indsættes efter »Bevillingshavere«: »eller tilladelsesindehavere«, og efter »af bevilling« indsættes: »eller tilladelse«.

54. I § 51 d, stk. 1, indsættes efter »§ 10, stk. 1,«: »eller med tilladelse til elproduktion fra anlæg over 25 MW efter § 29 i lov om fremme af vedvarende energi eller § 11,«.

55. I § 52 indsættes efter »bevilling«: »og tilladelse til elproduktion efter § 11«.

56. I § 53, stk. 1, indsættes efter »Bevillinger efter denne lov«: »og tilladelser til elproduktion efter § 11«.

57. I § 63 a, stk. 3 og § 72 c, stk. 2, 4 og 6, ændres »forbrugeren« til: »elkunden«.

58. § 65, stk. 1, 2. pkt., ophæves.

59. § 67 ophæves, og i stedet indsættes:

UDKAST

»§ 67. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om tilslutning m.m. af miljøvenlige el- og kraft-varme-produktionsanlæg.«

60. I § 69, stk. 4, nr. 1, udgår », utilstrækkelig leveringskvalitet«.

61. I § 69, stk. 4, nr. 3, indsættes efter »Justeringer«: »i forbindelse med netvirksomhedernes leveringskvalitet og justeringer«.

62. § 69, stk. 5, nr. 6, affattes således:

»6) Netvirksomheders leveringskvalitet og justeringer af netvirksomheders indtægtsrammer i forbindelse hermed.«

63. I § 69, stk. 5, indsættes som nr. 11:

»11) Fusioner og spaltningers påvirkning på indtægtsrammen.«

64. I § 72 a, stk. 1, udgår », § 8, stk. 4,«.

65. I § 72 b, stk. 1, 2. pkt., ændres »§ 8, stk. 2 og 3, omkostninger til offentlige forpligtelser, jf. § 8, stk. 1« til: »§ 73, stk. 3,«.

66. I § 72 b, stk. 1, 3. pkt., udgår »og betaling af omkostninger til offentlige forpligtelser, jf. § 8, stk. 1,«.

67. I § 72 d, stk. 1, 3. pkt., udgår »for omkostninger i medfør af § 8, stk. 1, og«

68. I § 72 e, stk. 6, 2. pkt., ændres »Elforbrugeren« til: »Elkunden«.

69. I § 72 f, stk. 1, 3. pkt., udgår »betaling for omkostninger i medfør af § 8, stk. 1,«

70. I § 73, stk. 1, 1. pkt., ændres »køberkategorier« til »kategorier af netbrugere«.

71. I § 73, stk. 1, 2. pkt., ændres »kun tilladt i særlige tilfælde« til: »tilladt over for elproducenter« og som nyt punktum indsættes: »Prisdifferentiering på baggrund af en geografisk afgrænsning er kun tilladt i særlige tilfælde over for elkunder.«

72. I § 73 indsættes som stk. 3:

»Stk. 3. De kollektive elforsyningsvirksomheders omkostninger i medfør af denne lov og lov om fremme af vedvarende energi påhviler de brugere, der modtager virksomhedens ydelser, og opkræves gennem den enkelte virksomheds tariffer, medmindre omkostningerne er finansieret på anden måde, herunder af statsmidler.«

73. I § 77, stk. 4, ændres »forbrugerpriserne« til: »kundepriserne«.

74. I § 84 a indsættes som stk. 6:

»Stk. 6. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om netvirksomheders dataadskillelse.«

75. I § 85 a, stk. 1, ændres »opkrævning og udbetaling af beløb til dækning af nødvendige omkostninger ved at gennemføre de offentlige forpligtelser, der påhviler de kollektive elforsyningsvirksomheder efter« til »registrering af stamdata for elproducerende anlæg omfattet af«, og i stk. 2, nr. 2, udgår »eller Energinet«.

76. I § 85 b, stk. 1, indsættes efter »§§ 10 og 19«: », har tilladelse til elproduktion fra anlæg over 25 MW efter § 29 i lov om fremme af vedvarende energi eller § 11,«.

77. I § 85 c, stk. 1, indsættes efter »§§ 10 og 19,«: »har tilladelse til elproduktion fra anlæg over 25 MW efter § 29 i lov om fremme af vedvarende energi eller § 11,«.

78. Efter § 86 indsættes som § 86 a:

»§ 86 a.

Energinet kan pålægge adressaten for påbud daglige eller ugentlige bøder for at undlade at efterkomme påbud efter § 31, stk. 3, eller påbud i medfør af regler udstedt efter § 26, stk. 3, eller § 28, stk. 2.«

79. I § 87, stk. 1, nr. 10, ændres »§ 19 a, stk. 8« til: »§ 19 a, stk. 9«.

80. § 89, stk. 2, ophæves.

81. I § 89, stk. 3, 1. pkt., udgår »og Energinets afgørelser nævnt i stk. 2 «.

82. I § 92 a indsættes som stk. 2:

»Stk. 2. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om, at forskrifter udstedt af Energinet i medfør af § 26, stk.3, § 28, stk. 2, nr. 12-13, ikke indføres i Lovtidende.«

Stk. 2 bliver herefter stk. 3.

83. Efter § 98 indsættes:

»§ 98 a. Bevillinger til elproduktion fra anlæg, som er undtaget fra bevilningspligten efter regler udstedt i medfør af § 10, stk. 8, opretholdes i overensstemmelse med deres indhold og varighed.

UDKAST

Stk. 2. Vil en virksomhed med bevilling, som er omfattet af stk. 1, fortsætte driften, skal virksomheden inden bevillingens udløb have tilladelse efter § 11 til elproduktion fra anlægget.

Stk. 3. Bevillinger, som er omfattet af stk. 1, ophæves ved meddelelse af tilladelse til elproduktion efter § 11.«

§ 2

I lov om fremme af vedvarende energi, jf. lovbekendtgørelse nr. 125 af 7. februar 2020, som ændret bl.a. ved § 1 i lov nr. 883 af 12. maj 2021 og senest ved § 2 i lov nr. 923 af 18. maj 2021, foretages følgende ændringer:

1. I § 30, *stk. 1, nr. 4*, ændres »jf. § 8, stk. 1 og 2,« til: »jf. § 73, stk. 3,«.

2. I § 49, *stk. 5*, ophæves 1. pkt., og i 2. *pkt.*, der bliver til 1. pkt., ændres »Ministeren kan endvidere« til: »Klima-, energi- og forsyningsministeren kan«.

§ 3

I lov nr. 1390 af 23. december 2012 om ændring af lov om fremme af vedvarende energi, lov om elforsyning, lov om afgift af elektricitet og ligningsloven (Støtte til solcelleanlæg og øvrige små vedvarende energi-anlæg m.v.), som ændret ved § 6 i lov nr. 641 af 12. juni 2013, § 2 i lov nr. 900 af 4. juli 2013 og senest ved § 2 lov nr. 578 af 4. maj 2015, foretages følgende ændringer:

1. I § 6, *stk. 6*, indsættes som 3. og 4. *pkt.*:

»Det er endvidere en forudsætning for afgiftsfritagelsen efter 1. pkt., at egenproducenten senest den 31. marts 2022 har anmodet om, at der afregnes på årsbasis. Energinet fører et register med oplysninger om ejer af elproduktionsanlægget, installeret effekt, aftagenummer og aftagenummerets adresse og om, at der i Bygnings- og Boligregistret er opført en boligenhed for denne adresse, vedrørende hvert enkelt elproduktionsanlæg, som 1. pkt. finder anvendelse for.«

§ 4

Stk. 1. Loven træder i kraft den

Stk. 2. § 1, nr. 60 og 61, har virkning for netvirksomheders årlige indtægtsrammer fra 2025.

UDKAST

Stk. 3. For netvirksomheders årlige indtægtsrammer finder de hidtil gældende regler i § 69, stk. 4, nr. 1 og 3, i lov om elforsyning, jf. lovbekendtgørelse nr. 984 af 12. maj 2021, anvendelse til og med 2024.

Stk. 4. Regler fastsat i medfør af § 20 a, stk. 5, § 26, stk. 3, § 28, stk. 3, § 45, stk. 4, § 46, stk. 3 og 4, §§ 47 a og 47 b, § 69, stk. 5, nr. 6, § 85 a, stk. 1 og 2, samt § 92 a, stk. 2, i lov om elforsyning, jf. lovbekendtgørelse nr. 984 af 12. maj 2021, forbliver i kraft, indtil de ophæves eller afløses af nye regler fastsat i medfør af denne lov.

Stk. 5. De hidtil gældende regler i § 8, stk. 1, 4 og 5, § 28, stk. 1, 28, stk. 2, nr. 8, 28, stk. 2, nr. 14, § 49, § 72 a, stk. 1, § 72 b, stk. 1, § 72 d, stk. 1, § 72, stk. 1, § 85 a, finder anvendelse, indtil slutregnskabet for de offentlige forpligtelser er opgjort i 2. kvartal i 2022. Til brug for afslutning af regnskabet for de offentlige forpligtelser skal netvirksomhederne indsende ansøgning om udligning af nødvendige omkostninger til nettilslutning afholdt i 2021 inden den 3. januar 2022 og indsende ansøgning om udligning af nødvendige omkostninger til nettab, drift og vedligehold afholdt i 2021 inden den 10. januar 2022 for at kunne få udligning i henhold elforsyningslovens § 8, stk. 1, nr. 4 sammenholdt med § 67 i lov om elforsyning og § 30 i lov om fremme af vedvarende energi samt regler udstedt i medfør heraf.

Stk. 6. Ansøgninger efter regler udstedt i medfør af § 9 a, i lov om elforsyning, jf. lovbekendtgørelse nr. 984 af 27. maj 2021, og som er modtaget, inden denne lovs ikrafttræden behandles efter de hidtil gældende regler.

Stk. 7. Regler om time- og årsbaseret nettoafregning, der er udstedt i medfør af § 8 b i lov om elforsyning, jf. lovbekendtgørelse nr. 984 af 12. maj 2021, som ændret senest ved lov nr. 923 af 18. maj 2021, forbliver i kraft, indtil de ophæves eller afløses af nye regler fastsat i medfør af denne lov.

Stk. 8. En netvirksomhed skal senest fra den 31. december 2022 frisætte data i medfør af § 22, stk. 1, nr. 8, i lov om elforsyning, jf. denne lovs § 1, nr. 35.«

Bemærkninger til lovforslaget
Almindelige bemærkninger

Indholdsfortegnelse:

1. Indledning

2. Lovforslagets baggrund

3. Lovforslagets hovedpunkter

3.1. Modernisering af elforsyningsloven

3.1.1. Formålsbestemmelsen

3.1.1.1. Gældende ret

3.1.1.2. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser

3.1.1.3. Den foreslåede ordning

3.1.2. Detailbestemmelser

3.1.2.1. Gældende ret

3.1.2.2. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser

3.1.2.3. Den foreslåede ordning

3.1.3. Forbruger- og kundebegreber

3.1.3.1. Gældende ret

3.1.3.2. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser

3.1.3.3. Den foreslåede ordning

3.1.4. Energinets forskrifter

3.1.4.1. Gældende ret

3.1.4.2. El-reguleringsudvalget

3.1.4.3. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser

3.1.4.4. Den foreslåede ordning

3.1.5. Forenkling af bevillingskravet for VE el-produktion

3.1.5.1. Gældende ret

3.1.5.2. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser

3.1.5.3. Den foreslåede ordning

3.2. Transmissionsnet og udlandsforbindelser

3.2.1. Gældende ret

3.2.2. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser

3.2.3. Den foreslåede ordning

3.3. Ophævelse af PSO-systemet

3.3.1. Gældende ret

3.3.2. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser

3.3.3. Den foreslåede ordning

3.4. Overgangsordning for omkostninger forbundet med nettilslutning

3.4.1. Gældende ret

3.4.2. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser

3.4.3. Den foreslåede ordning

3.5. Omkostningsægte prissignaler for VE-producenter

3.5.1. Gældende ret

3.5.2. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser

3.5.3. Den foreslåede ordning

3.6. Henvisning til elmarkedsforordningens art. 13, stk. 7 i elforsyningsloven

3.6.1. Gældende ret

3.6.2. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser

3.6.3. Den foreslåede ordning

3.7. Justering af netvirksomhedernes økonomiske regulering

3.7.1. *Leveringskvalitet*

3.7.1.1. Gældende ret

3.7.1.2. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser

3.7.1.3. Den foreslåede ordning

3.7.2. *Fusioner og spaltninger*

3.7.2.1. Gældende ret

3.7.2.2. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser

3.7.2.3. Den foreslåede ordning

3.8. Opfølgning på konkurrenceanalysen

3.8.1. *Netvirksomheders funktionelle adskillelse m.v.*

3.8.1.1. *Ledelsens habilitet m.v.*

3.8.1.1.1. Gældende ret

3.8.1.1.2. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser

3.8.1.1.3. Den foreslåede ordning

3.8.1.2. *Forbud mod netvirksomheders indirekte varetagelse af konkurrenceudsatte elektricitetsaktiviteter*

3.8.1.2.1. Gældende ret

3.8.1.2.2. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser

3.8.1.2.3. Den foreslåede ordning

3.8.1.3. *Dataadskillelse*

3.8.1.3.1. Gældende ret

3.8.1.3.2. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser

3.8.1.3.3. Den foreslåede ordning

3.8.1.4. *Interne overvågningsprogrammer*

3.8.1.4.1. Gældende ret

3.8.1.4.2. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser

3.8.1.4.3. Den foreslåede ordning

3.8.2. *Markedsmæssighed*

3.8.2.1. Gældende ret

3.8.2.2. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser

3.8.2.3. Den foreslåede ordning

3.9. Datafrisættelse

3.9.1. Gældende ret

3.9.2. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser

3.9.3. Den foreslåede ordning

3.10. Årsbaseret nettoafregning for elafgift

3.10.1. Gældende ret

3.10.2. Skatteministeriets overvejelser

3.10.3. Den foreslåede ordning

4. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige

5. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

6. Administrative konsekvenser for borgerne

7. Klimamæssige konsekvenser

8. Miljø- og naturmæssige konsekvenser

9. Regionale konsekvenser, herunder for landdistrikter

10. Forholdet til EU-retten

11. Hørte myndigheder og organisationer m.v.

12. Sammenfattende skema

1. Indledning

Lovforslagets overordnede formål er at modernisere og fremtidssikre elforsyningsloven gennem en tilpasning af rammerne for elproduktion, transmission, netvirksomhed, handel og øvrige elektricitetsaktiviteter.

Den grønne omstilling frem mod 70 pct. CO₂-reduktion i 2030 og videre mod klimaneutralitet i 2050 er i vidt omfang afhængig af en omfattende elektrificering af det danske samfund med et markant øget elforbrug og med elproduktion baseret på vedvarende energi.

Klare og fremtidssikrede rammer for elsektoren skal understøtte et energisystem i balance, der leverer grøn omstilling og fortsat høj forsyningsikkerhed til rimelige forbrugerpriser.

Med lovforslaget følges der op på stemmeaftalen af 4. juni 2021 om ”En effektiv og fremtidssikret elinfrastruktur til understøttelse af den grønne omstilling og elektrificeringen” og på ”Klimaaf tale for energi og industri mv. 2020” af 22. juni 2020 om geografisk differentieret tilslutningsbidrag og indfødningsstariffer for producenter på både distributions- og transmissionsniveau med den opfølgende aftale af 17. december 2020 om overgangsordning for tarifudligningsordningen i 2022. Endvidere følger lovforslaget op på PSO-aftalen af 17. november 2016 og dele af Energiaftalen af 29. juni 2018 i forhold til tiltag om forenkling af forsyningsreguleringen.

Lovforslaget indebærer for det første en modernisering af visse dele af elforsyningsloven. Der foretages med lovforslaget en ændring af formålsbestemmelsen i loven, hvorefter varetagelse af hensyn til klimaet kommer til at fremgå som et hovedformål. De nuværende hensyn i formålsbestemmelsen om elforsyningsikkerhed, forbrugerbeskyttelse og samfundsøkonomi er stadig relevante hensyn og indgår derfor fortsat i formålsbestemmelsen. Samtidig foretages en række forenklinger i loven med henblik på at gøre loven mere overskuelig og brugervenlig i praksis. Endelig omfatter moder-

UDKAST

niseringen enkelte justeringer vedrørende udstedelse og tilsyn med de forskrifter, der udstedes af Energinet i forhold til aktørernes adgang til elforsyningsnettet og elmarkederne.

Lovforslaget indebærer for det andet en administrativ forenkling af bevilningskravet for producenter af vind- og solenergi, idet de grundlæggende hensyn bag bevillingerne kan varetages via de tilladelser, der også udstedes under gældende regler. Dermed forenkles reglerne og ansøgningsproceduren for at etablere produktionsanlæg for producenterne.

Lovforslaget indebærer for det tredje en ophævelse af reglerne om opkrævning af PSO og dermed en endelig afskaffelse af PSO-systemet. Den endelige udfasning betyder, at støtte til vedvarende energi fra 2022 vil blive finansieret over finansloven, og at PSO-systemet er afviklet 1. januar 2022. I forbindelse med ophævelse af PSO-reglerne indsættes der i lovforslaget en frist for at ansøge om at komme på ordningen for årsbaseret nettoafregning for så vidt angår elafgiftsfritagelse for små VE-anlæg, der bl.a. er købt senest i november 2012 og nettilsluttet senest i 2013. Ansøgningsfristen har ingen betydning for egenproducenter, der allerede er på ordningen, idet det ikke vil være nødvendigt at ansøge igen.

Lovforslaget indebærer for det fjerde en tilpasning af reglerne om tariffer for at gennemføre beslutningen fra klimaaftalen fra juni 2020 om at indføre mulighed for geografisk differentieret tilslutningsbidrag og indfødningsstariffer for producenter på både distributions- og transmissionsniveau. Dette sker bl.a. ved en præcisering af, at netvirksomhederne har en adgang til at udvikle en tarifmetode, der indeholder indfødningsstariffer. Derudover vil det eksisterende forbud mod geografisk differentiering af tarifferne blive ændret, hvad angår tariffer for producenter. Den konkrete udformning af metoderne for tarifiering påhviler netvirksomhederne og Energinet, og skal godkendes af Forsyningstilsynet og kan ikke fastsættes i lov. Ændringerne sikrer, at tarifferne fremover i højere grad bliver omkostningsægte ved, at forskellige brugere af nettet betaler for de omkostninger, de giver anledning til. Det vil give incitament til, at nye VE-anlæg placeres der, hvor nettet

bedst kan håndtere det og dermed sikre en bedre udnyttelse af det eksisterende kollektive elnet. Derved sikres en mere ressourceeffektiv elektrificering og grøn omstilling.

Lovforslaget indebærer for det femte en justering af den økonomiske regulering af netvirksomheder. Justeringen har til formål at sikre, at ministeren kan fastsætte regler for en ændret model for netvirksomheders leveringskvalitet, der skal give incitament til et mere samfundsøkonomisk hensigtsmæssigt niveau af leveringskvalitet. Justeringen har endvidere til formål at muliggøre ændrede regler om, hvordan fusioner påvirker indtægtsrammen for at imødegå u hensigtsmæssige indtægtsrammeforhøjelser.

Lovforslaget indebærer for det sjette en række ændringer, som har til formål at sikre en klar adskillelse mellem netvirksomhedernes monopolaktiviteter og andre kommercielle aktiviteter samt en markedsmæssig pris for indkøb af ydelser i netvirksomheder. Ændringerne skal sikre en robust regulering af netvirksomhederne gennem krav om klare rollefordelinger og gennemsigtig ageren. Der lægges op til en graduering af de konkrete krav under hensyntagen til netvirksomhedens størrelse, målt i antal tilsluttede kunder. Det skal sikre, at elkunder og øvrige aktører på elmarkedet kan have tillid til, at der er fair og effektiv konkurrence, og at varetagelsen af monopolaktiviteter ikke bliver dyrere end nødvendigt.

Lovforslaget indebærer for det syvende, at netvirksomhederne vil blive pålagt datafrisættelse af bl.a. forbrugs- og produktionsdata. Det vil give markedsaktører et mere effektivt og datadrevet grundlag for at udvikle elmarkedsprodukter, herunder fleksibilitetsprodukter, samt generelt understøtte aktivering af fleksibelt og intelligent forbrug hos husstande og virksomheder.

2. Lovforslagets baggrund

Energiaftalen af 29. juni 2018 indgået mellem den tidligere regering (Venstre, Liberal Alliance og Det Konservative Folkeparti), Socialdemokratiet, Dansk Folkeparti, Enhedslisten, Alternativet, Radikale Venstre og Sociali-

UDKAST

stisk Folkeparti indeholder tiltag om forenkling og sammentænkning af forsyningsreguleringen. På baggrund heraf nedsatte Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet en lovgivningstaskforce, der fik til opgave at udarbejde anbefalinger om forenkling og sammentænkning af reguleringen på forsyningsområdet. Med afsæt i arbejdet fra lovgivningstaskforcen foreslås en række justeringer i elforsyningsloven med et overordnet formål om oprydning, forenkling og tilpasning af terminologi.

PSO-aftalen af 17. november 2016 blev indgået mellem den daværende Venstre-regering og Socialdemokratiet, Dansk Folkeparti, Liberal Alliance, Radikale Venstre, Socialistisk Folkeparti og Det Konservative Folkeparti om afskaffelse af PSO-afgiften og omlægning af PSO-udgifterne til finansloven. Med PSO-aftalen blev aftaleparterne enige om at afskaffe PSO-afgiften og afholde udgifterne til støtte til vedvarende energi over finansloven. Dette skulle ske som en gradvis udfasning af PSO'en og indfasning af støtteomkostninger til vedvarende energi på finansloven i perioden 2017-2021. Den endelige udfasning af PSO-afgiften betyder, at støtte til vedvarende energi fra 2022 vil blive fuldt ud finansieret over finansloven, og at PSO-systemet er fuldt afviklet 1. januar 2022.

Med "Klimaaf tale for energi og industri mv. 2020" indgået den 22. juni 2020 af Regeringen (Socialdemokratiet), Venstre, Dansk Folkeparti, Radikale Venstre, Socialistisk Folkeparti, Enhedslisten, Det Konservative Folkeparti, Liberal Alliance og Alternativet blev aftaleparterne enige om tiltag til fremme af overgangen til markedsdrevet udbygning af solceller og landvind i form af bl.a. indførelsen af et geografisk differentieret tilslutningsbidrag og indfødningsstariffer for producenter samt tiltag til sikring af et fremtidssikret elnet (herefter benævnt klimaaf tale).

Afviklingen af PSO-systemet indebærer bl.a., at den ordning, hvor netvirksomhedernes omkostninger til netforstærkning og netudbygning er blevet udlignet via PSO-systemet (herefter benævnt udligningsordningen), ligeledes ophører. Med den opfølgende af tale til klimaaf talem af 17. december

2020 blev aftaleparterne enige om en 1-årig overgangsordning for tarifudligningsordningen i 2022.

Endelig følger lovforslaget op på stemmeaftalen »En effektiv og fremtids-sikret elinfrastruktur til understøttelse af den grønne omstilling og elektrificeringen« af 4. juni 2021 indgået mellem regeringen (Socialdemokratiet) og Venstre, Dansk Folkeparti, Socialistisk Folkeparti, Radikale Venstre, Enhedslisten, Det Konservative Folkeparti, Liberal Alliance og Alternativet. Med stemmeaftalen blev aftaleparterne bl.a. enige om at gennemføre tiltag til at sikre solide og ansvarlige rammer for netvirksomhedernes ageren, om en ny model for en samfundsøkonomisk hensigtsmæssig leveringskvalitet, om at fusioner fremadrettet ikke kan resultere i, at den samlede indtægtsramme for fusionerede netvirksomheder overstiger summen af netvirksomhedernes indtægtsrammer før fusionen, og om netvirksomheders datafrisættelse. Stemmeaftalen benævnes herefter stemmeaftalen af 4. juni 2021.

Terminologi:

I det følgende anvendes følgende terminologi: Lov om elforsyning, lovbe-kendtgørelse nr. 984 af 12. maj 2021, herefter benævnt elforsyningsloven; lov om fremme af vedvarende energi, lovbekendtgørelse nr. 125 af 7. februar 2020 herefter benævnt VE-loven; Europaparlamentets og Rådets for-ordning (EU) 2019/943 af 5. juni 2019 om det indre marked for elektricitet, herefter benævnt elmarkedsforordningen, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/944 af 5. juni 2019 om fælles regler for det indre marked for elektricitet og om ændring af direktiv 2012/27/EU, herefter benævnt el-markedsdirektivet.

3. Lovforslagets hovedpunkter

3.1. Modernisering af elforsyningsloven

3.1.1 Ajourføring af formålsbestemmelsen

3.1.1.1. Gældende ret

Efter § 1, stk. 1, i elforsyningsloven, er lovens formål at sikre, at landets elforsyning tilrettelægges og gennemføres i overensstemmelse med hensynet til elforsyningssikkerhed, samfundsøkonomi, miljø og forbrugerbeskyt-

telse. Det fremgår videre af bestemmelsen, at loven inden for denne målsætning skal sikre forbrugerne adgang til billig elektricitet og fortsat give forbrugerne indflydelse på forvaltningen af elsektorens værdier.

Loven viderefører således den indflydelse, som forbrugerne havde forud for gennemskrivningen af elforsyningsloven i 1999 i kraft af direkte forbruger-ejede eller kommunalt ejede virksomheder inden for elforsyningen. Målsætningen afspejler hensynet til en balance mellem på den ene side overordnede samfundsmæssige forhold som forsyningssikkerhed og opfyldelse af miljø-mæssige forpligtelser og på den anden side hensynet til forbrugerne gennem forbrugerbeskyttelse og en sikker og billig elforsyning.

Efter § 1, stk. 2, i elforsyningsloven, skal loven i overensstemmelse med de i stk. 1 nævnte formål særligt fremme en bæredygtig energianvendelse, herunder ved energibesparelser og anvendelse af kraftvarme, vedvarende og miljøvenlige energikilder, samt sikre en effektiv anvendelse af økonomiske ressourcer og skabe konkurrence på markeder for produktion og handel med elektricitet.

Med effektiv anvendelse af økonomiske ressourcer sigtes til, at der lægges øget vægt på opnåelse af rationaliseringer, dels gennem priskontrol af net-, systemansvar- og forsyningspligttydelser dels gennem konkurrence for elproduktion og handel. Med samfundsøkonomiske hensyn sigtes dels til samfundsøkonomiske gevinster ved effektiviseringerne, dels til de samfundsøkonomiske afvejninger, der ligger til grund for den måde, hvorpå målsætningerne om miljø og forsyningssikkerhed gennemføres.

3.1.1.2 Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser

Elmarkedet har udviklet sig væsentlig siden hovedlovens tilblivelse i 1999, hvor hovedformålene var elforsyningssikkerhed, samfundsøkonomi, miljø og forbrugerbeskyttelse. Elmarkedet har siden været og vil i endnu højere grad i de kommende år være under omfattende forandring som følge af omstillingen mod et klimaneutralt samfund. Det er Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets vurdering, at formålsbestemmelsen bør ajourføres, således den også understøtter udviklingen mod et klimaneutralt samfund.

Klima og miljø

Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet bemærker, at varetagelsen af et hensyn til miljøet er angivet som et hovedformål ved tilrettelæggelsen og gennemførelsen af elforsyningen. Det fremgår desuden i formålsbestemmel-

UDKAST

sens andet stykke, at loven i overensstemmelse med bl.a. formålet om varetagelsen af hensynet til miljøet, særligt skal fremme en bæredygtig energianvendelse, herunder gennem energibesparelser og anvendelse af kraftvarme, vedvarende og miljøvenlige energikilder.

Siden vedtagelsen af formålsbestemmelsen i elforsyningsloven i 1999 er det politiske fokus skiftet. Miljøhensyn står således ikke længere alene i relation til fremme af vedvarende energi og bæredygtig energianvendelse. Ministeriet vurderer, at der er behov for, at hensynet til miljø bør ledsages af et hensyn til klima, således at begge hensyn fremstår som overordnede hovedhensyn i formålsbestemmelsen.

I 2020 blev klimaloven vedtaget. I formålsbestemmelsen til denne lov fremgår det, at formålet med loven er, at Danmark skal reducere udledningen af drivhusgasser i 2030 med 70 pct. i forhold til niveauet i 1990, og at Danmark opnår at være et klimaneutralt samfund i senest 2050. Siden vedtagelsen af lov om klima har regeringen og et bredt flertal i Folketinget bl.a. indgået en Klimaaftale for energi og industri m.v. af 22. juni 2020. Klimaaf talen er en del af regeringens klimahandlingsplan, der er hjemlet i lov om klima.

Ministeriet vurderer samlet, at formålsbestemmelsen i elforsyningsloven bør understøtte udviklingen mod et klimaneutralt samfund på en sådan måde, at varetagelsen af hensynet til klimaet kommer til at fremgå som et hovedformål i elforsyningsloven sidestillet med hensynet til miljø.

Ministeriet bemærker yderligere, at effektiv energianvendelse bør fremmes af hensyn til klima og miljø. En effektiv energianvendelse omfatter bl.a. energibesparelsetiltag samt energieffektivitet i konvertering, herunder kraftvarme.

Elforsyningsikkerhed

Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet vurderer, at varetagelsen af elforsyningsikkerheden fortsat skal udgøre et hovedformål i tilrettelæggelsen og gennemførelsen af elforsyningen.

Ministeriet bemærker i den forbindelse, at sikkerhed om elforsyningen er en forudsætning for, at et samfund kan basere sit energiforbrug på elektricitet. Det forventes, at andelen af elforbruget i det samlede endelige energiforbrug vil være stigende i de kommende år, bl.a. som følge af den øgede elektrificering af samfundet, herunder med nyt elforbrug i f.eks. varmesektoren, transportsektoren og industrien. Modelkørsler efter Klimafremskrivningen

fra 2021 viser, at elektrificeringsgraden i det klimakorrigerede samlede endelige energiforbrug i 2020 var 20% inkl. fjernvarme og 24% ekskl. fjernvarme. De samme modelkørsler viser, at elektrificeringsgraden i det klimakorrigerede samlede endelige energiforbrug i 2030 forventes at stige til 35% inkl. fjernvarme og 34% ekskl. fjernvarme. Elforsyningsikkerheden vil således have en stigende grad af betydning for det samlede endelige energiforbrug i fremtiden.

Ministeriet bemærker desuden, at fleksibilitet i elsystemet bør fremmes af hensyn til elforsyningsikkerheden, bl.a. fordi fleksibilitet kan medvirke til at imødegå unødvendige belastninger af nettet eller undgå elunderskud. Flexibilitet i elsystemet kan fremmes på forbrugs- og produktionssiden, herunder i forbindelse med sektorintegration, ligesom fleksibilitet f.eks. kan fremmes ved udbygning af kapacitet til lagring af elektricitet.

Forbrugerbeskyttelse

Ministeriet vurderer også, at varetagelsen af et hensyn til forbrugerbeskyttelse fortsat bør udgøre et hovedformål i tilrettelæggelsen og gennemførelsen af elforsyningen.

Det følger af dette lovforslag, at rettighedsbegrebet elforbruger skifter navn til elkunde for at sikre transparens i forhold til de andre forbrugerrelaterede rettighedsbegreber i elforsyningsloven. Ministeriet vurderer dog, at begrebet forbrugerbeskyttelse bør videreføres, fordi begrebet anvendes på tværs af alle sektorer, hvor forbrugere sikres rettigheder.

Ministeriet vurderer, at hensynet til forbrugerbeskyttelse bl.a. kan forfølges ved at sikre elkunder adgang til rimelige priser, herunder ved overvågning af elpriser, samt ved at sikre frit valg af elleverandør. Hensynet kan også forfølges ved regulatoriske rammer, der sikrer et bredt udbud af elprodukter for alle elkunder, herunder for husholdningsforbrugere, hvor forbrugerbeskyttelseshensynet har særlig vægt. Ministeriet vurderer desuden, at hensynet til forbrugerbeskyttelse kan varetages ved at give elkunderne mulighed for indflydelse på elsektoren, eksempelvis ved at videreføre kravet om forbrugerrepræsentation i bestyrelsen i en netvirksomhed.

Samfundsøkonomi

Ministeriet vurderer også, at varetagelsen af et hensyn til samfundsøkonomi fortsat skal udgøre et hovedformål i tilrettelæggelsen og gennemførelsen af elforsyningen. Hensynet favner bl.a. samfundsøkonomiske gevinster ved effektiviseringer samt de samfundsøkonomiske afvejninger, der ligger til

grund for den måde, hvorpå målsætningerne forsyningssikkerhed, forbrugerbeskyttelse, klima og miljø gennemføres.

Hensynet til samfundsøkonomi skal bl.a. sikres ved effektiv anvendelse af økonomiske ressourcer, herunder ved effektiviseringer, økonomisk regulering af Energinet og netvirksomheder, prisovervågning af elprodukter, samt ved at sikre konkurrencen i elsektoren, herunder på markeder for produktion og handel med elektricitet samt på aggregering og energilagring.

Hensynet til samfundsøkonomi skal yderligere sikres ved at fremme fleksibilitet i energisystemet. Ministeriet vurderer i den forbindelse, at fleksibilitet i energisystemet vil kunne mindske behovet for netforstærkninger og netudbygninger, ligesom fleksibilitet i energisystemet vil have en betydning for behovet for udbygning af produktion.

Hensynet til samfundsøkonomi skal sikres ved overordnede samfundsmæssige økonomiske analyser, der har et bredt økonomisk perspektiv og sikres endvidere gennem et fokus på sektorintegration, så værdikæderne på tværs af sektorer tænkes ind i de beslutninger, der træffes i henhold til loven.

Det er ministeriets vurdering, at et afgørende element i sikringen af hensynet til samfundsøkonomien i elsektoren og hensynet til elkunderne er velfungerende markeder. Loven skal derfor medvirke til at sikre konkurrencen i elsektoren, herunder navnlig på de dele af markedet, hvor der ikke gælder enerettigheder. I de dele af elsektoren, hvor der gælder enerettigheder, og navnlig de dele der har en direkte eller indirekte afhængighed af disse dele, skal der ligeledes søges at skabe tilsvarende resultater, der understøtter konkurrencen og dermed en samfundsøkonomisk effektiv elsektor til fordel for elkunderne.

3.1.1.3. Den foreslåede ordning

Det foreslås, at formålet med elforsyningsloven skal være at sikre, at landets elforsyning tilrettelægges og gennemføres i overensstemmelse med hensynet til klima, miljø, elforsyningssikkerhed, forbrugerbeskyttelse og samfundsøkonomi.

Det foreslåede vil medføre, at de nævnte hensyn får status af ligestillede hovedhensyn efter hvilke elforsyningen skal tilrettelægges og gennemføres. Lovens enkelte bestemmelser uden for formålsbestemmelsen kan dog være begrundet i varetagelsen af ét hensyn eller et udsnit af hensynene. Hensynene giver en overordnet rettesnor for reguleringen i loven, samt et juridisk

fortolkningsbidrag, der angiver i hvilket lys, lovens enkelte bestemmelser skal ses i.

Målsætningen i formålsbestemmelsen skal fortsat afspejle hensynet til en balance mellem på den ene side overordnede samfundsmæssige forhold som elforsynings sikkerhed og opfyldelse af klima- og miljømæssige forpligtelser og på den anden side hensynet til elkunderne gennem forbrugerbeskyttelse og adgangen til rimelige priser.

Det foreslås desuden, at loven inden for målsætningen om at tilrettelægge og gennemføre elforsyningen efter de nævnte hensyn skal fremme og sikre en række forhold. Disse udgør sikring af rimelige priser for elkunder, fremme af anvendelsen af vedvarende og miljøvenlige energikilder, fremme af effektiv energianvendelse, fremme af fleksibilitet i energisystemet, sikring af en effektiv anvendelse af økonomiske ressourcer, sikring af konkurrencen i elsektoren, og fremme af sektorintegration.

Det foreslåede vil medføre, at loven skal sikre og fremme de ovenfor nævnte forhold i tilrettelæggelsen og gennemførelsen af elforsyningen i medfør af et eller flere af de i § 1, stk. 1, nævnte hensyn.

3.1.2. Detailbestemmelser

3.1.2.1. Gældende ret

Detailbestemmelserne i kapitel 2 i elforsyningsloven indeholder de almindelige sektorspecifikke elforbruger- og husholdningsforbrugerrettigheder og –forpligtelser.

§ 6 b indeholder regler om leveringspligten og pligten til at udbyde dynamiske elpriskontrakter. Leveringspligten forpligter elhandelsvirksomheder til at levere ethvert elprodukt til husholdningsforbrugere, når elproduktet udbydes i et netområde, hvor elhandelsvirksomheden tilbyder elprodukter. § 6 b indeholder desuden bl.a. regler om elhandelsvirksomheders adgang til at stille krav om sikkerhedsstillelse, adgang til forsyningsafbrydelse, undtagelser til leveringspligten og regler om tilsyn. § 6 b indeholder endelig en forpligtelse for elhandelsvirksomheder til at udbyde dynamiske elpriskontrakter.

§ 6 c indeholder regler om ejerhæftelse. Bestemmelsen angiver, at ejeren af en ejendom skal betale for levering af elektricitet til et aftagenummer, der forsyner ejendommen eller dele heraf i henhold til § 6 c, hvis ikke ejeren

eller en anden elforbruger har en aftale om levering af elektricitet på aftage-nummeret. § 6 c indeholder desuden regler om elhandelsvirksomhedens pligt til at give meddelelse til ejeren af en ejendom, hvis en leveringsaftale opsiges og nærmere regler der forpligter ejeren til at betale for levering af elektricitet til en reguleret pris.

§ 7 indeholder en overgangsregel i forbindelse med indførelsen af engros-modellen.

3.1.2.2. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser

Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet bemærker, at begrebet ”elforbruger” skifter navn til ”elkunde” og defineres i elforsyningsloven af hensyn til klarhed om og imellem forbruger- og kundebegreber. Det sproglige begrebsskift til elkunde medfører ikke, at begrebet skifter indhold, men begrebsskiftet anvendes bl.a. i § 6 b og § 6 c.

Ministeriet vurderer, at bestemmelserne i § 6 b og § 6 c i elforsyningsloven bør moderniseres, da bestemmelserne indeholder detailpræget regulering, der med fordel kan flyttes til bekendtgørelse.

Formålet med moderniseringen af § 6 b og § 6 c er overordnet og juridisk teknisk at forenkle bestemmelserne på lovniveau, sådan at den detaljerede regulering kommer til at ligge på bekendtgørelsesniveau. Ministeriet vurderer ikke, at reguleringen ved første nyaffatelse ved bekendtgørelse skal adskille sig indholdsmæssigt fra den gældende regulering i loven. Ved udmøntningen af det nuværende indhold af § 6 b og § 6 c i forlængelse af dette lovforslag, vil reguleringen således få det samme indhold som de allerede gældende bestemmelser. Hvis fremtidige udviklinger i elsektoren bevirker, at det er nødvendigt at justere materielle detaljer i den regulering, der ved første udmøntning kommer til at foreligge ved bekendtgørelse, giver bemyndigelsesbestemmelserne i § 6 b og § 6 c adgang til, at sådanne materielle detaljer kan justeres.

I forhold til regler fastsat i medfør af forslag til ny § 6 b vil materielle detaljer, der vil kunne justeres eksempelvis kunne være sikkerhedens størrelse, den nærmere proces vedrørende forsyningsafbrydelse, forhold vedrørende forrentning og tilbagebetaling, samt betingelser, vilkår, frister og afholdelse af omkostninger forbundet med en forsyningsafbrydelse. Materielle detaljer vil også kunne angå den nærmere beskaffenhed af undtagelser fra leveringspligten, herunder for levering af elektricitet til deltagere og kapitalejere i

borgerenergifællesskaber og levering af elektricitet i forbindelse med aggregering.

I forhold til regler fastsat i medfør af forslag til ny § 6 c vil materielle detaljer, der vil kunne justeres eksempelvis kunne være tidsfristen for fremsendelse af meddelelse, vilkår i den kontrakt, som en elhandelsvirksomhed fremsender i denne meddelelse, omfanget af elhandelsvirksomhedens pligt til at opsøge ejeren af en ejendom, ejerens tidsfrist til at indgå en ny kontrakt for at imødegå ejerhæftelse efter denne bestemmelse og regler om afbrydelse.

Ministeriet har i forbindelse med fremsættelsen af dette lovforslag overordnet ikke fundet, at udviklinger i elsektoren bevirker, at den første udmøntning af de nye regler i § 6 b og § 6 c skal afvige fra indholdet af de gældende bestemmelser i § 6 b og § 6 c.

Ministeriet vurderer endelig, at § 7 bør ophæves i sin helhed, da bestemmelsen ikke længere er gyldig jf. § 7, stk. 2.

3.1.2.3. Den foreslåede ordning

Det foreslås med forslaget til nyaffattelse af § 6 b og § 6 c i elforsyningsloven, at de gældende bestemmelser i § 6 b og § 6 c videreføres som bemyndigelsesbestemmelser. Det foreslåede vil medføre, at de nuværende regler i § 6 b og § 6 c i vidt omfang vil blive fastsat ved bekendtgørelse og med det samme materielle indhold som i gældende ret. Hvis fremtidige udviklinger i elsektoren bevirker, at det er nødvendigt at justere materielle detaljer i den fastsatte regulering, giver bemyndigelsesbestemmelserne i § 6 b og § 6 c adgang til, at sådanne materielle detaljer kan justeres.

Det foreslås ved lovforslagets § 1, nr. 17, at § 7 i elforsyningsloven ophæves. Det foreslåede vil medføre, at § 7 i elforsyningsloven ophæves.

3.1.3. Forbruger- og kundebegreber

3.1.3.1. Gældende ret

Elforsyningsloven indeholder flere forbruger- og kundebegreber. Disse er aktiv kunde, slutkunde, husholdningsforbruger og elforbruger.

En aktiv kunde er defineret i elforsyningslovens § 5, stk. 1, nr. 4, som en slutkunde eller en gruppe af slutkunder, som handler i fællesskab, og som forbruger eller lagrer elektricitet, der er produceret på dennes lokalitet,

eller som sælger egenproduceret elektricitet eller deltager i fleksibilitetsordninger eller energieffektivitetsordninger, forudsat at disse aktiviteter ikke udgør dennes primære forretnings- eller erhvervsmæssige virksomhed. Elforsyningslovens § 9 giver klima-, energi- og forsyningsministeren bemyndigelse til at fastsætte regler vedrørende aktive kunder. Bemyndigelsen er ikke udnyttet.

En slutkunde er ikke defineret i elforsyningsloven, men i elmarkedsdirektivets artikel 2, nr. 3, er en slutkunde defineret som en kunde, der køber elektricitet til eget forbrug. Begrebet slutkunde indgår i den direktivnære gennemførelse af definitionen på en aktiv kunde i elforsyningslovens § 5, stk. 1, nr. 4.

En husholdningsforbruger er defineret i elforsyningslovens § 5, stk. 1, nr. 18, som en elforbruger, der køber elektricitet til eget eller hovedsagelig til eget husholdningsforbrug. Husholdningsforbrugerens stilling reguleres i elforsyningslovens § 6 a, der bl.a. giver klima-, energi- og forsyningsministeren bemyndigelse til at fastsætte regler om kontrakter og fakturering i aftaleforhold med husholdningsforbrugere, § 6 b om leveringspligten, og § 72 a, stk. 2, der forpligter elhandelsvirksomheder til at udføre informationsaktiviteter.

Det bredeste forbruger- eller kundebegreb i elforsyningsloven er en elforbruger. Der er ikke en formel definition af en elforbruger i elforsyningsloven. Begrebet anvendes dog adskillige steder i loven.

Selvom der ikke er en formel definition af en elforbruger i elforsyningsloven, er der fast administrativ praksis for, at en elforbruger er en fysisk eller juridisk person, der råder over et aftagenummer. Et aftagenummer er defineret i elforsyningslovens § 5, stk. 1, nr. 1, som et nummer, der entydigt identificerer et målepunkt, som er omfattet af netvirksomhedens pligt til at måle levering og aftag af elektricitet i nettet, jf. § 20, stk. 1, nr. 4.

Ud over de i elforsyningsloven anvendte forbruger- og kundebegreber, er begrebet forbrugeraftale defineret § 2, stk. 1, i lovbekendtgørelse nr. 1457 af 17. december 2013 om forbrugeraftaler, som i denne lov en aftale, som en erhvervsdrivende indgår som led i sit erhverv, når den anden part (forbrugeren) hovedsagelig handler uden for sit erhverv.

3.1.3.2. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser

UDKAST

Af hensyn til klarhed om reguleringen af elforbrugerens stilling, bør der indføres en formel definition af begrebet elforbruger i elforsyningsloven. Definitionen af en elforbruger bør følge den allerede gældende praksis om begrebet som en fysisk eller juridisk person, der råder over et aftagenummer.

Elforsyningsloven indeholder flere forbruger- og kundebegreber. I tillæg hertil udleder nogle elforbrugere rettigheder af lov om forbrugeraftaler, da de efter omstændighederne også kan være omfattede af forbrugerbegrebet i denne lov. Ministeriet vurderer, at det kan være en kilde til uklarhed, at begrebet elforbruger sprogligt ligger tæt op ad begreberne forbruger og husholdningsforbruger. Det er bl.a. misvisende, at begrebet elforbruger ligger meget tæt op ad begrebet forbruger, når elforbrugerbegrebet omfatter alle fysiske og juridiske personer, der råder over et aftagenummer, herunder virksomheder i alle størrelser, mens forbrugere er et væsentligt mere afgrænset begreb. Desuden vurderer Ministeriet, at komponenten ”forbruger” i begrebet ”elforbruger” bevirker, at der vil kunne dannes associationer til en væsentligt snævrere kreds af rettighedshavere end tilfældet er. En elforbruger bør derfor defineres med et andet begreb og samtidigt beholde den afgrænsning, der er dannet på begrebet i praksis.

Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet overvejede i forbindelse med implementeringen af elmarkedsdirektivet at gennemføre begrebet slutkunde i elforsyningsloven i stedet for begrebet elforbruger. Det ville have bevirket, at afgrænsningen af elforsyningslovens bredeste forbruger- eller kundebe- greb var blevet indholdsmæssigt ændret. Hvor elmarkedsdirektivets definition af en slutkunde betyder, at der i den bredeste forbruger- eller kundedefinition alene differentieres på kundeniveau, dvs. en fysisk eller juridisk person, differentierer elforbrugerbegrebet i elforsyningsloven på aftagenummer-niveau. Dette bevirker, at én slutkunde kan være flere elforbrugere, fordi én slutkunde kan råde over flere aftagenumre. Dette kan bl.a. være tilfældet for virksomheder, der aftager elektricitet. Af hensyn til sammenhængen i elforsyningsloven, herunder netvirksomhedernes pligt til at måle elektricitetsstrømme efter elforsyningslovens § 22, stk. 1, nr. 2, bør den mere opløste og brede danske forbruger- eller kundedefinition videreføres. Dette bevirker, at definitionen på en aktiv kunde bør ændres, således at en aktiv kunde ikke defineres ud fra elmarkedsdirektivets slutkundebe- greb men ud fra det danske elforbrugerbegreb.

3.1.3.3. Den foreslåede ordning

Det foreslås, at begrebet elkunde i elforsyningsloven defineres som en fysisk eller juridisk person, der råder over et aftagenummer. Det foreslås desuden, at begrebet elkunde erstatter begrebet elforbruger, begrebet forbruger, når det anvendes synonymt med elforbruger og begrebet slutkunde. Definitionen på og anvendelsen af begrebet husholdningsforbruger videreføres uændret.

Det foreslåede vil medføre, at begrebet elkunde defineres og anvendes i elforsyningsloven i stedet for det gældende praksisbestemte begreb, elforbruger. Det foreslåede vil alene medføre en sproglig ændring – ikke en indholdsmæssig ændring.

3.1.4. *Energinets forskrifter*

3.1.4.1. Gældende ret

Energinet udarbejder i dag tekniske forskrifter og markedsforskrifter med hjemmel i §§ 7 og 8 i bekendtgørelse nr. 1067 af 28. maj 2021 om systemansvarlig virksomhed og anvendelse af eltransmissionsnettet m.v. (systemansvarsbekendtgørelsen), jf. elforsyningslovens § 26, stk. 3 og §§ 28, stk. 2, nr. 12 og 13. Derudover kan Energinet stille vilkår for brugernes adgang til at benytte virksomheders ydelser, jf. elforsyningslovens § 31, stk. 2.

Herudover fastsætter Europa-Kommissionen i henhold til elmarkedsforordningens artikel 58 – 62 netregler og retningslinjer for indretningen af elmarkedet.

Medlemsstaterne kan i henhold til elmarkedsforordningens artikel 62 opretholde eller indføre mere detaljerede regler, end hvad der følger af netreglerne og retningslinjerne, forudsat at disse er i overensstemmelse med EU-retten.

Energinet kan i henhold til elforsyningslovens § 31, stk. 3, meddele påbud til brugere, der groft eller gentagne gange tilsidesætter vilkår efter stk. 2. Ved manglende opfyldelse af et påbud kan Energinet træffe afgørelse om, at brugeren helt eller delvis udelukkes fra at gøre brug af Energinets ydelser, indtil vilkåret opfyldes, medmindre der er tale om bevillingspligtig virksomhed for en netvirksomhed.

Forskellen på forskrifter og vilkår er, at forskrifterne er generelle rammer for el-markedets funktion samt tekniske standarder og krav for adgang til og benyttelse af det kollektive elforsyningsnet, hvorimod vilkår kan stilles af

Energinet for brugernes adgang til at benytte Energinets ydelser, herunder f.eks. Datahubben eller tilslutningsydelser.

Det følger af § 2, stk. 2, i Lovtidendeloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1098 af 10. august 2016, at der i Lovtidende – foruden love og kongelige anordninger, jf. stk. 1 – indføres alle ministerielle bekendtgørelser.

I henhold til elforsyningslovens § 92 a kan klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætte nærmere regler om, at nærmere angivne internationale vedtagelser og tekniske specifikationer vedrørende krav til virksomheder, anlæg, indretninger, produkter m.v., som der henvises til i regler udstedt i medfør af denne lov, ikke indføres i Lovtidende. Klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætter endvidere regler om, hvorledes oplysning om de internationale vedtagelser og tekniske specifikationer, der ikke indføres i Lovtidende, kan fås.

Energinets gældende og historiske forskrifter skal i henhold til systemansvarsbekendtgørelsen § 7 være tilgængelige for brugere og potentielle brugere af det kollektive elforsyningsnet.

Energinets forskrifter kan i henhold til systemansvarsbekendtgørelsen §§ 7 og 8 indbringes for Forsyningstilsynet. En eventuel afgørelse fra Forsyningstilsynet kan påklages til Energiklagenævnet i henhold til elforsyningslovens § 89.

3.1.4.2 El-reguleringsudvalget

I forbindelse med El-reguleringsudvalgets redegørelse om forsyningsreguleringen, blev der i 2014 gennemført en analyse af Energinets forskrifter.

El-reguleringsudvalget anbefalede på den baggrund bl.a., at Energinet skulle gennemføre en gennemgang af samtlige forskrifter med henblik på at sikre en klarere adskillelse mellem de retlig bindende regler og de vejledende regler. El-reguleringsudvalget anbefalede endvidere, at det blev overvejet, hvorvidt de bindende regler burde udstedes i bekendtgørelsesform og de vejledende regler i form af forskrifter.

El-reguleringsudvalget anbefalede desuden, at der skulle tilvejebringes en mere klar hjemmel for klageadgangen i forhold til forskrifter til Energistilsynet (nu Forsyningstilsynet), og at håndhævelsesbehovet i forhold til bindende regler og vejledende forskrifter skulle afdækkes, herunder hvordan overtrædelser skulle sanktioneres.

På baggrund af El-reguleringsudvalgets rapport og anbefalinger blev der primo 2015 nedsat en arbejdsgruppe, der bestod af Energinet, Energistyrelsen og Energitilsynet (nu Forsyningstilsynet). Arbejdsgruppens formål var at fastlægge metoder og principper for en klarere adskillelse mellem retligt bindende regler og vejledende regler i Energinets forskrifter, og i forlængelse heraf at vurdere, om hjemmelsgrundlaget, klageadgangen og sanktionssystemet er hensigtsmæssigt og tilstrækkeligt klart.

Energinet afsluttede i juni 2020 arbejdet med nyordning af Energinets forskrifter.

3.1.4.3. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser

Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet vurderer, at Energinet har hjemmel i elforsyningsloven og elmarkedsforordningen til at udstede både tekniske forskrifter og markedsforskrifter med henblik på at sikre de forskrifter, som er nødvendige for elmarkedets funktion, herunder også hjemmel til at fastsætte mere detaljerede bestemmelser, der har til formål at supplere og udbyde netreglerne, der udstedes af Europa-Kommissionen i henhold til elmarkedsforordningens regler.

Med afsæt i El-reguleringsudvalgets rapport og med henvisning til lovgivningstaskforcen nedsat i forlængelse af energiaftalen fra 2018, jf. nærmere ovenfor under pkt. 2, har ministeriet endvidere vurderet systemet for udarbejdelse, klageadgang og sanktionssystemet i forbindelse med Energinets udstedelse af forskrifter.

Det er vurderingen, at den eksisterende ordning efter Energinets nyordning af forskrifterne overordnet set er velfungerende, og giver de relevante interessenter mulighed for at blive inddraget i forbindelse med udarbejdelsen af forskrifter, herunder både ved Energinets udarbejdelse af udkast og i forbindelse med metodegodkendelsen hos Forsyningstilsynet. Ministeriet vurderer, at der er behov for enkelte justeringer og præciseringer for at skabe øget klarhed om offentliggørelse af forskrifter, tilsyn og sanktioner ved manglende efterlevelse af Energinets forskrifter.

Vedrørende offentliggørelse af forskrifter er det Ministeriets vurdering, at den gældende proces for udarbejdelse af forskrifter bør fastholdes. Det vurderes dog, at hjemlen til undtagelse af forskrifter fra kundgørelse i Lovtidende bør tydeliggøres, så den klart omfatter markedsforskrifter, der vedtages efter ovennævnte proces, hvor de berørte aktørers retssikkerhed sikres

gennem pligtmæssig inddragelse og høring, samt klar og systematisk offentliggørelse på Energinets hjemmeside.

Ministeriet har i denne forbindelse navnlig lagt vægt på, at markedsforskrifterne retter sig mod en snæver kreds af professionelle aktører, herunder balanceansvarlige aktører, elleverandører og netvirksomheder, der alle er i løbende dialog og kontakt med Energinet som systemansvarlig operatør. Markedsforskrifterne er til stadighed under udvikling med revisioner og ændringer, herunder blandt andet på baggrund af ændringer i EU-retlige regler og retningslinjer, der kræver en agil og samlet systematisk offentliggørelse af retningslinjer, netregler, høringer fra Energinet, Europa-Kommissionen og fælleseuropæiske myndigheds- og branchesamarbejder, herunder ENTSO-E, der er en sammenslutning af elektricitetstransmissionssystemoperatørerne, hvor Energinet er repræsenteret, ACER (Agenturet for Samarbejde mellem Energireguleringsmyndigheder), hvor Forsyningstilsynet er repræsenteret og DSO EU, der er en sammenslutning af eldistributionsselskaber eller i en dansk kontekst, netvirksomheder.

Vedrørende tilsyn er det vurderingen, at der bør fastsættes regler om Energinets tilsyn, der giver Energinet mulighed for at træffe afgørelse og eventuelt udstede påbud om overholdelse af forskrifterne.

Vedrørende sanktioner ved manglende efterlevelse af Energinets forskrifter er det Ministeriets vurdering, at der bør tilvejebringes en sanktion, der i flere situationer kan sikre efterlevelse af Energinets forskrifter på en proportional måde. Ministeriet har i vurderingen af valg af sanktioner inddraget, at forskrifterne udgør et betydeligt og særdeles teknisk regelsæt, hvor der kan forekomme undskyldelige situationer og misforståelser. Det er derfor Ministeriets opfattelse, at håndhævelsesbehovet primært skal sikre efterlevelse og ikke indeholde et element af straf. Ministeriet vurderer på den baggrund, at tvangsbøder vil være det rette middel til at sikre efterlevelse på en proportional måde.

3.1.4.4. Den foreslåede ordning

Det foreslås, at præcisere og justere de hjemler, der gælder for Energinets udarbejdelse af forskrifter, samt de procedureregler, der gælder i forbindelse med dels udarbejdelsen og offentliggørelsen af forskrifterne og dels tilsyn, tvangsfuldbyrdelse og klageadgang.

Det er med de udvidede bemyndigelser i § 26, stk. 4 og § 28, stk. 3, der bliver stk. 2, intentionen, at klima-, energi- og forsyningsministeren skal

sikre en procedure for udarbejdelsen af forskrifterne, hvorefter Energinet og Forsyningstilsynet sikrer en meget høj grad af inddragelse af brancheaktører, der bliver berørt af forskrifterne. Endvidere er det intentionen, at klima-, energi- og forsyningsministeren, skal fastsætte regler, der sikrer en klar klageprocedure for både markedsforskrifterne og i forhold til Energinets administration af forskrifterne.

3.1.5. Forenkling af bevillingskravet for VE el-produktion

3.1.5.1. Gældende ret

Når et nyt elproduktionsanlæg skal etableres og producere elektricitet, kræver det en række tilladelser fra forskellige myndigheder, herunder fra klima-, energi- og forsyningsministeren.

Det følger af § 11, stk. 1, i elforsyningsloven, at etablering af nye elproduktionsanlæg samt væsentlige ændringer i bestående anlæg kun kan foretages efter forudgående tilladelse fra klima-, energi- og forsyningsministeren. Der er i bekendtgørelse nr. 2244 af 29. december 2020 om tilladelse til etablering og ændring af elproduktionsanlæg (kraftværksbekendtgørelsen) fastsat nærmere regler om betingelserne og procedurer for meddelelse af tilladelse, efter § 11, stk. 3, i elforsyningsloven. Etablering af elproduktionsanlæg, der udnytter energi fra vand eller vind på søterritoriet eller i den eksklusive økonomiske zone samt vindkraftanlæg, der opfylder kravene i bekendtgørelse nr. 651 af 27. juni 2008 om teknisk godkendelsesordning for konstruktion, fremstilling, opstilling, vedligehold og service af vindmøller og senere ændringer heri, er ikke omfattet af reglerne i kraftværksbekendtgørelsen.

Elproduktionsanlæg på havet skal have en etableringstilladelse efter § 25 i VE-loven. For at opnå tilladelse til etablering af vindmøller på havet skal en række betingelser være opfyldt. Disse betingelser er beskrevet i kapitel 3 i VE-loven og øvrig sektorlovgivning, herunder miljøvurderingsloven. Tilladelsen er betinget af, at ansøgerne har ret til at udnytte en forundersøgelsestilladelse efter § 24 i VE-loven, og at ansøgerne har den fornødne tekniske og finansielle kapacitet. Tilladelsen kan endvidere betinges af vilkår, herunder krav til konstruktion, indretning, installationer, opstilling, drift, nedtagning og sikkerhedsstillelse for nedtagning af anlæg, samt økonomiske, tekniske, sikkerheds- og miljømæssige forhold i forbindelse med etablering og drift, herunder ophold og beboelse, jf. § 25 i VE-loven.

Derudover skal havvindmølleparker have en elproduktionstilladelse til at producere strøm, jf. § 29 i VE-loven. En tilladelse efter § 29 gives for 25 år

UDKAST

og kan efter ansøgning forlænges. Der kan i tilladelsen stilles vilkår, herunder om tekniske og økonomiske forhold vedrørende drift af anlægget, om pligt til at sikre fremtidig overholdelse af vilkår, der er stillet i tilladelser efter §§ 22-25, 27 og 28 i lov om miljøvurdering af planer og programmer og af konkrete projekter (VVM), om tilsynsforpligtelse i forhold til det samlede anlæg og stillede vilkår om pligt til indrapportering vedrørende de nævnte forhold.

Det følger af § 10, stk. 1, i elforsyningsloven, at elproduktion fra anlæg med en kapacitet på over 25 MW kun kan udøves af virksomheder, der har opnået bevilling fra klima-, energi- og forsyningsministeren. Kravet om bevilling til elproduktion gælder både for elproduktionsanlæg på land og på havet.

Det følger af § 10, stk. 3, at en virksomhed med bevilling til at udøve elproduktionsvirksomhed skal have den fornødne tekniske og finansielle kapacitet til varetagelsen af den bevillingspligtige aktivitet.

Elforsyningslovens § 10, stk. 3, gennemfører artikel 8, stk. 2, litra h, i elmarkedsdirektivet.

Artikel 8 i elmarkedsdirektivet vedrører bevillingsprocedure med henblik på ny kapacitet. Artikel 8, stk. 2, litra h, fastsætter, at medlemsstater bl.a. skal tage hensyn til bevillingsansøgerens karakteristika såsom teknisk, økonomisk og finansiell formåen ved fastsættelse af passende kriterier for meddelelse af bevillinger til etablering af produktionskapacitet. Bevillingspligten blev oprindeligt indført i dansk lovgivning ved lov nr. 54 af 25. februar 1976. Pligten blev videreført ved lov nr. 375 af 2. juni 1999, der gennemførte elreformen og elmarkedsdirektivet fra 1996, og som trådte i kraft den 30. december 1999. Elreformen opstillede rammerne for et liberaliseret elmarked, hvor bl.a. elproduktionsvirksomhed skulle ske på markedsvilkår, mens transmissions- og netvirksomhed fortsat ville være naturlige monopoler.

Der kan efter § 12 i elforsyningsloven stilles vilkår i både tilladelser efter § 11, stk. 1, i elforsyningsloven, og i bevillinger efter § 10, stk. 1. Vilkårene omfatter bl.a., at ejeren forpligter sig til at ændre produktionsomfanget efter Energinets bestemmelse, når denne finder det nødvendigt for at opretholde en effektiv udnyttelse af nettet, elforsynings sikkerheden eller kvaliteten i det sammenhængende forsyningsnet, at ejeren stiller sikkerhed for nedtagning af anlæg, og at ejeren forpligter sig til at underrette Energinet mindst

UDKAST

et år i forvejen, såfremt det besluttes, at et anlæg skal lukkes eller tages ud af drift, så det ikke er til rådighed i en længere periode.

Det følger af § 50, stk. 2, i elforsyningsloven, at der i bevillinger ud over de vilkår, der kan fastsættes i medfør af kapitel 3-6, i særlige tilfælde af hensyn til opfyldelse af lovens formål kan fastsættes sådanne vilkår, som er begrundet i den pågældende virksomheds særlige forhold. Endvidere kan der fastsættes vilkår, som er nødvendige af hensyn til overholdelse af EU-regler eller EU-henstillinger på området.

Det følger af § 52 i elforsyningsloven, at der efter 5 år og med et forudgående varsel på 1 år kan fastsættes nye vilkår i en bevilling.

Det følger af § 51, stk. 1, 1. pkt., i elforsyningsloven, at klima-, energi- og forsyningsministeren fører tilsyn med overholdelsen af vilkårene i bevillingerne samt med den virksomhed, som Energinet og denne virksomheds helejede datterselskaber i medfør af § 2, stk. 2 og 3, i lov om Energinet udøver i medfør af elforsyningsloven, regler udstedt i medfør af loven og bestemmelser indeholdt i eller udstedt i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 714/2009/EF af 13. juli 2009 om betingelserne for netadgang i forbindelse med grænseoverskridende elektricitetsudveksling.

Det følger af § 53, stk. 1, i elforsyningsloven, at bevillinger efter denne lov er undtaget fra retsforfølgning og hverken direkte eller indirekte kan overdrages til andre, medmindre klima-, energi- og forsyningsministeren tillader overdragelsen og godkender vilkårene herfor.

Det følger af § 51 a, stk. 1, i elforsyningsloven, at bevillingshavere skal betale omkostningerne til myndighedsbehandling forbundet med bevilling efter § 10, stk. 1 og § 19, stk. 1, og til myndighedsbehandling forbundet med tilladelse til overdragelse af bevilling efter § 53.

Det følger af § 51 a, stk. 2, i elforsyningsloven, at virksomheder, som meddeles tilladelse efter § 11, stk. 1, § 12 a, stk. 1, § 21, stk. 1, §§ 22 a og b eller § 23, stk. 1, skal betale omkostningerne forbundet med tilladelse nævnt i § 11, stk. 1, § 12 a, stk. 1, § 21, stk. 1, §§ 22 a og 22 b eller § 23, stk. 1, til virksomhederne.

Det følger af § 51 a, stk. 3, i elforsyningsloven, at virksomheder med elproduktionsbevilling efter § 10, stk. 1, og virksomheder, som meddeles tilladelse efter § 11, stk. 1, § 12 a, stk. 1, § 21, stk. 1, §§ 22 a og 22 b eller § 23,

stk. 1, skal betale omkostningerne til tilsyn med overholdelse af vilkår i bevilling udstedt til virksomhederne efter § 10, stk. 1, og tilladelse efter § 11, stk. 1, § 12 a, stk. 1, § 21, stk. 1, §§ 22 a og 22 b eller § 23, stk. 1, udstedt til virksomhederne.

Beredskabskravene i §§ 85 b og 85 c i elforsyningsloven følger i dag bevillingskravet således, at virksomheder, som er bevillingspligtige efter §§ 10 og 19 samt elforsyningsvirksomhed, der varetages af Energinet eller denne virksomheds helejede datterselskaber i medfør af § 2, stk. 2 og 3, i lov om Energinet, skal foretage nødvendig planlægning og træffe nødvendige foranstaltninger for at sikre elforsyningen i beredskabssituationer og andre ekstraordinære situationer, jf. § 85 b, stk. 1, i elforsyningsloven. Endvidere skal virksomheder, som er bevillingspligtige efter §§ 10 og 19, Energinet og dennes helejede datterselskaber samt virksomheder, der yder balancering af elsystemet, opretholde et it-beredskab, herunder planlægge og træffe nødvendige foranstaltninger for at sikre beskyttelsen af kritiske it-systemer, der er af betydning for elforsyningen, jf. § 85 c, stk. 1.

3.1.5.2. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser

Tilladelser anvendes i dag når der meddeles tilladelse til etablering af nye elproduktion anlæg og væsentlige ændringer i bestående anlæg på land. På havet anvendes tilladelser ved tilladelse til etablering af samt tilladelse til elproduktion fra havvindmølleparker. Derudover kræver det en bevilling at producere elektricitet fra alle elproduktionsanlæg over 25 MW uagtet om anlægget er placeret på havet eller på land. Bevillingspligten blev indført i 1976, hvor elproduktionsvirksomhed var en monopolaktivitet med en eksklusiv ret til at producere elektricitet fra de store kraftværker i Danmark. Bevillinger var og er fortsat tidsbegrænsede til 20 år. Bevillingssystemet på elforsyningsområdet omfatter i dag elproduktion samt transmissions- og netvirksomheder.

Selvom bevillingssystemet blev videreført i forbindelse med gennemførelsen af elreformen i 1999, var der alligevel tale om en liberalisering af elmarkedet, hvor elproduktionsvirksomhed skulle ske på markedsvilkår. I dag er elproduktion en konkurrenceudsat aktivitet uden en eksklusiv ret til at producere elektricitet. Transmissions- og netvirksomhed er fortsat naturlige monopoler. Elproduktionsaktiviteter er således den eneste elforsyningsaktivitet, der er omfattet af bevillingskravet, selvom der er tale om en konkurrenceudsat aktivitet. Det vurderes derfor hensigtsmæssigt, at visse elproduktionsvirksomheder ikke længere reguleres ved et bevillingssystem, da der er tale om et system, der anvendes til naturlige monopoler.

Derudover er der sket og sker fortsat en markant udvikling i sol- og vindenergi. Der foregår elproduktionen i Danmark ikke længere alene fra de centrale kraftværker, men derimod i stigende omfang fra sol- og vindanlæg, der ligeledes er bevillingspligtige i dag. Med denne udvikling ses der et stigende behov for en forenklet procedure for tilladelser til ny produktionskapacitet, der dog fortsat skal varetage de samme hensyn som bevillingssystemet, herunder navnlig hensynet til forsynings sikkerheden. Dette begrundes med, at sol- og vindenergi fortsat vil have en stor betydning for forsynings sikkerheden i Danmark i takt med, at stadigt flere vind- og solanlæg etableres og de større kraftværker gradvist udfases.

Der findes både på land og på havet en tilladelsesprocedure for ny elproduktionskapacitet, hvor der skal indhentes tilladelser til etablering af elproduktionsanlæg på land og tilladelser til etablering og til at producere elektricitet fra elproduktionsanlæg på havet. Der er derfor allerede i dag tilladelsessystemer på plads for elproduktionsanlæg, hvor krav og vilkår til elproduktionsvirksomheder kan fremgå.

Det vurderes på den baggrund hensigtsmæssigt at elproduktionsvirksomheder, der producerer elektricitet fra vindmølle anlæg, solcelleanlæg, bølgekraftsanlæg, koncentrerede solfangeranlæg og lignende anlæg fremover alene reguleres ved et tilladelsessystem, men at krav og vilkår fra bevillingssystemet videreføres i det omfang, det vurderes nødvendigt bl.a. for at sikre, at elproduktionsvirksomheder drives forsvarligt af hensyn til elforsynings sikkerheden.

3.1.5.3. Den foreslåede ordning

Det foreslås, at der indsættes en ny stk. 8 i § 10 i elforsyningsloven, der giver klima-, energi- og forsyningsministeren bemyndigelse til at fastsætte regler om, at elproduktion fra anlæg med en kapacitet på over 25 MW, som er omfattet af stk. 1, er undtaget fra bevillingspligten. Herved vil vindmølle anlæg, solcelleanlæg, bølgekraftsanlæg, koncentrerede solfangeranlæg og lignende anlæg kunne undtages fra bevillingskravet i § 10, stk. 1. Herefter følger, at tilladelseskra vet i § 11, stk. 1, vil finde anvendelse på disse anlæg, der således fortsat vil skulle leve op til relevante krav og vilkår, som følger af bevillingssystemet, herunder navnlig krav til teknisk og finansiel kapacitet.

3.2. Transmissionsnet og udlandsforbindelser

3.2.1. Gældende ret

UDKAST

Det følger af elforsyningslovens § 19 a, stk. 1, at transmissionsvirksomheder efter reglerne i stk. 2-8 skal være ejermæssigt adskilt fra produktions- og handelsaktiviteter. § 19 a har til formål at gennemføre kravene i elmarkedsdirektivets artikel 43 om ejermæssig adskillelse.

Det er et grundlæggende krav i elmarkedsdirektivet, at transmissionsaktiviteter skal adskilles fra produktions- og handelsaktiviteter, da det er afgørende, at der er lige adgang til nettet. En lige adgang til nettet kan ikke sikres såfremt transmissionsaktiviteter og produktions- og handelsaktiviteter eksisterer inden for samme virksomhedsgruppering, da der således er en grundlæggende interessekonflikt mellem monopol- og konkurrenceudsatte aktiviteter. Til sikring af en lige adgang til nettet opstiller elmarkedsdirektivet flere adskillelsoptioner for at sikre, at transmissionsaktiviteter og produktions- og handelsaktiviteter er adskilt, så der ikke sker forskelsbehandling. En af optionerne for adskillelse af produktions- og handelsaktiviteter er ejermæssig adskillelse, som er den eneste option, der er indarbejdet i elforsyningsloven i dag i § 19 a. Ejermæssig adskillelse indebærer en udpegning af en eller flere transmissionsvirksomheder, som skal ejermæssigt adskilles fra alle leverings- og produktionsinteresser.

Det følger af § 19, stk. 1, i elforsyningsloven, at transmissionsvirksomhed kun kan udøves efter bevilling, der kan gives til virksomheder, som opfylder kravene i kapitel 7 og 8. Transmissionsvirksomhed varetaget af Energinet eller denne virksomheds helejede datterselskaber udføres dog uden bevilling.

Det følger af § 51, stk. 2, i elforsyningsloven, at bevillingshavere til net-, transmissions- og produktionsvirksomhed skal eje de anlæg, som anvendes til gennemførelsen af de bevillingspligtige aktiviteter.

Transmissionsvirksomhed varetages aktuelt kun af Energinet, der ejer transmissionsnettet i Danmark. Energinet er nærmere reguleret i lov om Energinet. Det fremgår blandt andet af § 2, stk. 2, i lov om Energinet, at Energinet efter reglerne i lov om Energinet samt efter reglerne i elforsyningsloven, VE-loven og lov om naturgasforsyning og med baggrund i en sammenhængende og helhedsorienteret planlægning varetager systemansvarlig virksomhed og eltransmissionsvirksomhed.

Energinet's muligheder for at eje ejerandele i andre selskaber og indgå samarbejdsaftaler om varetagelsen af Energinet's opgaver er reguleret af lov om Energinet og elforsyningsloven.

UDKAST

Det fremgår af § 2, stk. 3, i lov om Energinet, at Energinet efter godkendelse fra klima-, energi- og forsyningsministeren kan oprette helejede datterselskaber. Energinet kan derudover eje ejerandele i andre selskaber med begrænset ansvar og indgå samarbejdsaftaler og lignende i forbindelse med udøvelse af sin virksomhed.

Det følger af de specielle bemærkninger til § 2, stk. 3, i lov om Energinet, at det er en forudsætning for henlæggelse af selskabets kerneopgaver i datterselskaber, at disse er helejede – altså at Energinet ejer samtlige aktier i de pågældende selskaber, jf. Folketingstidende 2018-19, tillæg A, L 178 som fremsat, side 23.

For så vidt angår muligheden for at eje ejerandele i andre selskaber med begrænset ansvar samt indgå samarbejdsaftaler og lignende følger det endvidere af de specielle bemærkninger til § 2, stk. 3, i lov om Energinet, at bestemmelsen endvidere giver Energinet mulighed for at strukturere sig, som det findes mest hensigtsmæssigt, jf. Folketingstidende 2004-05, tillæg A, L 82 som fremsat, side 2398.

Det fremgår af § 28, stk. 2, nr. 3, i elforsyningsloven, at Energinet skal samarbejde med systemansvarlige virksomheder i andre lande om etablering af gensidige, ligeværdige principper for elforsyning samt om nettariffer, netadgang og transit, markedsspørgsmål m.v., samkøring af transmissionsforbindelser, herunder håndtering af balance- og kapacitetsproblemer samt indgå nødvendige fælles systemdriftaftaler, som sikrer udnyttelsen af de fordele, som sammenkoblede systemer giver.

Det fremgår af § 28 c, stk. 1, i elforsyningsloven, at Energinet eller denne virksomheds helejede datterselskaber som led i samarbejdet med andre landes systemansvarlige virksomheder efter klima-, energi- og forsyningsministerens godkendelse kan indtræde som medejer af selskaber med begrænset ansvar, der udfører grænseoverskridende systemansvarsopgaver som nævnt i § 28, stk. 2, nr. 3, og opgaver vedrørende sammenkoblingen af elmarkeder.

Elmarkedsdirektivets bestemmelser om ejermæssig adskillelse fremgår af artikel 43.

Det følger af elmarkedsdirektivets artikel 43, stk. 1, litra a, at hver virksomhed, der ejer et transmissionssystem, skal optræde som transmissionssystemoperatør.

Det følger af elmarkedsdirektivets artikel 43, stk. 4, at forpligtelsen i stk. 1, litra a, anses for opfyldt, hvis to eller flere virksomheder, der ejer transmissionssystemer, har oprettet et joint venture, der fungerer som transmissionssystemoperatør i to eller flere medlemsstater for de pågældende transmissionssystemer. Ingen anden virksomhed kan være en del af dette joint venture, medmindre den er blevet godkendt som uafhængig systemoperatør i henhold til artikel 44 eller som uafhængig transmissionsoperatør med henblik på afdeling 3.

3.2.2. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser

Elmarkedsdirektivets artikel 43, stk. 1, litra a, fremgår ikke direkte af dansk ret. Direktivet blev gennemført ved lov nr. 466 af 18. maj 2011, hvor det fremgår, at kravet om ejermæssig adskillelse i praksis blev vurderet til at være opfyldt for så vidt angår det overordnede eltransmissionsnet gennem lov om Energinet, jf. Folketingstidende 2010-11 (1. samling), L 87 som fremsat, tillæg A, side 13. Det er i lov om Energinet forudsat, at Energinet ejer og driver det overordnede eltransmissionsinfrastruktur.

Transmissionsevirkomhed blev ved direktivets gennemførelse ved lov nr. 466 af 18. maj 2011 varetaget af både Energinet og de regionale transmissionsevirkomheder, der på daværende tidspunkt havde bevilling til at udøve transmissionsevirkomhed. Systemansvaret blev kun varetaget af Energinet, ligesom det fortsat er tilfældet i dag. Der eksisterer aktuelt ikke transmissionsevirkomheder med bevilling, da det regionale transmissionsnet er overdraget til Energinet, så Energinet i dag ejer transmissionsnettet i Danmark og er transmissionsevirkomhed. Transmissionsevirkomheder med bevilling ville i øvrigt være underlagt kravet om, at bevillingshavere til transmissionsevirkomhed skal eje de anlæg, som anvendes til gennemførelsen af de bevillingspligtige aktiviteter efter § 51, stk. 2, i elforsyningsloven.

Det er efter Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets vurdering hensigtsmæssigt, at kravet i elmarkedsdirektivets artikel 43, stk. 1, litra a, gennemføres eksplicit i bestemmelsen om ejermæssig adskillelse i elforsyningsloven.

UDKAST

Forslaget om gennemførelse af elmarkedsdirektivets artikel 43, stk. 1, litra a, vil i praksis ikke medføre materielle ændringer, da Energinet ejer transmissionsnettet i Danmark og er eneste transmissionsvirksomhed i Danmark, ligesom Energinet er certificeret som ejermæssig adskilt af Forsyningstilsynet.

Elmarkedsdirektivet opererer i artikel 43, stk. 1, litra a, med begrebet »transmissionssystemoperatør«, men ved gennemførelsen af reglerne om ejermæssig adskillelse i dansk ret ved lov nr. 466 af 18. maj 2011 anvendes begreberne »transmissionsvirksomhed« og »systemansvarlig virksomhed«, jf. Folketingstidende 2010-11 (1. samling), L 87 som fremsat, tillæg A, side 13. Transmissionssystemoperatør i direktivets forstand omfatter således både transmissionsvirksomheder med bevilling og Energinet.

§ 19 a, i elforsyningsloven, gennemfører direktivets krav om ejermæssig adskillelse mellem transmissionsaktiviteter og produktions- og handelsaktiviteter både for så vidt angår Energinet, Energinets helejede datterselskaber og transmissionsvirksomheder med bevilling. Gennemførelsen af elmarkedsdirektivets artikel 43, stk. 1, litra a, vil ligeledes finde anvendelse for Energinet, Energinets helejede datterselskaber og transmissionsvirksomheder med bevilling.

Elmarkedsdirektivets artikel 43, stk. 4, er ikke gennemført i dansk ret. Bestemmelsen indebærer, at kravet i elmarkedsdirektivets artikel 43, stk. 1, litra a, anses for opfyldt, hvis to eller flere virksomheder, der ejer transmissionssystemer, har oprettet et joint venture, der fungerer som transmissionssystemoperatør i to eller flere medlemsstater for de pågældende transmissionssystemer.

Elmarkedsdirektivets artikel 43, stk. 4, er en modifikation til elmarkedsdirektivets artikel 43, stk. 1, litra a, således, at kravet fortsat vil være opfyldt i de tilfælde, at flere transmissionsvirksomheder, der ejer transmissionsnet, har oprettet et joint venture, der optræder som transmissionsvirksomhed i stedet for transmissionsvirksomhederne selv. Et eksempel herpå kan være når to eller flere transmissionsvirksomheder opretter et joint venture til samarbejde om drift af en udlandsforbindelse.

Et joint venture efter elmarkedsdirektivets artikel 43, stk. 4, vil være under fælles kontrol af to eller flere virksomheder, der ejer transmissionsnet. Et joint venture kan både oprettes ved selskab eller ved aftale.

Energinet har med hjemmel i elforsyningsloven og lov om Energinet mulighed for at indgå i selskabskonstruktioner og indgå samarbejdsaftaler. Energinet har i forbindelse med udøvelse af systemansvarlig virksomhed hjemmel til at indgå samarbejdsaftaler samt være medejer af selskaber med begrænset ansvar jf. § 28, stk. 2, nr. 3 og § 28 c, i elforsyningsloven. Energinet kan også efter godkendelse fra klima-, energi- og forsyningsministeren oprette helejede datterselskaber. Energinet kan herudover eje ejerandele i andre selskaber med begrænset ansvar og indgå samarbejdsaftaler og lignende i forbindelse med udøvelsen af sin virksomhed, jf. § 2, stk. 3, i lov om Energinet.

Det er en forudsætning for henlæggelse af Energinets kerneopgaver til datterselskaber, at disse er helejede, altså at Energinet ejer samtlige andele i de pågældende selskaber. Det er derfor ikke muligt for Energinet at afhænde andele i de datterselskaber, der driver den offentlige infrastruktur. Det er dog muligt for Energinet at strukturere sig, som det findes mest hensigtsmæssigt, ved at eje ejerandele i andre selskaber med begrænset ansvar og indgå samarbejdsaftaler og lignende.

Der er ikke ved gennemførelsen af elmarkedsdirektivets artikel 43, stk. 4, taget stilling til, hvorvidt Energinet har hjemmel til at indgå i joint ventures. Det vil være en konkret vurdering, om en transmissionsvirksomhed, herunder Energinet, har indgået i et joint venture med en eller flere virksomheder, der ejer transmissionsnet, og om dette joint venture fungerer som transmissionsvirksomhed for de pågældende virksomheders transmissionsnet. Såfremt der er tale om et joint venture i direktivets forstand, vil transmissionsvirksomheden fortsat leve op til kravet om ejermæssig adskillelse. Det er hensigten med ændringen at sikre fuld direktivgennemførelse.

3.2.3. Den foreslåede ordning

Det foreslås, at der indsættes et nyt stk. 2 i § 19 a i elforsyningsloven, der vil sikre, at det fremgår direkte af elforsyningsloven, at hver virksomhed, der ejer et transmissionsnet, skal optræde som transmissionsvirksomhed.

Det nye stk. 2 i § 19 a i elforsyningsloven vil gennemføre elmarkedsdirektivets artikel 43, stk. 1, litra a. Forslaget vil dog i praksis ikke medføre materielle ændringer, da Energinet ejer transmissionsnettet i Danmark og aktuelt er den eneste transmissionsvirksomhed i Danmark, ligesom Energinet er certificeret som ejermæssig adskilt.

Det foreslås endvidere, at der indsættes et nyt stk. 10 i § 19 a i elforsyningsloven. Bestemmelsen vil sikre, at kravet i den foreslåede § 19 a, stk. 2, er opfyldt, når to eller flere virksomheder, der ejer transmissionsnet, har oprettet et joint venture, der varetager transmissionsopgaver i Danmark og en eller flere andre EU-medlemsstater for de pågældende transmissionsnet. Bestemmelsen vil sikre, at transmissionsvirksomheder vil leve op til kravet om ejermæssig adskillelse, selvom der ikke er sammenfald mellem den, der ejer nettet, og den, der optræder som transmissionsvirksomhed, i de tilfælde, hvor opgaverne varetages af et joint venture, som er oprettet af to eller flere transmissionsvirksomheder, der ejer det pågældende net.

3.3. Opfølgning på PSO-aftale og ophævelse af PSO-systemet

3.3.1. Gældende ret

Støtte til fremme af miljøvenlig elproduktion i Danmark anses som en Public Service Obligation (PSO), der finansieres af elforbrugerne ved PSO-opkrævningen. En del af omkostningerne til PSO har siden 2015 været finansieret ved bevilling på finansloven i medfør af aftale af 14. juli 2014 om tilbagerulning af forsyningssikkerhedsafgiften mv. og lempelser af PSO.

Elforsyningsloven indeholder i § 8, stk. 1, regler om elforbrugernes finansiering af visse offentlige forpligtelser (dvs. Public Service Obligation, PSO), og § 8 udgør dermed hovedbestemmelsen om PSO-opkrævning. Det følger af bestemmelsen, at alle elforbrugere her i landet skal, medmindre omkostningerne er finansieret af statsmidler, jf. stk. 5, eller andet følger af §§ 8 a, 8 b og 9 a, betale en forholdsmæssig andel af de nødvendige omkostninger ved at gennemføre nærmere angivne offentlige forpligtelser, som er opremset i bestemmelsen.

En væsentlig del af de offentlige forpligtelser vedrører omkostninger til støtte til elektricitet, der er produceret på anlæg, som anvender vedvarende energikilder, f.eks. solcelleanlæg, vindmøller og biomasse- samt biogasanlæg efter bestemmelserne i §§ 21, 35 a, 35 b, 36-40, 42 og 43, § 43 f, stk. 1-3, § 43 g, stk. 1-3, og §§ 45 a og 49 i VE-loven og til ydelser efter bestemmelserne i §§ 58 og 58 b i elforsyningsloven, jf. § 8, stk. 1, nr. 1 og 2. Omkostninger til disse støtteordninger er i udfasningsperioden 2017-2022 delvist blevet finansieret via PSO'en, delvist via finansloven.

Det følger af elforsyningslovens § 8, stk. 1, nr. 3, at omkostninger til offentlige forpligtelser også omfatter Energinets omkostninger til ydelser efter regler fastsat i medfør af § 30 i elforsyningsloven og omkostninger forbundet med at sikre tilstedeværelsen af en tilstrækkelig elproduktionskapacitet efter Europa-Kommissionens forordning (EU) 2017/1485 af 2. august 2017

UDKAST

om fastsættelse af retningslinjer for drift af elektricitetstransmissionssystemer. Efter § 30 kan klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætte regler om, at Energinet skal drage omsorg for, at der opretholdes lagre af brændsel til el- og kraftvarmeproduktion af hensyn til elforsyningsikkerheden, herunder regler om, at elproduktionsvirksomheder skal bistå ved indkøb og anbringelse mv. af lagrene. Bestemmelsen er udmøntet ved bekendtgørelse nr. 917 af 13. november 2002 om pligt til oplagring af brændstoffer i medfør af lov om elforsyning.

Endelig omfatter PSO-omkostningerne netvirksomhedernes omkostninger til de ydelser, som disse efter bestemmelserne i § 22, stk. 8, og § 67 i elforsyningsloven og § 30 i VE-loven er pålagt. Ligesom de omfatter omkostninger, som transmissionsvirksomhederne er pålagt efter § 67 i elforsyningsloven og § 30 i VE-loven.

Efter elforsyningslovens § 22, stk. 8, er der tale om netvirksomhedernes omkostninger til at iværksætte forskning og udvikling med henblik på effektiv energianvendelse, også benævnt ELFORSK.

Netvirksomhedernes omkostninger til ydelser efter § 67 i elforsyningsloven og § 30 i VE-loven omfatter omkostninger, som netvirksomhederne efter disse bestemmelser er pålagt til bl.a. netforstærkning og netudbygning af distributionsnettet. Ordningen, hvorefter netvirksomhedernes omkostninger til ydelser efter § 67 i elforsyningsloven og § 30 i VE-loven dækkes af PSO-midler, kaldes udligningsordningen.

Tilsvarende kan transmissionsvirksomhedernes (dvs. Energinets) omkostninger til netforstærkning og netudbygning af transmissionsnettet efter § 67 i elforsyningsloven og § 30 i VE-loven dækkes af PSO-midler. I praksis er disse omkostninger dog hidtil blevet dækket af Energinets tariffer og ikke af PSO-midler.

Det følger af elforsyningslovens § 67, at ved tilslutning til elforsyningsnettet af decentrale kraft-varme-anlæg og elproduktionsanlæg, der anvender affald eller producerer VE-elektricitet, skal ejeren af anlægget alene afholde den udgift, der ville være forbundet med at lade sig tilslutte 10-20 kV-nettet, uanset om netvirksomheden ud fra objektive kriterier vælger et andet tilslutningspunkt. Hvis valg af andet tilslutningspunkt berører transmissionsnettet, skal netvirksomheden indgå aftale med transmissionsvirksomheden herom. Øvrige omkostninger, herunder til netforstærkning og netudbygning, afholdes af netvirksomheden, hvis omkostningerne vedrører distributionsnettet,

eller af transmissionsvirksomheden, hvis omkostningerne vedrører transmissionsnettet.

Af bestemmelsens stk. 2, fremgår, at ejere af anlæg som nævnt i stk. 1, der ønsker at levere elektricitet på et højere spændingsniveau end 10-20 kV, skal selv afholde den udgift, der er forbundet med at lade sig tilslutte et net med det tilsvarende højere spændingsniveau. Øvrige omkostninger, herunder til netforstærkning og netudbygning, afholdes af netvirksomheden, hvis omkostningerne vedrører distributionsnettet, eller af transmissionsvirksomheden, hvis omkostningerne vedrører transmissionsnettet.

Af bestemmelsens stk. 3, fremgår, at bestemmelserne i stk. 1 og 2 gælder ikke for vindmøller, solcelleanlæg, bølgekraftanlæg og vandkraftværker.

Endelig fremgår af bestemmelsens stk. 4, at bestemmelserne i stk. 1 og 2 gælder endvidere ikke for elproduktionsanlæg, som etableres med henblik på at kunne imødegå ubalancer i det kollektive elforsyningsnet. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om, hvilke anlæg der omfattes af bestemmelserne i 1. pkt., og om dokumentation for det projekterede anlægs tekniske og driftsmæssige forhold.)

VE-loven indeholder også PSO-relaterede bestemmelser. Det fremgår af VE-lovens § 30, stk. 1, nr. 4, at klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætter nærmere regler om vindmøllers og solcelleanlægs tilslutning til elforsyningsnettet, herunder regler om, hvorledes omkostninger, der påhviler de kollektive elforsyningsvirksomheder, indregnes i priserne for elektricitet, jf. § 8, stk. 1 og 2, i elforsyningsloven.

Det følger af elforsyningslovens § 8, stk. 2, at de kollektive elforsyningsvirksomheders øvrige omkostninger i medfør af elforsyningsloven og VE-loven påhviler de brugere, der modtager virksomhedens ydelser, og opkræves gennem den enkelte virksomheds tariffer, medmindre omkostningerne er finansieret på anden måde, herunder af statsmidler. Det følger af elforsyningslovens § 8, stk. 3, at for Energinet opgøres omkostningerne, som nævnt i § 8, stk. 2, for hele landet og opkræves hos de brugere, der modtager Energinets ydelser.

Elforsyningsloven indeholder i § 8, stk. 4, bestemmelser om, hvordan beregningen og opkrævningen af PSO foretages i dag. Det følger heraf, at de kollektive elforsyningsvirksomheder afholder hver for sig omkostningerne til de offentlige forpligtelser, som påhviler dem, og som er nævnt i elforsyningslovens § 8, stk. 1, og indberetter forventede og afholdte omkostninger

UDKAST

til klima-, energi- og forsyningsministeren, der beregner de samlede omkostninger efter stk. 1. Energinet oplyser på baggrund heraf elhandelsvirksomhederne om det beløb, som elhandelsvirksomhederne skal opkræve fra elforbrugerne og indbetale til Energinet. På grundlag heraf opkræver elhandelsvirksomhederne beløb fra elforbrugerne til dækning af omkostningerne og indbetaler de opkrævede midler til Energinet, som dækker klima-, energi- og forsyningsministeren og de kollektive elforsyningsvirksomheders omkostninger til de offentlige forpligtelser. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om gennemførelsen af de nævnte opgaver og om samarbejde herom mellem ministeren, de kollektive elforsyningsvirksomheder og elhandelsvirksomhederne. Denne mulighed for udmøntning er ikke blevet udnyttet.

Efter elforsyningslovens § 89, stk. 2, behandler Energiklagenævnet klager over afgørelser truffet af Energinet efter § 8, stk. 4, jf. § 8, stk. 1, nr. 4. Klageadgangen vedrører således Energinets afgørelser i forhold til udbetaling til netvirksomhederne efter udligningsordningen, idet dog selve afgørelsen om udligning træffes af klima-, energi- og forsyningsministeren (dvs. Energistyrelsen efter delegation). Efter elforsyningslovens § 89, stk. 3, kan Energinets afgørelser efter § 8, stk. 2 ikke indbringes for anden administrativ myndighed end Energiklagenævnet.

Det fremgår af elforsyningslovens § 8, stk. 5, at staten på baggrund af en finanslovsbevilling afholder en del af de nødvendige omkostninger ved at gennemføre offentlige forpligtelser omfattet af lovens § 8, stk. 1, nr. 1-5.

Elforsyningsloven indeholder i §§ 8 a, 8 b og 9 a en række PSO-fritagelsesordninger. Det følger af § 8 a, i elforsyningsloven, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om, at elforbrugere, der helt eller delvis selv producerer den elektricitet, de selv forbruger, under nærmere angivne betingelser kun skal betale pristillæg m.v. som nævnt i §§ 58 og 58 b i elforsyningsloven og §§ 35 a, 35 b, 36-43, 43 f, 43 g, 44, 45 a, 47, 49 og 50 i VE-loven, i forhold til det elforbrug, som aftages gennem det kollektive elforsyningsnet. Ministeren kan herunder fastsætte, at reglerne kun gælder for anlæg, som var i drift den 12. april 2000. Ministeren kan endvidere fastsætte regler om, at lejere, der ikke selv producerer elektricitet, under nærmere angivne betingelser i samme omfang som efter 1. pkt. kan fritages for betaling af pristillæg m.v. for den elektricitet, som de forbruger, når elektriciteten er produceret på elproduktionsanlæg, som anvender vedvarende energikilder omfattet af VE-loven, og som er etableret i tilknytning til forbrugsstedet.

UDKAST

Det følger videre af bestemmelsens stk. 2, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om, hvorledes elforbruget og elproduktionen skal måles og opgøres. Udgifterne til målingen afholdes af elproducenten.

Elforsyningslovens § 65 bestemmer, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om, hvorledes pristillæg efter lovens § 58 (pristillæg til decentrale kraft-varme-anlæg og elproduktionsanlæg med affald som brændsel) beregnes til egenproducenter af elektricitet som nævnt i § 8 a, stk. 1.

Efter elforsyningslovens § 8 b, kan klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætte regler om, at elforbrugerne ikke skal betale beløb til dækning af omkostninger ved gennemførelse af de offentlige forpligtelser som nævnt i § 8, stk. 1, der modsvarer den del af deres elforbrug, som de selv producerer på nærmere angivne elproduktionsanlæg med en begrænset eleffekt eller elproduktion. De offentlige forpligtelser, som ministeren kan undtage egenproducenter at betale efter § 8 b i elforsyningsloven, er betalinger til miljøvenlig elproduktion m.v., som afholdes af elforbrugerne i forhold til deres elforbrug (PSO-tarif).

Ministeren kan yderligere efter § 8 b i elforsyningsloven fastsætte regler om, at lejere, der ikke selv producerer elektricitet, kan fritages for den i § 8, stk. 1, nævnte betalingsforpligtelse for den elektricitet, som de forbruger, når elektriciteten er produceret på nærmere angivne elproduktionsanlæg med en begrænset eleffekt eller elproduktion, som anvender vedvarende energikilder omfattet af VE-loven, og som er etableret i tilknytning til forbrugsstedet. Ministeren kan fastsætte regler om betingelser for undtagelse fra betalingsforpligtelsen, herunder om grænser for størrelser af produktionsanlæg og produktioner.

De nærmere regler for, hvornår egenproducenter med små elproduktionsanlæg kan undtages at betale PSO-tarif efter § 8 b i elforsyningsloven, er bl.a. udmøntet ved bekendtgørelse nr. 1044 af 27. maj 2021 om nettoafregning for egenproducenter af elektricitet (herefter nettoafregningsbekendtgørelsen).

Nettoafregningsbekendtgørelsen indeholder regler om nettoafregning. Ved nettoafregning skal forstås, at en egenproducent helt eller delvist bliver fritaget for at betale PSO-tarif og elafgift i forhold til den andel af elforbruget, som egenproducenten selv producerer. Der kan ske nettoafregning på enten time- eller årsbasis, og både den time- og årsbaserede nettoafregningsord-

UDKAST

ning gælder til og med den 19. november 2032. Den timebaserede nettoafregningsordning for så vidt angår elafgiftsfritagelse blev lukket for tilgang i 2017, mens det stadig er muligt at ansøge om at blive omfattet af den årsbaserede nettoafregningsordning, hvis betingelserne herfor er opfyldt.

Årsbaseret nettoafregning er i dag en 20-årig overgangsordning, der gælder til og med den 19. november 2032, jf. bekendtgørelsens § 21, stk. 1. Ordningen har været lukket for tilgang siden 2012, hvor overgangsordningen blev etableret for at sikre ejere af små VE-anlæg, der havde investeret med forventning om at blive omfattet af ordningen, jf. § 6, stk. 6, i lov nr. 1390 af 23. december 2012. Der blev ikke i forbindelse med vedtagelse af overgangsordningen indsat en frist for ansøgning om at blive omfattet af den årsbaserede nettoafregningsordning. Ordningen er derfor fortsat åben for ejere af VE-anlæg, der opfylder betingelserne i §§ 20 eller 21 i nettoafregningsbekendtgørelsen.

For nærmere om årsbaseret nettoafregning efter elafgiftsloven henvises til lovforslagets punkt 3.10.

Efter elforsyningslovens § 9 a, kan en virksomhed, som producerer fjernvarme på et kraft-varme-værk eller på et fjernvarmeværk, som den 1. oktober 2005 var indrettet til kraft-varme-produktion, betaler ikke beløb til dækning af omkostninger til offentlige forpligtelser efter § 8, stk. 1, for det elforbrug, som medgår til at producere fjernvarme til forbrugere ved hjælp af elektricitet. En virksomhed, som producerer fjernvarme, betaler ikke beløb til dækning af omkostninger til offentlige forpligtelser efter § 8, stk. 1, for det elforbrug, som medgår til at producere fjernvarme til forbrugere ved hjælp af elektricitet, og for hvilket der sker tilbagebetaling af elafgift efter elpatronordningen i lov om afgift af elektricitet.

Det fremgår af stk. 2, at en elforbruger, der producerer varme på et kraft-varme-værk med henblik på at dække sit eget varmeforbrug, ikke betaler beløb til dækning af omkostninger til offentlige forpligtelser efter § 8, stk. 1, for det elforbrug, som medgår til at producere varme i det varmeproducerende anlæg ved hjælp af elektricitet.

Det fremgår af stk. 3, at omkostninger til offentlige forpligtelser, som ikke dækkes som følge af ovenstående bestemmelser, opkræves med en forholdsmæssig andel hos de øvrige forbrugere efter de i § 8, stk. 1, nævnte principper.

UDKAST

Det følger videre af stk. 4, at fritagelse for betaling af beløb som nævnt i stk. 1 og 2 kan betinges af, at et kraft-varme-produktionsanlæg opfylder nærmere angivne krav til elproduktionens andel af energiproduktionen.

Endelig følger det af stk. 5, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om afgrænsning af virksomheder og produktioner, som omfattes af ovenstående bestemmelser, samt om måling og dokumentation af elforbrug.

Der er med hjemmel i bestemmelsen udstedt bekendtgørelse nr. 324 af 28. april 2009 med senere ændringer om fritagelse for betaling til dækning af offentlige forpligtelser for forbrug af elektricitet til produktion af varme i medfør af § 9 a i elforsyningsloven.

Elforsyningsloven indeholder regler, som pålægger Energinet visse opgaver i forbindelse med udmelding af PSOTariffen i datahubben og modtagelse af PSO-indbetalinger fra elhandelsvirksomhederne. Udover ovennævnte § 8, stk. 4, i elforsyningsloven følger det af elforsyningslovens § 28, stk. 1, at Energinet i samarbejde med klima-, energi- og forsyningsministeren og de øvrige kollektive elforsyningsvirksomheder skal sikre, at de offentlige forpligtelser, jf. § 8, opfyldes.

Det fremgår af elforsyningslovens § 28, stk. 2, nr. 8, at Energinet skal indberette oplysninger til datahubben om tariffer og om omkostninger til offentlige forpligtelser, jf. § 8, og via datahubben varsle ændringer i priser og vilkår.

Det følger af elforsyningslovens § 28, stk. 2, nr. 14, at Energinet varetager opgaver vedrørende betaling for offentlige forpligtelser ifølge §§ 8, 8 a, 8 b og 9 a og regler fastsat i medfør af disse bestemmelser.

Ligeledes indeholder elforsyningsloven regler, som pålægger elhandelsvirksomheder og netvirksomheder visse pligter i forhold til PSO'en. Elforsyningslovens § 49 bestemmer, at midler, som en virksomhed opkræver for andre ifølge bestemmelserne i denne lov, herunder elafgifter og betaling af omkostninger til offentlige forpligtelser, jf. § 8, stk. 1, som faktureres efter § 72 b, stk. 1, 2. pkt., og § 72 d, stk. 1, 2. pkt., skal holdes adskilt fra virksomhedens formue.

Det følger af elforsyningslovens § 72 a, at en elhandelsvirksomhed skal være registreret som bruger af datahubben i henhold til vilkår fastsat af

UDKAST

Energinet i medfør af § 31, stk. 2, for at kunne varetage sine opgaver efter stk. 2-5, § 8, stk. 4, og §§ 72 b-72 d.

Det følger af elforsyningslovens § 72 b, stk. 1, at elhandelsvirksomheden køber net- og systemydelser af netvirksomhederne og Energinet. Elhandelsvirksomheden fakturerer forbrugerne for levering af elektricitet, herunder net- og systemydelser, jf. § 8, stk. 2 og 3, omkostninger til offentlige forpligtelser, jf. § 8, stk. 1, elafgifter i henhold til lov om afgift af elektricitet og moms i henhold til momsloven. Elafgifter og betaling af omkostninger til offentlige forpligtelser, jf. § 8, stk. 1, viderefaktureres uændret til det relevante aftagenummer. Endvidere viderefaktureres netvirksomheders bindende midlertidige prisnedsættelser uændret til de relevante aftagenumre.

Det følger af elforsyningslovens § 72 d, stk. 1, at netvirksomheden og Energinet fakturerer elhandelsvirksomheden for deres ydelser ud fra det samlede forbrug i en måned og betalingen på elhandelsvirksomhedens aftagenumre. Netvirksomheden fakturerer ligeledes elhandelsvirksomheden for elafgift, som netvirksomheden skal svare efter lov om afgift af elektricitet. Energinet fakturerer endvidere elhandelsvirksomheden for betaling for omkostninger i medfør af § 8, stk. 1, og for elafgift, som Energinet skal svare efter lov om afgift af elektricitet, for elforbrugere, som er direkte tilsluttet transmissionsnettet.

Det fremgår af elforsyningslovens § 72 f, stk. 1, at for tjemålte aftagenumre, der aftager elektricitet efter § 6 c, stk. 7, eller § 72 e, stk. 5, fastsættes en pris svarende til en udpeget elektricitetsmarkedsoperatørs timepris pr. kilowatt-time på day ahead-markedet i det budområde, hvor elforbrugeren aftager sin elektricitet, med et tillæg, der er fastsat af Forsyningstilsynet efter stk. 3. For ikketjemålte aftagenumre, der aftager elektricitet efter § 6 c, stk. 7, eller § 72 e, stk. 5, fastsættes en pris svarende til en udpeget elektricitetsmarkedsoperatørs gennemsnitlige timepris pr. kilowatt-time på day ahead-markedet i det budområde, hvor elforbrugeren aftager sin elektricitet, med et tillæg, der er fastsat af Forsyningstilsynet efter stk. 3. Elspotpriser tillægges endvidere net- og systemtariffer, betaling for omkostninger i medfør af § 8, stk. 1, elafgifter i henhold til lov om afgift af elektricitet og moms i henhold til momsloven.

Det fremgår af elforsyningslovens § 85 a, stk. 1, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om udøvelse af tilsyn og kontrol med opkrævning og udbetaling af beløb til dækning af nødvendige omkostninger

UDKAST

ved at gennemføre de offentlige forpligtelser, der påhviler de kollektive elforsyningsvirksomheder efter denne lov, VE-loven og lov om pilotudbud af pristillæg for elektricitet fremstillet på solcelleanlæg samt regler fastsat i medfør af disse love.

Af bestemmelsens stk. 2 følger bl.a., at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om dokumentation for forhold, der er omfattet af stk. 1. Ministeren kan herunder fastsætte, at

- 1) en elproducent, som modtager pristillæg, skal meddele oplysninger om el- og varmeproduktion, produktionsanlæg, driftsmæssige forhold og brændselsanvendelse,
- 2) oplysninger som nævnt i nr. 1 skal indberettes til et register, som ministeren eller Energinet har oprettet.

Der er i medfør af bestemmelsen bl.a. udstedt bekendtgørelse nr. 1601 af 17. december 2018 om stamdataregistret for elproducerende anlæg m.v.

Det følger af VE-lovens § 49, at klima-, energi- og forsyningsministeren yder tilskud til fremme af udbredelsen af elproduktionsanlæg med en mindre elproduktionskapacitet, herunder solceller, bølgekraftanlæg og andre VE-anlæg, som anvender energikilder eller teknologier af betydning for den fremtidige udbredelse af VE-elektricitet. Efter § 49, stk. 5, kan ministeren fastsætte nærmere regler om, at en plan for anvendelsen af midlerne i puljen skal godkendes af ministeren, før udgifterne hertil kan pålægges forbrugere, jf. § 8, stk. 1, nr. 1, i elforsyningsloven.

3.3.2. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser

I 2016 udtrykte Europa-Kommissionen bekymring for, om PSO-tariffen var diskriminerende over for udenlandske producenter af vedvarende energi sammenlignet med danske producenter af vedvarende energi. Det var derfor en bunden opgave at finde en langsigtet løsning, der sikrede finansieringen af den grønne omstilling. Den daværende regering (Venstre) Socialdemokratiet, Dansk Folkeparti, Liberal Alliance, Radikale Venstre, Socialistisk Folkeparti og Det Konservative Folkeparti indgik derfor den 17. november 2016 "Aftale om afskaffelse af PSO-afgiften", herefter benævnt PSO-aftalen.

Med PSO-aftalen blev aftaleparterne enige om at afskaffe PSO-systemet og afholde udgifterne til støtte til vedvarende energi over finansloven. Dette

UDKAST

skulle ske som en gradvis udfasning af PSO'en og indfasning af støtteomkostninger til vedvarende energi på finansloven i perioden 2017-2021, den langsigtede PSO-løsning.

Den langsigtede PSO-løsning blev udmøntet ved lov nr. 1756 af 27. december 2016, som dermed indførte den gradvise udfasning af PSO-opkrævningen og en tilsvarende gradvis indfasning af PSO-omkostninger på finansloven.

Denne lov blev fulgt op af lov nr. 1667 af 26. december 2017 om ændring af lov om elforsyning, lov om fremme af vedvarende energi, lov om naturgasforsyning, lov om Energinet.dk, lov om afgift af elektricitet og forskellige andre love, hvoraf det bl.a. fremgår, at der med henblik på at sikre en fuldstændig balancering af PSO-udgifter og -indtægter i forbindelse med udfasningen senere vil blive fremsat et forslag til en lovændring om, hvordan der i 2022 foretages slutafregning med henblik på at udligne en konstateret under- eller overdækning. Med nærværende lovforslag følges der således op på PSO-aftalen, lov nr. 1756 af 27. december 2016 og lov nr. 1667 fra 2017, idet lovforslaget bl.a. ophæver reglerne om PSO-opkrævning hos elforbrugerne og dermed endeligt ophæver PSO-systemet.

For at kunne afskaffe PSO-tariffen fra 2022 vurderer Ministeriet, at en række bestemmelser primært i elforsyningsloven og i VE-loven om PSO-systemet skal ophæves, herunder bestemmelser om opkrævning af PSO hos elforbrugerne, om opgaver og pligter pålagt Energinet, netvirksomheder og elhandelsvirksomheder samt kontrol og tilsyn med opkrævning og udbetaling af PSO.

Som det fremgår af PSO-aftalen blev en række PSO-omkostninger til nye og renotificerede støtteordninger allerede flyttet til finansloven fra 2017. De resterende støtteordninger, som fortsat er i kraft, og som i udfasningsperioden er blevet finansieret delvis gennem PSO-opkrævninger delvis over finansloven, skal således fra 2022 finansieres fuldt ud over finansloven. Det drejer sig f.eks. om støtteordninger til solcelleanlæg, vindmøller og biomasse- samt biogasanlæg efter en række bestemmelser i VE-loven samt pristillæg til kraftvarme efter bestemmelser i elforsyningsloven.

Ophævelsen af elforsyningslovens § 8, stk. 1, nr. 3, indebærer, at Energinets eventuelle omkostninger til opretholdelse af lagre af brændsel til el- og kraftvarmeproduktion efter elforsyningslovens § 30, ikke fremover er PSO-

finansieret. Ministeriet vurderer, at sikring af en sådan tilstrækkelig elkapa-
citet er en typisk opgave for Energinet som systemansvarlig virksomhed,
hvorfor Energinets eventuelle omkostninger hertil mere naturligt bør opkræ-
ves over Energinets systemtarif end over finansloven. Opgaven vil derfor
fremover finansieres på samme måde, som Energinets øvrige opgaver, som
karakteriseres som værende en typisk opgave for Energinet som systeman-
svarlig virksomhed. Det bemærkes dog samtidig, at elforsyningslovens § 30
er en beredskabsbestemmelse, som ikke er anvendt i nyere tid, men som dog
fortsat vurderes relevant i tilfælde af en beredskabssituation, hvor der er ud-
sigt til eller er mangel på elproduktion pga. manglende brændsel.

Ved udligningsordningen forstås den ordning, hvor netvirksomhedernes
omkostninger til bl.a. netforstærkning og netudbygning finansieres via PSO-
systemet, jf. elforsyningslovens § 8, stk. 1, nr. 4, sammenholdt med elforsy-
ningslovens § 67 og regler fastsat i medfør af § 30 i VE-loven. Når PSO-
finansieringen af udligningsordningen ophører fra 1. januar 2022, erstattes
den af den overgangsordning, som blev besluttet ved den opfølgende aftale
til klimaaftalen af 17. december 2020 om overgangsordning for tarifudlig-
ningsordningen i 2022. Om denne ordning henvises til punkt 3.5.

Tilsvarende foreslås elforsyningslovens § 8, stk. 1, nr. 5, ophævet, hvorefter
transmissionsvirksomhedernes, dvs. Energinets omkostninger til netfor-
stærkning og netudbygning af transmissionsnettet efter lovens § 67 og efter
§ 30 i VE-loven, kan PSO-finansieres. Herefter vil Energinets omkostninger
skulle dækkes via den til enhver tid gældende tarifmetode, som er godkendt
af Forsyningstilsynet i medfør af elforsyningslovens § 73 a, stk. 1.

For så vidt angår de kollektive elforsyningsvirksomheders (dvs. netvirksom-
hedernes og Energinets) øvrige omkostninger i medfør af elforsyningsloven
og VE-loven, som opkræves over tarifferne, jf. elforsyningslovens § 8, stk.
2, vurderer ministeriet, at bestemmelsen fortsat skal bevares, men foreslås
flyttet til elforsyningslovens § 73, der i forvejen handler om tariffer, jf. dette
lovforslags § 1, nr. 72.

Ved flytningen af bestemmelsen til § 73 ændres ”brugere” til ”netbrugere”
for at tydeliggøre, at der er tale om brugere af henholdsvis distributions-
eller transmissionsnet, der betaler tariffer, og ikke f.eks. elkunder, der intro-
duceres med dette lovforslag.

UDKAST

Eftersom PSO'en med dette lovforslag ophører med udgangen af 2021, vil grundlaget for de PSO-fritagelsesordninger, der fremgår af elforsyningslovens §§ 8 a og 8 b om nettoafregning og øjeblikksafregning af egenproducer, naturligt også bortfalde. Endvidere vil PSO-fritagelsesordningen efter elforsyningslovens § 9 a, hvorefter virksomheder, som producerer fjernvarme på et kraft-varme-værk eller på et fjernvarmeværk, kan blive fritaget for at betale PSO, også ophøre.

Som følge af PSO-systemets ophævelse foreslås reglerne om beregning og opkrævning af PSO ophævet. Det gælder f.eks. elforsyningslovens § 8, stk. 4, og reglerne i elforsyningslovens § 28, stk. 1 og stk. 2, nr. 8 og 14, der pålægger Energinet visse opgaver i forbindelse med udmelding af PSO-tariffen i datahubben og modtagelse af PSO-indbetalinger. Ligeledes foreslås en række konsekvensrettelser i en række bestemmelser i elforsyningsloven, der alle henviser til enten § 8 eller § 8 a, der ophæves med dette lovforslag.

Den nuværende PSO-opkrævning er indrettet så over-/underdækning kvartalsvist justeres ved de efterfølgende PSO-opkrævninger. Over-/underdækning opstår som resultat af, at PSO-tarifferne fastsættes forud for hvert kvartal på baggrund af forventet elforbrug, elproduktion og elmarkedspris. Det resulterer i en over- eller underdækning i forhold til kvartalets realiserede forbrug og produktion. Realiseres markedsprisen under den forventede markedspris, eller realiseres produktionen større end forventet, skabes en underdækning og omvendt. Over-/underdækningen indgår som et element i fastsættelsen af kommende kvartalers PSO-tarif med henblik på enten at tilbagebetale forbrugerne det, der historisk er opkrævet for meget, eller opkræve det fra forbrugerne, der historisk er opkrævet for lidt.

Metoden for denne fastsættelse af PSO-tariffen indebærer, at det først i løbet af første halvår af 2022 vil være muligt at opgøre alle poster i PSO-regnskabet og få klarhed over, om der er blevet opkrævet for lidt eller for meget PSO i 2021. For derfor at kunne foretage den endelige slutafregning af PSO-regnskabet for 2021 og udligne en eventuel konstateret over- /underdækning hidrørende fra 2021, vurderer Ministeriet, at det er nødvendigt med overgangsregler i lovforslaget, som gør det muligt f.eks. i tilfælde af, at der er blevet opkrævet for lidt i PSO (underdækning) at opkræve PSO-tariffer 2022. I tilfælde af, at der måtte være opkrævet for meget PSO for 2021 (overdækning), vil overgangsreglerne medføre, at der kan ske en tilbagebetaling til elforbrugerne. Ministeriet vurderer i den forbindelse, at der er brug for en bagatelgrænse for, hvornår der gennemføres ekstra tarifbetaling i

UDKAST

2022 i form af en sådan 'slut-tarif' eller for og hvornår der sker tilbagebetaling til forbrugerne.

Der foreslås derfor indsat en bemyndigelse, om at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler til brug for afslutning af slutregnskabet for de offentlige forpligtelser, herunder om en bagatelgrænse for opkrævning eller tilbagebetaling af beløb til offentlige forpligtelser.

PSO-tariffen fastsættes med én decimal (øre/kWh), hvorfor der foreslås en bagatelgrænse svarende til en PSO-tarif på 0,1 øre/kWh opkrævet over én måned. Med udgangspunkt i elforbruget for en repræsentativ måned vil dette beløbe sig til 2,7 mio. kr. fordelt på alle elkunder, herunder husstande og erhvervs-kunder. Dette må anses for at være det mindste beløb, som giver mening at efteropkræve eller tilbagebetale til elkunderne.

Overgangsreglerne vil medføre, at en række PSO-regler, som med dette lovforslag ellers foreslås ophævet med udgangen af 2021, fortsat vil finde anvendelse, indtil PSO slutregnskabet kan opgøres endeligt i 2022.

Som følge af PSO-aftalen fra 2016 foreslås PSO-reglerne i elforsyningslovens § 8 b, ophævet fra og med den 1. januar 2022 (for nærmere herom se ovenfor i samme afsnit). Dette indebærer, at også reglerne for nettoafregning, herunder nettoafregningsbekendtgørelsen, ophæves. Som følge af PSO-aftalen skal forbrugerne ved udgangen af 2021 således ikke længere betale PSO-tarif. Der vil herefter ikke være behov for, at egenproducenter opnår nettoafregning for PSO-tariffen efter den 31. december 2021. Egenproducenter skal imidlertid fortsat have mulighed for nettoafregning af elafgiften frem til år 2032, hvor både den time- og årsbaserede overgangsordning ophører.

For at sikre denne mulighed for nettoafregning for elafgift vurderer ministeriet, at der er behov for at indsætte en bemyndigelsesbestemmelse, som giver klima-, energi- og forsyningsministeren adgang til at udstede de regler om nettoafregning, der vurderes fortsat at være relevante for nettoafregningsordningerne. Reglerne som vil skulle udstedes i medfør af bemyndigelsesbestemmelsen bør medføre, at der (fortsat) kan ske sagsbehandling af ansøgninger om at blive omfattet af den årsbaserede nettoafregningsordning for elafgift.

Overvejelserne skal desuden ses i sammenhæng med den nye ansøgningsfrist for at blive omfattet af årsbaseret nettoafregning for elafgift, som foreslås fastsat i elafgiftsloven, jf. lovforslagets § 3, nr. 1.

Ansøgningsfristen og bemyndigelsen til at udstede regler om nettoafregning vil medføre, at Energistyrelsen (fortsat) kan træffe afgørelse om den årsbaserede nettoafregningsordning efter PSO-tariffens udfasning. Herved vil egenproducenter og lejere (fortsat) kunne omfattes af den årsbaserede nettoafregningsordning for så vidt angår elafgiftsfritagelse fra 1. januar 2022, og til og med alle ansøgninger modtaget inden for ansøgningsfristen er færdigbehandlet.

Som følge af at PSO-reglerne ophæves, vil reglerne i nettoafregningsbekendtgørelsen for måling og opgørelse af elproduktion på anlæg, der er omfattet af time- eller årsbaseret nettoafregning ligeledes blive ophævet ved udgangen af 2021. Disse regler er afgørende for, at det kan sikres, at der sker korrekt elafgiftsfritagelse på de to nettoafregningsordninger.

Det er derfor yderligere vurderingen, at der er behov for at give ministeren bemyndigelse til at udstede regler som sikrer, at man kan måle og opgøre elproduktionen på anlæg omfattet af time- eller årsbaseret nettoafregning til og med ordningernes endelige ophør den 19. november 2032.

3.3.3. Den foreslåede ordning

Det foreslås som opfølgning på PSO-aftalen, at hovedbestemmelsen om PSO-opkrævning i elforsyningslovens § 8 ophæves.

Det indebærer for det første, at omkostninger til de støtteordninger, som fremgår af § 8, stk. 1, nr. 1 og 2, fra 1. januar 2022 vil være fuldt finansieret over finansloven og ikke længere delvist skal opkræves som PSO hos elforbrugerne. Det omfatter bl.a. støtte til solcelleanlæg, vindmøller og biomasse- samt biogasanlæg efter VE lovens §§ 21, 35 a, 35 b, 36-40, 42 og 43, § 43 f, stk. 1-3, § 43 g, stk. 1-3, og §§ 45 a og 49 og til ydelser efter elforsyningslovens i §§ 58 og 58 b.

For det andet indebærer det, at Energinets eventuelle omkostninger til sikring af brændselslagre og mindste kapacitet efter § 30 i elforsyningsloven, ikke længere vil være delvist PSO-finansieret, men vil blive opkrævet over systemtariffen, såfremt en beredskabssituation skulle opstå.

UDKAST

For det tredje indebærer den foreslåede ordning, at netvirksomhedernes omkostninger til udviklingsprogrammet ELFORSK ikke længere vil være delvist PSO-finansieret, men overgå til fuld finanslovsfinansiering.

Den foreslåede ordning medfører for det fjerde, at PSO-finansieringen af udligningsordningen efter elforsyningslovens § 8, stk. 1 nr. 4, dvs. netvirksomhedernes omkostninger til bl.a. netforstærkning og netudbygning af distributionsnettet ophører med udgangen af 2021, og fra 1. januar 2022 erstattes den af den overgangsordning, som blev besluttet ved den opfølgende aftale til klimaaftalen af 17. december 2020 om overgangsordning for tarifudligningsordningen i 2022. Om denne ordning henvises til punkt 3.5. Som følge af PSO-systemets ophævelse vil Energinet ikke længere skulle træffe afgørelse om dækning over PSO'en af netvirksomhedernes omkostninger i medfør af udligningsordningen, hvorfor klageadgangen i elforsyningslovens § 89, stk. 2 og 3, til Energiklagenævnet over sådanne afgørelser ligeledes foreslås ophævet.

Den foreslåede ordning medfører for det femte, at PSO-finansieringen af transmissionsvirksomhedernes, dvs. Energinets omkostninger til netforstærkning og netudbygning af transmissionsnettet efter elforsyningslovens § 8, stk. 1, nr. 5, ophører, hvorefter Energinets omkostninger vil skulle dækkes via den til enhver tid gældende tarifmetode, som er godkendt af Forsyningstilsynet i medfør af elforsyningslovens § 73 a, stk. 1.

Som følge af PSO-systemets ophævelse foreslås endvidere, at en række bestemmelser om beregning og opkrævning af PSO og de dermed forbundne opgaver og pligter for bl.a. Energinet, netvirksomhederne og elhandelsvirksomheder ligeledes ophævet. Det gælder f.eks. elforsyningslovens § 8, stk. 4, og reglerne i elforsyningslovens § 28, stk. 1, § 28 stk. 2, nr. 8 og 14, der pålægger Energinet visse opgaver i forbindelse med udmelding af PSO-tariffen i datahubben og modtagelse af PSO-indbetalinger samt kontrol og tilsyn med opkrævning og udbetaling af PSO. Ligeledes foreslås en række konsekvensrettelser i elforsyningslovens § 49, § 65, stk. 1, § 72 a, stk. 1, § 72 b, stk. 1, § 72 d, stk. 1, § 72 f, stk. 1, § 85 a, stk. 1 og 2, § 89, stk. 2 og 3 samt i VE lovens §§ 30, stk. 1, nr. 4, og 49, stk. 5, da bestemmelserne alle henviser til § 8 eller 8 a.

Der foreslås samtidigt indsat en overgangsbestemmelse i lovforslagets § 4, stk. 5, hvorefter de hidtil gældende regler om PSO-opkrævning m.v. fortsat vil finde anvendelse med henblik på at gøre det muligt i 2022 enten at opkræve en sluttarif eller at tilbagebetale for meget opkrævet PSO. Det gælder

UDKAST

således elforsyningslovens § 8, stk. 1 og 5, om alle elforbrugeres pligt til at betale en forholdsmæssig andel af de offentlige forpligtelser, elforsyningslovens § 8, stk. 4, § 28, stk. 1, § 28, stk. 2, nr. 8 og 14, § 49, § 72 a, stk. 1, § 72 b, stk. 1, § 72 d, stk. 1, samt § 72 f, stk. 1, 3. pkt. om pligter og opgaver for henholdsvis Energinet, netvirksomhederne og elhandelsvirksomhederne i forhold til opkrævning af PSO mv., elforsyningslovens § 85 a, stk. 1 og 2, om bemyndigelse til at fastsætte regler om udøvelse af tilsyn og kontrol med opkrævning og udbetaling af PSO, samt elforsyningslovens § 89, stk. 2 og 3, om Energiklagenævnets behandling af klager over Energinets afgørelser efter § 8, stk. 4, jf. § 8, stk. 1, nr. 4.

Den foreslåede overgangsbestemmelse vil medføre, at en række af de nu gældende regler om PSO-opkrævning og de med hele PSO-systemet forbundne regler fortsat vil gælde, indtil det endelige PSO-regnskab er gjort op i 2. kvartal i 2022.

Som ny § 6 f foreslås indsat en bemyndigelse til klima-, energi- og forsyningsministeren til at fastsætte regler til brug for afslutning af regnskabet for de offentlige forpligtelser, herunder om en bagatelgrænse for opkrævning eller tilbagebetaling af beløb til offentlige forpligtelser.

Bagatelgrænsen forventes fastsat med udgangspunkt i, at PSO-tariffen fastsættes med én decimal (øre/kWh), hvorfor der foreslås en bagatelgrænse svarende til en PSO-tarif på 0,1 øre/kWh opkrævet over én måned. Med udgangspunkt i forbruget for en repræsentativ måned vil dette beløbe sig til 2,7 mio. kr. Dette må anses for at være det mindste beløb, som giver mening at efteropkræve eller tilbagebetale til forbrugerne.

Som naturlig konsekvens af, at elforbrugere ikke længere skal betale PSO foreslås det tillige, at elforsyningslovens §§ 8 a og b samt 9 a, der alle hjemler mulighed for at blive fritaget for at betale PSO, ophæves. De foreslåede ændringer vil indebære, at egenproducenter af vedvarende energi, som defineret i §§ 8 a og b, eller virksomheder, som producerer fjernvarme på et kraft-varme-værk eller på et fjernvarmeværk, som omhandlet i elforsyningslovens § 9 a, selvsagt ikke længere kan blive fritaget for at betale PSO, i og med at pligten til at betale PSO ophører.

Samtidigt foreslås i dette lovforslags § 4, stk. 5, indført en overgangsregel, som muliggør, at klima-, energi- og forsyningsministeren (i praksis Energi-styrelsen efter delegation) kan færdigbehandle anmodninger om fritagelse

for PSO efter elforsyningslovens § 9 a hidrørende fra 2021, indtil PSO slutregnskabet er opgjort i 2022.

Det foreslås, at der indføres en bemyndigelsesbestemmelse i § 6 g i elforsyningsloven, som muliggør, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om nettoafregning af elektricitet for egenproducenter og lejere. Formålet med bemyndigelsen er at sikre, at der kan udstedes regler om opgørelse og måling af elproduktion og forbrug for time- og årsbaseret nettoafregning, og at disse regler kan gælde til og med den 19. november 2032, hvor ordningerne ophører. Formålet med bemyndigelsen er endvidere at sikre, at der kan etableres et administrationsgrundlag for at træffe afgørelse om årsbaseret nettoafregning for elafgift fra den 1. januar 2022.

Den foreslåede bemyndigelsesbestemmelse skal ses i sammenhæng med dette lovforslags § 3, nr. 1, hvorefter den 31. marts 2022 indsættes som ansøgningsfrist for tilgang til den årsbaserede nettoafregningsordning for elafgift.

Den foreslåede bemyndigelsesbestemmelse vil, i sammenhæng med dette lovforslags § 3, nr. 1, således sikre, at der kan udstedes regler om sagsbehandling af ansøgninger fra egenproducenter, der opfylder betingelserne for årsbaseret nettoafregning, og som har sendt en ansøgning om at blive omfattet herom til Energistyrelsen senest den 31. marts 2022.

Bemyndigelsen vil tillige sikre, at Skatteforvaltningen kan få mulighed for at kontrollere rigtigheden af elafgiftsfritagelse for anlæg omfattet af time- eller årsbaseret nettoafregning frem til ordningernes ophør. Det betyder, at bemyndigelsesbestemmelsen som nævnt vil give adgang til, at der kan fastsættes regler for at måle og opgøre elproduktion på anlæg omfattet af time- eller årsbaseret nettoafregning til og med ordningernes endelige ophør den 19. november 2032.

Desuden bemærkes det, at Energistyrelsens ”Vejledning om beregning af nettoafregning og opgørelse af egenproducentens køb og salg af elektricitet på elmarkedet” af den 21. december 2018, fortsat vil være tilgængelig på ens.dk.

3.4. Overgangsordning for omkostninger forbundet med nettilslutning

3.4.1 Gældende ret

En række af de forpligtelser og omkostninger der påhviler netvirksomhederne i medfør af elforsyningsloven og VE-loven udlignes i dag delvist af

UDKAST

PSO-systemet, som fremgår af elforsyningslovens § 8 (se afsnit 3.3. om ophævelse af PSO-systemet). Dette indebærer bl.a., at de omkostninger til nettilslutning, der påhviler netvirksomhederne efter elforsyningslovens § 67 og § 30 i VE-loven bliver dækket forholdsmæssigt af elforbrugerne via PSO-tariffen, jf. elforsyningslovens § 8, stk. 1, nr. 4. Denne ordning kaldes udligningsordningen.

Det følger af elforsyningslovens § 67, stk. 1, at ved tilslutning til elforsyningsnettet af decentrale kraft-varme-anlæg og elproduktionsanlæg, der anvender affald eller producerer VE-elektricitet, skal ejeren af anlægget alene afholde den udgift, der ville være forbundet med at lade sig tilslutte 10-20 kV-nettet. Dette gælder uanset om netvirksomheden ud fra objektive kriterier vælger et andet tilslutningspunkt. Hvis valg af et andet tilslutningspunkt berører transmissionsnettet, skal netvirksomheden indgå aftale med transmissionsvirksomheden herom. Øvrige omkostninger, herunder til netforstærkning og netudbygning, afholdes af netvirksomheden, hvis omkostningerne vedrører distributionsnettet, eller af transmissionsvirksomheden, hvis omkostningerne vedrører transmissionsnettet. Det følger videre af stk. 2, at ejere af anlæg som nævnt i stk. 1, der ønsker at levere elektricitet på et højere spændingsniveau end 10-20 kV, selv skal afholde den udgift, der er forbundet med at lade sig tilslutte et net med det tilsvarende højere spændingsniveau. Øvrige omkostninger, herunder til netforstærkning og netudbygning, afholdes af netvirksomheden, hvis omkostningerne vedrører distributionsnettet, eller af transmissionsvirksomheden, hvis omkostningerne vedrører transmissionsnettet.

Bestemmelserne i elforsyningslovens § 67 gælder ikke for vindmøller, solcelleanlæg, bølgekraftanlæg og vandkraftværker, jf. § 67, stk. 3. Disse anlæg er reguleret i bekendtgørelse nr. 743 af 30/05/2020 om nettilslutning af vindmøller, solcelleanlæg, bølgekraftanlæg og vandkraftværker (herefter nettilslutningsbekendtgørelsen), som er fastsat i medfør af § 30 i VE-loven.

Efter nettilslutningsbekendtgørelsen påhviler omkostninger til udbygning og forstærkning af det kollektive elforsyningsnet ved nettilslutning af en vindmølle på land, et solcelleanlæg, et bølgekraftanlæg, et vandkraftværk eller havvindmøller, der ikke er etableret efter udbud, net- og transmissionsvirksomhederne, jf. § 3, stk. 3. Det samme gælder omkostninger til nettab i ledningsforbindelser, hvortil der ikke er tilsluttet forbrugere eller andre elproducenter end vindmøller, solcelleanlæg, bølgekraftanlæg og vandkraft-

værker, jf. § 5, stk. 2. Dette gælder dog ikke driftsomkostninger til ledningsforbindelser, som er nævnt i § 5, stk. 2, og som er en del af det kollektive opsamlingsnet, jf. § 6, stk. 7.

3.4.2. Klima- Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser

Det fremgår af klimaaftale for energi og industri mv. 2020 under afsnittet om omkostningsægte prissignaler for VE-producenter, at:

”Partierne er enige om, at udligningsordningen, der dækker netvirksomhedernes omkostninger forbundet med nettilslutning af VE-anlæg og efterfølgende nettab, drift og vedligehold, afskaffes fra 2023 og frem.”

Idet PSO-systemet ophæves den 1. januar 2022 og udligningsordningen efter den politiske aftale først skal afskaffes den 1. januar 2023, vil der være en periode i 2022, hvor netvirksomhedernes nødvendige omkostninger til nettilslutning, nettab, drift og vedligehold af anlæg omfattet af § 30 i VE-loven og de nødvendige omkostninger til nettilslutning af anlæg omfattet af § 67 i elforsyningsloven i stedet i medfør af § 73 i elforsyningsloven vil skulle dækkes af elkunderne i form af lokale tarifstigninger, såfremt der ikke introduceres en anden løsning til dækning af omkostningerne. På denne baggrund er det besluttet i den opfølgende aftale til klimaaftalen af 17. december 2020 om overgangsordning for tarifudligningsordningen i 2022, at der i forbindelse med overgangen til det nye tarifsystem skal indføres en midlertidig finanslovsfinansieret overgangsordning i 2022. Overgangsordningen indebærer, at de omkostninger, som netvirksomhederne uden udligningsordningen ville skulle opkræve fra elkunderne, i stedet kompenseres af staten. Som nævnt i aftalen, skal der laves en bemyndigelses hjemmel til, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan udstede regler om udmøntning af overgangsordningen. Reglerne for overgangsordningen udmøntes i en bekendtgørelse, der forventes at træde i kraft 1. januar 2022. Bekendtgørelsen vil skulle bruges til sagsbehandling af ansøgninger om compensation og vil derfor være i kraft, indtil alle ansøgninger der er indkommet i perioden for overgangsordningen er færdigbehandlede.

3.4.3. Den foreslåede ordning

Det foreslås, at der indsættes en bemyndigelse i elforsyningslovens § 6 e til, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte nærmere regler om at kompensere elkunderne for de omkostninger de måtte blive pålagt som følge af netvirksomhedernes nødvendige omkostninger til nettilslutning,

nettab, drift og vedligehold af anlæg omfattet af § 30 i VE-loven og de nødvendige omkostninger til nettilslutning af anlæg omfattet af § 67 i elforsyningsloven.

Det er forudsat, at netvirksomhederne skal ansøge klima-, energi- og forsyningsministeren (dvs. Energistyrelsen efter delegation) om kompensation på vegne af elkunderne. I den forbindelse foreslås det, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om kompensationsordningens afgrænsning, gennemførelse og administration, betingelser og vilkår for kompensation, forpligtelser for netvirksomhederne, samt bortfald og tilbagebetaling af kompensation ved manglende overholdelse af betingelser og vilkår. Det foreslås endvidere, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om kompensationsordningens tilsyn og klageadgang, herunder muligheden for at fastsætte en frist for indsendelse af klager samt bestemmelse om at klager ikke kan indbringes for anden administrativ myndighed end Energiklagenævnet.

For at sikre, at alle anmodninger om kompensation kan blive behandlet inden for rammerne af finansloven for 2022, vil der blive indsat en frist for anmodning om kompensation for henholdsvis løbende omkostninger til nettab, drift og vedligehold og engangsomkostninger til anlæg og forstærkning af elnet. Det vil være muligt for netvirksomhederne at anmode om kompensation for omkostninger til anlæg og forstærkning af elnettet afholdt frem til fristen 1. november 2022, mens fristen for omkostninger til nettab, drift og vedligehold er fastsat til 10. januar 2023. For begge typer af omkostninger er det et krav, at VE-anlægget tilsluttes nettet senest 31. december 2022.

3.5. Omkostningsægte prissignaler for VE-producenter

3.5.1. Gældende ret

Elmarkedsforordningen indeholder regler for fastsættelsen af tariffer på både transmissions- og distributionsniveau. Disse regler fremgår navnlig af forordningens art. 18, hvor de væsentligste bestemmelser gennemgås i det følgende.

Artikel 18, stk. 1, 1. afsnit, indebærer, at afgifter, der opkræves af netoperatører for adgang til net, herunder afgifter for tilslutning til net, afgifter for brugen af net og i givet fald afgifter i tilknytning til styrkelse af net, skal afspejle omkostningerne, være gennemsigtige, tage hensyn til behovet for netsikkerhed og fleksibilitet og afspejle de faktiske omkostninger, for så vidt disse svarer til en effektiv og strukturelt sammenlignelig netoperatørs omkostninger og anvendes uden forskelsbehandling. Disse afgifter omfatter

ikke ikkerelaterede omkostninger, der støtter ikke relaterede politiske målsætninger.

Ved ”afgifter” i elmarkedsforordningen forstås ikke afgifter i traditionel dansk skatteretlig forstand i form af obligatoriske betalinger fra det private til det offentlige. Et mere nærliggende dansk begreb vil være ”tariffer”.

Bestemmelsens andet afsnit indebærer, at uden at det berører artikel 15, stk. 1 og 6, i direktiv 2012/27/EU (energieffektivitetsdirektivet) og kriterierne i bilag XI til nævnte direktiv (som vedrører energieffektivitetskriterier for regulering af Energinet og for netvirksomhederne), skal den metode, der anvendes til at bestemme netafgifterne, på neutral vis understøtte systemets samlede effektivitet på længere sigt i kraft af prissignaler til kunder og producenter og navnlig anvendes på en måde, der ikke indebærer positiv eller negativ forskelsbehandling mellem produktion forbundet på distributionsniveauet og produktion forbundet på transmissionsniveauet. Netafgifterne må hverken indebære positiv eller negativ forskelsbehandling af energilagring eller aggregering og må ikke virke hæmmende for egenproduktion, egetforbrug eller deltagelse i fleksibelt elforbrug. Uden at det berører artikel 18, stk. 3, må disse afgifter ikke være afstandsrelaterede.

Artikel 18, stk. 2, indebærer, at tarifmetoder skal afspejle transmissionssystemoperatørers og distributionssystemoperatørers faste omkostninger og tilvejebringe passende incitamenter til transmissionssystemoperatører og distributionssystemoperatører på både kort og lang sigt for at øge effekten, herunder energieffektiviteten, fremme markedsintegrationen og forsynings sikkerheden, understøtte effektive investeringer, understøtte de dermed forbundne forskningsaktiviteter og lette innovationen i forbrugeres interesse inden for områder såsom digitalisering, fleksibilitetsydelse, og samkøringslinjer.

Artikel 18, stk. 3, indebærer, at størrelsen af producenttariffer eller slutkunder tariffer eller begge skal, hvor det er hensigtsmæssigt, udsende lokaliseringsbestemte signaler på EU-plan og tage hensyn til omfanget af nettab og kapacitetsbegrænsninger og investeringsomkostninger for infrastrukturen.

Artikel 18, stk. 7, indebærer, at distributionstariffer skal afspejle omkostninger under hensyntagen til systembrugeres, herunder aktive kunders, brug af distributionsnettet. Distributionstariffer kan indeholde elementer med relation til nettilslutningsmuligheder og kan differentieres på grundlag af systembrugeres forbrugs- eller produktionsprofiler. Hvor medlemsstaterne har

UDKAST

iværksat indførelsen af intelligente målersystemer, skal de regulerende myndigheder overveje tidsdifferentierede nettariffer, når de fastsætter eller godkender transmissions- og distributionstariffer eller metoder for disse, i overensstemmelse med artikel 59 i direktiv (EU) 2019/944, og tidsdifferentierede nettariffer kan, hvor det er hensigtsmæssigt, indføres til at afspejle anvendelsen af nettet på en for slutkunden gennemsigtig, omkostningseffektiv og forudsigelig måde.

Kommissionens forordning (EU) 838/2010 af 23. september 2010 om retningslinjer for ordningen for kompensation mellem transmissionssystemoperatører og en fælles fremgangsmåde for regulering af transmissionsafgifter, herefter transmissionsafgiftsforordningen, indeholder to regler.

Artikel 1 indebærer, at transmissionssystemoperatører ydes kompensation for de omkostninger, der er forbundet med at huse grænseoverskridende elektricitetsstrømme i deres net, på grundlag af retningslinjerne i del A i bilaget til transmissionsafgiftsforordningen.

Artikel 2 indebærer, at de afgifter, som netoperatørerne anvender for adgang til transmissionssystemet, skal være i overensstemmelse med retningslinjerne i del B i bilaget til transmissionsafgiftsforordningen.

Artikel 2 sætter dermed et loft over de tariffer som netoperatørerne anvender for adgang til transmissionssystemet. Det indebærer, at den gennemsnitlige årlige transmissionstarif, som producenterne skal betale i Danmark, skal ligge inden for intervallet 0-1,2 EUR/MWh. Det svarer til ca. 0,9 øre/kWh.

Elmarkedsdirektivet indeholder regler om ansvars- og rollefordeling, herunder hvordan tariffer for adgang til transmissions- og distributionsnet fastsættes i de enkelte medlemslande.

Artikel 59, stk. 1, litra a, indebærer, at den regulerende myndighed (i Danmark Forsyningstilsynet) har til opgave at fastsætte eller godkende transmissions- eller distributionstariffer eller deres metoder eller begge dele i overensstemmelse med gennemsigtige kriterier.

Denne regel er implementeret i dansk ret i elforsyningslovens § 73 a. § 73 a, stk. 1, 1. pkt., indebærer således, at priser og betingelser for anvendelse af transmissions- og distributionsnet fastsættes af de kollektive elforsyningsevirkomheder efter offentliggjorte metoder, som er godkendt af Forsyningstilsynet.

Disse offentliggjorte metoder skal overholde elforsyningslovens § 73, stk. 1, hvorefter de kollektive elforsyningsvirksomheders prisfastsættelse af deres ydelser efter §§ 69-71 (dvs. tariffer for adgang til henholdsvis distributionsnet, der er reguleret i §§ 69-69 c, og transmissionsnet, som er reguleret i § 71) skal ske efter rimelige, objektive og ikkediskriminerende kriterier for, hvilke omkostninger de enkelte køberkategorier giver anledning til.

Det følger af bestemmelsens 2. pkt., at prisdifferentiering på baggrund af en geografisk afgrænsning kun er tilladt i særlige tilfælde.

Endelig indebærer elforsyningslovens § 73 b, stk. 1, 1. pkt., at energibranchens organisationer kan udarbejde standardiserede vejledninger om fastsættelse af tariffer og betingelser m.v. for net- og transmissionsvirksomhedernes ydelser.

Af øvrig gældende ret, som har relevans for lovændringen om omkostningsægte prissignaler for VE-producenter, kan nævnes elforsyningslovens § 8 og § 67.

Elforsyningslovens § 8 indeholder regler om omkostninger til offentlige forpligtelser (det såkaldte PSO-system). For en nærmere beskrivelse af gældende ret ifølge disse regler, se det ovenstående afsnit 3.3 om ophævelse af PSO.

Elforsyningslovens § 67 indebærer, at ved tilslutning til elforsyningsnettet af decentrale kraft-varme-anlæg og elproduktionsanlæg, der anvender affald eller producerer VE-elektricitet, skal ejeren af anlægget alene afholde den udgift, der ville være forbundet med at lade sig tilslutte 10-20 kV-nettet, uanset om netvirksomheden ud fra objektive kriterier vælger et andet tilslutningspunkt. Hvis valg af andet tilslutningspunkt berører transmissionsnettet, skal netvirksomheden indgå aftale med transmissionsvirksomheden herom. Øvrige omkostninger, herunder til netforstærkning og netudbygning, afholdes af netvirksomheden, hvis omkostningerne vedrører distributionsnettet, eller af transmissionsvirksomheden, hvis omkostningerne vedrører transmissionsnettet.

Det følger af bestemmelsens stk. 2, at ejere af anlæg som nævnt i stk. 1, der ønsker at levere elektricitet på et højere spændingsniveau end 10-20 kV, selv skal afholde den udgift, der er forbundet med at lade sig tilslutte et net med det tilsvarende højere spændingsniveau. Øvrige omkostninger, herunder til

netforstærkning og netudbygning, afholdes af netvirksomheden, hvis omkostningerne vedrører distributionsnettet, eller af transmissionsvirksomheden, hvis omkostningerne vedrører transmissionsnettet.

Det følger af bestemmelsens stk. 3, at bestemmelserne i stk. 1 og 2 ikke gælder for vindmøller og solcelleanlæg.

Det følger af bestemmelsens stk. 4, at bestemmelserne i stk. 1 og 2 endvidere ikke gælder for elproduktionsanlæg, som etableres med henblik på at kunne imødegå ubalancer i det kollektive elforsyningsnet. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om, hvilke anlæg der omfattes af bestemmelserne i 1. pkt., og om dokumentation for det projekterede anlægs tekniske og driftsmæssige forhold.

3.5.2. Klima- Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser

Det fremgår af klimaaftale for energi og industri mv. 2020 under afsnittet om omkostningsægte prissignaler for VE-producenter, at:

”Der er desuden enighed om, at der indføres den nødvendige lovgivning, der muliggør indførelsen af et geografisk differentieret tilslutningsbidrag og indfødningsstariffer for producenter på både distributions- og transmissionsniveau samt en ændring af Energinets kompensationsforpligtelse. Tiltagene skal bl.a. dække netselskabernes og Energinets omkostninger i forbindelse med udbygningen af vedvarende energi, som hidtil har været dækket af udligningsordningen. Ændringerne vil understøtte, at en større del af omkostningerne i nettet, som udbygningen af vedvarende energi giver anledning til, afholdes af producenterne selv. Tiltagene giver desuden økonomisk incitament til, at nye VE-anlæg placeres der, hvor elnettet bedst kan håndtere det og skærmer forbrugerne mod prisstigninger som følge af stigende omkostninger i lokale net. Den konkrete udmøntning af metoden fastsættes af branchen og godkendes af Forsyningstilsynet efter de gældende regler. Parterne vil blive orienteret inden ikrafttræden.”

På baggrund af klimaaftalen fra juni 2020 samt opfølgende aftale af 17. december 2020 om overgangsordning for tarifudligningsordningen i 2022 er det derfor formålet med de foreslåede lovændringer beskrevet i nærværende afsnit at tilpasse reguleringen, så den politiske beslutning om at muliggøre indførelsen af geografisk differentierede tilslutningsbidrag og indfødningsstariffer for elproducenter på både distributions- og transmissionsniveau kan gennemføres af de kollektive elforsyningsvirksomheder med virkning fra 2023.

Ved de kollektive elforsyningsvirksomheder forstås henholdsvis Energinet for transmissionsniveau og netvirksomhederne for distributionsniveau.

Der er behov for at gennemføre ændringer i forhold til tre lovmæssige hovedelementer i elforsyningsloven for at implementere klimaaftalens beslutning om omkostningsægte prissignaler for VE-producenter. Det drejer sig om PSO-systemet, bestemmelser om de kollektive elforsyningsvirksomheders prisfastsættelse af deres ydelser samt visse nettilslutningsregler.

Hvad angår ophævelsen af PSO-systemet henvises til ovenstående afsnit 3.3. herom.

Ministeriet vurderer overordnet, at det vil være mest hensigtsmæssigt at harmonisere reglen i elforsyningslovens § 67 med § 30 i VE-loven således, at der i begge tilfælde er tale om bemyndigelser til at fastsætte regler om nettilslutning, i modsætning til den nuværende ordning hvor der savnes fleksibilitet i forhold til muligheden for at ændre i reglerne om tilslutning af bl.a. elproduktionsanlæg baseret på forbrænding af affald og decentrale kraftvarmeanlæg.

Hvad angår elforsyningslovens regler om nettilslutning, vurderer Ministeriet, at den nugældende ordning i elforsyningslovens § 67 ikke i tilstrækkelig grad sikrer teknologineutrale regler for tilslutningen til elnettet af forskellige kilder til elektricitet. Dette gælder navnlig i forhold til de regler om tilslutning, som fastsættes i medfør af § 30 i VE-loven. Ministeriet vurderer, at det med en bemyndigelsesbestemmelse i stedet for den nuværende bestemmelse i § 67 vil være muligt at fastsætte mere teknologineutrale regler om tilslutning på bekendtgørelsesniveau.

Hvad angår elforsyningslovens tarifbestemmelser, tillader de nugældende lovrammer ikke geografisk differentiering af tariffer, herunder af elproducenter. Det er en barriere for en omkostningsægte tarifstruktur for elproducenter, at elproducenter ikke i dag via f.eks. geografisk differentierede tariffer og tilslutningsbidrag bidrager til at dække de omkostninger, de påfører nettet. Det er desuden en barriere for en mere omkostningsægte tarifstruktur, at tarifferne ikke kan differentieres på en måde, som kan skabe incitament til at placere ny elproduktion de steder i nettet, hvor de påfører færrest omkostninger.

UDKAST

Hvad angår geografisk differentiering af elkundersnes tariffer, tages der stilling til spørgsmålet på et senere tidspunkt som opfølgning på den igangværende analyse, der er igangsat på baggrund af Udvalgets tillægsbetænkning af 16. december 2020 til L67.

For at implementere klimaaftalen fra juni 2020 er der derfor behov for at præcisere, at producenter kan tariferes, og at forbuddet mod geografisk differentiering af disse producenttariffer ophæves.

Det følger af den ovenfor angivne EU-regulering, at de kollektive elforsyningsvirksomheders priser og tariffer skal fastsættes på baggrund af metoder, der godkendes af den regulerende myndighed, som i Danmark er Forsyningstilsynet. I Danmark udvikles de konkrete tarifmetoder af branchen og godkendes efterfølgende af Forsyningstilsynet.

Det følger desuden modsætningsvist af denne EU-regulering, at klima-, energi- og forsyningsministeren ikke har kompetence til at udforme de faktiske tarifmetoder. Derudover indebærer elmarkedsdirektivets regler om den regulerende myndigheds uafhængighed en begrænsning af lovgivers påvirkning af tarifmetoderne, idet den regulerende myndighed ikke må være underlagt ministerens instruktion.

Ministeren kan derfor ikke direkte diktere tarifudformningen, men ministeren kan dog, inden for rammerne af EU-reglerne, godt fastsætte nærmere hensyn, der skal inddrages, når metoderne udvikles.

Ved tilslutningsbidrag forstås som udgangspunkt en engangsbetaling, som betales i forbindelse med selve tilslutningen til det kollektive elnet, mens der ved indfødningsstarif forstås en løbende betaling fra den tilsluttede elproducent til dækning af omkostninger til eksempelvis drift og vedligehold af elnettet.

Ministeriet bemærker, at elforsyningslovens § 73 i sin nuværende form ikke er til hinder for, at de kollektive elforsyningsvirksomheder opkræver tilslutningsbidrag og indfødningsstariffer fra elproducenter. Således opkræver Energinet eksempelvis allerede indfødningsstarif fra visse elproducenter til dækning af omkostninger til drift og vedligehold af det overordnede elnet og drift og vedligehold af udlandsforbindelserne.

UDKAST

Det er dog Ministeriets vurdering, at det vil være hensigtsmæssigt med en præcisering af bestemmelsen, således at denne adgang til at opkræve indfødningsstariffer og tilslutningsbidrag fra elektricitetsproducenter på både transmissions- og distributionsniveau fremgår klarere af bestemmelsens ordlyd.

Elforsyningsloven foreskriver, at de kollektive elforsyningsvirksomheders prisfastsættelse af deres ydelser skal ske efter rimelige, objektive og ikke-diskriminerende kriterier for, hvilke omkostninger de enkelte køberkategorier giver anledning til i overensstemmelse med elmarkedsforordningens artikel 18.

Dvs. disse principper skal læses i overensstemmelse med de principper for tariffastsættelsen, som er fastsat i elmarkedsforordningens artikel 18 vedr. afgifter for netadgang samt brug og styrkelse af net. Det følger bl.a. af forordningen, at afgifterne skal være gennemsigtige, afspejle de faktiske omkostninger og anvendes uden forskelsbehandling. Ved afgifter forstås som nævnt under afsnit 3.5.1. i denne sammenhæng tariffer.

Det skyldes, at elmarkedsforordningen i lighed med andre EU-forordninger er gældende ret i Danmark. Elmarkedsforordningen fastsætter de fælleseuropæiske rammer og principper for tariferingen af brugerne af transmissions- og distributionsnettene. Af artikel 18, stk. 1, der er gengivet i sin helhed ovenfor, fremgår de grundlæggende principper for tarifering i EU-retten.

Som det ses i artikel 18, stk. 1, skal netvirksomhedernes tarifering afspejle de omkostninger, de enkelte netbrugere giver anledning til. Dette krav om at afspejle omkostningerne indebærer, at de brugere af nettet, der ønsker at benytte det kollektive net til at transportere elektricitet, skal svare en betaling, der afspejler de omkostninger, deres brug af nettet giver anledning til.

Det bemærkes i den forbindelse, at der i den engelske version af både elmarkedsforordningen og elmarkedsdirektivet anvendes begrebet "cost-reflective". I den danske oversættelse af elmarkedsdirektivet anvendes begrebet "omkostningsægte", mens der i den danske oversættelse af elmarkedsforordningen anvendes begrebet "afspejler omkostningerne". Denne forskel skal således udelukkende ses som et udtryk for sproglig variation i de forskellige EU-retsakter, og der kan dermed ikke udledes et materielt forskelligt indhold af de to begreber.

UDKAST

Netvirksomhedernes nuværende tarifmetoder, der er udviklet ud fra lovgivningens nuværende rammer, indeholder ikke noget element af producentbetaling for elproducenter tilsluttet i distributionsnettet. De omkostninger, som VE-anlæg påfører elnettet i forbindelse med eksempelvis tilslutning, løbende drift og vedligehold, udlignes i stedet til og med 31. december 2021 via PSO-systemet gennem den såkaldte udligningsordning og i 2022 via en overgangsordning. Det betyder, at der under de nugældende rammer ikke er nogen sammenhæng mellem omkostningerne for netvirksomheden ved tilslutning af elproducenten og betalingen fra producenten. Dette er ikke i tråd med beslutningen fra Klimaaftalen af 22. juni 2020, hvor det er besluttet at indføre omkostningsægte prissignaler for VE-producenter ved bl.a. at muliggøre indførelse af geografisk differentieret tilslutningsbidrag og indfødningsstariffer for producenter på både distributions- og transmissionsniveau.

Omkostningsægthed indebærer, at der i de kollektive elforsyningsvirksomheders tarifmetoder tilstræbes en sammenhæng mellem tarifferne, og de omkostninger forskellige brugere af nettet giver anledning til, og som skal dækkes gennem tarifferne.

Det er således ikke omkostningsægte, at producenter påfører elnettet omkostninger i forbindelse med eksempelvis tilslutning, løbende drift og vedligehold af nødvendige netkomponenter, uden at de samtidig skal dække disse gennem en eller anden form for betaling.

Det følger af § 73, stk. 1, 2. pkt., at prisdifferentiering på baggrund af en geografisk afgrænsning kun er tilladt i særlige tilfælde. Ministeriet vurderer, at der er behov for at ophæve denne begrænsning i forhold til de kollektive elforsyningsvirksomheders tarifiering af elproducenter, fordi det dermed vil være muligt at opnå en mere omkostningsægte betalingsstruktur, hvorved der skabes incitament til, at elproduktion tilsluttes de steder i nettet, hvor dette medfører mindst muligt behov for netudbygning.

Netop afspejlingen af geografiske forskelle i de omkostninger, som tilslutning af elproduktion medfører, må anses for en forudsætning for at sikre større omkostningsægthed i tarifferne.

Ministeriet anser dette for hensigtsmæssigt, da beregninger viser, at nødvendigheden af netudbygning eller nedregulering, der vil følge med tilslutningen af store mængder VE-elektricitet, som er planlagt i det danske energi-

system, vil indebære væsentlige meromkostninger for de kollektive elforsyningsvirksomheder, hvis ikke der skabes et incitament til at placere elproduktion der, hvor elnettet belastes mindst muligt.

Disse meromkostninger vil under de nugældende rammer kunne ramme elforbrugerne, fordi den nugældende ramme ikke i tilstrækkelig grad sikrer omkostningsægheden i en kommende tarifmetode. Det vil derfor være usikkert, om en deraf følgende indfødningsstarif eller et tilslutningsbidrag uden geografisk differentiering i tilstrækkelig grad vil sikre dækning for alle de omkostninger, som elproduktionsanlæggene giver anledning til i netområder med stor lokal elproduktion.

Såfremt der ikke indføres geografisk differentierede tilslutningsbidrag og indfødningsstariffer for producenter på både transmissions- og distributionsniveau, så vil der ikke være tilstrækkelige incitament til at placere ny elproduktion der, hvor elnettet belastes mindst muligt. Det vil kunne føre til øget netudbygning og højere samlede omkostninger sammenlignet med en situation med bedre lokaliseringssignaler i forhold til nettets kapacitet. En uforholdsmæssig høj andel af de nødvendige omkostninger til udbygningen af elnettet, som er foranlediget af udbygningen med ny VE-produktion, kan hermed risikere at blive kollektiviseret på elnettets øvrige kunder i de pågældende netområder og dermed medføre en stigning i forbrugstariffen i de områder, der har en høj andel af VE-produktion i forhold til forbrug.

Muliggørelsen af geografisk differentierede producentbetalinger, der skaber incitament til at placere elproduktionen dér, hvor nettets kapacitet bedst kan håndtere den, vil således medvirke til en mere samfundsøkonomisk effektiv grøn omstilling.

Ministeriet vurderer i den forbindelse, at tarif- og tilslutningsmetoderne på distributionsniveau ikke er bundet af det loft, som transmissionsafgiftsforordningen fastsætter for transmissionstariffer for transmissionssystemoperatører.

Loftet er ifølge transmissionsafgiftsforordningen sat til 1,2 EUR/MWh eller 0,9 øre/KWh for årlige transmissionsafgifter, som producenterne må pålægges. Fysiske aktiver, der er nødvendige for tilslutning til det kollektive elnet eksempelvis i form af et tilslutningsbidrag, er ikke omfattet af loftet. Det samme gælder betalinger for hjælpefunktioner samt producenternes betaling for systemtab.

UDKAST

Ministeriet har for at få bekræftet denne vurdering af EU-reglerne kontaktet Europa-Kommissionen.

Dialogen med Kommissionen har bekræftet, at loftet på 1,2 EUR/MWh skal ses som et loft over tid. Det betyder, at set over et kalenderår må producenter ikke have betalt en højere indfødningsstarif end 1,2 EUR/MWh for adgangen til transmissionsnettet. Dette betyder, at det ikke er foreneligt med transmissionsafgiftsforordningen, hvis eksempelvis producenter i et givent geografisk område permanent ligger over loftet, mens producenter i et andet geografisk område ligger tilsvarende under loftet. Ingen producent må ligge over loftet, når det opgøres over et kalenderår.

Loftet gælder alene for betalingen for adgang til transmissionsnettet, dvs. i Danmark er det alene transmissionssystemoperatøren Energinet, der skal holde sin indfødningsstarif under loftet på 0,9 øre/KWh.

Hensynet til ikke at diskriminere mellem produktion tilsluttet på transmissionsniveau og produktion tilsluttet på distributionsniveau indebærer, at hvis indfødningsstariffen i distributionsnettene medfører, at den samlede indfødningsstarif elproducenterne i de enkelte netområder betaler, overstiger loftet i transmissionsafgiftsforordningen, så skal dette kunne begrundes i faktiske omkostninger hos distributionssystemoperatøren.

Loftet i transmissionsafgiftsforordningen skal ses som vejledende, dvs. at så længe tarifferne er omkostningsægte, dvs. så længe de afspejler distributionssystemoperatørernes faktiske omkostninger ved at have elproduktion tilsluttet, så er tarifieringen i overensstemmelse med princippet om ikkediskrimination mellem producenter.

På den baggrund er loftet over indfødningsstariffer i transmissionsafgiftsforordningen ikke til hinder for, at distributionssystemoperatørerne kan udarbejde en tarifmetode, der afspejler deres omkostninger ved at have elproduktion tilsluttet i deres net, og hvor den samlede tarif for en elproducent, som er tilsluttet på distributionsniveau, overstiger loftet i transmissionsafgiftsforordningen.

Denne forståelse er bekræftet af Europa-Kommissionen.

I øvrigt bør det fremhæves, at loftet i transmissionsafgiftsordningen generelt ikke omfatter omkostninger for fysiske aktiver, der er nødvendige for til-

slutning til systemet eller opgradering af forbindelsen. Dette inkluderer omkostninger forbundet med forstærkning af det bagvedliggende net, som er nødvendig i forbindelse med tilslutning. Loftet omfatter desuden ikke omkostninger til såkaldte hjælpefunktioner eller nettab.

3.5.3. Den foreslåede ordning

Det foreslås at ophæve § 67 og i stedet indsætte en ny bestemmelse, hvorefter klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om tilslutning m.m. af miljøvenlige el- og kraft-varme-produktionsanlæg.

Den foreslåede ændring vil medføre, at de nugældende regler i elforsyningslovens § 67 ophæves, idet de dog som udgangspunkt forudsættes videreført i en bekendtgørelse. Eventuelle materielle ændringer i reglerne, eksempelvis med henblik på at sikre teknologineutrale regler for nettilslutning i forhold til regler udstedt i medfør af § 30 i VE-loven, forudsættes således at kunne håndteres på bekendtgørelsesniveau.

Det foreslås at ændre § 73 stk. 1, 1. pkt. således at »køberkategorier« i § 73, stk. 1, 1. pkt., ændres til »kategorier af netkunder«.

Den foreslåede ændring vil medføre, at det præciseres, at både elkunder og elproducenter giver anledning til omkostninger, og at de kollektive elforsyningsvirksomheder kan prisfastsætte deres ydelser til elproducenter i overensstemmelse med disse omkostninger.

Præciseringen forventes at medføre, at de kollektive elforsyningsvirksomheder, navnlig netvirksomheder, fremover i udviklingen af deres tarifmetoder også vil tarifere elproducenter, eksempelvis i form af tilslutningsbidrag og en tarif for indfødnings af elektricitet i distributionsnettet. Samme lovrammer vil gælde for Energinet i relation til tarifmetoder for transmissionsnettet.

Det foreslås at ændre § 73, stk. 1, 2. pkt., således at »kun tilladt i særlige tilfælde« bliver til: »tilladt over for elproducenter« og at indsætte et nyt punktum, hvorefter: »Prisdifferentiering på baggrund af en geografisk afgrænsning er kun tilladt i særlige tilfælde over for elkunder.«

Den foreslåede ændring vil medføre, at der fremover kan ske geografisk differentiering af producenttariffer, mens den stærkt begrænsede adgang til geografisk differentierede forbrugstariffer bevares.

De foreslåede ændringer muliggør, at de kollektive elforsyningsvirksomheder kan udvikle en tarifmetode, der i højere grad afspejler de omkostninger den enkelte netvirksomhed eller Energinet har ved at have elproducerende anlæg tilsluttet. Ved at give adgang til geografisk differentierede tilslutningsbidrag og indfødningsstariffer for elproduktion på både distributions- og transmissionsniveau gives der bedre mulighed for en omkostningsægte tarifiering, der i højere grad kan tage højde for de omkostninger, som elproduktionen påfører nettet.

Med de foreslåede ændringer vil det blive muligt for de kollektive elforsyningsvirksomheder at udvikle en metode for tilslutningsbidrag og indfødningsstariffer, der i højere grad end nu kan tage højde for de faktiske netforhold og omkostninger i det område, hvor det ønskes at tilslutte og producere elektricitet. Det vil medvirke til, at betalingen for opstillere bliver mere omkostningsægte, og det kan bidrage til en mere samfundsøkonomisk hensigtsmæssig placering af ny VE-produktion.

De foreslåede ændringer vil dermed implementere klimaaftalens beslutning om omkostningsægte prissignaler for VE-producenter.

3.6. Henvisning til elmarkedsforordningens art. 13, stk. 7 i elforsyningsloven

3.6.1. Gældende ret

Når et produktionsanlæg er tilsluttet nettet, og det ikke er muligt at aftage den fulde elproduktion pga. kapacitetsbegrænsninger i nettet, vil der blive foretaget nedregulering af produktionen. Når der foretages nedregulering, vil der samtidig foretages opregulering et andet sted i nettet på den anden side af kapacitetsbegrænsningen, for at sikre at balancen i elsystemet opretholdes. Begrebet belastningsomfordeling dækker således både over op- og nedregulering.

Op- og nedregulering er ét af flere afhjælpende tiltag, som reguleres ved Kommissionens forordning nr. 2017/1485 af 2. august 2017 om fastsættelse af retningslinjer for drift af elektricitetstransmissionssystemer (SOGL). Efter SOGL artikel 20 træffer TSO'en, dvs. Energinet i Danmark, foranstaltninger for at sikre, at dennes transmissionssystem forbliver i normal tilstand, og er ansvarlig for at håndtere brud på driftssikkerheden. For at opfylde denne forpligtelse har Energinet adgang til at iværksætte afhjælpende tiltag, herunder op- og nedregulering. Hertil skal Energinet iagttage nærmere fastsatte principper og regler i SOGL.

UDKAST

Det følger af elforsyningslovens § 27 c, stk. 2, at Energinet yder rimelig betaling for ydelser relateret til, at godkendte driftsstop af transmissions- eller elproduktionsanlæg kræves udskudt eller fremrykket, jf. § 27 b, stk. 1, til, at elproduktionsanlæg kræves holdt driftsklare, jf. § 27 b, stk. 3, eller til beslutninger om ændringer af planer eller aktivering af afhjælpende tiltag i medfør af SOGL. Energinet yder herefter rimelig betaling ved de nævnte tilfælde, herunder ved op- eller nedregulering.

Nærmere regler om, hvad der udgør en rimelig betaling efter elforsyningslovens § 27 c, stk. 2, er fastsat i § 25 og § 26 i bekendtgørelse nr. 1067 af 28. maj 2021 om systemansvarlig virksomhed og anvendelse af eltransmissionsnettet m.v. (systemansvarsbekendtgørelsen). Det fremgår af § 25, at Energinet yder rimelig betaling for ydelser omfattet af § 27 c, stk. 2, i elforsyningsloven, og at Energinet bør fastsætte betalingen efter metoden cost plus. Energinet udarbejder en metode til fastsættelse af betalingen, som Energinet anmelder til Forsyningstilsynet til godkendelse. Efter § 26 bør cost plus som minimum omfatte dokumenterbare omkostningselementer, som omkostninger til brændsel og andre opstartsrelaterede omkostninger, indtægter og omkostninger ved salg af elektricitet og varme, omkostninger til drift og vedligehold, herunder direkte henførbare personaleomkostninger og afhjælpende foranstaltninger til at holde anlægget driftsklar med de ønskede betingelser, administrations- og fællesudgifter, og afskrivninger og rimelig forrentning af investeret kapital.

For så vidt angår ikkemarkedsbaseret belastningsomfordeling, dvs. op- og nedregulering af elproduktion, energilagring eller fleksibelt forbrug, fastsætter elmarkedsforordningen nærmere regler om betalingen herfor. Betalingen for ikkemarkedsbaseret belastningsomfordeling følger af elmarkedsforordningens artikel 13, stk. 7, som i høj grad svarer til betalingen cost plus efter systemansvarsbekendtgørelsen.

Det følger endvidere af elmarkedsforordningens artikel 13, stk. 3, at ikkemarkedsbaseret belastningsomfordeling af produktion, energilagring og fleksibelt elforbrug kun må anvendes, hvis:

- a) intet markedsbaseret alternativ foreligger,
- b) alle tilgængelige markedsbaserede midler er udnyttet,
- c) antallet af disponible produktionsanlæg, energilagringsanlæg eller anlæg baseret på fleksibelt elforbrug er utilstrækkeligt til at sikre reel konkurrence i det område, hvori der findes anlæg, som egner sig til at yde denne tjeneste, eller

UDKAST

- d) den aktuelle situation på nettet medfører kapacitetsbegrænsninger på en så regelmæssig og forudsigelig måde, at markedsbaseret belastningsomfordeling vil føre til regelmæssige strategiske bud, som vil øge graden af intern kapacitetsbegrænsning, og den berørte medlemsstat enten har vedtaget en handlingsplan, som skal afhjælpe disse kapacitetsbegrænsninger, eller sikrer, at den mindste tilgængelige kapacitet for budområdeoverskridende handel er i overensstemmelse med artikel 16, stk. 8.

Når ikkemarkedsbaseret nedadgående belastningsomfordeling anvendes, følger det af elmarkedsforordningens artikel 13, stk. 6, at følgende principper gælder:

- a) Produktionsanlæg, der anvender vedvarende energikilder, må kun pålægges nedadgående belastningsomfordeling, hvis der ikke findes noget andet alternativ, eller hvis andre løsninger ville medføre uforholdsmæssigt store omkostninger eller alvorlige risici for netsikkerheden.
- b) Elektricitet, der produceres i en højeffektiv kraftvarmeproduktionsproces, må kun pålægges nedadgående belastningsomfordeling, hvis der — når der ses bort fra nedadgående belastningsomfordeling af produktionsanlæg, der anvender vedvarende energikilder — ikke findes noget andet alternativ, eller hvis andre løsninger ville medføre uforholdsmæssigt store omkostninger eller alvorlige risici for netsikkerheden.
- c) Egenproduceret elektricitet fra produktionsanlæg, der anvender vedvarende energikilder eller højeffektive kraftvarmeverker, som ikke overføres til transmissions- eller distributionsnettet, må ikke pålægges nedadgående belastningsomfordeling, medmindre ingen anden løsning ville løse problemer med netsikkerheden.
- d) Nedadgående belastningsomfordeling i henhold til ovennævnte principper skal begrundes på en behørig og gennemsigtig måde.

Det følger af elmarkedsforordningens artikel 13, stk. 7, at når ikkemarkedsbaseret belastningsomfordeling anvendes, yder den systemoperatør, der anmoder om belastningsomfordelingen, finansiel kompensation til operatøren af det belastningsomfordelte produktionsanlæg, energilagringsanlæg eller anlæg baseret på fleksibelt elforbrug.

Den finansielle kompensation skal mindst svare til det højeste af følgende elementer eller en kombination heraf, hvis anvendelsen alene af det højeste

element ville føre til en uberettiget lav eller en uberettiget høj kompensation:

- a) Det ene element er yderligere driftsomkostninger, der forårsages af belastningsomfordelingen, såsom yderligere brændstofomkostninger i tilfælde af opadgående belastningsomfordeling, eller levering af suppleringsvarme i tilfælde af nedadgående belastningsomfordeling af produktionsanlæg, der anvender højeffektiv kraftvarmeproduktion.
- b) Det andet element er nettoindtægter fra salget af elektricitet på day-ahead-markedet, som produktionsanlægget, energilagringsanlægget eller anlægget, der er baseret på fleksibelt elforbrug, ville have produceret uden anmodningen om belastningsomfordeling - ydes finansiel støtte baseret på den producerede eller forbrugte mængde elektricitet til produktionsanlægget, energilagringsanlægget eller anlægget, der er baseret på fleksibelt elforbrug, betragtes finansiel støtte, der ville have været modtaget, havde det ikke været for anmodningen om belastningsomfordeling, som en del af nettofortjenesten.

Det følger endvidere af artikel 13, stk. 7, at der ikke ydes kompensation i tilfælde af producenter, der har accepteret en tilslutningsaftale, i henhold til hvilken der ikke er nogen garanti for fast levering af energi. Det betyder med andre ord, at når der indgås en nettilslutningsaftale, hvorefter der ikke er nogen garanti for fast levering af energi, så ydes der ikke betaling for ikkemarkedsbaseret belastningsomfordeling.

Det følger af bekendtgørelse nr. 743 af 30. maj 2020 om nettilslutning af vindmøller, solcelleanlæg, bølgekraftanlæg og vandkraftværker (nettilslutningsbekendtgørelsen) § 8, at når en anlægsejer anmoder om nettilslutning, har net- og transmissionsvirksomheden pligt til at give en anlægsejer alle nødvendige oplysninger. Der er herunder tale om oplysninger som et detaljeret skøn, som omfatter alle udgifter, over hvad tilslutningen vil koste, en rimelig og nøjagtig tidsplan for modtagelse og behandling af ansøgning om nettilslutning, og en rimelig vejledende tidsplan for nettilslutningen.

Enhver har ret til at anvende det kollektive elforsyningsnet til transport af elektricitet imod betaling, jf. elforsyningslovens § 24, stk. 1. Derudover skal transmissions- og netvirksomheder sikre en tilstrækkelig og effektiv transport af elektricitet med dertilhørende ydelser, herunder bl.a. stille den fornødne transportkapacitet til rådighed, jf. elforsyningslovens § 20, stk. 1, nr. 3.

Tidsplanen skal medtage, hvor hurtigt nettilslutningen forventes at kunne ske. Tidsplanen kan variere afhængigt af, hvor stor en udbygning af nettet der er behov for, for at kunne nettilslutte et anlæg. Ikkemarkedsbaseret belastningsomfordeling vil først kunne komme på tale, fra det tidspunkt, hvor et anlæg er tilsluttet nettet.

3.6.2. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser

Efter EUF-Traktatens artikel 288, er en forordning almenlydig og umiddelbart gældende i hver medlemsstat og må ikke gennemføres i national ret. Forordninger virker som national lovgivning i medlemsstaternes retssystemer og har forrang for national ret.

Da forordninger er umiddelbart gældende i medlemsstaterne, skal de anvendes i deres EU-retlige form og må derfor af medlemsstaten ikke inkorporeres eller omskrives. Imidlertid kan det i et tilfælde, hvor anvendelsen af en EU-retlig forordning beror på et samvirke mellem både EU-ret og national ret, være i overensstemmelse med EU-retten at gengive visse dele af forordningen i national ret. En gengivelse skal dog gøre det klart, at indholdet af den nationale retsakt stammer fra en forordning.

For at skabe klarhed om sammenspillet mellem elmarkedsforordningens artikel 13, stk. 7 og nationale regler, foreslås der indsat en henvisning til elmarkedsforordningens artikel 13, stk. 7, i elforsyningslovens § 27 c, stk. 2.

Da forordninger har forrang for national ret, finder elmarkedsforordningens artikel 13, stk. 7 anvendelse inden for bestemmelsens anvendelsesområde. Det betyder, at kompensationsforpligtelsen i medfør af elforsyningslovens § 27 c, stk. 2 ikke finder anvendelse i tilfælde omfattet af anvendelsesområdet for elmarkedsforordningens artikel 13, stk. 7. Ved den foreslåede ændring bliver det tydeliggjort, at compensation ved ikkemarkedsbaseret belastningsomfordeling skal følge de nærmere fastsatte regler herom i elmarkedsforordningens artikel 13, stk. 7. Herefter finder elforsyningslovens § 27 c, stk. 2 således ikke anvendelse ved ikkemarkedsbaseret belastningsomfordeling.

3.6.3. Den foreslåede ordning

Der foreslås indsat en henvisning til elmarkedsforordningens artikel 13, stk. 7, i elforsyningslovens § 27 c, stk. 2. Herved gøres det klart, at compensation som følge af en belastningsomfordeling, som ikke er markedsba-

seret, reguleres ved elmarkedsforordningens artikel 13, stk. 7. Herefter følger, at regler om kompensation i elforsyningslovens § 27 c, stk. 2, ikke finder anvendelse ved ikkemarkedsbaserede belastningsomfordelinger.

3.7. Justering af netvirksomheders økonomiske regulering

3.7.1. Leveringskvalitet

3.7.1.1. Gældende ret

De overordnede rammer for netvirksomhedernes økonomiske regulering fremgår af § 69, stk. 1-3, i elforsyningsloven. Det fremgår bl.a. af disse bestemmelser, at netvirksomheders økonomiske regulering er baseret på fastsættelse af årlige indtægtsrammer inden for en 5-årig reguleringsperiode. En indtægtsramme består af en omkostningsramme og en forrentningsramme og en række løbende beløbsmæssige justeringer. Indtægtsrammerne fastsættes af Forsyningstilsynet.

§ 69, stk. 4, i elforsyningsloven indeholder regler om beløbsmæssige justeringer af en netvirksomheds indtægtsramme uden for omkostnings- og forrentningsrammen. Det fremgår af § 69, stk. 4, nr. 1, at der ved fastsættelse af en netvirksomheds indtægtsramme uden for omkostnings- og forrentningsrammen bl.a. foretages fradrag som følge af utilstrækkelig leveringskvalitet. § 69, stk. 4, nr. 3, omhandler visse andre forhold, hvor der foretages justeringer, dvs. enten fradrag eller tillæg, uden for omkostnings- og forrentningsrammen.

Det fremgår af § 69, stk. 5, nr. 6, i elforsyningsloven, at klima-, energi- og forsyningsministeren bl.a. fastsætter regler om mål for leveringskvalitet og økonomiske konsekvenser af manglende overholdelse heraf.

Rammerne for udmøntning af ministerens bemyndigelse er nærmere beskrevet i bemærkningerne til § 69, stk. 5, nr. 6, som indsat ved lov nr. 662 af 8. juni 2017 om ændring af lov om elforsyning, lov om fremme af vedvarende energi, lov om naturgasforsyning og lov om vandsektorens organisering og økonomiske forhold, jf. Folketingstidende 2016-17, A, L 180 som fremsat, side 20 og side 50.

Det fremgår af lovbemærkningerne, at ministeren vil udnytte den foreslåede bemyndigelse således, at der vil blive fastsat en metode for beregning af mål for leveringskvalitet og rammer for reduktion af en netvirksomheds indtægtsrammer som økonomisk konsekvens af manglende opfyldelse af målene. Der følger endvidere af lovbemærkningerne, at der vil blive fastsat ens mål for alle netvirksomheder. Bemyndigelsen afgrænses endvidere til, at der

vil skulle fastsættes mål både på aggregeret niveau og enkeltkundeniveau for at forhindre, at netvirksomhederne fokuserer på de tættest befolkede dele af nettet og nedprioriterer nettets kvalitet i de mindre tæt befolkede områder. Ifølge lovbemærkningerne forventes der ved første udmøntning fastsat en metode, hvorefter målene fastsættes med udgangspunkt i den historiske leveringskvalitet, og som tager højde for sammensætningen af det samlede distributionsnet i forhold til spændingsniveauerne. Det bemærkes i denne forbindelse, at leveringskvaliteten historisk er blevet opgjort med afbrudshyppighed og afbrudsvarighed som indikatorer. Det fremgår endvidere af lovbemærkningerne, at bemyndigelsen vil blive udmøntet således, at det vil være Forsyningstilsynet, der konkret vil beregne målene forud for en reguleringsperiode, og som ved manglende leveringskvalitet vil fradrage beløb ved fastsættelse af en netvirksomheds årlige indtægtsramme. Der er tale om en midlertidig reduktion af den pågældende netvirksomheds årlige indtægtsramme. I forhold til fastsættelse af rammerne for reduktionen af indtægtsrammerne beskriver lovbemærkningerne udmøntningen af bemyndigelsen således, at der skal være en sammenhæng mellem reduktionens størrelse og graden af utilstrækkelig leveringskvalitet. Det fremgår ligeledes, at reduktionen skal reflektere, hvorvidt der er tale om gentagne overskridelser af et fastsat mål (herefter benævnt multiplikatoreffekt). Der skulle dog også fastsættes regler om, hvor stor reduktionen maksimalt kan være i et reguleringsår.

Bemyndigelsen er udmøntet i §§ 16 og 17 i bekendtgørelse nr. 1127 af 1. juni 2021 om indtægtsrammer for netvirksomheder (herefter indtægtsrammebekendtgørelse).

§ 69, stk. 5, indeholder en række andre bemyndigelser for ministeren, der ligeledes er udmøntet i indtægtsrammebekendtgørelsen. Det følger af de regler, der er fastsat i medfør af denne bestemmelse, at en netvirksomheds indtægtsramme, ud over de årlige justeringer, der foretages uden for omkostnings- og forrentningsrammen, jf. § 69, stk. 4, jf. ovenfor, recalibreres hvert 5. år i overgangen til en ny reguleringsperiode. Recalibreringen har til formål at sikre et retvisende niveau ved overgang til den nye periode.

3.7.1.2. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser

Af stemmeaftalen af 4. juni 2021 fremgår følgende i forhold til netvirksomheders leveringskvalitet:

»Der skal sikres en leveringskvalitet, der er samfundsøkonomisk hensigtsmæssig. Netvirksomhederne skal have robuste rammer, der giver incitamenter til at finde den rette balance mellem omkostninger ved at opretholde leveringskvaliteten og omkostninger for forbrugerne ved afbrud. Reguleringen skal derfor baseres på indikatoren ikke-leveret energi (ILE), og netvirksomhederne skal have et vedvarende incitament til at vælge den billigste løsning for samfundet. Det skal ske ved, at netvirksomhederne forholder sig til forbrugernes omkostninger ved afbrud. Tilpasningen til et mere samfundsøkonomisk hensigtsmæssigt niveau sikres samtidig med, at der tages behørigt hensyn til både de forbrugere, der relativt set oplever den laveste leveringskvalitet, og øvrige forbrugere.«

Baggrunden for denne del af stemmeaftalen er Energistyrelsens analyse »Leveringskvaliteten i distributionsnettet - Analyse af behov for ny reguleringsmodel« (28. april 2021). Analysen identificerer en række modeller for fremtidig regulering af leveringskvaliteten. Analysen er offentliggjort på Energistyrelsens hjemmeside.

På baggrund af den gennemførte analyse har Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet identificeret en ny model for en fremtidig regulering af netvirksomheders leveringskvalitet, der bør erstatte den gældende model. Implementeringen af den nye model vil følge op på stemmeaftalen af 4. juni 2021.

Den nye model vil på flere punkter afvige fra de gældende lovgivningsmæssige rammer. Modellen vil derfor ikke kunne gennemføres inden for de gældende lovrammer, hvorfor det er nødvendigt med en lovændring, herunder en justering af ministerens bemyndigelse som afgrænset ved bemærkningerne til L 180, jf. i foregående afsnit 3.7.1.1.

Til forskel for den gældende model vil den nye model ikke være baseret på et egentlig mål for leveringskvalitet. I stedet vil den give netvirksomhederne incitament til at foretage deres investeringer i vedligeholdelse og udbygning af elforsyningsnettet efter det afbrudsniveau, der er samfundsøkonomisk optimal. Incitamentet vil opnås ved, at elkundernes omkostninger ved afbrud estimeres og pålægges netvirksomheden gennem et fradrag fra indtægtsrammen. På baggrund heraf vil netvirksomheden vurdere, om det vil være økonomisk mere fordelagtigt for netvirksomheden – og gennem tariffbetalingen ultimativt for elkunderne – at forebygge afbrud ved at investere i elforsyningsnettet eller at være udsat for en risiko for fradrag som følge af afbrud.

Estimeringen af elkunders omkostninger ved afbrud vil skulle ske på baggrund af ikke-leveret energi som indikator. Ikke-leveret energi (ILE) er den elektricitet, som elkunden ville have forbrugt, hvis der ikke havde været et afbrud. Ikke-leveret energi skal estimeres. Estimeringen kan enten baseres på en generel forbrugsmodel eller på specifikke oplysninger fra elkunders fjernaflæste måler. Der findes forskellige metoder til at estimere elkunders omkostninger ved et afbrud, såkaldt value of lost load (VoLL, på dansk: værdien af ikke-leveret energi), eksempelvis på baggrund af en makroøkonomisk analyse eller på baggrund af spørgeskemaer. Ved estimeringen af value of lost load vil allerede eksisterende estimater kunne inddrages.

Modellen vil endvidere medføre behov for indførelse af en teknisk tilpasning i form af en kompensationsmekanisme. Til forskel for den gældende regulering, hvor der alene sker fradrag fra en netvirksomheds indtægtsramme ved utilstrækkelig leveringskvalitet, kan denne kompensationsmekanisme føre til et tillæg til indtægtsrammen. Behovet for kompensationsmekanismen er begrundet i, at netvirksomhederne efter den nye model vil få indtægtsrammereduktioner fra første afbrud, selv om deres leveringskvalitet ikke nødvendigvis forværres i forhold til den gældende regulering af leveringskvaliteten. Formålet med kompensationsmekanismen vil således være at sikre, at netvirksomhederne ved overgang til den nye model hverken får fradrag eller tillæg til indtægtsrammen, hvis de fastholder deres nuværende leveringskvalitet. Det vurderes, at denne initiale kompensationsmekanisme ved overgang til den nye regulering af leveringskvaliteten bør suppleres af en løbende tilpasning af kompensationen ved overgangen til efterfølgende reguleringsperioder. Tilpasningen vil i udgangspunktet ske på baggrund af leveringskvaliteten i den foregående reguleringsperiode. Der vil således løbende sikres en sammenhæng mellem en netvirksomheds indtægtsramme, leveringskvaliteten og kompensationen. Hvis en netvirksomhed eksempelvis i en reguleringsperiode foretager investeringer i forbedret leveringskvalitet ved at vedligeholde og/eller udbygge forsyningsnettet, vil dette ikke nødvendigvis dækkes af netvirksomhedens almindelige indtægtsramme, dvs. indtægtsrammen uden justeringer for bl.a. leveringskvalitet. Denne vil først blive recalibreret ved overgangen til den næste reguleringsperiode. Til gengæld vil investeringerne kunne dækkes gennem det tillæg, der vil opnås i medfør af leveringskvalitetsreguleringen ved forbedring af leveringskvalitet. Ved recalibrering ved overgang til den nye reguleringsperiode vil både den almindelige indtægtsramme og kompensationen justeres, så de hver især passer til det nye niveau for leveringskvalitet.

Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet vurderer endvidere, at multiplikatoreffekten, der indgår ved beregning af fradrag ved utilstrækkelig leveringskvalitet i medfør af den gældende regulering, ikke vil kunne fungere i en model uden fastsatte mål. Multiplikatoreffekten vil derfor ikke være relevant i konteksten af en ny incitamentsbaseret regulering af leveringskvalitet. Til gengæld anser ministeriet det som hensigtsmæssigt, at der også fremadrettet bør fastsættes et øvre loft for de fradrag fra indtægtsrammen som netvirksomhederne vil kunne opleve som følge af forværret leveringskvalitet. Selvom netvirksomhederne overordnet kan påvirke deres leveringskvalitet igennem investeringer i vedligeholdelse og udbygning af deres elforsyningsnet, er faktiske afbrud i nettet forbundet med en grad af tilfældighed og uforudsigelighed. Loftet vil beskytte netvirksomhederne imod særlige tilfælde med mange afbrud, som netvirksomheden ikke igennem sin planlægning kan påvirke. Loftet vil sætte en øvre grænse for den sanktion, som netvirksomheden vil være udsat for i det pågældende reguleringsår. Herudover bemærkes det, at den også vil have en betydning i forhold til kompensationsmekanismen, jf. ovenfor. Således skal det sikres, at samspillet mellem sanktionsloftet og recalibreringen af compensationen ikke vil påvirke incitamentsstrukturen ved at give netvirksomheder anledning til uhensigtsmæssig spekulation i at fremrykke afbrud.

Fokus på forbrugerbeskyttelse ved regulering af leveringskvalitet på enkeltkundeniveau opnås i den gældende regulering ved fastsættelse af særskilte mål for leveringskvalitet på aggregeret og enkeltkundeniveau. I en ny incitamentsbaseret regulering uden egentlige mål for leveringskvalitet vil et fokus på leveringskvaliteten på enkeltkundeniveau eksempelvis kunne oprettholdes ved indførelse af en mekanisme, hvor fradraget fra en netvirksomheds indtægtsramme, jf. ovenfor, justeres med en faktor, der afhænger af leveringskvaliteten på enkeltkundeniveau.

3.7.1.3. Den foreslåede ordning

Det foreslås, at det vil fremgå af bestemmelsen i § 69, stk. 4, nr. 3, i elforsyningsloven, at der foretages justeringer i forbindelse med netvirksomheders leveringskvalitet. Justeringen kan være et fradrag eller et tillæg. Som konsekvens heraf, foreslås det, at det vil udgå af bestemmelsen i § 69, stk. 4, nr. 1, at der foretages fradrag som følge af utilstrækkelig leveringskvalitet.

Det foreslås endvidere, at klima-, energi- og forsyningsministerens bemyndigelse i § 69, stk. 5, nr. 6, i elforsyningsloven ændres, således at ministeren

vil skulle fastsætte regler om netvirksomheders leveringskvalitet og justeringer af netvirksomheders indtægtsrammer i forbindelse hermed.

De foreslåede ændringer af § 69, stk. 4, nr. 1 og 3, vil medføre, at Forsyningstilsynet ved fastsættelse af en netvirksomheds årlige indtægtsramme fremadrettet vil foretage beløbsmæssige justeringer, dvs. enten fradrag eller tillæg, som følge af en netvirksomheds leveringskvalitet.

Ændringerne i § 69, stk. 4, har sammenhæng med den foreslåede ændring af klima-, energi- og forsyningsministerens bemyndigelse i § 69, stk. 5, nr. 6. Herefter vil ministeren få bemyndigelse til at fastsætte regler om netvirksomhedernes leveringskvalitet. Bemyndigelsen forventes bl.a. udmøntet ved fastsættelse af regler om den oven for beskrevne incitamentsbaseret model, hvor fradrag vil fastsættes i forhold til elkundernes estimerede omkostninger ved afbrud, i det der samtidigt vil fastsættes regler om en kompensationsmekanisme, hvor kompensationen genberegnes ved overgang til en ny reguleringsperiode. Anvendelse af kompensationsmekanismen kan resultere i et tillæg.

Den foreslåede bemyndigelse i § 69, stk. 5, nr. 6, forventes herudover bl.a. udmøntet ved, at klima-, energi- og forsyningsministeren vil fastsætte regler om en metode, herunder en indikator i form af ikke-leveret energi, der vil bruges til beregningen af elkundernes estimerede omkostninger ved afbrud, og som fradraget vil baseres på. Ministeren vil kunne udmønte den foreslåede bemyndigelse således, at der indledningsvis vil anvendes en forholdsvis overordnet tilgang til opgørelsen af ikke-leveret energi, men at løbende evalueringer vil afgøre, om detaljeringsgraden bør stige. Det vil skulle sikres, at der tages tilstrækkelig hensyn til enkeltkundeniveauet, eksempelvis i form af fastsættelse af en mekanisme, der vil have til formål at sikre, at en dårligere leveringskvalitet på enkeltkundeniveau vil påvirke enhedsomkostningen på det aggregerede niveau. Det forventes ligeledes, at der vil blive fastsat regler om et øvre loft for justeringen, bl.a. for at beskytte netvirksomheder imod urimelige indtægtsrammereduktioner, dog under behørig hensyntagen til modellens incitamentsstruktur.

Det forventes bl.a. fastsat, at beregningen af elkundernes estimerede omkostninger ved afbrud, herunder value of lost load-estimer, samt beregningen af evt. kompensationsbeløb, vil foretages af Forsyningstilsynet i medfør af de regler som ministeren efter forslaget vil bemyndiges til at fastsætte.

Endvidere forventes der bl.a. fastsat regler om netvirksomheders indberetninger til Forsyningstilsynet, herunder i forbindelse med opgørelse af indikatorerne for beregningen af elkundernes estimerede omkostninger ved afbrud. Det bemærkes i den forbindelse, at netvirksomhedernes håndtering af data for at kunne opfylde relevante indberetningsforpligtelser vil skulle ske i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning 2016/679/EU af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger mv. og med lov nr. 592 af 23. maj 2018 om supplerende bestemmelser til forordning om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger (databeskyttelsesloven), hvor relevant.

3.7.2. Fusioner og spaltninger

3.7.2.1. Gældende ret

Det fremgår af § 69, stk. 5, i elforsyningsloven, at klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætter regler om indtægtsrammen og de elementer, der indgår heri. Bemyndigelsen nævner herefter en række centrale forhold, som ministeren skal fastsætte regler om.

Af bemærkningerne til § 69, stk. 5, fremgår det, at der også vil kunne fastsættes regler om andre end de centrale forhold, herunder om hvordan fusioner og spaltninger påvirker indtægtsrammen, jf. bemærkninger til § 69, stk. 5, som indsat ved lov nr. 662 af 8. juni 2017 om ændring af lov om elforsyning, lov om fremme af vedvarende energi, lov om naturgasforsyning og lov om vandsektorens organisering og økonomiske forhold, jf. Folketingstidende 2016-17, A, L 180 som fremsat, side 43.

Blandt de centrale forhold, der fastsættes regler om, fremgår det af § 69, stk. 5, nr. 3, at ministeren fastsætter regler om fastsættelse og justering af en netvirksomheds forrentningsramme, herunder fastsættelse af aktivbaser og beregning og fastsættelse af forrentningssatser.

Af de almindelige bemærkninger i L 180, som omhandler forrentningsrammen, fremgår det, at forrentningen af de historiske aktiver så vidt muligt bør afspejle rammerne i den daværende økonomiske regulering. De historiske aktiver er de aktiver, som en netvirksomhed har investeret i inden 2018, dvs. inden den nye økonomiske regulering, der blev indført med lov nr. 662 af 8. juni 2017, fik virkning. Af de specielle bemærkninger til § 69, stk. 5, nr. 3, fremgår det, at bemyndigelsen ved fastsættelse af forrentningen af de historiske aktiver vil skulle udmøntes således, at satsen så vidt muligt vil afspejle

rammerne i den dagældende økonomiske regulering, jf. bemærkninger til § 69, stk. 5, nr. 3, som indsat ved lov nr. 662 af 8. juni 2017, jf. Folketingstidende 2016-17, A, L 180 som fremsat, side 47.

Forrentningen af en netvirksomheds historiske aktivbase er reguleret i § 42, stk. 2, i bekendtgørelse nr. 1127 af 1. juni 2021 om indtægtsrammer for netvirksomheder (indtægtsrammebekendtgørelse). Forrentningen for den historiske aktivbase fastsættes herefter ved overgangen til den nye regulering som den mindste af 1) enten den lange obligationsrente i reguleringsåret plus 1 procentpoint, jf. indtægtsrammebekendtgørelsens § 42, stk. 1, nr. 1, eller 2) netvirksomhedens gennemsnitlige mulige forrentningssats efter indtægtsrammen i årene 2012-2014, idet der også tages højde for en evt. merforrentning, jf. indtægtsrammebekendtgørelsens § 42, stk. 1, nr. 2. Med merforrentning henvises til det forhold under den tidligere gældende regulering, hvorefter en netvirksomheds forrentning ud over det såkaldte forrentningsloft gav anledning til en varig nedsættelse af netvirksomhedens indtægtsramme.

Indtægtsrammebekendtgørelsens §§ 49 og 50 indeholder regler om fusioner og spaltninger. Ved fusioner bliver de fusionerede netvirksomheders indtægtsrammer sammenlagt. Ved spaltninger opgøres indtægtsrammerne for de enkelte spaltede netvirksomheder på grundlag af den del af indtægtsrammen, som kan henføres til hver af disse netvirksomheder.

Bekendtgørelsens § 49, stk. 2, indeholder særlige regler om fastsættelse af forrentningsrammen ved fusioner. Navnlig indeholder § 49, stk. 2, 2. pkt., regler om genberegning af forrentningssatsen for de samlede historiske aktiver i den fusionerede netvirksomhed. Dette gøres ved separat at beregne de enkelte fusionerende netvirksomheders mulige forrentning af deres historiske aktivbase inden fusionen. Ved den separate beregning anvendes virksomhedernes mulige historiske forrentningssatser i henhold til indtægtsrammebekendtgørelsens § 42, stk. 1, nr. 2. Forrentningen vægtes efterfølgende i forhold til størrelsen af de fusionerende virksomheders historiske aktivbaser. Den resulterende nye historiske forrentningssats for den fusionerede netvirksomhed holdes herefter op mod loftet i indtægtsrammebekendtgørelsens § 42, stk. 1, nr. 1.

3.7.2.2. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser

Af stemmeaftalen af 4. juni 2021 fremgår følgende i forhold til fusioners påvirkning af indtægtsrammen: »Netvirksomhederne skal ikke kunne hæve

priserne for deres monopolydelser alene på grund af fusioner med andre netvirksomheder. Til gavn for elkunderne tilpasses den økonomisk regulering derfor således, at fusioner fremadrettet ikke kan resultere i, at den samlede indtægtsramme for fusionerede netvirksomheder overstiger summen af netvirksomhedernes indtægtsrammer før fusionen«.

Baggrunden for denne del af stemmeaftale er en analyse, »Fusioner af elnetvirksomheder: Effekter og incitament« (18. december 2020), som Forsyningstilsynet har foretaget. Analysen er offentliggjort på Forsyningstilsynets hjemmeside. Forsyningstilsynet konkluderer i sin analyse, at den gældende regulering, nærmere bestemt metoden for beregningen af den historiske forrentningssats i tilfælde af fusioner, muliggør, at nogle fusioner mellem netvirksomheder kan resultere i en større ramme for de samlede indtægter, som den fusionerede netvirksomhed har lov til at opkræve gennem tariffene hos dennes elkunder, sammenlignet med de fusionerede virksomheders separat tilladte indtægter. Bestemte fusioner kan på denne måde give netvirksomheder en økonomisk gevinst, ud over hvad der kan høstes som følge af synergier. For elkunderne betyder det potentielt højere priser for leveringen af elektricitet uden en tilsvarende øget kvalitet eller service.

Klima-, energi- og forsyningsministeriet bemærker, som også Forsyningstilsynet beskriver i sin analyse, at det også var muligt, under den økonomiske regulering inden 2018, at visse fusioner mellem netvirksomheder kunne føre til en forhøjelse af den fusionerede virksomheds tilladte indtægter. Dette skyldtes de mekanismer, der udgjorde den daværende indtægtsrammeregulering.

På baggrund af Forsyningstilsynets analyse og i opfølgning på stemmeaftalen af 4. juni 2021 vurderer ministeriet, at den gældende mekanisme for beregning af den historiske forrentning i tilfælde af fusioner bør ændres således, at det ikke længere vil være muligt at opnå en forøgelse af den fusionerede netvirksomheds tilladte indtægter sammenlignet med summen af de fusionerende netvirksomheders tilladte indtægter inden fusionen. Dette vil indebære, at muligheden for i visse tilfælde at opnå en højere forrentning ved fusioner, som den kunne forekomme i den tidligere økonomiske regulering inden 2018, ikke vil videreføres.

Det fremgår ikke eksplicit af bemærkningerne i L 180, at præmissen, hvorefter forrentningen henholdsvis forrentningssatsen for den historiske base så

vidt muligt bør afspejle rammerne i den tidligere økonomiske regulering inden 2018, også skal gælde ved fusioner i den nuværende økonomiske regulering.

For at undgå tvivl om ministerens bemyndigelse efter gældende ret til at fastsætte regler om en ændret metode til beregning af forrentningssatsen ved fusioner som beskrevet, vurderes det hensigtsmæssigt, at der indsættes en ny eksplicit bemyndigelse i § 69, stk. 5, i elforsyningsloven.

Der er ikke samme akutte reguleringsbehov i forhold til fastsættelse af regler om spaltningers påvirkning af indtægtsrammen. Det vil imidlertid ikke være hensigtsmæssigt alene at lade bemyndigelsen om fastsættelse af fusioners påvirkning af indtægtsrammen fremgå direkte af loven. Derfor bør også bemyndigelsen til at fastsætte regler om spaltningers påvirkning af indtægtsrammen fremadrettet fremgå af bestemmelsen i § 69, stk. 5, nr. 3, i elforsyningsloven.

3.7.2.3. Den foreslåede ordning

Det foreslås, at klima-, energi- og forsyningsministerens bemyndigelse til at fastsætte regler om fusioner og spaltningers påvirkning af indtægtsrammen fremadrettet vil fremgå eksplicit af en ny bestemmelse i § 69, stk. 5, nr. 11, i elforsyningsloven.

Den foreslåede bemyndigelse vil udmøntes ved, at de overordnede principper efter gældende ret om sammenlægning af indtægtsrammer ved fusioner og om opdeling af indtægtsrammerne i forhold til den del af indtægtsrammen, der kan henføres til hver af de enkelte spaltede netvirksomheder, ved spaltninger, vil bibeholdes. I forhold til fastsættelse af en fusioneret virksomheds forrentningsramme vil klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætte regler om beregningen af den fusionerede netvirksomheds historiske forrentningssats, som ikke vil resultere i en forøgelse af den fusionerede netvirksomheds tilladte indtægter sammenlignet med summen af de fusionerende netvirksomheders tilladte indtægter inden fusionen. Dette vil eksempelvis kunne ske ved at tage udgangspunkt i de vægtede historiske forrentningssatser af de fusionerende netvirksomheder, i stedet for deres vægtede mulige historiske forrentning, som efter gældende ret.

3.8. Opfølgning på Konkurrenceanalysen

I stemmeaftalen af 4. juni 2021 indgår følgende i forhold til adskillelse af netvirksomhed, som er en monopolaktivitet og andre kommercielle aktiviteter:

UDKAST

»Med den grønne omstilling og elektrificering bliver danskerne mere afhængige af grøn strøm. Den må ikke blive unødigt dyr, og det øger betydningen af effektive, solide og ansvarlige rammer i elsektoren. Netvirksomhederne er naturlige monopoler, og der skal derfor være sikkerhed for, at beslutninger om netvirksomhedernes forhold alene træffes ud fra hensyn til netvirksomheden og forbrugerne med klar adskillelse til andre selskabsmæssigt forbundne kommercielle aktiviteter. En klar adskillelse mellem monopolaktiviteter og andre kommercielle aktiviteter vil bidrage til at sikre lige konkurrencevilkår og reducere omkostningerne i netvirksomhederne. Det vil understøtte lavest mulige forbrugerpriser for transporten af el i netvirksomhedernes distributionsnet samt på eldetailmarkedet. På baggrund af ovenstående er parterne enige om at gennemføre de tiltag, der fremgår af bilag 1 til aftaleteksten.«

I forhold til de enkelte tiltag, der indgår i stemmeaftalens bilag 1, henvises til afsnittene nedenfor.

Denne del af stemmeaftalen har baggrund i en analyse af konkurrenceforholdene i elsektoren, herunder en række forhold vedrørende de danske energikoncerner. Konkurrenceanalysen blev igangsat i 2018 på baggrund af anbefalinger fra El-reguleringsudvalget. Afrapporteringen fra Konkurrenceanalysen (28. april 2021) er offentliggjort på Energistyrelsens hjemmeside. Analysen viser, at der er risiko for, at den gældende regulering ikke sikrer tilstrækkelig adskillelse af energikoncernernes netvirksomhedsaktiviteter, som er monopolaktiviteter, og andre kommercielle aktiviteter, der varetages i koncernen, herunder konkurrenceudsatte aktiviteter.

Agerer netvirksomhederne ikke uafhængigt af visse andre selskabsmæssig forbundne interesser, herunder sikrer en habil ledelse af netvirksomheden, er der en risiko for, at netvirksomheders dispositioner sker med disse andre interesser for øje og dermed påvirker netvirksomhedens uafhængige beslutningstagning og neutrale adfærd. Disse forhold indebærer en risiko for ulige konkurrenceforhold over for uafhængige aktører i de konkurrenceudsatte markeder for elektricitetsaktiviteter.

Analysen har endvidere afdækket problemer med at redegøre for de metoder, der anvendes til at prisfastsætte interne transaktioner. Prissættes transaktioner mellem monopolvirksomheder og selskabsmæssig forbundne sel-

skaber for højt, medfører det forhøjede forbrugerpriser for elnetvirksomhedernes monopolydelser og risiko for ulige konkurrencevilkår på de konkurrenceudsatte markeder.

På baggrund af Konkurrenceanalysen og i opfølgning på stemmeaftalen af 4. juni 2021 indeholder lovforslaget forslag til ændringer i reguleringen af netvirksomheders funktionelle adskillelse, herunder ledelsens habilitet, af netvirksomhedernes mulighed for at varetage elektricitetsaktiviteter gennem underliggende selskaber, netvirksomheders dataadskillelse, netvirksomheders interne overvågningsprogrammer og af reglerne vedrørende markedsmæssighed af netvirksomheders interne handler, som nærmere beskrevet i de følgende afsnit.

3.8.1. Netvirksomheders funktionelle adskillelse m.v.

3.8.1.1. Ledelsens habilitet m.v.

3.8.1.1.1. Gældende ret

Det fremgår af § 45, stk. 1, i elforsyningsloven, at direktører, vicedirektører, underdirektører og ledende medarbejdere i en net- eller transmissionsvirksomhed ikke direkte eller indirekte må deltage i driften eller ledelsen af en koncernforbundet elproduktions- eller elhandelsvirksomhed eller en koncernforbundet virksomhed, der direkte eller indirekte ejer disse, medmindre der er tale om en kollektiv elforsyningsvirksomhed.

Det fremgår af § 45, stk. 2, at bestyrelsesmedlemmer i en net- eller transmissionsvirksomhed ikke direkte eller indirekte må deltage i driften eller ledelsen af en koncernforbundet elproduktions- eller elhandelsvirksomhed.

Endvidere fremgår det af § 45, stk. 3, at habilitetskravene for en netvirksomheds direktion, ledende medarbejdere og bestyrelse i § 45, stk. 1 og 2, ikke gælder for netvirksomheder, som alene eller sammen med andre netvirksomheder inden for samme koncern har mindre end 100.000 tilsluttede forbrugere. Ministeren kan fastsætte regler om ændring af denne grænse.

Af § 45, stk. 4, fremgår det, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte nærmere regler med henblik på at sikre, at ledelsen i en net-, transmissions- eller systemansvarlig virksomhed kan handle uafhængigt af erhvervsmæssige interesser. Bemyndigelsen i § 45, stk. 4, er udmøntet i § 31 i bekendtgørelse nr. 1499 af 29. juni 2021 om varetagelse af netvirksomhedsaktiviteter.

UDKAST

Det fremgår af bemærkningerne til § 45, stk. 1 og 2, som ændret ved lov nr. 466 af 8. maj 2011 om ændring af lov om elforsyning, lov om naturgasforsyning, lov om varmforsyning, lov om Energinet.dk og lov om fremme af vedvarende energi, at bestemmelserne i § 45, stk. 1 og 2, finder anvendelse på transmissionsvirksomheder, der vælger at opfylde adskillelseskraevne i § 19 b eller som eventuelt omfattes af § 19 c i elforsyningsloven.

Det fremgår ligeledes af bemærkningerne, at der i forhold til ejermæssig adskilte transmissionsvirksomheder i henhold til § 19 a gælder den særskilte bestemmelse i § 19 a, stk. 5. Jf. bemærkninger til § 45, stk. 1 og 2, i elforsyningsloven, jf. lov nr. 466 af 8. maj 2011, jf. Folketingstidende 2010-2011 (1. samling), A, L 87 som fremsat, side 32.

Det fremgår af § 19 a i elforsyningsloven, at transmissionsvirksomheder skal være ejermæssigt adskilt fra produktions- og handelsaktiviteter. Navnlig indebærer § 19 a, stk. 5, at et medlem af tilsynsrådet, bestyrelsen eller direktionen for en transmissionsvirksomhed ikke må være medlem af tilsynsrådet, bestyrelsen eller direktionen for en elproduktions- eller elhandelsvirksomhed. Det samme gælder for andre organer, som måtte repræsentere de nævnte virksomheder juridisk.

Bestemmelserne i § 19 a gennemfører krav om ejermæssig adskillelse i elmarkedsdirektivets artikel 43, stk. 1-5.

Efter gældende ret skal alle transmissionsvirksomheder være ejermæssigt adskilt i medfør af § 19 a.

§§ 19 b og 19 c i elforsyningsloven indeholdte alternative reguleringsmodeller til ejermæssig adskillelse. Bestemmelserne i §§ 19 a og 19 b gennemførte de alternative optioner til ejermæssig adskillelse i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/72/EF af 13. juli 2009 om fælles regler for det indre marked for elektricitet (2009-eldirektivet) efter 2009-eldirektivet. Bestemmelserne i §§ 19 b og 19 c er imidlertid efterfølgende udgået, jf. § 1, nr. 7, i lov nr. 662 af 8. juni 2017 om ændring af lov om elforsyning, lov om fremme af vedvarende energi, lov om naturgasforsyning og lov om vandsektorens organisering og økonomiske forhold.

Bestemmelserne i § 45 i elforsyningsloven gennemfører elmarkedsdirektivets artikel 35, stk. 2, a-c, sammenholdt med stk. 4, om netvirksomheders funktionelle adskillelse, herunder ledelsens habilitet. Dog gælder direktivets

habilitetskrav for vertikalt integrerede netvirksomheder, mens der i § 45 i elforsyningsloven benyttes koncernbegrebet.

Det bemærkes, at der er forskel mellem koncernbegrebet og begrebet vertikalt integreret virksomhed. Begrebet vertikalt integreret virksomhed er defineret i § 5, nr. 33, i elforsyningsloven, der gennemfører direktivets definition af begrebet, jf. elmarkedsdirektivets artikel 2, nr. 53. Det fremgår af definitionen, at der ved vertikalt integreret virksomhed forstås en virksomhed eller gruppe af virksomheder, som den eller de samme fysiske eller juridiske personer har ret til direkte eller indirekte at øve kontrol over, og som mindst driver enten transmissions- eller netvirksomhed og mindst enten elproduktions- eller elhandelsvirksomhed. Det følger bl.a. af denne definition, at begrebet vertikalt integreret virksomhed er bredere end koncernbegrebet, for så vidt det også omfatter situationer med fælles kontrol.

Af bemærkningerne til § 5, nr. 33, i elforsyningsloven fremgår endvidere følgende om kontrolbegrebet, jf. bemærkninger til § 5, nr. 20, som indsat ved lov nr. 466 af 18. maj 2011, jf. Folketingstidende 2010-2011 (1. samling), A, L 87 som fremsat, side 21 og 22:

»I definitionen indgår begrebet kontrol. Kontrol kan udøves af »den eller de samme fysiske eller juridiske personer«. Begrebet »juridisk person« omfatter både virksomheder, stat og kommune m.v. Kontrol kan også være til stede, hvis der er to eller flere ejere af andele i en virksomhed, der tilsammen udøver kontrol over virksomheden. Der er i dette tilfælde tale om fælles kontrol.

[...]

Kontrolbegrebet er nærmere beskrevet i Europa-Kommissionens konsoliderede meddelelse om jurisdiktion efter Rådets forordning (EF) Nr. 139/2004 om kontrol med fusioner og virksomhedsovertagelser (2008/C 95/01).

Det følger af meddelelsen, at kontrol kan udøves som »enekontrol« eller som »fælles kontrol«. Enekontrol foreligger, hvis en enkelt person eller virksomhed m.v. alene kan udøve afgørende indflydelse på en virksomhed. Fælles kontrol foreligger, når to eller flere personer eller virksomheder m.v. har mulighed for at udøve afgørende indflydelse på en anden virksomhed. Meddelelsen beskriver forskellige situationer, hvor fælles kontrol foreligger. Ifølge meddelelsen foreligger der ingen fælles kontrol, hvis der ikke kan antages et fast flertal i beslutningsprocessen, og når flertallet ved hver enkelt lejlighed kan være sammensat af forskellige kombinationer mellem minoritetsaktionærer.«

3.8.1.1.2. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser

Følgende fremgår af bilag 1 til stemmeaftalen af 4. juni 2021:

»Den økonomiske regulering af netvirksomhederne ledsages af skærpede regler om netvirksomhedernes adskillelse, som lyder som følger:

- For store netvirksomheder, der allerede i dag er underlagt habilitetskrav: udvidelse af gældende habilitetskrav til også at gælde ift. visse selskabsmæssig forbundne kommercielle aktiviteter, der ikke er monopolaktiviteter (direktion og ledende medarbejdere), og alle selskabsmæssig forbundne konkurrenceudsatte elektricitetsaktiviteter (bestyrelsen). Udvidelsen ledsages endvidere af skærpede krav til ledelsens uafhængighed (krav om at mindst to bestyrelsesmedlemmer i netvirksomheden opfylder samme udvidede habilitetskrav, som gælder for direktionen; klar beskrivelse af direktionens og bestyrelsens kompetencer inden for netvirksomhedens aktiviteter; tilstrækkelig viden i bestyrelsen om de regulatoriske rammer for netvirksomheders drift, herunder krav til sikring af uafhængig beslutningstagning og neutral adfærd).
- For de resterende netvirksomheder: skærpede krav til ledelsens uafhængighed (krav om at mindst to bestyrelsesmedlemmer i netvirksomheden opfylder samme udvidede habilitetskrav, som gælder for direktionen i netvirksomheder, der er underlagt habilitetskrav; tilstrækkelig viden i bestyrelsen om de regulatoriske rammer for netvirksomheders drift, herunder krav til sikring af uafhængig beslutningstagning og neutral adfærd; separate bestyrelsesmøder med særskilt formandskab; dokumentation for, at direktionen afsætter tid til at opretholde netvirksomheden som separat selskab).

[...]

Baggrund for denne del af stemmeaftalen er Konkurrenceanalysens vurdering at personsammenfald mellem netvirksomhedens ledelse og ledelsen for andre koncernforbundne konkurrenceudsatte elektricitetsaktiviteter end elhandel og elproduktion, eksempelvis aggregering, energilageraktiviteter eller ladestanderaktiviteter, kan udgøre en risiko for ikke-neutral adfærd i netvirksomhedens ageren i relation til disse andre konkurrenceudsatte markeder. Risikoen for ikke-neutral adfærd minder om risikoen på elhandels- og elproduktionsmarkederne, hvor personsammenfald ikke er tilladte, jf. § 45 i elforsyningsloven.

Endvidere er det blevet vurderet i Konkurrenceanalysen, at personsammenfald mellem netvirksomhedens ledelse og ledelsen for koncernforbundne

UDKAST

kommercielle virksomheder, som udfører opgaver for netvirksomheden eksempelvis et serviceselskab, ligeledes kan indebære en risiko for interessekonflikter, hvis netvirksomheden f.eks. køber ydelser fra de pågældende virksomheder koncerninternt. Risikoen for, at netvirksomheden træffer beslutninger med disse andre aktiviteters interesser for øje, kan indirekte påvirke de konkurrenceudsatte markeder for elektricitetsaktiviteter i form af manglende tillid til rimelige konkurrencevilkår for uafhængige virksomheder, der udfører konkurrenceudsatte elektricitetsaktiviteter.

Det er ligeledes blevet vurderet, at interessekonflikter som udgangspunkt heller ikke kan udelukkes, hvis der er sammenfald mellem netvirksomhedens ledelse og ledelsen for virksomheder, der udfører elektricitetsaktiviteter eller som udfører opgaver for netvirksomheden, hvor disse virksomheder ikke er koncernforbundet, men selskabsmæssig forbundet. Dette vil eksempelvis omfatte tilfælde, hvor netvirksomhedens moderselskab direkte eller indirekte, f.eks. gennem et holdingselskab, ejer minoritetsandele i et selskab, der varetager konkurrenceudsatte elektricitetsaktiviteter.

Det er imidlertid også blevet vurderet i forhold til rækkevidden af habilitetskravene, at skelnen mellem netvirksomhedens direktion og ledende medarbejdere på den ene side, og netvirksomhedens bestyrelse på den anden side som udgangspunkt bør bibeholdes. Dette er begrundet i, at der fortsat bør være mulighed for ledelsesmæssig vertikal samordning på det strategiske niveau på tværs af forskellige selskabsmæssig forbundne aktiviteter gennem personsammenfald i et moder- eller holdingselskabs ledelse og netvirksomhedens bestyrelse, dvs. uden at påvirke den daglige drift af netvirksomheden. Ligeledes vurderes det som hensigtsmæssigt, at der på niveau af netvirksomhedens bestyrelsen, uden påvirkning af den daglige drift i netvirksomheden, fortsat bør gives mulighed for at koordinere med kommercielle aktiviteter, der udfører opgaver for netvirksomheden. Der er eksempelvis tale om varetagelse af drifts- og anlægsopgaver, administrative opgaver, HR- eller IT-opgaver.

På baggrund heraf og i opfølgning på stemmeaftalen bør habilitetskravene for direktionen og ledende medarbejdere udvides til også at forbyde, at denne personkreds indgår i ledelsen af selskabsmæssig forbundne virksomheder, der varetager konkurrenceudsatte elektricitetsaktiviteter eller udfører opgaver for netvirksomheden, og i ledelsen af selskabsmæssige forbundne virksomheder, der direkte eller indirekte deltager eller ejer andele i sådanne virksomheder.

UDKAST

I opfølgning på stemmeaftalen bør de eksisterende habilitetskrav for en netvirksomheds bestyrelse udvides til at forbyde personsammenfald i netvirksomhedens bestyrelse og ledelsen i alle virksomheder, der er selskabsmæssigt forbundet med netvirksomheden, og som varetager konkurrenceudsatte elektricitetsaktiviteter.

I forlængelse heraf er det i forbindelse med Konkurrenceanalysen også blevet vurderet, at habilitetskravene for bestyrelsen bør suppleres med yderligere foranstaltninger. Formålet hermed vil navnlig være yderligere at reducere resterende risici for interessekonflikter. Et potentiale for sådanne resterende risici vurderes at være til stede grundet den fortsatte mulighed for, at en netvirksomheds bestyrelse kan indgå i ledelsen af virksomheder, der udfører opgavevaretagelse, og de virksomheder, f.eks. holdingselskaber, der direkte eller indirekte deltager eller ejer andele virksomheder, der varetager konkurrenceudsatte elektricitetsaktiviteter eller opgavevaretagelse.

Dette er baggrund for, at der i stemmeaftalen indgår tiltag om styrkelse af en netvirksomheds bestyrelses samlede uafhængighed ved, at der bl.a. indføres et krav om, at mindst to medlemmer af en netvirksomheds bestyrelse vil skulle opfylde udvidede habilitetskrav. Disse krav vil svare til de krav, der vil gælde for medlemmer af en netvirksomheds direktion og ledende medarbejdere, jf. ovenfor.

Endvidere bør der i opfølgning på stemmeaftalen bl.a. skulle indføres et krav, hvorefter netvirksomhederne skal udarbejde og offentliggøre en direktionsinstruks samt beskrive bestyrelsens selvstændige beslutningskompetence. Dette vil understøtte en klar ansvarsfordeling mellem direktion og bestyrelsen og sætte fokus på, at bestyrelsesmedlemmer i netvirksomheden ikke bør indgå i beslutninger vedrørende den daglige drift i netvirksomheden. Herudover bør der i opfølgning på stemmeaftalen bl.a. skulle indføres et krav om, at bestyrelsen som helhed har tilstrækkelig viden om de regulatoriske rammer for netvirksomheders drift, herunder krav til sikring af uafhængig beslutningstagning og neutral adfærd.

De styrkede habilitetskrav, der er nævnt ovenfor, vil i medfør af stemmeaftalen imidlertid kun skulle gælde for store virksomheder. I denne forbindelse bemærkes det, at det i Konkurrenceanalysen er vurderet, at der ikke bør ændres ved grænserne for anvendelsen af habilitetskravene i forhold til størrelsen af netvirksomhederne. Dette skyldes, at den gældende grænse ta-

ger højde for, at opfyldelse af habilitetskrav kan være administrativt byrdefuldt for særligt mindre netvirksomheder. Efter gældende ret finder de eksisterende habilitetskrav anvendelse for netvirksomheder, der alene eller sammen med andre netvirksomheder i samme koncern har 100.000 tilsluttede elkunder eller mere. Det bemærkes i denne forbindelse, at undtagelsesbestemmelsen i gældende lovs § 45, stk. 3, 1. pkt., og grænsen på de 100.000 tilsluttede elkunder har til formål at gennemføre elmarkedsdirektivets artikel 35, stk. 4. Elmarkedsdirektivet benytter imidlertid ikke koncernbegrebet, men knytter sig til tilstedeværelse af integrerede virksomheder, herunder vertikal integration. Begrebet vertikal integration er bl.a. kendetegnet ved, at det omfatter virksomheder, der kontrolleres af den eller de samme fysiske eller juridiske personer og dermed – i modsætning til koncernbegrebet - også omfatter tilfælde af fælles kontrol, jf. foregående afsnit 3.8.1.1.1 om begreberne vertikal integration og kontrol. For at sikre korrekt gennemførelse af elmarkedsdirektivets artikel 35, stk. 2, sammenholdt med artikel 35, stk. 4, bør elkunderne for flere netvirksomheder, der direkte eller indirekte kontrolleres af den eller de samme fysiske eller juridiske personer, fremadrettet tælles sammen ved vurderingen af, om grænsen på de 100.000 elkunder er opnået. Forskellen til grænsedragelsen efter gældende ret vil alene være, at tilfælde af fælles kontrol over flere netvirksomheder vil være omfattet. Det bemærkes, at denne konstellation aktuelt ikke forekommer i praksis.

Den beskrevne grænsedragelse bør gælde uanset, om der er tale om habilitetskrav svarende til elmarkedsdirektivets krav, eller om der er tale om de udvidede habilitetskrav, der foreslås indført som opfølgning på stemmeaftalen. Gældende rets krav i § 45, stk. 3, om at flere koncernforbundne netvirksomheders kunder tælles sammen og elmarkedsdirektivets krav om, at flere integrerede, herunder vertikalt integrerede netvirksomheders kunder tælles sammen, har bl.a. som formål, at der hermed hindres en mulig omgåelse ved at spalte en netvirksomhed med 100.000 eller flere tilsluttede kunder i flere netvirksomheder med hver for sig under 100.000 kunder. Ministeriet vurderer, at lignende overvejelser gør sig gældende også i en sammenhæng, hvor der er tale om anvendelse af udvidede habilitetskrav, som beskrevet ovenfor. I praksis vil det eksempelvis betyde, at de udvidede habilitetskrav i en situation med flere koncernforbundne netvirksomheder, der hver for sig har under 100.000 tilsluttede kunder, men som tilsammen har 100.000 tilsluttede kunder eller flere, bør finde anvendelse på alle disse netvirksomheder. Et andet eksempel vil være en situation med to eller flere netvirksomheder, der er koncernforbundet, og hvor den ene netvirksomhed har 100.000 tilsluttede kunder eller flere og den eller de andre netvirksomheder hver for sig har færre end 100.000 tilsluttede kunder. Også i denne

UDKAST

situation bør de udvidede habilitetskrav finde anvendelse på alle de pågældende netvirksomheder.

I opfølgning på stemmeaftalen og på baggrund af Konkurrenceanalysen er der ligeledes anledning til at indføre en række nye krav også for de netvirksomheder, der ligger under den beskrevne grænse på de 100.000 tilsluttede elkunder. Kravene vil have som formål at imødegå risici for interessekonflikter og ikke-neutral adfærd i disse netvirksomheders ageren. Kravene vil bidrage til at styrke den funktionelle adskillelse og dermed uafhængighed og neutral adfærd også i disse virksomheder.

Som led heri bør der også for disse netvirksomheder, der ligger under den beskrevne 100.000-grænse, stilles krav om mindst to uafhængige bestyrelsesmedlemmer. Hermed menes bestyrelsesmedlemmer, der opfylder udvidede habilitetskrav i lighed med hvad der gælder for direktion og ledende medarbejdere i netvirksomheder, der ligger over grænsen på de 100.000 tilsluttede elkunder.

Ligeledes bør bestyrelsen for netvirksomheder, der ligger under 100.000-grænsen, være underlagt samme krav som netvirksomheder, der ligger over grænsen på de 100.000 tilsluttede elkunder. Der er tale om krav om i sin helhed at have tilstrækkelig viden om de regulatoriske rammer for netvirksomheders drift, herunder krav til sikring af uafhængig beslutningstagning og neutral adfærd.

Endvidere bør der i forhold til netvirksomheder under den beskrevne 100.000-grænse være et krav om særskilte bestyrelsesmøder for netvirksomheden. Også formandskabet for netvirksomhedens bestyrelse vil skulle være en anden, end hvis bestyrelsen varetager sin bestyrelsesfunktion for andre virksomheder.

Endelig bør den daglige ledelse for de pågældende netvirksomheder, dvs. direktionen og evt. ledende medarbejder, som ikke er underlagt nogle habilitetskrav og derfor kan agere for flere virksomheder end netvirksomheden, kunne dokumentere, at der afsættes tid til at opretholde netvirksomheden som separat selskab. I den forbindelse bør det kunne dokumenteres, at der både er tid og arbejdsgange, der tydeliggør, hvornår den pågældende ledelse agerer som ledelsen for netvirksomheden.

Afslutningsvis bemærkes det, at det ikke længere er relevant at regulere habilitetskrav for transmissionsvirksomheder, ud over hvad der fremgår af

gældende rets § 19 a, stk. 5, i elforsyningsloven, da det efter dansk ret ikke længere er tilladt at opfylde adskillelseskra­v for transmissionssystemopera­­tører efter de alternative optioner, der tidligere var gennemført i §§ 19 b og c i elforsyningsloven.

3.8.1.1.3. Den foreslåede ordning

På baggrund af Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets vurderinger, foreslås det, at § 45 i elforsyningsloven nyaffattes, således at klima-, energi- og forsyningsministeren vil bemyndiges til at fastsætte regler om en netvirksomheds funktionelle adskillelse fra selskabsmæssig forbundne kommercielle aktiviteter, der ikke er monopolaktiviteter. Det foreslås, at det vil fremgå af bestemmelsen, at ministeren i denne forbindelse vil kunne fastsætte regler om ledelsens habilitet, herunder om ledelsens uafhængighed af erhvervs­mæssige interesser, om ledelsens kompetencer og om netvirksomhedens uafhængige beslutningstagning i øvrigt.

Forslaget til en bemyndigelse for ministeren anses for hensigtsmæssigt, da der samlet set vil være tale om regler med en høj detaljeringsgrad, der efter den foreslåede nyaffattelse vil blive samlet på bekendtgørelsesniveau. Endvidere er der hermed givet en vis fleksibilitet på et senere tidspunkt til at tilpasse reguleringen, hvis dette skulle vise sig nødvendigt.

Forslaget vil medføre, at de gældende regler om habilitetskrav, som indeholdes i § 45, stk. 1-3, i elforsyningsloven, ikke længere vil fremgå på lov­niveau. I stedet for er det hensigten med forslaget, at klima-, energi- og forsyningsministeren vil videreføre indholdet i disse regler på bekendtgørelsesniveau, dog således, at habilitetskravene på baggrund af stemmeaftalen vil blive udvidet. Endvidere vil der blive fastsat supplerende krav på bekendtgørelsesniveau, der vil understøtte netvirksomheders uafhængighed og neutrale adfærd.

Det bemærkes endvidere, at den nuværende bemyndigelse, der er indeholdt i § 45, stk. 4, om at fastsætte nærmere regler med henblik på at sikre, at ledelsen i netvirksomheden kan handle uafhængigt af erhvervs­mæssige interesser vil være omfattet af den foreslåede nye bemyndigelse i § 45 til ministeren til at fastsætte regler om ledelsens uafhængighed af erhvervs­mæssige interesser.

Ligeledes vil ministerens nuværende bemyndigelse i medfør af § 45, stk. 3, 2. pkt., hvorefter ministeren kan fastsætte regler om ændring af grænsen på

UDKAST

de 100.000 tilsluttede elkunder være omfattet af den foreslåede nye bemyndigelse.

Det forventes, at klima-, energi- og forsyningsministeren ved den initiale udmøntning i opfølgning på stemmeaftalen af 4. juni 2021 vil udmønte sin bemyndigelse ved, at der for netvirksomheder, der ligger over den i afsnit 3.8.1.1.2 nærmere beskrevne grænse på de 100.000 tilsluttede elkunder, bl.a. vil blive fastsat regler med følgende indhold: 1) regler, hvorefter medlemmer af en netvirksomheds direktion eller ledende medarbejder ikke direkte eller indirekte må deltage i ledelsen af selskabsmæssig forbundne virksomheder, der varetager konkurrenceudsatte elektricitetsaktiviteter eller kommercielle aktiviteter, hvor disse består i udførelse af opgaver for netvirksomheden, samt ledelsen af selskabsmæssig forbundne virksomheder, der deltager eller har ejerandele i virksomheder, der varetager sådanne aktiviteter; 2) regler, hvorefter medlemmer af en netvirksomheds bestyrelse ikke direkte eller indirekte må deltage i ledelsen af selskabsmæssigt forbundne virksomheder, der varetager konkurrenceudsatte elektricitetsaktiviteter, idet dog mindst to bestyrelsesmedlemmer skal opfylde krav til habilitet svarende til de habilitetskrav, der vil finde anvendelse for medlemmer af netvirksomhedens direktion og ledende medarbejdere; 3) krav om direktionsinstruks og dokumentation, der beskriver bestyrelsens kompetencer; 4) krav om at bestyrelsen som helhed har tilstrækkelig viden om de regulatoriske rammer for netvirksomheders drift, herunder krav til sikring af uafhængig beslutningstagning og neutral adfærd.

Det forventes endvidere, at klima-, energi- og forsyningsministeren ved den initiale udmøntning i opfølgning af stemmeaftalen bl.a. vil udmønte sin bemyndigelse ved, at der for netvirksomheder, der ligger under den beskrevne grænse på de 100.000 tilsluttede elkunder, jf. afsnit 3.8.1.1.2., vil blive fastsat regler om følgende forhold: 1) krav om mindst to bestyrelsesmedlemmer, der opfylder krav til habilitet svarende til de habilitetskrav, der vil finde anvendelse for medlemmer af en stor netvirksomheds direktion og ledende medarbejdere; 2) krav om at bestyrelsen som helhed har tilstrækkelig viden om de regulatoriske rammer for netvirksomheders drift, herunder krav til sikring af uafhængig beslutningstagning og neutral adfærd; 3) krav om adskilte bestyrelsesmøder for netvirksomheden med særlig formandskab; 4) krav om, at direktionen afsætter tid til at opretholde netvirksomheden som separat selskab.

Det er således hensigten, at klima-, energi- og forsyningsministeren vil fastsætte regler, der skelner mellem netvirksomheders størrelse og hvor der i

UDKAST

forbindelse med den initiale udmøntning af bemyndigelsen vil blive taget udgangspunkt i, om netvirksomheden alene eller sammen med andre netvirksomheder, der direkte eller indirekte kontrolleres af den eller de samme fysiske eller juridiske personer, har 100.000 eller mere tilsluttede elkunder, eller om den eller de pågældende netvirksomheders kundetal ligger under denne grænse.

Der forventes endvidere fastsat regler på bekendtgørelsensniveau, der vil have til formål at sikre, at ledelsen i en netvirksomhed kan handle uafhængigt af erhvervsmæssige interesser.

Endelig vil klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætte, at Forsyningstilsynet vil skulle varetage opgaven med at føre tilsyn med overholdelse af de krav, der vil blive fastsat i medfør af den foreslåede bestemmelse.

Det bemærkes afslutningsvis, at den foreslåede nyaffattelse af § 45 i elforsyningsloven vil medføre, at gældende rets regulering i § 45, stk. 1 og 2, for så vidt angår ledelsen af transmissionsvirksomheder, der ikke opfylder kravene for ejermæssig adskillelse efter § 19 a i elforsyningsloven, vil udgå og vil heller ikke blive omfattet af den foreslåede nye bemyndigelse. Dette skyldes, at reguleringen heraf ikke længere vil være relevant, eftersom alle transmissionsvirksomheder efter gældende ret skal være ejermæssig adskilt og dermed skal opfylde habilitetskravene i § 19 a, stk. 5, i elforsyningsloven.

3.8.1.2. *Indirekte varetagelse af konkurrenceudsatte elektricitetsaktiviteter*

3.8.1.2.1. Gældende ret

Det fremgår af § 47 a, stk. 1, i elforsyningsloven, at klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætter regler om de kollektive elforsyningsvirksomheders direkte og indirekte varetagelse af energilageraktiviteter.

Det fremgår af § 47 b, stk. 1, i elforsyningsloven, at klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætter regler om de kollektive elforsyningsvirksomheders direkte og indirekte varetagelse af ladestanderaktiviteter.

Bestemmelserne fremstår, sammen med de regler, der er fastsat i medfør heraf, jf. nedenfor, som delvis gennemførelse af elmarkedsdirektivets artikel 36, stk. 1, og artikel 54, stk. 1.

Hvad der efter gældende ret forstås ved direkte og indirekte varetagelse af energilageraktiviteter og ladestanderaktiviteter, fremgår af bemærkninger til §§ 47 a og 47 b, som indsat ved lov nr. 2196 af 29. december 2020 om

ændring af lov om elforsyning, jf. Folketingstidende 2020-21, A, L 67 som fremsat, side 125 og side 128.

Herefter forstås med varetagelse af energilageraktiviteter ejerskab, udvikling, forvaltning eller drift af energilageranlæg. Med varetagelse af ladestanderaktiviteter forstås ejerskab, udvikling, forvaltning eller drift af ladestanderaktiviteter.

Direkte varetagelse af aktiviteterne omfatter den konstellation, at en kollektiv elforsyningsvirksomhed ejer, udvikler, forvalter eller driver energilageranlæg henholdsvis ladestandere i samme juridisk enhed, dvs. i samme selskab, som den varetager net-, transmissions- eller den systemansvarlige virksomhed i.

Indirekte varetagelse af aktiviteterne omfatter den konstellation, at ejerskab, udvikling, forvaltning eller drift af energilageranlæg henholdsvis ladestandere varetages i et underliggende selskab, som det kollektive elforsyningsvirksomhed har kontrol over. Det underliggende selskab kan eksempelvis være et datterselskab, der varetager energilageraktiviteter eller ladestanderaktiviteter. Her vil den kollektive elforsyningsvirksomhed have direkte kontrol. Det underliggende selskab kan også være et datterselskab til en kollektiv elforsyningsvirksomheds datterselskab. Her vil den kollektive elforsyningsvirksomhed have indirekte kontrol. Begge konstellationer, direkte og indirekte kontrol over et underliggende selskab, der varetager energilageraktiviteter eller ladestanderaktiviteter, vil betragtes som indirekte varetagelse af energilageraktiviteter henholdsvis ladestanderaktiviteter.

Af samme bemærkninger fremgår en nærmere beskrivelse af begrebet kontrol. Herefter kan kontrol udøves af en fysisk eller juridisk person eller flere fysiske eller juridiske personer tilsammen. Begrebet juridisk person omfatter både virksomheder, stat og kommune m.v. Hvis der er to eller flere ejere af andele i en virksomhed, der tilsammen udøver kontrol over virksomheden, er der tale om fælles kontrol. Kontrol kan således udøves som enekontrol eller som fælles kontrol. Enekontrol foreligger, hvis en enkelt person eller virksomhed m.v. alene kan udøve afgørende indflydelse på en virksomhed. Fælles kontrol foreligger, når to eller flere personer eller virksomheder m.v. har mulighed for at udøve afgørende indflydelse på en anden virksomhed.

Af § 2, stk. 2, i lov om Energinet, jf. lovbekendtgørelse nr. 118 af 6. februar 2020, fremgår de aktiviteter og opgaver, som Energinet kan varetage. Det

UDKAST

fremgår således, at Energinet på elområdet varetager eltransmission og systemansvarlig virksomhed. I medfør af § 2, stk. 3, i lov om Energinet, kan Energinet efter godkendelse fra klima-, energi- og forsyningsministeren oprette helejede datterselskaber til varetagelse af sine kerneopgaver, herunder eltransmission og systemansvarlig virksomhed, jf. bemærkninger til § 2, stk. 3, jf. lov nr. 494 af 1. maj 2019 om ændring af lov om Energinet, lov om elforsyning og lov om naturgasforsyning, jf. Folketingstidende 2018-2019 (1. samling), A, L 178 som fremsat, side 23.

Bemyndigelsen i § 47 a, stk. 1, i elforsyningsloven er udmøntet i § 27, stk. 1, bekendtgørelse nr. 1499 af 29. juni 2021 om varetagelse af netvirksomhedsaktiviteter (netvirksomhedsbekendtgørelsen), hvorefter en netvirksomhed som udgangspunkt ikke må 1) varetage energilageraktiviteter i netvirksomheden, eller 2) direkte eller indirekte udøve kontrol i selskaber, der varetager energilageraktiviteter. I henhold til bekendtgørelsens § 28, stk. 1, kan Forsyningstilsynet under visse betingelser og inden for visse rammer imidlertid godkende, at energilageraktiviteter kan varetages direkte i netvirksomheden. Det fremgår af bekendtgørelsens § 33, stk. 3, at bestemmelsen i § 27, stk. 1, nr. 2, i forhold til selskaber, som en netvirksomhed den 31. december 2020 direkte eller indirekte udøver kontrol over, først finder anvendelse fra den 1. januar 2026.

Bemyndigelsen i § 47 a i elforsyningsloven er endvidere udmøntet i § 53, stk. 1, i bekendtgørelse nr. 1067 af 28. maj 2021 om systemansvarlig virksomhed og anvendelse af eltransmissionsnettet m.v. (herefter systemansvarsbekendtgørelse). Som udgangspunkt må Energinet herefter bl.a. ikke direkte eller indirekte udøve kontrol i selskaber, der varetager energilageraktiviteter. Det bemærkes imidlertid, at Energinet kan varetage energilageraktiviteter i et helejet datterselskab, hvis aktiviteterne med Forsyningstilsynets godkendelse varetages som led i udøvelsen af Energinets eltransmissionsvirksomhed eller systemansvarlig virksomhed i medfør af § 2, stk. 2, i lov om Energinet. Dette følger af § 2, stk. 2, sammenholdt med § 2, stk. 3, 1. pkt., i lov om Energinet, sammenholdt med bestemmelserne i § 54, stk. 1, og § 55, stk. 1, i systemansvarsbekendtgørelsen.

Bemyndigelsen i § 47 b om indirekte varetagelse af ladestanderaktiviteter er udmøntet i § 30, stk. 1, nr. 2, i netvirksomhedsbekendtgørelsen, hvorefter netvirksomheder hverken direkte eller indirekte må udøve kontrol i selskaber, der varetager ladestanderaktiviteter.

Det fremgår af § 19 a i elforsyningsloven, at en transmissionsvirksomhed skal være ejermæssig adskilt fra bl.a. elproduktion og elhandel. Dette indebærer bl.a., at en eltransmissionsvirksomhed ikke direkte eller indirekte må have indflydelse i et underliggende selskab, der varetager elproduktion eller elhandel.

3.8.1.2.2. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser

Følgende fremgår af bilag 1 til stemmeaftalen af 4. juni 2021:

»Den økonomiske regulering af netvirksomhederne ledsages af skærpede regler om netvirksomhedernes adskillelse, som lyder som følger:

[...]

- Netvirksomheders uafhængighed skal sikres ved et forbud mod netvirksomheders direkte eller indirekte deltagelse eller ejerskab af andele i virksomheder, der varetager konkurrenceudsatte elektricitetsaktiviteter, herunder elhandel, elproduktion, aggregering, varetagelse af energilageraktiviteter og ladestanderaktiviteter.

[...]«.

Denne del af stemmeaftalen har baggrund i Konkurrenceanalysens vurdering, at en netvirksomheds deltagelse eller ejerskab af andele i virksomheder, der varetager konkurrenceudsatte elektricitetsaktiviteter kan medføre interessekonflikter for netvirksomheden og øge risikoen for ikke-neutral adfærd, som kan medføre konkurrenceforvridninger på de konkurrenceudsatte markeder for elektricitetsaktiviteter.

Der er i medfør af §§ 47 a og 47 b fastsat regler, der afskærer netvirksomhederne fra indirekte varetagelse af energilager- og ladestanderaktiviteter. Det samme gælder som udgangspunkt for Energinet, dog kan Energinet varetage energilageraktiviteter i helejede datterselskaber, der varetager transmission- eller systemansvarsopgaven, hvis energilageraktiviteten udføres som led i varetagelsen af Energinets transmissions- eller systemansvarlig virksomhed og Forsyningstilsynet har godkendt dette. Energinet kan alene eje ladestander i helejede datterselskaber, der varetager transmission- eller systemansvarsopgaven, hvis der er tale om, overordnet sagt, eget brug af ladestander. Energinet har ikke hjemmel til at varetage ladestanderaktiviteter i øvrigt, heller ikke i helejede datterselskaber.

Det anses som hensigtsmæssigt, at bygge på de allerede gældende bemyndigelser efter gældende ret til at fastsætte regler om de kollektive elforsy-

UDKAST

ningsvirksomheders indirekte varetagelse af energilageraktiviteter og lade-standeraktiviteter ved at samle og flytte dem til en ny bemyndigelsesbestemmelse, der samtidigt udvides.

At der vil være tale om en udvidelse relaterer for det første til, at bemyndigelserne efter gældende ret, jf. bemærkningerne til §§ 47 a og 47 b, jf. det foregående afsnit 3.8.1.2.1, kun omfatter fastsættelse af regler om de kollektive elforsyningsvirksomheders indirekte varetagelse af energilageraktiviteter og lade-standeraktiviteter, i tilfælde, hvor en netvirksomhed udøver direkte eller indirekte kontrol over et underliggende selskab, der varetager den pågældende aktivitet. Derimod vurderer Konkurrenceanalysen mere bredt, at direkte eller indirekte deltagelse eller ejerskab af andele i juridiske personer, der varetager konkurrenceudsatte elektricitetsaktiviteter, kan påvirke netvirksomheders uafhængighed. Herefter vil en netvirksomhed således også skulle afskæres fra direkte eller indirekte deltagelse i selskaber, dvs. også i tilfælde hvor det underliggende selskab ikke måtte være et kapital-selskab, og hvor deltagelsen vil omfatte enhver indflydelse i dette selskab. Derudover vil en netvirksomhed også skulle afskæres fra direkte eller indirekte at eje andele i selskaber, uanset om ejerandelen vil give kontrol, dvs. også i tilfælde af ikke-kontrollerende minoritetsandele.

For det andet vil der være tale om en udvidelse, for så vidt det i opfølgning på Konkurrenceanalysen og stemmeaftalen af 4. juni 2021 foreslås, at de eksisterende bemyndigelser efter gældende ret udvides til fastsættelse af regler om netvirksomheders indirekte varetagelse af konkurrenceudsatte elektricitetsaktiviteter i øvrigt, dvs. ud over energilageraktiviteter og lade-standeraktiviteter. Der vil som udgangspunkt være tale om elproduktion, el-handel og aggregering, idet det imidlertid ikke kan udelukkes, at det kan blive aktuelt med yderligere aktiviteter fremadrettet, eksempelvis nye aktiviteter, der vil opstå med den tekniske og markedsmæssige udvikling af el-markedet.

Der bør fastsættes regler om en overgangsperiode for at tage højde for, at der kan være netvirksomheder, der aktuelt indirekte varetager konkurrence-udsatte elektricitetsaktiviteter og som fremadrettet efter det foreslåede vil blive afskåret herfra. Disse virksomheder bør gives tid til at indrette sig efter de nye regler og foretage de nødvendige selskabsmæssige omstruktureringer. Der er allerede fastsat sådanne regler vedrørende netvirksomheders indirekte varetagelse af energilageraktiviteter i medfør af gældende rets bemyndigelse i § 47 a, i elforsyningsloven, jf. netvirksomhedsbekendtgørelsens § 33, stk. 3.

Det bemærkes afslutningsvis, at de pågældende aktiviteter fortsat vil kunne udføres i søsterselskaber i samme koncern. Formålet er alene at sikre, at deltagelse eller ejerskabet af andele i selskaber, der varetager aktiviteterne ikke er knyttet op på netvirksomheden.

3.8.1.2.3. Den foreslåede ordning

På baggrund af Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets vurderinger, og i opfølgning på stemmeaftalen af 4. juni 2021 foreslås en ny bemyndigelse for klima-, energi- og forsyningsministeren til at fastsætte regler om de kollektive elforsyningsvirksomheders indirekte varetagelse af energilageraktiviteter og ladestanderaktiviteter og om netvirksomheders indirekte varetagelse af konkurrenceudsatte elektricitetsaktiviteter i øvrigt, herunder elproduktion, elhandel og aggregering.

Forslaget vil medføre en udvidelse af ministerens hjemmel efter gældende ret til at fastsætte regler om de kollektive elforsyningsvirksomheders indirekte varetagelse af energilageraktiviteter og ladestanderaktiviteter, jf. det foregående afsnit 3.8.1.2.2.

Det forventes, at de foreslåede bemyndigelser vil blive udmøntet ved, at klima-, energi- og forsyningsministeren vil justere de regler, der udmønter gældende rets §§ 47 a og 47 b i elforsyningsloven i forhold til netvirksomheders varetagelse af energilageraktiviteter, jf. netvirksomhedsbekendtgørelsens § 27, stk. 1, nr. 2, og § 30, stk. 1, nr. 2. således, at netvirksomheder vil blive afskåret fra at kunne deltage eller eje andele i juridiske enheder, der varetager energilageraktiviteter og ladestanderaktiviteter.

Herudover forventes den foreslåede bemyndigelse udmøntet ved fastsættelse af regler, hvorefter netvirksomheder vil blive afskåret fra direkte eller indirekte at kunne deltage eller eje andele i juridiske personer, der varetager elproduktion, elhandel eller aggregering.

Det vil ligge inden for rammen af bemyndigelsen, at der fremadrettet vil kunne fastsættes regler om netvirksomheders indirekte varetagelse af andre aktiviteter, der er konkurrenceudsatte elektricitetsaktiviteter, hvis der skulle opstå behov herfor.

Der vil blive fastsat regler om en overgangsperiode indtil 31. december 2025 i forhold til de udvidede regler, der forventes at blive fastsat med hjemmel i

den nye bemyndigelse. Det bemærkes, at datoen falder sammen med datoen for udløbet af netvirksomhedernes bevillinger.

I forhold til Energinet indeholder § 2, stk. 2 og 3, i lov om Energinet begrænsninger vedrørende de aktiviteter, som Energinet kan varetage. Endvidere afskærer § 19 a i elforsyningsloven transmissionsvirksomheder bl.a. fra at varetage elhandel og elproduktion. Energinet kan derfor allerede efter gældende lov hverken varetage elhandel eller elproduktion. Herudover kan Energinet ikke varetage energilageraktiviteter eller ladestanderaktiviteter som selvstændige aktiviteter, dvs. uden at det sker som led i varetagelsen af transmissionsvirksomhed eller systemansvarlig virksomhed og inden for de rammer, der er beskrevet i afsnit 3.8.1.2.1, hverken direkte eller indirekte. Derfor forventes, at udmøntningen af den foreslåede nye bemyndigelse til ministeren til at fastsætte regler, der vil gælde for Energinet, vil svare til hvad der aktuel allerede er fastsat i medfør af gældende rets § 47 a i elforsyningsloven, jf. § 53, stk. 1, § 54, stk. 1, og § 55, stk. 1, i systemansvarsbekendtgørelsen.

Endelig forventes klima-, energi- og forsyningsministeren at fastsætte, at Forsyningstilsynet vil varetage opgaven med at føre tilsyn med overholdelsen af de regler, der vil blive fastsat i medfør af den foreslåede bemyndigelse.

3.8.1.3. *Dataadskillelse*

3.8.1.3.1. Gældende ret

Det fremgår af § 84 a, stk. 1, i elforsyningsloven, at kollektive elforsyningsvirksomheder skal iagttage fortrolighed om kommercielt følsomme oplysninger, som de modtager i forbindelse med udøvelsen af deres virksomhed, og skal forhindre, at oplysninger om egne aktiviteter, som kan være forretningsmæssigt fordelagtige, bliver videregivet på en diskriminerende måde.

Det fremgår af § 84 a, stk. 3, i elforsyningsloven, at netvirksomheder skal sikre, at alle berettigede parter har ikkediskriminerende adgang til data, som netvirksomhederne forvalter, på tydelige og lige vilkår.

Bestemmelserne i § 84 a, stk. 1 og 3, gennemfører elmarkedsdirektivets artikel 34 og artikel 37.

Der findes ingen nærmere regler, der konkret forpligter netvirksomheder til at sikre, at netvirksomhedens data holdes og forvaltes adskilt fra anden data.

UDKAST

Det fremgår af § 22, stk. 3, i elforsyningsloven, at netvirksomheder skal indberette oplysninger vedrørende virksomhedens aftagenumre til datahubben. Datahubben er en IT-plattform, der drives af Energinet, som håndterer data, nødvendige transaktioner og kommunikation mellem elmarkedets aktører.

Det fremgår af § 72 c, stk. 1, i elforsyningsloven, at kommunikation mellem en elhandelsvirksomhed og netvirksomhederne og Energinet om forhold, der vedrører et konkret aftagenummer, sker gennem datahubben i henhold til forskrifter udstedt af Energinet i medfør af § 28, stk. 2, nr. 13, i lov om elforsyning.

3.8.1.3.2. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser

Følgende fremgår af bilag 1 til stemmeaftalen af 4. juni 2021:

»Den økonomiske regulering af netvirksomhederne ledsages af skærpede regler om netvirksomhedernes adskillelse, som lyder som følger:

[...]

- Specifikke krav om dataadskillelse

[...]«

Denne del af stemmeaftalen har baggrund i Konkurrenceanalysens vurdering, at de gældende bestemmelser i elforsyningsloven om fortrolighed og sikring af ikke-diskriminerende adgang til forretningsmæssigt fordelagtig data, som netvirksomheder ligger inde med, kan skærpes ved at fastsætte eksplicitte regler om dataadskillelse.

Netvirksomhederne har en række kundedata, økonomiske data samt informationer om investeringsbehov, netplanlægning m.v., som kan give selskabsmæssig forbundne konkurrenceudsatte aktiviteter en konkurrencefordel, hvis der ikke bevares fortrolighed om disse data eller, i det omfang disse data kan blive videregivet, hvis de videregives på en diskriminerende måde.

Det vurderes, at fastsættelse af målrettede regler om dataadskillelse bl.a. vil understøtte, at konkurrenceudsatte aktiviteter ikke gennem fælles databaser har mulighed for, under omgåelse af de sædvanlige procedurer for dataadgang, eksempelvis under anvendelse af datahubben at få privilegeret adgang til data, der kan være forretningsmæssig fordelagtige for varetagelsen af den pågældende konkurrenceudsatte aktivitet.

Det vurderes, at det ikke vil være relevant med fastsættelse af specifikke regler om dataadskillelse, hvis ikke netvirksomheden er selskabsmæssig forbundet med konkurrenceudsatte aktiviteter, eksempelvis hvis der er tale om en ren forsyningskoncern, der ved siden af netvirksomhed f.eks. også varetager virksomhed med fremføring af opvarmet vand eller damp eller virksomhed, som er omfattet af vandsektorlovens § 2, stk. 1.

3.8.1.3.3. Den foreslåede ordning

På baggrund af Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets vurderinger og i opfølgning på stemmeaftalen af 4. juni 2021, foreslås en ny bemyndigelse i § 84 a, stk. 6, i elforsyningsloven, hvorefter klima-, energi- og forsyningsministeren vil kunne fastsætte regler om dataadskillelse.

Bemyndigelsen forventes bl.a. at blive udmøntet ved fastsættelse af regler, hvorefter netvirksomhedernes data vil skulle holdes adskilt fra anden data. Heri ligger bl.a., at hvis dataen indgår i en fælles IT-database, vil databasen skulle teknisk indrettes på en måde, at muligheden for tilgangen til sådanne data begrænses. Endvidere vil adgangen til den database eller den del af databasen, hvori det pågældende data indgår, skulle begrænses til medarbejdere, der alene varetager opgaver i forbindelse med udøvelse af netvirksomhed. Det vil også ligge inden for bemyndigelsen at fastsætte nuancerede krav om dataadgangs begrænsninger i forhold til specialiserede IT-tekniske medarbejdere, der også varetager opgaver i forhold til andre aktiviteter end netvirksomhed, når deres adgang til databasen er nødvendigt for at løse IT-tekniske problemstillinger.

Der forventes alene at blive fastsat krav om dataadskillelse for netvirksomheder, der er selskabsmæssig forbundet med konkurrenceudsatte aktiviteter.

Endvidere forventes det, at klima-, energi- og forsyningsministeren vil fastsætte, at Forsyningstilsynet vil varetage opgaven med at føre tilsyn med overholdelsen af de krav, der vil blive fastsat i medfør af den foreslåede bemyndigelse.

3.8.1.4. *Interne overvågningsprogrammer*

3.8.1.4.1. Gældende ret

Det fremgår af § 20 a, stk. 1, i elforsyningsloven, at transmissionsvirksomheder, der ikke er ejermæssig adskilt i henhold til § 19 a i elforsyningsloven, og netvirksomheder skal opstille et program for intern overvågning, som beskriver virksomhedernes tiltag for at forhindre diskriminerende adfærd.

UDKAST

Virksomhederne skal sikre overholdelsen af programmet for intern overvågning samt sikre, at programmet kontrolleres på passende måde. En årsberetning med en beskrivelse af programmet samt kontrollen af dette skal offentliggøres og anmeldes til Forsyningstilsynet.

Det fremgår af § 20 a, stk. 2, i elforsyningsloven, at virksomhederne nævnt i stk. 1 skal udpege en overvågningsansvarlig, som er uafhængig. Den uafhængige overvågningsansvarlige må ikke have nogen stilling, noget ansvar, nogen interesser eller noget forretningsforhold i eller med eventuelle tilknyttede og associerede virksomheder samt i eller med virksomheder, der kontrolleres af samme virksomhedsdeltagere, jf. dog stk. 3.

Det fremgår af § 20 a, stk. 3, i elforsyningsloven, at bestemmelsens stk. 2 ikke er til hinder for, at to eller flere netvirksomheder eller distributionselskaber omfattet af lov om naturgasforsyning udpeger den samme overvågningsansvarlige.

Det fremgår af bemærkningerne til § 20 a, stk. 3, at uafhængighedskravet ikke nødvendigvis forudsætter, at der udpeges en ekstern overvågningsansvarlig. Den overvågningsansvarlige kan således godt være ansat af transmissions- eller netvirksomheden. Med undtagelse af de i stk. 3 nævnte situationer, må den overvågningsansvarlige imidlertid ikke have nogen stilling, noget ansvar, nogle interesser eller noget forretningsforhold i eller med de virksomheder, som er nævnt i stk. 2, jf. bemærkninger til § 20 a, stk. 3, som indsat ved lov nr. 466 af 18. maj 2011 om ændring af lov om elforsyning, lov om naturgasforsyning, lov om varmforsyning, lov om Energinet.dk og lov om fremme af vedvarende energi, jf. Folketingstidende 2010-2011 (1. samling), A, L 87 som fremsat, side 30.

Det fremgår af § 20 a, stk. 4, i elforsyningsloven, at den overvågningsansvarlige til varetagelse af sin opgave skal have adgang til alle nødvendige oplysninger hos virksomheden og eventuelle tilknyttede og associerede virksomheder samt virksomheder, der kontrolleres af samme virksomhedsdeltagere.

Det fremgår af § 20 a, stk. 5, i elforsyningsloven, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte nærmere regler om de i stk. 1 nævnte forhold, herunder om, hvad programmet for intern overvågning skal indeholde, og hvordan det skal kontrolleres.

UDKAST

Efter gældende ret skal alle transmissionsvirksomheder være ejermæssig adskilt, jf. § 19 a i elforsyningsloven. Tidligere var der indeholdt alternative reguleringsmodeller til ejermæssig adskillelse i elforsyningsloven. Således gennemførte § 19 b i elforsyningsloven den såkaldte ISO-option (hvor ISO står for begrebet Independent System Operator, på dansk: uafhængig systemoperatør) i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/72/EF af 13. juli 2009 om fælles regler for det indre marked for elektricitet (2009-eldirektivet). § 19 c i elforsyningsloven gennemførte det særlige adskillelsesregime i medfør af 2009-eldirektivets artikel 9, stk. 9. Bestemmelserne i §§ 19 b og 19 c er udgået, jf. § 1, nr. 7, i lov nr. 662 af 8. juni 2017 om ændring af lov om elforsyning, lov om fremme af vedvarende energi, lov om naturgasforsyning og lov om vandsektorens organisering og økonomiske forhold.

Bestemmelserne i § 20 a gennemfører artikel 14, stk. 2, litra c, og artikel 26, stk. 2, litra d, i 2009-eldirektivet. 2009-eldirektivets bestemmelser er videreført uændret i elmarkedsdirektivets artikel 35, stk. 2, litra d, og artikel 45, stk. 2, litra c. Artikel 35, stk. 2, litra d, omhandler netvirksomheders interne overvågning, artikel 45, stk. 2, litra c, omhandler den interne overvågning i transmissionsvirksomheder, der ikke er ejermæssig adskilt, dvs. i forhold til hvis medlemsstaterne har valgt at gennemføre direktivets alternative adskillelsesoptioner, jf. ovenfor. Elmarkedsdirektivets artikel 35, stk. 4, indeholder en undtagelsesoption for bl.a. kravet om intern overvågning. Herefter kan medlemsstaterne bestemme, at kravet ikke gælder for integrerede, herunder vertikalt integrerede elektricitetsvirksomheder, der betjener færre end 100.000 tilkoblede elkunder. Undtagelsesmuligheden for den interne overvågning er ikke gennemført i dansk ret, således at alle netvirksomheder, uanset størrelse og uanset vertikal integration eller ej er underlagt kravet om intern overvågning.

Bemyndigelsen i § 20 a, stk. 5, i elforsyningsloven er udmøntet i bekendtgørelse nr. 2247 af 29. december 2020 om program for intern overvågning for net- og transmissionsvirksomheder og Energinet (bekendtgørelse om interne overvågningsprogrammer).

Af bekendtgørelsens § 1, stk. 2, fremgår det, at programmet skal beskrive virksomhedens tiltag for at forhindre diskriminerende adfærd. Bekendtgørelsens § 2 opremser en række forhold, som en overvågningsprogram som minimum bør indeholde.

I medfør af bekendtgørelsens § 5, stk. 2, skal årsberetningen dateres og underskrives af virksomhedens direktør og den uafhængige overvågningsansvarlige.

I medfør af bekendtgørelsens §§ 6 og 7, er Forsyningstilsynet tilsynsmyndighed, herunder i forhold til den overvågningsansvarliges uafhængighed.

3.8.1.4.2. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser

Følgende fremgår af bilag 1 til stemmeaftalen af 4. juni 2021:

»Den økonomiske regulering af netvirksomhederne ledsages af skærpede regler om netvirksomhedernes adskillelse, som lyder som følger:

[...]

- Styrkede krav til alle netvirksomheders interne overvågning: krav om offentliggørelse af interne overvågningsprogrammer, krav for store netvirksomheder til, at den uafhængige overvågningsansvarlige er ansat i netvirksomheden; styrkelse af bestyrelsens rolle i den interne overvågning; krav om at afdække potentielle interessekonflikter; krav om at årsberetning udarbejdes af den uafhængige overvågningsansvarlige; krav om at årsberetningen indeholder en samlet vurdering om netvirksomheders ikke-diskriminerende adfærd, særligt med fokus på eventuelle nye aktiviteter.

[...]«.

Denne del af stemmeaftalen har baggrund i Konkurrenceanalysens konklusion om, at der er stor forskel på kvaliteten og omfanget af netvirksomhedernes interne overvågningsprogrammer. Overvågningsprogrammer beskriver de foranstaltninger, som netvirksomhederne har truffet for at sikre, at diskriminerende adfærd er udelukket, og fastsætter medarbejdernes specifikke forpligtelser til at opfylde dette mål. Programmerne er således netvirksomhedernes interne redskab til at forhindre diskrimination, herunder ved effektivt at sikre virksomhedens uafhængige ledelse og neutral adfærd. Dermed er programmerne bl.a. afgørende for at sikre lige konkurrencevilkår på konkurrenceudsatte markeder. Offentligt tilgængelige interne overvågningsprogrammer vil kunne styrke tilliden til programmerne og sikre gennemsigtighed samtidigt med at offentliggørelsen i sig selv anses som egnet til at sikre mere fokus i netvirksomhederne på programmerne. Offentliggørelse vil kunne ske på netvirksomhedens hjemmeside.

UDKAST

Efter den gældende regulering er det ikke et krav, at den uafhængige overvågningsansvarlige skal være ansat i netvirksomheden, jf. navnlig bemærkninger til § 20 a, stk. 3, i elforsyningsloven, der nævner muligheden af eksterne overvågningsansvarlige, jf. L 87 af 1. december 2010, jf. ovenfor. Ansættelse af den uafhængige overvågningsansvarlige i netvirksomheden, under fortsat overholdelse af de i gældende lovs § 20 a, stk. 3, indeholdte begrænsninger, vil bl.a. medføre en bedre indsigt i de konkrete forhold og arbejdsgange i netvirksomheden, herunder ved den daglige drift af virksomheden. Dette anses for vigtigt for at kunne identificere og afbøde mulige problemområder og kontrollere overholdelsen af det interne overvågningsprogram. Kravet at have en overvågningsansvarlig ansat i netvirksomheden bør derfor gælde for alle store netvirksomheder. Sådant et krav kan være byrdefuldt at overholde i små netvirksomheder, hvor aktiviteterne er begrænset og hvor et krav om at have en intern overvågningsansvarlig ansat i netvirksomheden vil være ikke proportionalt.

Det anses som mest hensigtsmæssigt, at bruge en grænse på 100.000 tilsluttede kunder. Det er den grænse, der også bruges i anden sammenhæng for at skelne mellem netvirksomheder i forhold deres størrelse. Således bør netvirksomheder, der har 100.000 eller flere tilsluttede kunder være omfattet af kravet om at have en overvågningsansvarlig ansat i netvirksomheden. Netvirksomheder, der har færre end 100.000 tilsluttede kunder, bør kunne have en ekstern overvågningsansvarlig. Det bemærkes, at ministeriet vurderer, at der ved anvendelse af 100.000-grænsen i sammenhæng med opfyldelse af habilitetskravene bør tælles elkunderne for flere netvirksomheder, der kontrolleres af den eller de samme fysiske eller juridiske personer, sammen, jf. nærmere herom i afsnit 3.8.1.1.2. I nærværende sammenhæng, hvor fokus af kravet er indsigt af den overvågningsansvarlige i netvirksomhedsinterne processer, anses det som tilstrækkelig, at der ved vurdering af, om en netvirksomhed falder over eller under grænsen på de 100.000 tilsluttede kunder, alene medtælles kunder for den enkelte netvirksomhed.

For netvirksomheder, der falder under grænsen på 100.000 tilsluttede elkunder, bør det være muligt, at den uafhængige overvågningsansvarlige kan være en uafhængig tredjepart. Den pågældende person bør have relevant faglig indsigt i netvirksomhedsdrift og de reguleringsmæssige krav til at sikre uafhængig netdrift og neutral adfærd m.v.

Efter den gældende regulering har bestyrelsen ingen rolle i forhold til den interne overvågning. Den interne overvågning er en intern kontrolmekani-

UDKAST

nisme til at sikre overholdelse af overvejende adfærdsrelaterede krav. Netvirksomheden selv drages til ansvar for at indrette netvirksomhedens processer, således at diskriminerende adfærd på det operationelle niveau, herunder fra medarbejdernes side, forebygges, og ved at der stilles krav om en uafhængig overvågningsansvarlig, der internt kontrollerer programmet. På denne baggrund er der et behov for en ledelsesmæssig forankring af den interne overvågning. Det er vurderet i Konkurrenceanalysen, at også netvirksomhedens bestyrelse bør have tilstrækkelig fokus på den interne overvågning for at sikre, at det interne overvågningsprogram gennemføres og afrapporteres som tilsigtet. Det kan endvidere ikke udelukkes, at der vil kunne opstå sager eller forhold, hvor en hensigtsmæssig håndtering kræver, at den uafhængige overvågningsansvarlige kan gå direkte til bestyrelsen uden om direktionen. Dette kan eksempelvis være relevant i sager, der involverer direktionen. Fremadrettet bør disse forhold afspejles i reguleringen, herunder ved at den overvågningsansvarlige skal afrapportere til både direktionen og bestyrelsen, og at den overvågningsansvarlige også kan udtale sig direkte til bestyrelsen, når vedkommende anser det som nødvendigt. Herudover bør årsberetningen underskrives af den interne overvågningsansvarlige og direktionen, som hidtil, og fremadrettet også af bestyrelsen.

Et krav for netvirksomheder i deres interne overvågningsprogrammer om at afdække potentielle interessekonflikter i selskabets arbejdsgange og beskrive de tiltag, der sikrer, at interessekonflikter undgås eller håndteres, så netvirksomheden agerer uafhængigt, neutralt og dermed ikke-diskriminerende, vil sætte øget fokus på omfattende og operationelle og dermed mere effektive overvågningsprogrammer. Parallelt hertil bør det i forhold til netvirksomhedernes årlige rapportering om overvågningsprogrammet og dets kontrol i medfør af den gældende § 20 a, stk. 1, 3. pkt., være en eksplicit forpligtelse, at årsrapporten indeholder en evaluering af, om programmet samlet set sikrer netvirksomhedernes ikke-diskriminerende adfærd, herunder uafhængig ledelse og neutral adfærd, og om der er nye risikoområder, eksempelvis i forbindelse med at der er påbegyndt nye aktiviteter i koncernen, som der særligt bør være fokus på ved den praktiske gennemførelse af den interne overvågning.

Endvidere bemærkes det, at en række nye forhold, der understøtter uafhængighed og neutral adfærd, og dermed ikke-diskrimination, bør omhandles i netvirksomheders interne overvågningsprogrammer. Dette gælder bl.a. nye forpligtelser, som i udmøntningen af den foreslåede nye bemyndigelse i § 45 i elforsyningsloven om habilitet fremadrettet forventes at fremgå af

reguleringen, jf. afsnit 3.8.1.1.3 ovenfor. Et eksempel herpå er det foreslåede krav om beskrivelse af bestyrelsens og direktionens beslutningskompetence. Som supplement til dette nye krav bør det i netvirksomhedens interne overvågningsprogram beskrives, hvordan kompetencedelingen understøtter netvirksomhedens tilstrækkelige, selvstændige og dermed uafhængige beslutningskompetence og neutrale adfærd. Tilsvarende vil gælde for de andre krav, der forventes fastsat i medfør af forslag til § 45 i elforsyningsloven.

På samme vis bør krav vedrørende dataadskillelse, der forventes at blive fastsat i medfør af den nye bemyndigelse i § 84 a, stk. 6, jf. afsnit 3.8.1.3.3 ovenfor, ledsages af en forpligtelse til i overvågningsprogrammet at beskrive de konkrete tiltag og foranstaltninger, der vil sikre efterlevelse af kravene i netvirksomheden.

Det fremgår ikke af den gældende regulering, hvem der skal have ansvaret for udarbejdelsen af årsberetningen, hvorfor det i opfølgning af stemmeaftalen bør fastsættes at opgaven vil skulle påhvile den uafhængige overvågningsansvarlige.

Afslutningsvis bemærkes det, at det ikke længere er relevant, at § 20 a også regulerer den interne overvågning i transmissionsvirksomheder, der ikke er ejermæssig adskilt, eftersom det efter dansk ret ikke længere er tilladt at opfylde adskillelseskrav for transmissionssystemoperatører efter de alternative optioner, der tidligere var gennemført i §§ 19 b og c i elforsyningsloven.

3.8.1.4.3. Den foreslåede ordning

På baggrund af Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets vurderinger, og i opfølgning på stemmeaftalen af 4. juni 2021, foreslås der en række ændringer af elforsyningslovens bestemmelser vedrørende netvirksomheders interne overvågning.

Det foreslås således, at § 20 a, stk. 1, 1. pkt., i elforsyningsloven ændres, således at det vil fremgå, at netvirksomhederne skal offentliggøre deres interne overvågningsprogrammer. Det forventes i denne henseende, at klima-, energi- og forsyningsministeren vil udmønte sin gældende bemyndigelse i § 20 a, stk. 5, og som i udgangspunkt vil videreføres, til at fastsætte nærmere regler om offentliggørelse, ved fastsættelse af et krav om offentliggørelse på netvirksomhedernes hjemmeside.

UDKAST

Det foreslås således, at § 20 a, stk. 1, 1. pkt., i elforsyningsloven ændres, således at det vil fremgå, at netvirksomhederne skal offentliggøre deres interne overvågningsprogrammer. Det forventes i denne henseende, at klima-, energi- og forsyningsministeren vil udmønte sin bemyndigelse, der aktuelt er indeholdt i § 20 a, stk. 5, til at fastsætte nærmere regler om offentliggørelse, ved fastsættelse af et krav om offentliggørelse på netvirksomhedernes hjemmeside.

Det foreslås herudover, at den gældende bemyndigelse for klima-, energi- og forsyningsministeren, der aktuelt er indeholdt i § 20 a, stk. 5, i lov om elforsyning, udvides, samtidigt med at § 20 a, stk. 2, 2. pkt., og § 20 a, 2. og 3. pkt., der indeholder nærmere bestemmelser om den overvågningsansvarliges uafhængighed, efter det foreslåede vil ophæves. Dette anses for hensigtsmæssigt, da det vil resultere i, at de overordnede rammer vedrørende netvirksomheders interne overvågning fortsat vil fremgå af loven, mens de mere detaljerede regler vil samles på bekendtgørelsesniveau. Tilgangen vil indebære en vis fleksibilitet i forhold til implementeringen af de overordnede rammer, herunder angående deres tilpasning over tid, hvis der skulle vise sig et behov for det. Forslaget vil medføre, at ministeren fremadrettet vil kunne fastsætte nærmere regler om den interne overvågningsansvarliges uafhængighed, opgaver og kompetencer. Det indgår i forslaget, at forhold, der vedrører den overvågningsansvarliges uafhængighed og dennes adgang til oplysninger, som i dag direkte er reguleret i loven, fremadrettet vil fremgå af de regler, som ministeren med lovforslaget vil få bemyndigelse til at fastsætte. Det drejer sig om § 20 a, stk. 2, 2. pkt., og § 20 a, stk. 3 og 4.

Herudover forventes det, at klima-, energi- og forsyningsministeren vil udmønte sin udvidede bemyndigelse ved, at der bl.a. vil blive fastsat regler om den overvågningsansvarliges ansættelsesforhold, herunder om, 1) at den overvågningsansvarlige i netvirksomheder med 100.000 eller flere tilsluttede kunder vil skulle være ansat i netvirksomheden, mens netvirksomheder med et antal tilsluttede kunder under denne grænse vil kunne have en ekstern overvågningsansvarlig, 2) at den overvågningsansvarlige vil skulle have ansvaret for udarbejdelsen af netvirksomhedens årsberetning, og 3) at den overvågningsansvarlige vil skulle referere både til direktionen og bestyrelsen og vil kunne udtale sig direkte til bestyrelsen.

Det bemærkes, at det vil ligge inden for bemyndigelsen, at ministeren vil fastsætte regler om, at en ekstern overvågningsansvarlig skal have relevant faglig indsigt i netvirksomhedsdrift og de reguleringsmæssige krav til at sikre uafhængig netdrift og neutral adfærd m.v.

Det bemærkes endvidere, at det forventes, at klima-, energi- og forsyningsministeren vil bruge sin bemyndigelse, der aktuelt er indeholdt i § 20 a, stk. 5, i elforsyningslovens til at fastsætte regler om, at overvågningsprogrammet vil skulle indeholde en beskrivelse af de tiltag, der er truffet for at efterleve en række af de nye krav, der vil blive indført i medfør af forslag til § 45. Dette vil eksempelvis være relevant for kravet om at direktionen og bestyrelsens kompetencer beskrives. I overvågningsprogrammet vil der skulle redegøres for, hvordan kompetencedelingen understøtter netvirksomhedens tilstrækkelige, selvstændige og dermed uafhængige beslutningskompetence og neutrale adfærd. Herudover vil det være relevant for kravet om dataadskillelse. Endvidere forventes det, at klima- energi- og forsyningsministeren bl.a. vil benytte sin bemyndigelse, der aktuelt er indeholdt i § 20 a, stk. 5, til at fastsætte et krav om, at netvirksomheder i det interne overvågningsprogram vil skulle afdække potentielle interessekonflikter i arbejdsgange og beskrive, hvordan potentielle interessekonflikter undgås eller håndteres. Bemyndigelsen forventes ligeledes at blive udmøntet ved bl.a. fastsættelse af krav om en samlet evaluering i årsrapporten om, at programmet samlet set sikrer ikkediskriminerende adfærd, herunder uafhængig ledelse og neutral adfærd, og om der er nye risikoområder. Bemyndigelsen vil endvidere blive udmøntet ved bl.a. at fastsætte, at årsberetningen vil skulle udarbejdes af den uafhængige overvågningsansvarlige, og at den som noget nyt også vil skulle underskrives af bestyrelsen.

Endvidere forventes klima-, energi- og forsyningsministeren at fastsætte, at Forsyningstilsynet vil varetage opgaven med at føre tilsyn med overholdelse af de nye krav til den interne overvågning, herunder krav til den interne overvågningsansvarliges uafhængighed, ligesom Forsyningstilsynet i medfør af §§ 6 og 7 i bekendtgørelsen om interne overvågningsprogrammer allerede er tilsynsmyndighed efter gældende ret.

Det foreslås endelig, at § 20 a, stk. 1, 1. pkt., i elforsyningsloven, ændres, således at »Transmissionsvirksomheder, der ikke er ejermæssig adskilt i henhold til § 19 a, og netvirksomheder« ændres til »Netvirksomheder«. Den foreslåede ændring vil medføre, at bestemmelserne i § 20 a, stk. 1, fremadrettet alene vil henvende sig til netvirksomheder. Dette er en konsekvens af, at alle transmissionsvirksomheder efter gældende ret skal være ejermæssig adskilt.

3.8.2. *Markedsmæssighed*

3.8.2.1. Gældende ret

UDKAST

Det fremgår af § 46, stk. 1 i elforsyningsloven, at aftaler, som kollektive elforsyningsvirksomheder indgår med andre virksomheder, herunder koncernforbundne selskaber, skal indgås på markedsmæssige vilkår.

Endvidere fremgår det af § 46, stk. 2 i elforsyningsloven, at de af stk. 1 omfattede aftaler skal foreligge i skriftlig form på aftaletidspunktet. Kollektive elforsyningsvirksomheder skal udarbejde skriftlig dokumentation for, hvorledes priser og vilkår er fastsat. Dokumentationen skal kunne danne grundlag for en vurdering af prisernes og vilkårenes markedsmæssighed. Dokumentationen forelægges Forsyningstilsynet efter anmodning. Hvis markedsmæssigheden af en aftale ikke findes godtgjort, kan Forsyningstilsynet skønsmæssigt fastsætte den markedsmæssige pris, jf. dog stk. 3. Den skønsmæssigt fastsatte pris eller den pris, Forsyningstilsynet fastsætter efter regler udstedt i medfør af stk. 3, vil blive lagt til grund for den økonomiske regulering af den kollektive elforsyningsvirksomhed.

Det fremgår endvidere af § 46, stk. 3 i elforsyningsloven, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om vurdering af markedsmæssigheden og om fastsættelse af den markedsmæssige pris, herunder regler om metoder til fastsættelse af den markedsmæssige pris efter stk. 2, for de aftaler, som kollektive elforsyningsvirksomheder indgår for at opfylde forpligtelsen til at realisere dokumenterbare energibesparelser efter § 22, stk. 1, nr. 5, og for at opfylde regler udstedt i medfør af § 22, stk. 5.

Endelig fremgår det af § 46, stk. 4 i elforsyningsloven, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om revisionspligt, om dokumentationspligtens indhold og rækkevidde og om sagsbehandling, herunder at oplysninger og dokumentation skal indsendes elektronisk.

Af bemærkninger til § 46, stk. 1 og 2, jf. Folketingstidende 2011-12, A, L 176 som fremsat, side 10 og 17, fremgår, at de kollektive elforsyningsvirksomheder skal udarbejde og opbevare en skriftlig dokumentation for, at der er handlet markedsmæssigt. Når en aftale indgås, skal der herunder udarbejdes en kortfattet beskrivelse af den valgte metode for sikring af markedsmæssigheden af prisfastsættelsen. Beskrivelsen vedlægges aftalen som et bilag.

Endvidere fremgår det af bemærkningerne, at det forudsættes, at Forsyningstilsynet ved fastsættelsen af den markedsmæssige pris, som skal lægges til grund for den økonomiske regulering af virksomheden, hvis markedsmæssigheden af aftalen ikke findes godtgjort, vil udøve sit skøn inden for

UDKAST

rammerne af OECD's Transfer Pricing Guidelines og SKATs vejledning »Transfer Pricing – Dokumentationspligten«. Det fremgår endvidere af bemærkningerne, at Forsyningstilsynet primært skal beskæftige sig med væsentlige aftaler. Endelig fremgår det af bemærkningerne, at da regelgrundlagene vedrørende aftalers markedsmæssighed er ensartede på skatteområdet og energiområdet, vil det i konkrete tilfælde kunne være hensigtsmæssigt med en dialog med skatteforvaltningen i forbindelse med Forsyningstilsynets sagsbehandling.

§ 46, stk. 3 og 4, i elforsyningsloven blev indsat i lov om elforsyning nr. 114 af 1. juni 2018. Ifølge bemærkningerne til elforsyningsloven, jf. Folketings-tidende 2017-18, A, side 21, fremgår det, at § 46, stk. 3 og 4, indsættes som følge af et øget behov for en nærmere regulering af markedsmæssighed på området for energibesparelser. Der viste sig bl.a. et behov for en nærmere regulering af indholdet af dokumentationen for markedsmæssighed i forhold til aftaler om energispareforpligtelser, herunder dokumentation af væsentlige aftaler, som virksomheder, der ikke er omfattet af skattelovgivningens dokumentationskrav, indgår med henblik på opfyldelse af sådanne forpligtelser.

Det fremgår af bemærkningerne, jf. Folketingstidende 2017-18, A, side 21 og 22, at der bør tilvejebringes en ordning, hvorefter der kan fastsættes regler om, hvilke kriterier, herunder kvantitative kriterier og metoder, der skal lægges til grund ved fastsættelse af priser, herunder regler, der afskærer eller begrænser skønsudøvelsen, når Forsyningstilsynet har vurderet, at det ikke er godtgjort, at aftalen er markedsmæssig. Denne ordning bør på den ene side sikre en effektiv tilrettelæggelse og gennemførelse af tilsynsopgaven. På den anden side bør en fremtidig ordning tillige sikre forudberegneligheden af dels de krav, der stilles til virksomhederne, og dels krav til den pris der fastsættes, hvis Forsyningstilsynet ikke finder det tilstrækkeligt godtgjort, at aftalen er indgået på markedsmæssige vilkår.

Ordnningen indebærer, at klima-, energi- og forsyningsministeren efter elforsyningsloven, lov om naturgasforsyning og lov om varmforsyning kan fastsætte regler om vurdering af markedsmæssigheden og om fastsættelse af den markedsmæssige pris. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan herunder fastsætte regler om metoder til fastsættelse af den markedsmæssige pris for de aftaler, som kollektive elforsyningsvirksomheder indgår for at opfylde forpligtelsen til at realisere dokumenterbare energibesparelser efter de tre love, men som ikke vurderes at være markedsbestemte eller markedsmæssige.

Endvidere indebærer ordningen, at klima-, energi- og forsyningsministeren for så vidt angår realisering af energispareforpligtelser kan fastsætte regler om, at der på grundlag af kvantitative kriterier og krav kan fastsættes en markedsmæssig pris. For at sikre en effektiv ressourceudnyttelse kan den foreslåede bemyndigelse således udnyttes til at fastsætte regler, som afskærer og begrænser det skøn, der i øvrigt vil skulle foretages efter bestemmelsen.

§ 46, stk. 3 og 4 i elforsyningsloven, omfatter således alene aftaler, der indgås med henblik på opfyldelse af de forpligtelser, der følger af lovens § 22, stk. 1, nr. 5, og regler fastsat i medfør af § 22, stk. 5.

Endelig fremgår det af bemærkningerne, jf. Folketingstidende 2017-18, A, side 22, at det findes mest hensigtsmæssigt, at den ovennævnte ordning, det vil sige de nærmere regler om vurderingen af aftalers markedsmæssighed og fastsættelse af markedsmæssige priser, herunder de nærmere regler om dokumentation og metoder til Forsyningstilsynets fastsættelse af priser, fastsættes ved bekendtgørelse, idet reguleringen har karakter af teknisk-administrative regler.

Det fremgår af bemærkningerne, jf. Folketingstidende 2017-18, A, side 43, at der efter indsættelsen af stk. 3 stadig skal foretages en vurdering af, om den indsendte dokumentation godtgør, at aftalen er indgået til markedsmæssig pris og på markedsmæssig vilkår. Herudover kan klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætte regler, der nærmere regulerer Forsyningstilsynets skøn i forbindelse med fastsættelse af den markedsmæssig pris, der kan fastsættes i henhold til § 46, stk. 2, såfremt markedsmæssigheden ikke findes godtgjort, herunder regler om, at skønnet afskæres eller begrænses ved regler om anvendelse af bestemte kvantitative metoder.

Endelig fremgår det af bemærkningerne, at stk. 4 giver klima-, energi- og forsyningsministeren bemyndigelse til at fastsætte regler om revisionspligt og om dokumentationspligtens indhold og rækkevidde samt om sagsbehandling, herunder at oplysninger og dokumentation skal indsendes elektronisk.

Denne bemyndigelse har til hensigt at sikre hensynet til klarhed og forudberegnelighed og en tilstrækkelig sikring af dokumentationen for markedsmæssigheden af aftaler, der indgås med henblik på at opfylde energispare-

ordningens krav. Formålet med den foreslåede ændring er at sikre, at tilsynsopgaven i forhold til de væsentlige aftaler, som de kollektive elforsyningsvirksomheder indgår på energispareområdet, kan gennemføres så effektivt som muligt, samtidigt med at krav, som bliver pålagt de kollektive elforsyningsvirksomheder efter regler fastsat i medfør af den foreslåede bemyndigelse, er klare og forudberegnelige.

Bemyndigelserne i § 46, stk. 3 og 4, er udmøntet i bekendtgørelse nr. 215 af 6. marts 2019 om markedsmæssighed af aftaler om realisering af energibesparelser.

3.8.2.2. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser

På baggrund af Konkurrenceanalysen og som opfølgning på stemmeaftalen af 4. juni 2021, skal der stilles højere krav til dokumentationen af prissætning og vilkår af netvirksomhedernes transaktioner med koncern- og interesseforbundne virksomheder, samtidig med at tilsyn og sanktionsbeføjelser styrkes. Endvidere styrkes gennemsigtigheden ved at kræve offentliggørelse af oversigter over netvirksomhedernes aftaler med forbundne foretagender i et omfang, hvor det vurderes ikke at være til skade for netvirksomhedens konkurrenceforhold, jf. bilag 1 til stemmeaftalen af 4. juni 2021.

Det er som led i Konkurrenceanalysen blevet vurderet, at der er behov for at indføre øgede krav til dokumentation og tilsyn med markedsmæssigheden af aftaler mellem de kollektive elforsyningsvirksomheder og forbundne virksomheder. Det vurderes med henblik på at reducere risikoen for at transaktioner mellem forbundne virksomheder prissættes for højt og derved medfører forhøjede forbrugerpriser for elnetvirksomhedernes monopolydelser og risiko for ulige konkurrencevilkår på de konkurrenceudsatte markeder.

På baggrund heraf er det som et tiltag i Konkurrenceanalysen foreslået, at indføre præciserede dokumentationskrav, sanktionsbeføjelser og tilsyn med transaktioner mellem forbundne foretagender samt indføre krav til gennemsigtighed af netvirksomhedernes transaktioner med koncernforbundne virksomheder. Det er ministeriets vurdering, at disse tiltag vil bidrage til at sikre markedsmæssigheden af aftaler mellem de kollektive elforsyningsvirksomheder og forbundne foretagender.

Der findes allerede bemyndigelser i elforsyningsloven, hvorefter klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om vurdering af markedsmæssigheden og om fastsættelse af den markedsmæssige pris, som kollektive elforsyningsvirksomheder indgår på energispareområdet samt regler om revisionspligt, om dokumentationspligtens indhold og rækkevidde og

om sagsbehandling, herunder at oplysninger og dokumentation skal indsendes elektronisk. Bemyndigelserne er indeholdt i § 46, stk. 3 og 4 i elforsyningsloven. Bemyndigelserne blev indført i elforsyningsloven i lov nr. 114 af 1. juni 2018.

Det anses som hensigtsmæssigt, at anvende samme principper som de allerede gældende bemyndigelser til at fastsætte regler om markedsmæssighed i de kollektive elforsyningsvirksomheders aftaler med forbundne foretagender ved at udvide anvendelsesområdet for de gældende bemyndigelser i § 46, stk. 3 og 4, i elforsyningsloven. Udvidelsen vil bestå i, at bemyndigelsen i § 46, stk. 3, i elforsyningsloven udvides således, at der kan fastsættes regler om vurderingen af markedsmæssigheden og om fastsættelsen af den markedsmæssige pris, for aftaler omfattet af elforsyningsloven § 46, stk. 1. Derudover vil bemyndigelsen i § 46, stk. 4, i elforsyningsloven udvides, således at der kan fastsættes regler om offentliggørelse af oplysninger om aftaler omfattet af stk. 1.

3.8.2.3. Den foreslåede ordning

Det foreslås, at § 46, stk. 3, ændres, således at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om vurdering af markedsmæssigheden og om fastsættelse af den markedsmæssige pris, herunder regler om metoder til fastsættelse af den markedsmæssige pris, for aftaler omfattet af stk. 1.

Den foreslåede ændring af § 46, stk. 3, vil indebære, at ministeren præciserer kravene til dokumentation af de kollektive elforsyningsvirksomheders aftaler, herunder præciserer mindstekravene til indholdet af kontrakter og til indholdet af dokumentationen af markedsmæssigheden af aftaler mellem forbundne foretagender. Endvidere vil ministeren indføre nærmere regler om sanktioner ved mangelfuld dokumentation af aftalernes markedsmæssighed. Det indebærer, at Forsyningstilsynet kan træffe afgørelse om, at de kollektive elforsyningsvirksomheder ved åbenlyst mangelfuld dokumentation af markedsmæssighed af afholdte omkostninger ikke kan indregne omkostningen ved fastlæggelse af de kollektive elforsyningsvirksomheders indtægtsramme og dermed ikke kan opkræve indtægter fra elforbrugerne til dækning af omkostningerne. Denne ordning vil medføre, at Forsyningstilsynets sanktionsbeføjelser ved de kollektive elforsyningsvirksomheders manglende regelefterlevelse præciseres.

Det foreslås endvidere, at § 46, stk. 4, ændres således, at der fastsættes regler om offentliggørelse af oplysninger. Den gældende bemyndigelse i § 46, stk. 4 fastholdes, således at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om revisionspligt, om dokumentationspligtens indhold og rækkevidde, og om sagsbehandling, herunder at oplysninger og dokumentation skal indsendes elektronisk.

Den foreslåede ændring medfører, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan stille krav til gennemsigtighed af de kollektive elforsyningsvirksomheders aftaler med forbundne foretagender. Det indebærer, at de kollektive elforsyningsvirksomheder skal indsende en oversigt over deres aftaler med forbundne foretagender til Forsyningstilsynet, som indeholder oplysninger om parterne, aftalens genstand og kontraktsummen. Endvidere vil ministeren fastsætte krav om, at de kollektive elforsyningsvirksomheder skal offentliggøre en oversigt med oplysninger om de kollektive elforsyningsvirksomheders aftaler med forbundne foretagender. Hvilke oplysninger, der kan offentliggøres, fastlægges under hensyn til beskyttelse af kommercielt følsomme oplysninger og et hensyn om ikke at skade konkurrencen.

Reglerne om vurdering af markedsmæssigheden og om fastsættelse af den markedsmæssige pris skal tage udgangspunkt i OECD's Transfer Pricing Guidelines og i videst muligt omfang følge disse. Det følger heraf, at klima-, energi- og forsyningsministeren ved fastlæggelsen af de ovennævnte regler ligeledes skal tage udgangspunkt i skattelovgivningens regler herom.

Reglerne vil dog kunne tilpasses de særlige forhold, der gør sig gældende på elmarkedet, og som følger af netvirksomhedernes monopolstatus. På denne baggrund vil der ved den første udmøntning af de ovennævnte regler lægges op til en anden afgrænsning af omfattede virksomheder og transaktioner end den gældende skattelovgivning. Hvor der på skatteområdets regler om armslængdeprincippet fokuseres på den kontrollerede transaktion, vil de foreslåede ændringer af § 46, stk. 3 og stk. 4, i elforsyningsloven, af hensyn til netvirksomhedernes monopolstatus fokusere på transaktioner mellem kollektive elforsyningsvirksomheder og forbundne foretagender.

Begrebet forbundne foretagender forudsættes defineret som fastlagt i bekendtgørelse nr. 215 af 6. marts 2019 om markedsmæssighed af aftaler om realisering af energibesparelser § 2, medmindre der senere vurderes, at være et behov for at ændre begrebets omfang. Begrebet forbundne foretagender forudsættes anvendt, da monopulers transaktioner med konkurrenceudsatte forbundne foretagender kan være udtryk for incitammenter, der gør, at aftalernes priser og vilkår ikke er bestemt af rent markedsmæssige forhold. Begrebet omfatter bl.a. koncernforbundne selskaber, selskaber som netvirksomhedens ejere, eller netvirksomheden direkte eller indirekte har ejerandele i, samt visse forbindelser på ledelsesniveau.

Det forventes, at de foreslåede bemyndigelser vil blive udmøntet i en samlet bekendtgørelse, tilsvarende den gældende bekendtgørelse nr. 215 af d. 6. marts 2019 om markedsmæssighed af aftaler om realisering af energibesparelser, som er udmøntet med hjemmel i den gældende § 46, stk. 3 og stk. 4,

der jf. overgangsbestemmelsen i § 4, vil forblive i kraft indtil der ikke føres tilsyn med indberetningerne som følge af energispareordningen.

3.9. Datafrisættelse

3.9.1 Gældende ret

Elforsyningsloven indeholder ingen bestemmelser, der forpligter netvirksomheder til at frisætte målerdata m.v. Det fremgår af § 22, stk. 3, 1. pkt., i elforsyningsloven, at en netvirksomhed er forpligtet til at indberette oplysninger vedrørende virksomhedens aftagenumre til datahubben. Datahubben drives af Energinet og er et IT-baseret system, der samler og håndterer data om forbrug og forretningsprocesser som for eksempel flytninger, skift af elhandelsvirksomhed osv. Aktørerne på det danske elmarked bruger datahubben til at kommunikere med hinanden om deres kunders elforbrug til afregningsformål. Adgang til data i datahubben knyttet til et givet aftagenummer er begrænset. Således har netvirksomheder kun adgang til data knyttet til deres aftagenumre og en elleverandør har alene adgang til data knyttet til sine kunders aftagenumre. Herudover har elkunderne mulighed for at se egne data i datahubben og de kan give tredjepart fuldmagt til at tilgå deres data. Der er således ingen fri adgang til dataene i datahubben.

3.9.2. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser

Af stemmeaftalen af 4. juni 2021 fremgår følgende i forhold til netvirksomhedernes datafrisættelse:

»Netvirksomhederne pålægges datafrisættelse af bl.a. forbrugs- og produktionsdata. Det skal sikre, at alle netvirksomheder – både store som små – frisætter deres data. Det vil give markedsaktører et mere effektivt og data-drevet grundlag for at udvikle elmarkedsprodukter, herunder fleksibilitetsprodukter, samt generelt understøtte aktivering af fleksibelt og intelligent forbrug hos husstande og virksomheder. Netvirksomhederne vil kunne opnå et tillæg til indtægtsrammerne som følge af initiativet. «

Netvirksomhederne er i besiddelse af en række data, som de indsamler fra individuelle elkunder, såsom forbrugs- og produktionsdata og andre oplysninger, såsom tilstedeværelse af varmepumper, elbiler m.v. samt deres funktionalitet. Indsamlingen sker bl.a. i medfør af opfyldelsen af deres forpligtelse til at indberette data i datahubben. Datahubbens data er imidlertid ikke frit tilgængelig, jf. foregående afsnit 3.9.1.

Det er ministeriets vurdering, at netvirksomheders frisættelse af deres data i anonymiseret form vil have samfundsmæssig værdi for elkunderne samt ek-

sisterende og nye konkurrenceudsatte markedsaktører. Eksempelvis vil el-handelsvirksomheder eller aggregatorer kunne bruge dataene til at forbedre deres prognoser om kundernes elforbrug eller til at udvikle nye elprodukter, fleksibilitetsprodukter og lignende. Det vurderes, at den frisatte data dermed vil have en positiv effekt på konkurrencen mellem aktørerne, med lavere elpriser og produktinnovation som følge. Endvidere vurderes den frisatte data at være en vigtig komponent i udviklingen af fleksibilitetsmarkeder, hvilket er en forudsætning for en omkostningseffektiv elektrificering af samfundet.

Opnåelse af disse formål vil indebære frisættelse af fuldt anonymiserede data ved offentliggørelse på én platform, som aktørerne vil have adgang til uden betaling. Dataene vil løbende skulle opdateres.

Fuld anonymisering vil kræve, at det uigenkaldeligt er sikret, at dataene ikke af nogen kan tilbageføres til enkelte elkunder. Der er vurderet, at persondatalovgivningen ikke vil finde anvendelse på data, der opfylder denne anonymiseringsstandard. Dog vil al behandling af persondata skulle ske i fuld overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning 2016/679/EU af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger m.v. og lov nr. 502 af 23. maj 2018 om supplerende bestemmelser til forordning om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger (databeskyttelsesloven).

Herudover vil der i forbindelse med frisættelsen af data skulle tages hensyn til sikkerheden af løsningen, herunder IT-sikkerhed, så de frisatte data ikke kan misbruges, eksempelvis ved at bruge dataen til at forårsage afbrydelser. I forhold til denne risiko hos konkrete elkunder, vil anonymiseringen i almindelighed være en tilstrækkelig løsning til at modvirke risikoen. Anonymisering vil ikke nødvendigvis være en løsning, når det eksempelvis gælder forsyningen til større kritiske elkunder, samt nettets tilstand, hvor f.eks. realtidsdata om belastning kan udgøre en sårbarhed, og hvor det derfor vil kunne være nødvendigt at undtage visse data fra frisættelse. Dette vil eksempelvis kunne være relevant i forhold til Forsvaret eller Justitsministeriet.

Det vurderes nødvendigt, at netvirksomhederne i forbindelse med de sikkerhedsmæssige tiltag, der skal beskytte mod misbrug, vil skulle inddrage relevante myndigheder, såsom Energistyrelsen, i valg af anonymiseringsme-

toden og IT-sikkerhedsmæssige tiltag i forbindelse med netvirksomhedernes dataudstilling. Endvidere forudsættes en bred koordinering med Energinet, der driver datahubben. Et af formålene for denne koordinering vil være, at der herved tages hensyn til risici for datasikkerheden ved dobbeltudstilling af data på forskellige platforme. Dobbeltudstilling kan potentielt svække anonymiseringen, hvorfor der bør være fokus på den potentielle risiko i den måde, dataene anonymiseres og udstilles på. Klima-, energi- og forsyningsministeren bør også kunne fastsætte bindende regler om de nævnte forhold.

3.9.3. Den foreslåede ordning

På baggrund af Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets vurderinger, og i opfølgning på stemmeaftalen af 4. juni 2021 foreslås for det første indsat en ny bestemmelse i elforsyningsloven, § 22, stk. 1, nr. 8. Herefter vil netvirksomhederne forpligtes til at frisætte data ved at offentliggøre anonymiserede målerdata vedrørende elforbrug og elproduktion og anden relevant data, som en netvirksomhed indsamler som led i at efterkomme sin forpligtelse til at indberette data i datahubben til afregningsformål.

For det andet foreslås det, jf. forslag til ændring af § 22, stk. 5, i elforsyningsloven, at ministeren vil blive bemyndiget til at fastsætte regler om gennemførelse af bestemmelsen i § 22, stk. 1, nr. 8, i elforsyningsloven om datafrisættelse. Dette anses som hensigtsmæssigt, fordi der vil være tale om fastsættelse af tekniske regler med høj detaljeringsgrad. Med hjemmel i denne bestemmelse vil ministeren kunne fastsætte de nærmere rammer for bl.a. hvilken data, der vil skulle frisættes i anonymiseret form, på hvilken platform dataene vil skulle frisættes, opdateringsintervaller, aktørers adgang til platformen, krav til anonymisering, undtagelser af visse målerdata fra krav om frisættelse, eksempelvis fra større virksomheder og institutioner, hvor fuld anonymisering ikke vil være tilstrækkelig til at afbøde sikkerhedsmæssige risici, inddragelse af relevante myndigheder og koordinering med Energinet, m.v. I forhold til den foreslåede bemyndigelse til klima-, energi- og forsyningsministeren til at fastsætte regler om undtagelse af data fra frisættelse, hvilket navnlig kan være relevant for målepunkter og dertil knyttede anlæg m.v., der anvendes af Forsvaret eller Justitsministeriet, forudsættes det, at ministeren vil fastsætte sådanne regler efter forhandling med Forsvars- og Justitsministeriet.

Det vil også være omfattet af den foreslåede bemyndigelse, at ministeren fastsætter regler om tilsyn med den foreslåede nye forpligtelse i § 22, stk. 3, 1. pkt., og de krav, der vil blive fastsat på bekendtgørelsesniveau.

Afslutningsvis bemærkes det, at netvirksomhederne vil kunne opnå et tillæg for de meromkostninger, der vil opstå for netvirksomhederne i forbindelse med opfyldelse af det nye krav om datafrisættelse. Der vil blive fastsat regler herom ved ændring af bekendtgørelse nr. 1127 af 2. juni 2021 om indtægtsrammer for netvirksomheder i medfør af § 69, stk. 5, i elforsyningsloven.

3.10. Årsbaseret nettoafregning for elafgift

3.10.1. Gældende ret

Ved § 3 i lov nr. 1390 af 23. december 2012 blev § 2, stk. 1, litra e, i lov om afgift af elektricitet (herefter elafgiftsloven) ophævet.

Elafgiftslovens § 2, stk. 1, litra e, undtog fra elafgift elektricitet, som fremstilles på elproduktionsanlæg omfattet af § 2, stk. 2, i VE-loven, med en installeret effekt på højst 6 kW pr. husstand, som var tilsluttet elinstallationen i boliger eller i anden ikkeerhvervsmæssigt benyttet bebyggelse.

Afgiftsfritagelsen efter elafgiftslovens § 2, stk. 1, litra e, er dog fortsat gældende til og med den 19. november 2032 for anlæg, der er nettilsluttet senest den 19. november 2012, og for anlæg, hvor der er indgået bindende aftale om køb senest den 19. november 2012, og hvor netselskabet har modtaget anmeldelse af anlægget senest den 20. december 2012, og anlægget er nettilsluttet senest den 31. december 2013, jf. § 6, stk. 6, i lov nr. 1390 af 23. december 2012.

Afgiftsfritagelsen administreres efter reglerne i bekendtgørelse nr. 1044 af 27. maj 2021 om nettoafregning for egenproducenter af elektricitet (herefter nettoafregningsbekendtgørelsen), der er udstedt i medfør af elforsyningsloven under Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet.

Det fremgår af § 1 i nettoafregningsbekendtgørelsen, at en egenproducent ved nettoafregning efter bestemmelserne i bekendtgørelsen kan fritages helt eller delvis for at betale beløb til dækning af offentlige forpligtelser i forhold til egetforbruget af elektricitet (PSO-tariffen). PSO-tariffen betales over elregningen og omfatter de nødvendige omkostninger, som Energistyrelsen afholder på samfundets vegne efter de formål, som er specificeret i elforsyningsloven.

I medfør af nettoafregningsbekendtgørelsens § 21 kan egenproducenten desuden ved anmodning til Energistyrelsen også få nettoafregning på årsbasis efter § 5 i bekendtgørelse nr. 804 af 28. juni 2010 om nettoafregning for

UDKAST

egenproducenter af elektricitet frem til og med den 19. november 2032 på betingelse af

- at ejeren opfylder betingelserne efter § 5, stk. 2, i bekendtgørelse nr. 804 af 28. juni 2010 om nettoafregning for egenproducenter af elektricitet,
- at ejeren har indgået bindende aftale om køb af elproduktionsanlægget senest den 19. november 2012,
- at netvirksomheden senest den 20. december 2012 har modtaget anmeldelse af anlægget med henblik på registrering i Stamdataregisteret, og at anlægget er nettilsluttet senest den 31. december 2013.

Det er Energistyrelsen, der, hvis betingelserne er opfyldt, træffer afgørelse om at indtræde i ordningen med nettoafregning på årsbasis.

Hvis egenproducenten er elafgiftsfritaget som angivet ovenfor og har fået en afgørelse om at foretage nettoafregning på årsbasis, skal egenproducenten alene betale elafgift for den mængde elektricitet, som denne har modtaget fra det kollektive net, der overstiger den mængde elektricitet, der er produceret på elproducentens elproduktionsanlæg. En gang om året opgøres det, hvor meget elektricitet, der netto er leveret til eller fra elnettet, og afregningen foregår på baggrund heraf.

Som anført ovenfor fremgår reglerne om elafgiftsfritagelse af elafgiftsloven, mens det er reglerne om nettoafregning for egenproducenter af elektricitet i nettobekendtgørelsen, der i udgangspunktet regulerer reglerne om PSO-fritagelse.

Elafgiftsreglerne er dermed knyttet op på reglerne om PSO-fritagelse.

Ved udgangen af 2021 udfases PSO-tariffen endeligt, idet det er forudsat, at der også fra og med den 1. januar 2022 skal være et administrationsgrundlag for den årsbaserede (og timebaserede) nettoopgørelse på Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets område. Følgende fremgår af bemærkningerne til forslag til lov om ændring af elafgiftsloven, jf. Folketingstidende 2016-17, A, L214 som fremsat, side 4:

»Der vil herefter være to ordninger med afgiftsfritagelse i forbindelse med henholdsvis den foreslåede timebaserede nettoopgørelse og den gældende årsbaserede nettoopgørelse til og med den 19. november 2032. Begge ordninger vil teknisk set være baseret på det administrative regelsæt om nettoopgørelse, der er udstedt i medfør af bl.a. elforsyningsloven og som knytter

sig til fritagelse for PSO-betaling. Når PSO-tariffen bortfalder ved udgangen af 2021, bortfalder dette administrative regelsæt om nettoopgørelse også, og der vil skulle fastsættes nye tilsvarende administrative regler vedrørende husholdningerne for at sikre, at der fortsat er et teknisk grundlag for de to ordninger med afgiftsfritagelse. Der vil senest i 2021 blive fremsat lovforslag om, at disse tekniske regler for nettoopgørelse videreføres i lovgivningen på Energi-, Forsynings og Klimaministeriets område. Endvidere vil der senest i 2021 blive fremsat lovforslag om supplerende afgiftsregler, herunder regler om et register for mindre VE-anlæg i husholdninger med afgiftsfritagelse ved nettoopgørelse på årsbasis, på Skatteministeriets område.«

3.10.2. Skatteministeriets overvejelser

Det er afgørende, at der tilvejebringes et hensigtsmæssigt administrationsgrundlag for den årsbaserede nettoafregning vedrørende elafgiftsfritagelse, som forudsat i forslag til lov om ændring af elafgiftsloven, jf. Folketingstidende 2016-17, A, L 214 som fremsat, side 4, og som er refereret ovenfor.

PSO-tariffen er endeligt udfaset ved udgangen af 2021, og da administration af den årsbaserede nettoafregning for elafgiftsfritagelse har været knyttet til administrationsgrundlaget for denne, er tilvejebringelsen af et fortsat administrationsgrundlag aktueliseret.

Det er vurderingen, at der er ganske få elproduktionsanlæg, der opfylder betingelserne for at tilgå den årsbaserede nettoafregningsordning for elafgiftsfritagelse, som ikke allerede på nuværende tidspunkt er på ordningen, men som ønsker at tilgå denne. Antallet af anmodninger om at tilgå ordningen har således været stærkt begrænset de senere år.

Det er derfor vurderingen, at der med fordel kan tilvejebringes et administrationsgrundlag, der svarer til det, der i gælder for den timebaserede nettoafregningsordning for elafgiftsfritagelsen.

3.10.3. Den foreslåede ordning

3.10.3.1. Ophør af nyttilslutning til årsbaseret nettoafregning med afgiftsfritagelse

Det foreslås, at der som § 6, stk. 6, 3. pkt., indsættes en ny forudsætning i lov nr. 1390 af 23. december 2012 for afgiftsfritagelse efter § 2, stk. 1, litra e.

UDKAST

Det foreslås, at en forudsætning for at blive omfattet af afgiftsfritagelsen efter § 2, stk. 1, litra e, er, at egenproducenten senest den 31. marts 2022 har indgivet anmodning om at afregne på årsbasis.

Forslaget svarer til den overgangsordning, der fremgår af § 2, stk. 5, i elafgiftsloven vedrørende den timebaserede nettoafregningsordning:

»Det er en forudsætning for anvendelsen af stk. 3 for elproducentens (egenproducentens) elproduktionsanlæg, at:

- 1) Energinet.dk senest den 22. maj 2017 har givet egenproducenten tilsagn om, at der kan anvendes nettoafregning, eller truffet afgørelse om, at egenproducenten helt eller delvis fritages for at betale beløb til dækning af offentlige forpligtelser i forhold til egetforbruget af elektricitet,
- 2) Energinet.dk senest i 2017 efter § 23 i bekendtgørelse nr. 999 af 29. juni 2016 om nettoafregning for egenproducenter af elektricitet har truffet eller træffer afgørelse om, at egenproducenten kan få nettoafregning, eller
- 3) Energinet.dk senest i 2017 har truffet afgørelse om, at egenproducenten kan få nettoafregning for anlæg tilsluttet før den 20. november 2012.«

Da PSO-tariffen bortfalder ved udgangen af 2021, bortfalder også administrationsgrundlaget for nævnte afgiftsfritagelse. Da fritagelse, der kan opgøres på årsbasis, efter lov nr. 1390 af 23. december 2012 ophører endeligt den 19. november 2032, og da vurderingen er, at der er tale om ganske få elproduktionsanlæg, der fremover vil opfylde forudsætningerne for at komme på ordningen, og som ikke allerede er på denne, foreslås det at lukke for tilgangen til ordningen.

Forslaget vil desuden skabe symmetri til reglerne om afgiftsfritagelse for elafgift ved den timebaserede nettoafregning, der ligesom reglerne om den årsbaserede nettoafregning ikke finder anvendelse efter den 19. november 2032, jf. elafgiftslovens § 2, stk. 7.

Forslaget skal ses i sammenhæng med den foreslåede bemyndigelsesbestemmelse i § 1, nr. 16, i dette lovforslag. Herefter vil ansøgninger, der modtages senest den 31. marts 2022 skulle behandles efter de gældende regler om nettoafregning.

3.10.3.2. Hjemmel til register

Det foreslås desuden, at Energinet skal føre et register med oplysninger vedrørende hvert enkelt elproduktionsanlæg, som afgiftsfritagelsen og årsbaseret nettoafregning fortsat finder anvendelse for. Registeret skal sikre, at Energinet fortsat har et grundlag for at kunne verificere, at de pågældende anlæg lever op til betingelserne for afgiftsfritagelse.

Efter elafgiftslovens § 2, stk. 6, er Energinet pålagt at oprette og føre et tilsvarende register, som den timebaserede opgørelse finder anvendelse for.

Senest samtidig med, at PSO-tariffen bortfalder ved udgangen af 2021, fastsætter Klima-, Energi-, og Forsyningsministeriet nye tilsvarende administrative regler for nettoafregning vedrørende husholdningerne for at sikre, at der fortsat er et teknisk grundlag for de to ordninger med afgiftsfritagelse

4. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige

Lovforslaget forventes at have offentlige økonomiske konsekvenser i forhold til:

- Endelig udfasning af PSO
- Afskaffelse af udligningsordningen (ULO) og indførelsen af geografisk differentierede indfødningsstariffer
- Ændring af model for netvirksomheders leveringskvalitet
- Netvirksomheders funktionelle adskillelse m.v. og markedsmæssig pris for indkøb af ydelser i netvirksomheder

Endelig udfasning af PSO:

Indledningsvis bemærkes, at de offentlige økonomiske konsekvenser i form af indfasning af PSO-udgifter på finansloven blev vurderet ved gennemførelse af den politiske beslutning herom, således ved lov nr. 1756 af 27. december 2016.

Med nærværende lovforslag forventes mindre administrative besparelser i form af ophør af administration af PSO, f.eks. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets og Energistyrelsens beregning af PSO-tariffen. Der kan desuden være mulige administrative besparelser for Energinet, der ikke længere skal udmelde PSO-tariffen via Datahubben eller have administration forbundet med at modtage PSO fra elhandelsvirksomheder og videresende til Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet og Energistyrelsen.

Afskaffelse af udligningsordningen (ULO) og indførelsen af geografisk differentierede indfødningsstariffer

UDKAST

Der forventes mulige administrative besparelser i form af ophør af håndtering af udligningsordningen fra 2023.

Overgangsordningen oprettes som en lovbunden ordning med en konto på finansloven for 2022. Hvor mange midler der bliver udbetalt i medfør af overgangsordningen afhænger af, hvor mange omkostninger der bliver anmodet om kompensation for, inden for de fastsatte frister. Det skønnes under betydelig usikkerhed, at de samlede kompensationsudbetalinger vil blive ca. 700 mio. kr.

Der vurderes ikke at være implementeringskonsekvenser for det offentlige.

Ændring af model for netvirksomheders leveringskvalitet

Det forventes, at lovforslaget vil medføre, at der skal tilføres ressourcer til Forsyningstilsynet til opgørelse af indikatoren i form af ikke-leveret energi (ILE) og opgørelse af elforbrugernes omkostninger ved et afbrud (value of lost load, VoLL).

Forsyningstilsynets opgørelse af ILE og VoLL vil samlet medføre meromkostninger for Forsyningstilsynet på 0,2 mio. kr. i 2021, 1,7 mio. kr. i 2022, 0,2 mio. kr. varigt fra 2023 og frem.

Merudgifter til Forsyningstilsynet finansieres gennem en forhøjelse af Forsyningstilsynets gebyrramme til opkrævning af gebyrer fra de regulerede selskaber.

Netvirksomheders funktionelle adskillelse m.v. og markedsmæssig pris for indkøb af ydelser i netvirksomheder

Det forventes, at lovforslaget vil medføre behov for yderligere ressourcer til Forsyningstilsynet til tilsyn med nye regler om funktionel adskillelse m.v. og nye regler om markedsmæssig pris for indkøb af ydelser i netvirksomheder på samlet 9,0 mio. kr. i 2022 og 9,0 mio. kr. fra 2023 og frem.

Merudgifter til Forsyningstilsynet finansieres gennem en forhøjelse af Forsyningstilsynets gebyrramme til opkrævning af gebyrer fra de regulerede selskaber.

Der vurderes ikke at være økonomiske konsekvenser for regioner eller kommuner.

5. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet mv.

Lovforslaget forventes primært at have økonomiske konsekvenser for netvirksomheder, der udøver bevillingspligtig monopolvirksomhed.

De økonomiske konsekvenser for disse virksomheder vurderes ikke nærmere.

Lovforslaget forventes at have afledte økonomiske konsekvenser for erhvervslivet i forhold til netvirksomheders funktionelle adskillelse m.v., markedsmæssig pris for indkøb af ydelser i netvirksomheder samt krav til netvirksomheder om datafrisættelse.

Tiltagene om funktionel adskillelse forventes at styrke adskillelsen mellem ledelsen i netvirksomheden og især konkurrenceudsatte elektricitetsaktiviteter såsom elhandelsvirksomhed. Det vurderes at styrke tilliden til, at netvirksomheden agerer uafhængigt af koncernens øvrige interesser på disse markeder, hvilket understøtter konkurrencen på priser og innovation for elektricitetsaktiviteterne. Tiltagene vurderes også at styrke adskillelsen fra de virksomheder i koncernen, som netvirksomheden køber ydelser hos, og hvor der derfor kan være en interessekonflikt.

Tiltagene vedrørende markedsmæssighed understøtter en øget gennemsigtighed om netvirksomhedernes transaktioner med koncernforbundne selskaber, og at disse foregår på samme vilkår som mellem uafhængige parter. Det vurderes at understøtte tilliden til, at de øvrige konkurrenceudsatte aktiviteter, der er i koncern med en netvirksomhed, ikke kan opnå en urimelig økonomisk fordel herved. Det understøtter tilliden til disse konkurrenceudsatte markeder og bidrager dermed til øget konkurrence på pris, innovation mv.

Lovforslaget forventes at have administrative konsekvenser for erhvervslivet i forhold til forenkling af bevillingskravet for producenter af vedvarende energi og udfasningen af PSO.

Det bemærkes, at de økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet i form af besparelser ved den gradvise udfasning af PSO-opkrævningen blev vurderet ved gennemførelse af den politiske beslutning herom, således ved Lov 1756 af 27. december 2016.

Øvrige efterlevelseseffekter

Netvirksomheders funktionelle adskillelse m.v. og markedsmæssig pris for indkøb af ydelser i netvirksomheder.

UDKAST

Tiltagene medfører øgede omkostninger for netvirksomhederne grundet stigende gebyrer til Forsyningstilsynet, der skal finansiere det styrkede tilsyn med de skærpede krav til netvirksomheders funktionelle adskillelse m.v. og markedsmæssighed.

Omkostninger til myndighedsbetjening, herunder gebyrbetaling, overvæltet efter den gældende økonomiske regulering til husholdninger og erhverv gennem tarifopkrævninger for transporten af el.

Fuldt indfaset skønnes det styrkede tilsyn således at kunne medføre en gennemsnitlig årlig omkostning for transporten af el (tarif) på isoleret set 1,1 kr. for en gennemsnitlig husstand (4.000 kWh) og 271,1 kr. for en gennemsnitlig mellemstor erhvervskunde (1.000.000 kWh).

Dette skal dog sammenholdes med, at gebyropkrævningen fra netvirksomhederne falder med 5,7 mio. kr. årligt svarende til 0,7 kr. for en gennemsnitlig husstand og 176,3 kr. for en gennemsnitlig stor erhvervskunde som følge af en tidligere politisk beslutning om udløb af ressourcer til det tidligere markedsmæssigheds- og omkostningstilsyn med energispareordningen.

Ovenstående skal tilsvarende ses i lyset af, at tiltagene på længere sigt kan bidrage til, at netvirksomhedernes samlede omkostninger falder som følge af større fokus på funktionel adskillelse m.v. og markedsmæssighed. Tiltagene forventes desuden at skabe øget konkurrence på elmarkedet, hvilket kan lede til lavere forbrugerpriser.

Datafrisættelse

Forslaget om datafrisættelse forventes at medføre en initial merudgift for elforbrugerne, herunder både borgere og erhvervslivet, på samlet ca. 2 mio. kr. om året, hvilket med udgangspunkt i det årlige forbrug i Danmark vil svare til en tarifstigning på ca. 0,000113 kr./kWh. Dette betyder isoleret set en årlig tarifstigning for en gennemsnitlig husstand på 0,45 kr., og 113 kr. for en gennemsnitlig mellemstor erhvervskunde. Datafrisættelsen forventes dog at bidrage til udviklingen af fleksibilitetsmarkedet, hvilket forventes at reducere elpriser og tariffer på længere sigt. Datafrisættelsens isolerede effekt kan dog ikke udledes.

Geografisk differentierede tariffer

Ud over de nævnte konsekvenser for erhvervslivet vil indførelsen af geografisk differentierede indfødningsstariffer og tilslutningsbidrag for produ-

center, der vil have direkte konsekvenser for netvirksomhederne og Energinet, kunne have afledte adfærdsmæssige konsekvenser for opstillere af nye anlæg, da tariffene vil kunne differentieres ud fra den geografiske placering. Dette vil have betydning for valget af geografisk placering af nye anlæg samt deraf afledte økonomiske konsekvenser.

Det forventes, at netvirksomheder og Energinet på baggrund af lovændringen vil indføre geografisk differentierede tilslutningsbidrag og indfødnings-tariffer for elproducenter, hvilket kan have en negativ afledt effekt for elproducenter.

Størrelsen på denne negative effekt har ikke kunnet kvantificeres, da den vil bero på den konkrete tarifmetode, som netvirksomheder og Energinet på baggrund af lovændringen.

Administrative konsekvenser for erhvervslivet

Lovforslaget medfører administrative konsekvenser for erhvervslivet. De administrative konsekvenser består bl.a. i administrative lettelser for Energinet, som ikke længere skal udføre opgaver relateret til PSO-opkrævningen, når PSO-systemet ophæves. Herudover vil der bl.a. også være omstillingsomkostninger for elhandelsvirksomheder, da der ikke længere skal fremgå oplysninger om PSO-tariffen på fakturaen.

Lovforslagets tiltag om forenkling af bevillingskravet for producenter af vedvarende energi vil medføre en mindre administrativ besparelse for opstillere af anlæg til produktion af vedvarende energi, idet opstillere fremadrettet vil kunne nøjes med en enkelt ansøgning om tilladelse til opstilling og produktion i stedet for den gældende ordning, hvor der skal søges om henholdsvis opstillingstilladelse og produktionsbevilling i adskilte processer.

De samlede konsekvenser vurderes at være under 4 mio. kr., hvorfor de ikke kvantificeres nærmere.

Vurdering af agil erhvervsrettet regulering

Hovedparten af lovforslagets tiltag retter sig mod netvirksomheder, der udøver bevillingspligtig monopolvirksomhed. Disse dele af lovforslaget er derfor ikke erhvervsrettede og vurderes ikke nærmere.

Herudover gennemføres med lovforslaget ændringer, der indebærer en delvis ophævelse af bevillingskravet for producenter af vind- og solenergi, og

en række forenklinger i lovgivningsstrukturen med henblik på at gøre lovgivningen mere overskuelig og brugervenlig i praksis. Endelig gennemføres der en revision af lovens formålsbestemmelse.

Lovforslaget er primært relevant for princip 1 og 2 om muliggørelse af nye forretningsmodeller og gennemførelse af mere enkel og formålsbestemt lovgivning.

Den delvise ophævelse af bevillingskravet har til hensigt at forenkle ansøgningsproceduren for etablering af anlæg for producenter af vind- og solenergi. Efter gældende regler skal etablering af anlæg med en kapacitet over 25 MW, dels ansøge om en etableringstilladelse, dels skal producenten have en bevilling. Fremadrettet sammentænkes ansøgningsproceduren for begge dele i en tilladelsesstruktur, hvor der kan ansøges om etablerings- og produktionstilladelse samlet.

Forenklingerne i lovgivningsstrukturen sker ved en række bemyndigelsesbestemmelser, som muliggør, at den detaljerede lovgivning i bl.a. kapitel 2, om forbrugerrettigheder, fremadrettet kan reguleres på bekendtgørelsesniveau. Dette vil gøre lovgivningen mere agil og vil give mulighed for at tilpasse lovgivningen på udvalgte områder.

6. Administrative konsekvenser for borgerne

Lovforslaget har ingen administrative konsekvenser for borgerne.

7. Klimamæssige konsekvenser

Lovforslaget har ingen direkte klimamæssige konsekvenser.

Lovforslaget udgør imidlertid en forudsætning for gennemførelsen af klimareduktioner på mellem og længere sigt.

Den grønne omstilling frem mod 70 pct. CO₂-reduktion i 2030 og videre mod klimaneutralitet i 2050 er i vidt omfang afhængig af en omfattende elektrificering af det danske samfund med et markant øget elforbrug og med elproduktion baseret på vedvarende energi.

Lovforslagets overordnede formål er at modernisere og fremtidssikre elforsyningsloven. Klare, agile og fremtidssikrede rammer for elforsyningsområdet vil medvirke til at understøtte den grønne omstilling og opnåelsen af 70 pct. målsætningen.

Rammerne skal sikre et energisystem i balance, der leverer grøn omstilling og fortsat høj forsyningssikkerhed til rimelige forbrugerpriser.

8. Miljø- og naturmæssige konsekvenser

Lovforslaget har ingen direkte miljø- og naturmæssige konsekvenser.

Lovforslaget skal imidlertid understøtte den grønne omstilling frem mod 70 pct. CO₂-målsætningen i 2030 og klimaneutralitet i 2050, hvilket forudsætter en fortsat hensigtsmæssig etablering og udbygning af vedvarende og grønne energikilder.

Lovforslaget indebærer i sig selv ikke etablering af nye elproduktionsanlæg, eller ændring af reglerne om vurdering af miljø- eller naturmæssige konsekvenser ved etablering af nye elproduktionsanlæg.

9. Regionale konsekvenser, herunder for landdistrikter

Lovforslaget har ingen direkte regionale konsekvenser, herunder for landdistrikter.

Lovforslaget indebærer imidlertid en justering af reglerne om indfødnings-tariffer, der vil medføre en mulighed for geografisk differentieret tilslutningsbidrag og indfødningsstariffer for producenter på både distributions- og transmissionsniveau.

Lovforslaget sikrer, at tarifferne fremover i højere grad bliver omkostnings-ægte, hvilket vil give incitament til en bedre udnyttelse af det eksisterende kollektive elnet ved, at der skabes incitament til at placere nye anlæg hensigtsmæssigt i forhold til det eksisterende kollektive elnet. Det kan gøre det dyrere at opstille vedvarende energi i nogle geografiske områder end andre, men det vurderes ikke, at lovforslaget vil have en særskilt betydning for f.eks. landdistrikter kontra byområder generelt.

10. Forholdet til EU-retten

I 2016 udtrykte Europa-Kommissionen bekymring for, om PSO-tariffen var diskriminerende over for udenlandske producenter af vedvarende energi sammenlignet med danske producenter af vedvarende energi. Med PSO-aftalen af 2016 blev partierne bag aftalen enige om en langsigtet løsning til sikring af finansieringen af den grønne omstilling.

Partierne bag aftalen var således enige om at afskaffe PSO-tariffen og afholde udgifterne til vedvarende energi over finansloven. Dette skulle ske

UDKAST

som en gradvis afskaffelse af PSO-tariffen og indfasning af udgifterne til vedvarende energi på finansloven fra 2017 med fuld udfasning i 2022.

Den politiske beslutning om afskaffelsen af PSO og den gradvise udfasning blev implementeret ved L 1756 fra 2016. Nærværende lovforslag indeholder den endelige afvikling af PSO-systemet, herunder teknikken omkring afregningen af PSO-slutregnskabet.

Lovforslaget indeholder ændringer af bestemmelser, der gennemfører dele af elmarkedsdirektivets artikel 35, stk. 2, om netvirksomheders funktionelle adskillelse og intern overvågning. Med forslaget foreslås dele af den lovgivningsmæssige gennemførelse af disse bestemmelser flyttet på bekendtgørelsesniveau ved at give klima-, energi- og forsyningsministeren bemyndigelse til at fastsætte regler om de forhold, der i dag er reguleret i loven. Samtidig vil de foreslåede bemyndigelser give ministeren hjemmel til at fastsætte regler, der vil gå ud over de krav, der er indeholdt i direktivet, og som har til formål at styrke netvirksomheders funktionelle adskillelse, dataadskillelse og intern overvågning.

Ligeledes indeholder lovforslaget ændringer af klima-, energi- og forsyningsministerens bemyndigelser til at fastsætte regler om net- og transmissionsvirksomheders varetagelse af energilageraktiviteter og netvirksomheders ladestanderaktiviteter, der gennemfører dele af elmarkedsdirektivets artikel 33, stk. 1, 36, stk. 1, og 54, stk. 1. De foreslåede nye bemyndigelser vil give ministeren hjemmel til at fastsætte regler, der vil gå ud over de krav, der er indeholdt i direktivet i forhold til varetagelse af energilageraktiviteter og ladestanderaktiviteter.

11. Hørte myndigheder og organisationer mv.

Et udkast til lovforslag har i perioden fra den ... til den ... været sendt i høring hos følgende myndigheder og organisationer m.v.:

...

12. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser/mindreudgifter (hvis ja, angiv omfang/Hvis nej, anfør »Ingen«)	Negative konsekvenser/merudgifter (hvis ja, angiv omfang/Hvis nej, anfør »Ingen«)
--	---	--

UDKAST

<p>Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner</p>	<p>Mindre administrative besparelser i form af ophør af administration af PSO, f.eks. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets og Energistyrelsens beregning af PSO-tariffen, og ophør af håndtering af udligningsordningen fra 2023.</p>	<p>Overgangsordningen i forbindelse med afskaffelse af udligningsordningen (ULO) og indførelsen af geografisk differentierede indfødningsstariffer og tilslutningsbidrag, skønnes, under betydelig usikkerhed, at medføre samlede kompensationsudbetalinger på ca. 700 mio. kr.</p> <p>Forsyningstilsynets opgørelse af ILE og VoLL vil samlet medføre meromkostninger for Forsyningstilsynet på 0,2 mio. kr. i 2021, 1,7 mio. kr. i 2022, 0,2 mio. kr. varigt fra 2023 og frem.</p> <p>Yderligere ressourcer til Forsyningstilsynet til tilsyn med nye regler om funktionel adskillelse m.v. og nye regler om markedsmæssig pris for indkøb af ydelser i netvirksomheder på samlet, 9,00 mio. kr. i 2022 og 9,00 mio. kr. fra 2023 og frem.</p> <p>Merudgifter til Forsyningstilsynet finansieres gennem en forhøjelse af Forsyningstilsynets gebyrramme til opkrævning af gebyrer fra de regulerede selskaber.</p>
<p>Implementeringskonsekvenser for stat, kommuner og regioner</p>	<p>Ingen</p>	<p>Ingen</p>
<p>Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet</p>	<p>Forslaget om datafrisættelse forventes at bidrage til udviklingen af fleksibilitetsmarkedet, hvilket forventes at reducere elpriser og tariffer på</p>	<p>Afledte økonomiske konsekvenser som følge af øget tarifopkrævning i forhold til netvirksomheders funktionelle adskillelse m.v.,</p>

UDKAST

	længere sigt. Datafrisættelsens isolerede effekt kan dog ikke udledes.	<p>markeds­mæssig pris for indkøb af ydelser i netvirksomheder og datafrisættelse på samlet kr. 384,1 for en gennemsnitlig mellemstor erhvervskunde.</p> <p>Det forventes, at netvirksomheder og Energinet på baggrund af lovforslaget vil indføre geografisk differentierede tilslutningsbidrag og indfø­dningstariffer for elpro­ducenter, hvilket kan have en negativ afledt effekt for nogle elpro­ducenter.</p>
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Lovforslagets tiltag om forenkling af bevillingskravet for producenter af energi på vind og sol vil medføre en mindre administrativ besparelse for opstillere af anlæg til produktion af vedvarende energi, ligesom Energinet vil opleve mindre administrative besparelser som følge af udfasningen af PSO.	Udfasning af PSO vil medføre mindre omstillingsomkostninger for elhandelsvirksomheder, da der ikke længere skal fremgå oplysninger om PSO-tariffen på fakturaen.
Administrative konsekvenser for borgerne	ingen	ingen
Miljømæssige konsekvenser	ingen	ingen
Forholdet til EU-retten	<p>I 2016 udtrykte Europa-Kommissionen bekymring for, om PSO-tariffen var diskriminerende over for udenlandske producenter af vedvarende energi sammenlignet med danske producenter af vedvarende energi. Med PSO-aftalen af 2016 blev partierne bag aftalen enige om en langsigtet løsning til sikring af finansieringen af den grønne omstilling.</p> <p>Den politiske beslutning om afskaffelsen af PSO og den gradvise udfasning blev implementeret ved L 1756 fra 2016. Nærværende lovforslag indeholder den endelige afvikling af PSO-systemet, herunder teknikken omkring afregningen af PSO-slutregnskabet.</p>	

UDKAST

Er i strid med de principper for implementering af erhvervsrettet EU-regulering/ Går videre end minimumskrav i EU-regulering (sæt X)	Ja	Nej X
--	----	----------

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

I elforsyningsloven anvendes begrebet elforbruger.

Det foreslås, at ”elforbruger” overalt i loven ændres til ”elkunde”.

Det følger af dette lovforslags § 1, nr. 7, at en elkunde defineres i elforsyningsloven som en fysisk eller juridisk person, der råder over et aftagenummer.

Det foreslåede vil medføre, at begrebet elforbruger erstattes af begrebet elkunde. Den lovfæstede definition af en elkunde i forslaget til § 5, nr. 13, i dette lovforslags § 1, nr. 7, følger indholdsmæssigt den praksisbestemte definition af en elforbruger. Det sproglige begrebskift medfører derfor ikke materielle ændringer i loven. Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger afsnit 3.1.3 om forbruger- og kundebegreber.

Til nr. 2

I elforsyningsloven anvendes begrebet elforbruger.

Det foreslås, at ”elforbrugere” overalt i loven ændres til ”elkunder”.

Det følger af dette lovforslags § 1, nr. 7, at en elkunde defineres i elforsyningsloven som en fysisk eller juridisk person, der råder over et aftagenummer.

Det foreslåede vil medføre, at begrebet elforbruger erstattes af begrebet elkunde. Den lovfæstede definition af en elkunde i forslaget til § 5, nr. 13, i dette lovforslags § 1, nr. 7, følger indholdsmæssigt den praksisbestemte definition af en elforbruger. Det sproglige begrebskift medfører derfor ikke

UDKAST

materielle ændringer i loven. Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger afsnit 3.1.3 om forbruger- og kundebegreber.

Til nr. 3

I elforsyningsloven anvendes begrebet elforbruger. Begrebet forbruger anvendes synonymt med begrebet elforbruger.

Det foreslås, at ”forbrugere” overalt i loven ændres til ”elkunder”.

Det følger af dette lovforslags § 1, nr. 7, at en elkunde defineres i elforsyningsloven som en fysisk eller juridisk person, der råder over et af-tagenummer.

Det foreslåede vil medføre, at begrebet forbruger erstattes af begrebet elkunde. Den lovfæstede definition af en elkunde i forslaget til § 5, nr. 13, i dette lovforslags § 1, nr. 7, følger indholdsmæssigt den praksisbestemte definition af en elforbruger. Overalt i loven anvendes begrebet forbruger synonymt med begrebet elforbruger. Det sproglige begrebskift medfører derfor ikke materielle ændringer i loven. Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger afsnit 3.1.3 om forbruger- og kundebegreber.

Til nr. 4

Den gældende bestemmelse i elforsyningslovens § 1, stk. 1, bestemmer, at lovens formål er at sikre, at landets elforsyning tilrettelægges og gennemføres i overensstemmelse med hensynet til elforsyningsikkerhed, samfundsøkonomi, miljø og forbrugerbeskyttelse. Loven skal inden for denne målsætning sikre forbrugerne adgang til billig elektricitet og fortsat give forbrugerne indflydelse på forvaltningen af elsektorens værdier.

§ 1, stk. 2, i elforsyningsloven bestemmer, at loven, i overensstemmelse med de i stk. 1 nævnte formål, særligt skal fremme en bæredygtig energianvendelse, herunder ved energibesparelser og anvendelse af kraftvarme, vedvarende og miljøvenlige energikilder, samt sikre en effektiv anvendelse af økonomiske ressourcer og skabe konkurrence på markeder for produktion og handel med elektricitet samt på aggregering og energilagring.

Den foreslåede nyaffattelse af § 1, stk. 1, i elforsyningsloven bestemmer, at lovens formål er at sikre, at landets elforsyning tilrettelægges og gennemføres i overensstemmelse med hensynet til klima, miljø, elforsyningsikkerhed, forbrugerbeskyttelse og samfundsøkonomi.

Det følger af dette lovforslag, at rettighedsbegrebet elforbruger skifter navn til elkunde for at sikre transparens i forhold til de andre forbrugerrelaterede

rettighedsbegreber i elforsyningsloven. Begrebet forbrugerbeskyttelse i § 1, stk. 1, bør dog videreføres, fordi begrebet anvendes på tværs af alle sektorer, hvor forbrugere sikres rettigheder.

Indførelsen af klima som nyt hovedhensyn er begrundet i, at formålsbestemmelsen i elforsyningsloven bør understøtte udviklingen mod et klimaneutralt samfund på en sådan måde, at varetagelsen af hensynet til klimaet kommer til at fremgå som et hovedformål i elforsyningsloven sidestillet med de øvrige hovedhensyn.

Den foreslåede nyaffattelse af elforsyningslovens § 1, stk. 1, vil medføre at de gældende hovedhensyn til miljø, elforsyningssikkerhed, forbrugerbeskyttelse og samfundsøkonomi videreføres fra den gældende formålsbestemmelse, sådan at lovens formål fortsat er at sikre, at landets elforsyning tilrettelægges og gennemføres i overensstemmelse med hensynet til miljø, elforsyningssikkerhed, forbrugerbeskyttelse og samfundsøkonomi. Den foreslåede nyaffattelse af elforsyningslovens § 1, stk. 1, vil desuden bevirke, at klima indføres som et nyt hovedhensyn, hvorefter elforsyningen også skal tilrettelægges og gennemføres.

Den foreslåede nyaffattelse af § 1, stk. 2, bestemmer, at de gældende forhold, der enten skal sikres eller fremmes i overensstemmelse med lovens hovedhensyn i § 1, stk. 1, videreføres fra den gældende formålsbestemmelse i en form der afspejler udviklingen i elsektoren siden 1999. Loven skal således inden for det i § 1, stk. 1, angivne formål sikre elkunder adgang til rimelige priser, fremme anvendelsen af vedvarende og miljøvenlige energikilder, fremme effektiv energianvendelse, sikre en effektiv anvendelse af økonomiske ressourcer, og sikre konkurrencen i elsektoren. Nyaffattelsen af § 1, stk. 2, bestemmer desuden, at fleksibilitet i energisystemet, og sektorintegration skal fremmes inden for det i § 1, stk. 1, angivne formål.

Den foreslåede nyaffattelse af elforsyningslovens § 1 er begrundet i et behov for ajourføring af formålsbestemmelsen i elforsyningsloven. Det bemærkes i den forbindelse, at hovedparten af indholdet i formålsbestemmelsen er affattet ved hovedlovens tilblivelse i 1999.

Den foreslåede nyaffattelse af § 1, stk. 2, i elforsyningsloven medfører, at loven inden for de i elforsyningslovens § 1, stk. 1, angivne formål, skal sikre elkunder adgang til rimelige priser, fremme anvendelsen af vedvarende og

UDKAST

miljøvenlige energikilder, fremme effektiv energianvendelse, fremme fleksibilitet i energisystemet, sikre en effektiv anvendelse af økonomiske ressourcer, sikre konkurrencen i elsektoren, og fremme sektorintegration.

Den foreslåede bestemmelse i elforsyningslovens § 1, stk. 2, *nr. 1*, bestemmer, at loven inden for de i elforsyningslovens § 1, stk. 1, angivne formål, skal sikre elkunder adgang til rimelige priser.

Elkunders adgang til rimelige priser kan bl.a. sikres ved instrumenter til overvågning af elpriser, samt ved regulatoriske rammer, der sikrer et bredt udbud af elprodukter for alle elkunder, herunder for husholdningsforbrugere, hvor forbrugerbeskyttelseshensynet har særlig vægt. Den foreslåede bestemmelse er begrundet i hensynet til forbrugerbeskyttelsen i tilrettelæggelsen og gennemførelsen af elforsyningen.

Den foreslåede bestemmelse i elforsyningslovens § 1, stk. 2, *nr. 1*, medfører at loven inden for de i elforsyningslovens § 1, stk. 1, angivne formål, skal sikre elkunder adgang til rimelige priser.

Den foreslåede bestemmelse i elforsyningslovens § 1, stk. 2, *nr. 2*, bestemmer at loven inden for de i elforsyningslovens § 1, stk. 1, angivne formål, skal fremme anvendelsen af vedvarende og miljøvenlige energikilder.

Den foreslåede bestemmelse er begrundet i, at vedvarende og miljøvenlige energikilder bidrager til at reducere udledningen af drivhusgasser. Den foreslåede bestemmelse skal således medvirke til at formålsbestemmelsen i elforsyningsloven understøtter udviklingen mod et klimaneutralt samfund.

Den foreslåede bestemmelse i elforsyningslovens § 1, stk. 2, *nr. 2*, medfører at loven inden for de i elforsyningslovens § 1, stk. 1, angivne formål, skal fremme anvendelsen af vedvarende og miljøvenlige energikilder.

Den foreslåede bestemmelse i elforsyningslovens § 1, stk. 2, *nr. 3*, bestemmer, at loven inden for de i elforsyningslovens § 1, stk. 1, angivne formål, skal fremme effektiv energianvendelse.

Den foreslåede bestemmelse er begrundet i, at effektiv energianvendelse, herunder energibesparestiltag og energieffektivitet i konvertering er befordrende for varetagelsen af hensynene til klima og samfundsøkonomi i tilrettelæggelsen og gennemførelsen af elforsyningen.

UDKAST

Den foreslåede bestemmelse i elforsyningslovens § 1, stk. 2, *nr. 3*, medfører, at loven inden for de i elforsyningslovens § 1, stk. 1, angivne formål, skal fremme effektiv energianvendelse.

Den foreslåede bestemmelse i elforsyningslovens § 1, stk. 2, *nr. 4*, bestemmer at loven inden for de i elforsyningslovens § 1, stk. 1, angivne formål, skal fremme fleksibilitet i energisystemet.

Den foreslåede bestemmelse er begrundet i, at fleksibilitet i energisystemet kan medvirke til at imødegå unødvendige belastninger af nettet eller undgå elunderskud. Flexibilitet i energisystemet vil desuden kunne mindske behovet for netforstærkninger og netudbygninger, ligesom fleksibilitet i energisystemet vil have en betydning for behovet for udbygning af produktion.

Den foreslåede bestemmelse i elforsyningslovens § 1, stk. 2, *nr. 4*, medfører, at loven inden for de i elforsyningslovens § 1, stk. 1, angivne formål, skal fremme fleksibilitet i energisystemet.

Den foreslåede bestemmelse i elforsyningslovens § 1, stk. 2, *nr. 5*, bestemmer at loven inden for de i elforsyningslovens § 1, stk. 1, angivne formål, skal sikre en effektiv anvendelse af økonomiske ressourcer.

Den foreslåede bestemmelse er begrundet i, at effektiv anvendelse af økonomiske ressourcer bl.a. er en forudsætning for en samfundsøkonomisk tilrettelæggelse og gennemførelse af elforsyningen, ligesom en effektiv anvendelse af økonomiske ressourcer er en forudsætning for, at elkunder kan sikres rimelige priser. Effektiv anvendelse af økonomiske ressourcer kan sikres ved effektiviseringer, økonomisk regulering af Energinet og netvirksomheder, prisovervågning af elprodukter, samt ved at sikre konkurrencen i elsektoren, herunder på markeder for produktion og handel med elektricitet samt på markeder for aggregering og energilagring.

Den foreslåede bestemmelse i elforsyningslovens § 1, stk. 2, *nr. 5*, medfører at loven inden for de i elforsyningslovens § 1, stk. 1, angivne formål, skal sikre en effektiv anvendelse af økonomiske ressourcer.

Den foreslåede bestemmelse i elforsyningslovens § 1, stk. 2, *nr. 6*, bestemmer, at loven inden for de i elforsyningslovens § 1, stk. 1, angivne formål, skal sikre konkurrencen i elsektoren.

UDKAST

Den foreslåede bestemmelse er begrundet i, at konkurrence i elsektoren er et afgørende element i sikringen af hensynet til samfundsøkonomien i elsektoren og hensynet til elkunderne. Dette gælder navnlig på de dele af markedet, hvor der ikke gælder enerettigheder. I de dele af elsektoren, hvor der gælder enerettigheder, og navnlig de dele der har en direkte eller indirekte afhængighed af disse dele, skal der ligeledes søges at skabe tilsvarende resultater, der understøtter konkurrencen og dermed en samfundsøkonomisk effektiv elsektor til fordel for elkunderne.

Den foreslåede bestemmelse i elforsyningslovens § 1, stk. 2, nr. 6, medfører at loven inden for de i elforsyningslovens § 1, stk. 1, angivne formål, skal sikre konkurrencen i elsektoren.

Den foreslåede bestemmelse i elforsyningslovens § 1, stk. 2, nr. 7, bestemmer, at loven inden for de i elforsyningslovens § 1, stk. 1, angivne formål, skal fremme sektorintegration.

Fremme af sektorintegration medfører, at værdikæderne i produktion og forbrug på tværs af sektorer tænkes ind i de beslutninger, der træffes i henhold til loven. Den foreslåede bestemmelse er således begrundet i, at sektorintegration har forbindelse til en samfundsøkonomisk tilrettelæggelse og gennemførelse af elforsyningen.

Den foreslåede bestemmelse i elforsyningslovens § 1, stk. 2, nr. 7, medfører at loven inden for de i elforsyningslovens § 1, stk. 1, angivne formål, skal fremme sektorintegration.

For en nærmere gennemgang af de foreslåede hensyn og forhold der skal fremmes eller sikres henvises til afsnit 3.1.1. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 5

Det følger af den gældende § 5, nr. 4, i elforsyningsloven, at en aktiv kunde i loven skal forstås som en slutkunde eller en gruppe af slutkunder, som handler i fællesskab, og som forbruger eller lagrer elektricitet, der er produceret på dennes lokalitet, eller som sælger egenproduceret elektricitet eller deltager i fleksibilitetsordninger eller energieffektivitetsordninger, forudsat at disse aktiviteter ikke udgør dennes primære forretnings- eller erhvervs-mæssige virksomhed.

UDKAST

Det følger af dette lovforslags § 1, nr. 7, at en elkunde defineres i elforsyningsloven som en fysisk eller juridisk person, der råder over et aftagenummer.

Det foreslås, at en aktiv kunde defineres som en elkunde eller grupper af elkunder, som handler i fællesskab, og som forbruger eller lagrer elektricitet, der er produceret på dennes lokalitet, eller der sælger egenproduceret elektricitet eller deltager i fleksibilitets-ordninger eller energieffektivitetsordninger, forudsat at disse aktiviteter ikke udgør dennes primære forretnings- eller erhvervsmæssige virksomhed.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at en aktiv kunde defineres som en delmængde af den samlede gruppe af elkunder. En aktiv kunde vil derfor være defineret ud fra en kreds af retssubjekter, der er defineret i elforsyningsloven.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at definitionen af en aktiv kunde i elforsyningsloven ikke er gennemført ordret fra elmarkedsdirektivet. I elmarkedsdirektivets artikel 2, nr. 8, er en aktiv kunde defineret ud fra den samlede gruppe af slutkunder. En aktiv kunde er derfor defineret ud fra en anden kreds af retssubjekter i elmarkedsdirektivet. Forskellen mellem en slutkunde og en elkunde er, at elkundebegrebet ikke alene differentieres ud fra den fysiske eller juridiske person, der aftager elektricitet. En elkunde differentieres også ud fra aftagenummeret. Forskellen er således opløsningsgraden af gruppen af rettighedshavere. Der henvises nærmere herom til de almindelige bemærkninger afsnit 3.1.3. om forbruger- og kundebegreber, samt § 1, nr. 7, der definerer en elkunde.

Til nr. 6

§ 5, nr. 11, § 22, stk. 1, nr. 6, § 72 b, stk. 1, 2. pkt., § 72 b, stk. 3, og § 77, stk. 4, 1. pkt., i elforsyningsloven anvender begrebet ”forbrugerne”.

Det foreslås, at ”forbrugerne” i § 5, nr. 11, § 22, stk. 1, nr. 6, § 72 b, stk. 1, 2. pkt., § 72 b, stk. 3, § 77, stk. 4, 1. pkt., ændres til ”elkunderne”.

Det følger af dette lovforslags § 1, nr. 7, at en elkunde defineres i elforsyningsloven som en fysisk eller juridisk person, der råder over et aftagenummer.

Det foreslåede vil medføre, at begrebet forbruger erstattes af begrebet elkunde. Den lovfæstede definition af en elkunde i forslaget til § 5, nr. 13, i

UDKAST

dette lovforslags § 1, nr. 7, følger indholdsmæssigt den praksisbestemte definition af en elforbruger. Overalt i loven anvendes begrebet forbruger synonymt med begrebet elforbruger. Det sproglige begrebskift medfører derfor ikke materielle ændringer i loven.

Til nr. 7

§ 5 i elforsyningsloven indeholder definitionsbestemmelser. Der findes ingen definition af begrebet elkunde i elforsyningsloven.

Det forslås, at der indsættes en ny bestemmelse, § 5, nr. 13, i elforsyningsloven, hvorefter en elkunde defineres som en fysisk eller juridisk person, der råder over et aftagenummer.

Definitionen af begrebet elkunde viderefører den praksisbestemte definition af begrebet elforbruger i elforsyningsloven. Ved definitionen af en elkunde i elforsyningsloven foretages der ikke nogen materielle ændringer i afgrænsningen på det hidtil anvendte retssubjekt elforbruger. Kredsen af rettighedshavere er således identisk.

Forslaget vil medføre, at det praksisbestemte retssubjekt elforbruger defineres i elforsyningsloven som begrebet elkunde. Forslaget vil medføre, at en elkunde er en fysisk eller juridisk person, der råder over et aftagenummer.

At en elkunde er en fysisk eller juridisk person medfører, at elkunder både kan være husholdningsforbrugere og virksomheder, der aftager elektricitet. Visse elkunder vil desuden være omfattet af lov om forbrugeraftaler efter denne lovs anvendelsesområde, jf. lov om forbrugeraftaler § 2, stk. 1.

At en elkunde råder over et aftagenummer medfører, at kundebegrebet ikke alene differentieres på den fysiske eller juridiske person, der aftager elektricitet. Elkundebegrebet differentieres desuden på aftagenummer. Dette medfører, at én fysisk eller juridisk person, der aftager elektricitet, er mere end én elkunde, hvis den fysiske eller juridiske person råder over mere end ét aftagenummer.

Til nr. 8

Den gældende bestemmelse i elforsyningslovens § 5, nr. 19, der bliver nr. 20, definerer, hvad der forstås ved en ikkefrekvensrelateret systembærende ydelse. Der er efter definitionen tale om en ydelse, der anvendes af en transmissionsvirksomhed, en systemansvarlig virksomhed eller en netvirksomhed til spændingsregulering i statisk tilstand, tilførsel af hurtig reaktiv strøm,

UDKAST

inerti for stabilitet i lokale net, kortslutningsstrøm, dødstartskapacitet og ødriftkapacitet. Definitionen er en ordret gennemførelse af elmarkedsdirektivets artikel 2, nr. 49.

Der er herved tale om tekniske begreber, der beskriver forskellige tekniske tiltag, der kan anvendes for at sætte de rigtige spændingsniveauer i elforsyningsnettet, sikre stabilitet i spændingen i elforsyningsnettet, genoprette spændingen ved fejl, afhjælpe fejl eller sikre stabilitet ved fejl i nettet såsom kortslutninger eller udfald af enheder. De ikkefrekvensrelaterede systembærende ydelser er en delmængde af, hvad der i den danske elsektor bl.a. betegnes som systembærende egenskaber eller kritiske egenskaber. Der henvises til tidligere lovforslag og bemærkninger dertil, hvori definitionen på en ikkefrekvensrelateret systembærende ydelse oprindeligt blev indsat. Dette kan findes på Folketingstidende 2020-21, tillæg A, L 67 som fremsat, side 41 og 101.

Det følger af den foreslåede ændring af § 5, nr. 19, at »tilførsel af hurtig reaktiv strøm« ændres til: »hurtig tilførsel af reaktiv strøm«.

Baggrunden for den foreslåede ændring er, at det teknisk set er selve tilførslen af strøm, som er hurtig. Efter den foreslåede ændring af definitionen er der tale om en »hurtig tilførsel af reaktiv strøm« i stedet for elmarkedsdirektivets ordlyd, hvorefter der er tale om en »tilførsel af hurtig reaktiv strøm«. Med den ændrede ordlyd tilsigtes ingen materielle ændringer af definitionen på en ikkefrekvensrelateret systembærende ydelse, men alene en mere korrekt teknisk ordlyd.

Til nr. 9

§ 6, stk. 1, 1. og 3. pkt., § 72 a, stk. 3, 2. pkt., § 72 e, stk. 5, 2. pkt., og § 72 f, stk. 1, 1. pkt., i elforsyningsloven anvender begrebet ”elforbrugeren”.

Det foreslås, at ”elforbrugeren” i § 6, stk. 1, 1. og 3. pkt., § 72 a, stk. 3, 2. pkt., § 72 e, stk. 5, 2. pkt., og § 72 f, stk. 1, 1. pkt., ændres til ”elkunden”.

Det følger af dette lovforslags § 1, nr. 7, at en elkunde defineres i elforsyningsloven som en fysisk eller juridisk person, der råder over et aftagenummer.

Det foreslåede vil medføre, at begrebet elforbruger erstattes af begrebet elkunde. Den lovfæstede definition af en elkunde i forslaget til § 5, nr. 13, i

UDKAST

dette lovforslags § 1, nr. 7, følger indholdsmæssigt den praksisbestemte definition af en elforbruger. Det sproglige begrebsskift medfører derfor ikke materielle ændringer i loven.

Til nr. 10

§ 6, stk. 2, og § 72 e, stk. 6, 3. pkt., i elforsyningsloven anvender begrebet ”elforbrugerens”.

Det foreslås, at ”elforbrugerens” i § 6, stk. 2, og § 72 e, stk. 6, 3. pkt., ændres til ”elkundens”.

Det følger af dette lovforslags § 1, nr. 7, at en elkunde defineres i elforsyningsloven som en fysisk eller juridisk person, der råder over et aftagenummer.

Det foreslåede vil medføre, at begrebet elforbruger erstattes af begrebet elkunde. Den lovfæstede definition af en elkunde i forslaget til § 5, nr. 13, i dette lovforslags § 1, nr. 7, følger indholdsmæssigt den praksisbestemte definition af en elforbruger. Det sproglige begrebsskift medfører derfor ikke materielle ændringer i loven.

Til nr. 11

§ 6 a, stk. 2, nr. 1, i elforsyningsloven anvender begrebet ”forbrugerens”.

Det foreslås, at ”forbrugerens” i § 6 a, stk. 2, nr. 1, ændres til ”elkundens”.

Det følger af dette lovforslags § 1, nr. 7, at en elkunde defineres i elforsyningsloven som en fysisk eller juridisk person, der råder over et aftagenummer.

Det foreslåede vil medføre, at begrebet elforbruger erstattes af begrebet elkunde. Den lovfæstede definition af en elkunde i forslaget til § 5, nr. 13, i dette lovforslags § 1, nr. 7, følger indholdsmæssigt den praksisbestemte definition af en elforbruger. Overalt i loven anvendes begrebet forbruger synonymt med begrebet elforbruger. Det sproglige begrebsskift medfører derfor ikke materielle ændringer i loven.

Til nr. 12

§ 6 a, stk. 2, nr. 2, § 72 a, stk. 3, 1. pkt., og § 72 c, stk. 3, i elforsyningsloven anvender begrebet ”forbruger”.

Det foreslås, at ”forbruger” i § 6 a, stk. 2, nr. 2, § 72 a, stk. 3, 1. pkt., og § 72 c, stk. 3, ændres til ”elkunde”.

UDKAST

Det følger af dette lovforslags § 1, nr. 7, at en elkunde defineres i elforsyningsloven som en fysisk eller juridisk person, der råder over et aftagenummer.

Det foreslåede vil medføre, at begrebet elforbruger erstattes af begrebet elkunde. Den lovfæstede definition af en elkunde i forslaget til § 5, nr. 13, i dette lovforslags § 1, nr. 7, følger indholdsmæssigt den praksisbestemte definition af en elforbruger. Overalt i loven anvendes begrebet forbruger synonymt med begrebet elforbruger. Det sproglige begrebskift medfører derfor ikke materielle ændringer i loven.

Til nr. 13

§ 6 a, stk. 4, i elforsyningsloven anvender begrebet ”forbrugernes”.

Det foreslås, at ”forbrugernes” i § 6 a, stk. 4, ændres til ”elkundernes”.

Det følger af dette lovforslags § 1, nr. 7, at en elkunde defineres i elforsyningsloven som en fysisk eller juridisk person, der råder over et aftagenummer.

Det foreslåede vil medføre, at begrebet elforbruger erstattes af begrebet elkunde. Den lovfæstede definition af en elkunde i forslaget til § 5, nr. 13, i dette lovforslags § 1, nr. 7, følger indholdsmæssigt den praksisbestemte definition af en elforbruger. Overalt i loven anvendes begrebet forbruger synonymt med begrebet elforbruger. Det sproglige begrebskift medfører derfor ikke materielle ændringer i loven.

Til nr. 14

Med den foreslåede bestemmelse i § 6 b, stk. 1, videreføres den gældende leveringspligt for elhandelsvirksomheder, der leverer elektricitet til husholdningsforbrugere. De foreslåede bestemmelser i § 6 b finder alene anvendelse på husholdningsforbrugere, og elhandelsvirksomheder, der leverer el til husholdningsforbrugere. For elkunder, som ikke er husholdningsforbrugere, herunder erhvervskunder og offentlige institutioner, gælder de almindelige aftaleretlige regler i tilknytning til de øvrige bestemmelser i elforsyningsloven.

Den foreslåede bestemmelse i stk. 1 indebærer, at enhver elhandelsvirksomhed, som tilbyder levering af elektricitet til husholdningsforbrugere, mod betaling skal levere ethvert elprodukt, som en husholdningsforbruger anmoder om at få leveret i et netområde, hvor elhandelsvirksomheden tilbyder elproduktet. Bestemmelsen er udtryk for en fravigelse af den almindelige

aftaleret og indebærer således, at elhandelsvirksomheden ikke kan opsige aftalen med en husholdningsforbruger. Endvidere kan elhandelsvirksomheden kun hæve en aftale, når betingelserne i stk. 5 er opfyldt.

Bestemmelsen vil udelukkende finde anvendelse på elhandelsvirksomheder, som tilbyder levering af elektricitet til husholdningsforbrugere. Elhandelsvirksomheders leverancer af elektricitet til virksomheder, institutioner m.v., vil derimod ikke være omfattet af bestemmelsen. Det vil derfor være muligt for en elhandelsvirksomhed at opsige aftaleforholdet med en erhvervsvirksomhed eller en institution efter de vilkår og procedurer, der fremgår af leveringsaftalen eller anden lovgivning.

En elhandelsvirksomhed anses for at tilbyde et elprodukt, når produktet fremgår af virksomhedens hjemmeside og prisportalen for elpriser. Prisportalen for elpriser drives i medfør af den gældende regulering af Forsynings-tilsynet, jf. elforsyningsloven § 82 b.

Elhandelsvirksomhederne har ret til at kræve betaling for deres elprodukter. Prisen kan fastsættes på kommercielle vilkår, hvor andet ikke følger af loven. Loven indeholder i den forbindelse en undtagelse fra udgangspunktet om fri prisdannelse i § 72 e, samt regler fastsat i medfør af § 6 c.

Elhandelsvirksomheder vil efter stk. 1 på anmodning skulle levere ethvert elprodukt, som de tilbyder i det netområde, som de anmodes om at levere til. Det følger af bestemmelsen, at elhandelsvirksomheder, der udelukkende markedsfører deres produkter inden for bestemte netområder, ikke har pligt til at levere elektricitet til husholdningsforbrugere uden for disse områder. Leveringspligten omfatter alle husholdningsforbrugere i de netområder, hvor elhandelsvirksomheden tilbyder sine produkter. En elhandelsvirksomhed kan således ikke vælge at begrænse sin virksomhed til udelukkende at levere elektricitet til husholdningsforbrugere i en afgrænset del af et netområde. Dermed forhindres det, at elhandelsvirksomheder inden for et netområde kan undlade at levere elektricitet til husholdningsforbrugere i afsidesliggende områder, herunder små øer.

Efter bestemmelsen kan elhandelsvirksomheder ikke undlade at tilbyde et eller flere elprodukter til enkelte husholdningsforbrugere eller kategorier af husholdningsforbrugere i et netområde. Formålet hermed er at sikre, at der ikke kan ske prisdiskrimination af husholdningsforbrugerne. Med bestem-

UDKAST

melsen sikres det således, at en elhandelsvirksomhed ikke kan tvinge økonomisk svage husholdningsforbrugere til at aftage et elprodukt med højere priser end virksomhedens øvrige elprodukter.

Formålet med at lade elhandelsvirksomheder begrænse deres virksomhed til enkelte netområder eller tilbyde forskellige elprodukter i forskellige netområder er, at elhandelsvirksomhedernes omkostninger varierer afhængig af nettatariffen i de enkelte netområder. Derfor giver forslaget elhandelsvirksomhederne mulighed for at tilbyde elprodukter med forskellige priser i forskellige netområder.

Den foreslåede bestemmelse i § 6 b, stk. 2, viderefører de gældende bestemmelser i § 6 b, stk. 4-9 og 12, i elforsyningsloven som én bemyndigelsesbestemmelse.

Det følger af den foreslåede bestemmelse i § 6 b, stk. 2, 1. pkt., at klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætter nærmere regler om leveringspligten efter stk. 1, herunder regler om elhandelsvirksomheders opkrævning af sikkerhedsstillelse fra husholdningsforbrugere, regler om ophævelse af aftaler om levering, regler om en husholdningsforbrugers ret til at kræve levering fra en elhandelvirksomhed, der har hævet leveringsaftalen, samt regler om forsyningsafbrydelse ved manglende indbetaling af sikkerhed.

Det følger af den foreslåede bestemmelse i § 6 b, stk. 2, 2. pkt. at regler efter § 6 b, stk. 2, 1. pkt. bl.a. omfatter sikkerhedens størrelse, forrentning og tilbagebetaling, samt betingelser, vilkår, frister og afholdelse af omkostninger forbundet med en forsyningsafbrydelse.

Den foreslåede bestemmelse forventes at medføre, at en elhandelsvirksomhed kan stille krav til en husholdningsforbruger om sikkerhedsstillelse i form af et stående beløb, eksempelvis i form af et depositum, eller en bankgaranti, som vilkår for at indgå en leveringsaftale eller for fortsat levering, hvis der er særlig grund til at forvente manglende betalingsevne eller betalingsvillighed fra husholdningsforbrugeren.

Bestemmelsen har til formål at give elhandelsvirksomhederne mulighed for at sikre betaling for deres elleverancer. Den skal ses i sammenhæng med, at elhandelsvirksomhederne kun kan hæve aftalen med en husholdningsforbruger, når elhandelsvirksomheden lovligt har krævet sikkerhedsstillelse fra husholdningsforbrugeren, der er vurderet at falde i kategorien dårlige betalere, og denne husholdningsforbruger ikke stiller sikkerheden.

UDKAST

Det bemærkes, at en elhandelsvirksomhed efter bestemmelsen ikke vil kunne stille krav om forudbetaling til en husholdningsforbruger, der er vurderet at falde i kategorien dårlige betalere, samtidig med at der kræves sikkerhedsstillelse som betingelse for indgåelse af en aftale om levering af elektricitet. Dog vil der i situationer, hvor den dårlige betaler selv vælger et produkt, hvor forudbetaling er et standardmæssigt vilkår, kunne være sammenfald af forudbetaling og krav om sikkerhedsstillelse.

Om der er tale om manglende betalingsevne eller villighed, vil skulle afgøres ved en individuel vurdering af den pågældende husholdningsforbruger foretaget af elhandelsvirksomheden. Hvis elhandelsvirksomheden ikke har kendskab til husholdningsforbrugerens betalingsmønster, kan der ved vurderingen lægges afgørende vægt på, om husholdningsforbrugeren er registreret i RKI eller lignende opgørelser over dårlige betalere. Hvis der derimod er tale om en husholdningsforbruger, der inden for den seneste tid har været kunde hos elhandelsvirksomheden, skal der tillige lægges vægt på, om husholdningsforbrugeren tidligere har vist et dårligt betalingsmønster i forhold til elhandelsvirksomheden. Det vil under alle omstændigheder kunne indgå som et element i vurderingen, om husholdningsforbrugeren er registreret i RKI eller lignende opgørelser, og om kunden ikke kan identificeres i folkeregistret. I øvrigt forudsættes det, at principperne i Ankenævnet på Energiområdets gældende praksis for vurdering af en forbrugers betalingsevne eller betalingsvillighed videreføres, for så vidt angår forbrugere, som er kendt af elhandelsvirksomheden.

Den foreslåede bestemmelse forventes desuden at medføre, at elhandelsvirksomheden skal foretage en konkret vurdering af risikoen, før der stilles krav om sikkerhedsstillelse. Sikkerhedens størrelse skal stå i forhold til den konkrete risiko og må aldrig være højere end prisen for 5 måneders elforbrug.

Den foreslåede bestemmelse forventes også at medføre, at elhandelsvirksomheden i tilfælde, hvor der kræves sikkerhedsstillelse efter 1. pkt., kan kræve, at sikkerheden er stillet, inden leveringen påbegyndes. Formålet hermed er at give elhandelsvirksomhederne en rimelig mulighed for at sikre betalingen, før de leverer deres ydelser.

Bestemmelsen forventes desuden at medføre, at en elhandelsvirksomhed ikke kan hæve aftalen om levering af elektricitet til en husholdningsforbruger eller foranstalte afbrydelse af elforsyningen på grund af manglende betaling for allerede afholdt forbrug.

Hensynet bag denne del af den foreslåede bestemmelse er at give husholdningsforbrugerne en udvidet beskyttelse ved køb af elektricitet i sammenhæng med leveringspligten i § 6 b, stk. 1. Der er tale om en undtagelse fra det almindelige obligationsretlige princip om, at aftaler kan hæves, hvis der foreligger væsentlig misligholdelse fra den ene parts side. Bestemmelsen vedrører ikke elhandelsvirksomhedens adgang til at gøre brug af de øvrige misligholdelsesbeføjelser efter den almindelige obligationsret. Den foreslåede bestemmelse medfører også, at elhandelsvirksomheder efter varsel kan hæve en aftale om levering af elektricitet, såfremt elhandelsvirksomheden har stillet krav om sikkerhedsstillelse og husholdningsforbrugeren ikke har stillet sikkerhed inden den af elhandelsvirksomheden fastsatte frist. Varslet for hævelse af aftalen og fristen for sikkerhedsstillelse, vil blive nærmere reguleret ved bekendtgørelse. Det forudsættes dog, at husholdningsforbrugeren efter bekendtgørelsen vil skulle modtage to rykkerskrivelser, hvori denne gøres opmærksom på, at ophævelse af aftalen kan være en konsekvens af forsinket betaling, før ophævelsen kan effektueres.

Formålet med denne del af bestemmelsen er at give elhandelsvirksomhederne mulighed for at begrænse fremtidige tab på husholdningsforbrugere, som ikke stiller sikkerhed, hvis de er vurderet til at falde i kategorien dårlige betalere, ved at hæve aftalen. Hensynet bag kravet om, at ophævelse af kontrakten alene kan ske, hvis et berettiget krav om sikkerhedsstillelse ikke er efterkommet, er at sikre husholdningsforbrugeres ret til elforsyning i videst muligt omfang. Elhandelsvirksomheder, der ønsker at begrænse fremtidigt tab i relation til husholdningsforbrugere, som er dårlige betalere, skal derfor først anvende det mindre indgribende middel, at kræve sikkerhedsstillelse. Kun hvis sikkerheden ikke stilles, kan elhandelsvirksomheden varsle hævelse af aftalen.

Den foreslåede bestemmelse forventes også at medføre, at en leveringsaftale ikke kan hæves, såfremt der er indgået en anden aftale om sikring af den fremtidige betaling. Med anden aftale forstås en aftale, som er indgået ved en frivillig overenskomst fra begge parter side. Det kan for eksempel være, at der på frivillig basis aftales forudbetaling, hvis husholdningsforbrugeren modtager elektricitet efter en aftale, hvor forudbetaling ikke er et standardmæssigt vilkår.

Med den foreslåede bestemmelse præciseres omfanget af leveringspligten i de tilfælde, hvor en elhandelsvirksomhed har hævet sin leveringsaftale med en husholdningsforbruger, og hvor husholdningsforbrugeren fortsat skylder elhandelsvirksomheden et beløb for levering af elektricitet. I sådanne tilfælde kan den berørte husholdningsforbruger ikke påberåbe sig leveringspligten fra den elhandelsvirksomhed, der retmæssigt har hævet sin leveringsaftale. En ny aftale mellem de to parter vil kunne indgås, når husholdningsforbrugeren har betalt det beløb, der skyldes. Bestemmelsen finder ikke anvendelse i forhold til gæld, som husholdningsforbrugeren skylder virksomheden for levering af en anden vare eller en anden tjenesteydelse end elektricitet.

Den foreslåede bestemmelse forventes desuden at medføre, at en elhandelsvirksomhed ved ophævelse af en aftale kan foranstalte afbrydelse af elforsyningen til husholdningsforbrugeren. Elhandelsvirksomheden kan foranstalte afbrydelse af elforsyningen ved at anmode netvirksomheden om at afbryde elforsyningen. Bestemmelsen skal ses i sammenhæng med § 20 c, stk. 1, i elforsyningsloven, hvorefter elhandelsvirksomheden skal begrunde sin anmodning om afbrydelse, og netvirksomheden skal efterkomme anmodninger om afbrydelse uden ugrundet ophold.

Forsyningsafbrydelsen vil dog ikke kunne gennemføres, såfremt husholdningsforbrugeren på tidspunktet for den påtænkte forsyningsafbrydelse forsynes af en anden elhandelsvirksomhed.

Formålet hermed er så vidt muligt at undgå unødige afbrydelser af elforsyningen. Husholdningsforbrugeren vil efter omstændighederne have ret til at indgå en ny aftale om elforsyning med en anden elhandelsvirksomhed, inden forsyningsafbrydelsen iværksættes, og derved undgå afbrydelse, da leveringspligten fortsat vil finde anvendelse. Hvis der således er indgået en aftale med en anden elhandelsvirksomhed, som er gyldig på det tidspunkt, hvor netvirksomheden ellers ville afbryde elforsyningen, kan netvirksomheden ikke gennemføre forsyningsafbrydelsen.

Den foreslåede bestemmelse forventes også at medføre, at omkostninger til forsyningsafbrydelsen afholdes af husholdningsforbrugeren. Ved omkostninger forstås netvirksomhedens afbrydelsesgebyr. Baggrunden for denne bestemmelse er, at årsagen til afbrydelsen er husholdningsforbrugeren manglende betaling. Bestemmelsen skal ses i sammenhæng med, at husholdningsforbrugeren har mulighed for at undgå forsyningsafbrydelse ved

at betale betids eller ved at indgå en ny aftale med en elhandelsvirksomhed, inden forsyningen afbrydes.

Den foreslåede bestemmelse forventes endelig at medføre, at klima-, energi- og forsyningsministeren gives hjemmel til at fastsætte nærmere regler om sikkerhedsstillelse, forrentning og tilbagebetaling.

Ministerens fastsætter i denne forbindelse regler om sikkerhedsstillelse, herunder om formen af sikkerheden, dens adskillelse fra elhandelsvirksomhedens formue i øvrigt, om forrentning og tilbagebetaling af sikkerheden, om de perioder, som husholdningsforbrugeren skal have til at stille sikkerhed m.v.

Hvis det viser sig nødvendigt vil ministeren i medfør af bestemmelse tillige bl.a. kunne fastsætte nærmere regler om de elementer, der skal indgå i en elhandelsvirksomheds vurdering af en husholdningsforbrugers eventuelt manglende betalingssevne eller betalingsvillighed. Ministeren vil endvidere kunne fastsætte regler om elhandelsvirksomhedernes varsling af, at aftaler ophæves. En bekendtgørelse vil både skulle sikre husholdningsforbrugernes retstilstand og den leveringspligtige virksomheds legitime interesse i at begrænse sine tab. Der vil i bekendtgørelsen kunne fastsættes regler om antallet af rykkerskrivelser, før en aftale kan hæves. Fristerne for udstedelse af rykkerskrivelser vil følge de almindelige regler i lov om renter og andre forhold ved forsinket betaling, hvorefter der kun kan kræves rykkergebyr for rykkerskrivelser, som er sendt med mindst 10 dages mellemrum, jf. § 9 b, stk. 2, i renteloven. Der vil endvidere kunne fastsættes regler om, at elhandelsvirksomheden skal informere husholdningsforbrugeren om konsekvenserne af ikke at betale inden for fristen i rykkerskrivelserne, herunder at aftalen vil kunne hæves, og forsyningen kan afbrydes, hvis husholdningsforbrugeren ikke forinden har indgået en anden aftale med den hidtidige elhandelsvirksomhed, eller husholdningsforbrugeren modtager elforsyning fra en anden elhandelsvirksomhed inden tidspunktet for afbrydelsen.

Endelig vil ministeren kunne fastsætte nærmere regler om betingelser og procedurer for elhandelsvirksomhedernes foranstaltning af forsyningsafbrydelser.

Ved udmøntningen af det nuværende indhold af § 6 b, stk. 4-9 og 12 i forlængelse af dette lovforslag, vil reguleringen således i det væsentlige få det samme indhold som de allerede gældende bestemmelser. Hvis fremtidige udviklinger i elmarkedet bevirker, at det er nødvendigt at justere materielle

detaljer i den regulering, der ved første udmøntning kommer til at foreligge ved bekendtgørelse, giver bemyndigelsesbestemmelserne i § 6 b, stk. 2, adgang til, at sådanne materielle detaljer kan justeres. Materielle detaljer der vil kunne justeres vil eksempelvis kunne være sikkerhedens størrelse, den nærmere proces vedrørende forsyningsafbrydelse, forhold vedrørende forrentning og tilbagebetaling, samt betingelser, vilkår, frister og afholdelse af omkostninger forbundet med en forsyningsafbrydelse.

Den foreslåede bestemmelse i § 6 b, stk. 3, viderefører de gældende bestemmelser i § 6 b, stk. 3 og 13, i elforsyningsloven som én bemyndigelsesbestemmelse.

Det følger af den foreslåede bestemmelse, at klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætter nærmere regler om leveringspligten efter stk. 1, herunder om prisforskelle på produkter, der er omfattet af geografiske differentierede tariffer efter § 73, stk. 1, samt om undtagelser fra leveringspligten, herunder for levering af elektricitet til deltagere og kapitalejere i borgerenergifællesskaber og levering af elektricitet i forbindelse med aggregering.

Leveringspligten i § 6 b, stk. 1, i elforsyningsloven forpligter elhandelsvirksomheder som tilbyder levering af elektricitet til husholdningsforbrugere, på anmodning om levering og mod betaling, at levere ethvert elprodukt til husholdningsforbrugere inden for det eller de netområder, hvor elhandelsvirksomheden tilbyder elprodukter.

Den foreslåede bestemmelse forventes at medføre, at klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætter regler om en modifikation til kravet om, at der skal være samme pris for samme produkt i et netområde, idet en bevillingshaver efter en sammenlægning af netområder, eksempelvis i tilfælde af fusioner af virksomheder med bevilling til at drive netvirksomhed, kan vælge at fastholde forskellige nettariffer i de tidligere netområder. Det sker typisk i en tidsbegrænset periode efter en fusion. Det vil også være muligt for en netvirksomhed i medfør af § 73, stk. 1, 2. pkt., i elforsyningsloven, i en tidsbegrænset periode at have geografisk differentierede tariffer, f.eks. i forbindelse med tarifudviklingsforsøg.

Tillige vil netvirksomheder i medfør af § 73, stk. 1, 2. pkt., i elforsyningsloven i udvalgte geografiske områder kunne tilbyde særlige rabatter som led i gensidigt forpligtende aftaler med elhandelsvirksomhederne om mulighed for afbrydelighed eller styring af effektaftaget i det pågældende område. I

UDKAST

sådanne tilfælde vil elhandelsvirksomheden kunne have forskellige priser på i øvrigt identiske produkter, der afspejler variationen i nettatariffen.

Det følger desuden af forslaget at klima-, energi- og forsyningsministeren bemyndiges til at fastsætte regler om undtagelser til leveringspligten, herunder for levering af elektricitet i forbindelse med aggregering og levering af elektricitet til medlemmer i borgerenergifællesskaber.

Definitioner på aggregering og borgerenergifællesskab fremgår i § 5, nr. 3 og nr. 5 i elforsyningsloven. Det følger heraf, at der ved aggregering skal forstås en funktion, der varetages af en fysisk eller juridisk person, der samler flere kunders forbrug eller producerede elektricitet til salg, køb eller auktion på et elektricitetsmarked. Desuden kan aggregering ikke være levering af elektricitet. Ved et borgerenergifællesskab skal forstås en juridisk person, der er baseret på frivillig og åben deltagelse og reelt kontrolleres af deltagere eller kapitalejere, der er fysiske personer, lokale myndigheder, herunder kommuner, eller små virksomheder, hvis primære formål er at give sine deltagere eller kapitalejere eller de lokalområder, hvor det drives, miljømæssige, økonomiske eller sociale fællesskabsfordele frem for at give økonomisk gevinst. En netvirksomhed kan ikke være et borgerenergifællesskab.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at klima-, energi og forsyningsministeren fastsætter regler, om at bestemte elprodukter ikke er underlagt leveringspligten. Det bevirker, at elhandelsvirksomheder ikke vil være forpligtede til at tilbyde sådanne bestemte elprodukter til alle husholdningsbrugere inden for et netområde.

Det forventes, at den foreslåede bemyndigelse vil anvendes til at fastsætte regler om undtagelse af levering af elektricitet i forbindelse med aggregering og levering af elektricitet til medlemmer i borgerenergifællesskaber.

For levering af elektricitet i forbindelse med aggregering forventes undtagelsen afgrænset til levering af elektricitet i forbindelse med aggregering på et særskilt målepunkt, der alene er knyttet til en eller flere installationer, hvis drift resulterer i et regulerbart elforbrug. Afgrænsningen skal sikre, at det alene er levering af elektricitet til bestemte elforbrugende installationer, hvis drift har en særlig regulerbar beskaffenhed, der undtages fra leveringspligten.

Et regulerbart elforbrug indebærer, at forbruget ikke er bundet til bestemte tidspunkter, men at det kan flyttes, uden at dette bevirker, at husholdnings-

UDKAST

forbrugeren behøver at ændre forbrugsadfærd ud over den ramme for fleksibilitet som husholdningsforbrugeren har givet samtykke til. Sådanne typer af elforbrug kan eksempelvis være knyttet til elbiler eller varmepumper.

For levering af elektricitet til medlemmer i borgerenergifællesskaber forventes undtagelsen afgrænset til levering af elektricitet, der er produceret i det borgerenergifællesskab, hvor husholdningsforbrugeren er medlem. Afgrænsningen skal sikre, at det alene er levering af elektricitet, der er produceret i borgerenergifællesskabet, der undtages fra leveringspligten. Dette betyder, at medlemmer af borgerenergifællesskaber i de fleste tilfælde vil have behov for at få leveret mere elektricitet til sig end den elektricitet, der produceres i borgerenergifællesskabet. I dette tilfælde vil leveringen af elektricitet ud over den elektricitet, der stammer fra borgerenergifællesskabets produktion, skulle ske på et leveringspligtigt produkt. For denne residual vil elhandelsvirksomheden således være forpligtet inden for rammerne af udgangspunktet i § 6 b, stk. 1.

Ved udmøntningen af det nuværende indhold af § 6 b, stk. 3 og 13 i forlængelse af dette lovforslag, vil reguleringen således i det væsentlige få det samme indhold som de allerede gældende bestemmelser. Hvis fremtidige udviklinger i elmarkedet bevirker, at det er nødvendigt at justere materielle detaljer i den regulering, der ved første udmøntning kommer til at foreligge ved bekendtgørelse, giver bemyndigelsesbestemmelserne i § 6 b, stk. 3, adgang til, at sådanne materielle detaljer kan justeres. Materielle detaljer der vil kunne justeres vil eksempelvis kunne angå den nærmere beskaffenhed af undtagelser fra leveringspligten, herunder for levering af elektricitet til deltagere og kapitalejere i borgerenergifællesskaber og levering af elektricitet i forbindelse med aggregering.

Den foreslåede bestemmelse i § 6 b, stk. 4, viderefører den gældende bestemmelse i § 6 b, stk. 2, i elforsyningsloven som en bemyndigelsesbestemmelse.

Det følger af den foreslåede bestemmelse, at klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætter regler om elhandelsvirksomhedernes pligt til at udbyde dynamiske elpriskontrakter.

Det forventes at følge af den foreslåede § 6 b, stk. 4, at alle elhandelsvirksomheder med over 200.000 elkunder skal udbyde dynamiske elpriskontrakter til elkunder med et forbrug på under 100.000 kWh om året inden for det eller de netområder, hvor elhandelsvirksomheden tilbyder elprodukter.

Ved en dynamisk elpriskontrakt forstås, i overensstemmelse med elmarkedsdirektivets definition i artikel 2, nr. 15, en elektricitetsleveringskontrakt mellem en elhandelsvirksomhed og en elkunde, som afspejler prisudsvinget på spotmarkederne, herunder på day-ahead- og intraday-markeder, med intervaller, der som minimum svarer til markedsafregningsintervallerne. Den foreslåede bestemmelse vil dels medføre, at slutkunderrettigheden vedrørende en dynamisk elpriskontrakt i elmarkedsdirektivets artikel 11, stk. 1, 2. pkt., gennemføres. Den foreslåede bestemmelse vil også medføre, at elhandelsvirksomheder kun vil kunne blive forpligtede til at udbyde dynamiske elpriskontrakter til elkunder med et forbrug på under 100.000 kWh om året. Det betyder for det første, at det ikke er alle elkunder, der vil være dækkede af rettigheden.

For det andet bemærkes det, at forbrugsgrænsen på 100.000 kWh om året er den samme som forbrugsgrænsen i § 82 b, i elforsyningsloven hvorefter Forsyningstilsynet har ansvaret for etablering og drift af en prisportal for elpriser, rabatter og vilkår på det danske elmarked for forbrugere med et forbrug på op til 100.000 kWh om året. Den foreslåede bestemmelse vil desuden medføre, at det alene er elhandelsvirksomheder med over 200.000 elkunder samlet, som fordelt over alle netområder i Danmark, der er forpligtede til at udbyde dynamiske elpriskontrakter i de netområder, hvor de udbyder elprodukter.

Det forventes desuden at følge af den foreslåede § 6 b, stk. 4, at Forsyningstilsynet skal pålægge den elhandelsvirksomhed med flest elkunder i et netområde at udbyde dynamiske elpriskontrakter til elkunder med et forbrug på under 100.000 kWh om året, hvis andre elhandelsvirksomheder i netområdet ikke udbyder dynamiske elpriskontrakter til disse elkunder .

Den foreslåede bestemmelse forventes dels at medføre, at slutkunderrettigheden vedrørende en dynamisk elpriskontrakt i elmarkedsdirektivets artikel 11, stk. 1, 2. pkt., gennemføres. Den foreslåede bestemmelse vil også medføre, at Forsyningstilsynet har til opgave at pålægge den elhandelsvirksomhed med flest elkunder i et netområde at udbyde dynamiske elpriskontrakter til elkunder med et forbrug på under 100.000 kWh om året i det pågældende netområde, hvis andre elhandelsvirksomheder ikke udbyder elpriskontrakter i dette netområde. Den foreslåede bestemmelse vil desuden medføre, at den elhandelsvirksomhed, der modtager et sådan pålæg, skal udbyde dynamiske elpriskontrakter i det pågældende netområde.

UDKAST

Ved udmøntningen af det nuværende indhold af § 6 b, stk. 2 i forlængelse af dette lovforslag, vil reguleringen således i det væsentlige få det samme indhold som den allerede gældende bestemmelse. Hvis fremtidige udviklinger i elmarkedet bevirker, at det er nødvendigt at justere materielle detaljer i den regulering, der ved første udmøntning kommer til at foreligge ved bekendtgørelse, giver bemyndigelsesbestemmelserne i § 6 b, stk. 4, adgang til, at sådanne materielle detaljer kan justeres. Sådanne udviklinger vil eksempelvis kunne udgøres af ændringer i direktivgrundlaget for bemyndigelsesbestemmelsen. Materielle detaljer der vil kunne justeres vil eksempelvis kunne være antallet af elkunder, der skal til for at aktivere forpligtelsen, forbrugsgrænsen for de omfattede elkunder, samt kompetencen til at pålægge en bestemt elhandelsvirksomhed til at udbyde dynamiske elpriskontrakter.

Den foreslåede bestemmelse i § 6 b, stk. 5, viderefører den gældende bestemmelse § 6 b, stk. 11, i elforsyningsloven som en bemyndigelsesbestemmelse.

Det følger af den foreslåede bestemmelse, at klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætter regler om, at Forsyningstilsynet fører tilsyn med elhandelsvirksomheders overholdelse af leveringspligten, jf. stk. 1-3.

Den foreslåede bestemmelse i § 6 b, stk. 5, indebærer, klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætter regler om, at Forsyningstilsynet skal føre tilsyn med elhandelsvirksomheders overholdelse af leveringspligten efter reglerne i § 6 b, stk. 1-3. Forsyningstilsynet er således ikke klageinstans, men vil kunne varetage sin tilsynspligt bl.a. ved at overvåge arten og antallet af klager til Ankenævnet på Energiområdet. Det vil derved være muligt for Forsyningstilsynet at afdække, om der er et mønster i klagesagerne, enten på arten af klager eller på fordelingen af klager mellem de leveringspligtige virksomheder.

Efter den gældende bestemmelse i § 85 d, stk. 1, i elforsyningsloven, vil Forsyningstilsynet kunne give en virksomhed påbud om at levere elektricitet til en husholdningsforbruger, som har anmodet om levering af et produkt, såfremt det foretagne tilsyn afdækker, at elhandelsvirksomheden ikke overholder leveringspligten. Hvis elhandelsvirksomheden ikke efterkommer påbuddet, vil virksomheden kunne straffes med bøde efter den gældende § 87, stk. 1, nr. 7, i elforsyningsloven.

Den foreslåede bestemmelse i § 6 b, stk. 6, viderefører den gældende bestemmelse § 6 b, stk. 10 i elforsyningsloven som en bemyndigelsesbestemmelse.

Det følger af den foreslåede bestemmelse, at klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætter regler om indbringelser af klager for det private ankenævn på energiområdet.

Bestemmelsen medfører, at klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætter regler om, at der sikres en klagemulighed for en husholdningsforbruger, der oplever, at en elhandelsvirksomhed vægrer sig ved at indgå en leveringsaftale, enten generelt eller for det konkrete produkt, som husholdningsforbrugeren efterspørger. Efter bestemmelsen vil husholdningsforbrugeren kunne indbringe en klage for et privat ankenævn på energiområdet, der er godkendt i medfør af kapitel 3 i Lov om alternativ tvistløsning i forbindelse med forbrugerklager, dvs. aktuelt Ankenævnet på Energiområdet. Såfremt en elhandelsvirksomhed har afvist at indgå en leveringsaftale med en husholdningsforbruger, vil Ankenævnet ikke kunne sikre indgåelsen af den ønskede aftale. Husholdningsforbrugeren må finde en anden villig elhandelsvirksomhed eller et andet produkt hos den samme elhandelsvirksomhed. Men Ankenævnet vil efterfølgende kunne behandle en klage. Ankenævnet behandler tvister om allerede indgåede aftaler, samt tvister om en elhandelsvirksomheds afvisning af at påtage sig leveringspligt over for en husholdningsforbruger. Der henvises i den forbindelse til § 2 i vedtægterne for Ankenævnet, der angiver Ankenavnets kompetence.

Til nr. 15

Med den foreslåede bestemmelse i § 6 c, stk. 1, videreføres hovedreglen om ejerhæftelse i den gældende § 6 c, stk. 1.

Den foreslåede nyaffattelse af § 6 c, stk. 1, bestemmer, at ejeren af en ejendom skal betale for levering af elektricitet til et aftagenummer, der forsyner ejendommen eller dele heraf i henhold til regler udstedt i medfør af stk. 2. Betalingsforpligtelsen indtræder ikke i det omfang, der er indgået en aftale mellem en elhandelsvirksomhed og ejeren eller med en anden elkunde om levering af elektricitet til aftagenummeret i medfør af § 6.

Bestemmelsen tjener til at tydeliggøre, hvem der skal betale for elforsyningen til et aftagenummer under forskellige forudsætninger. Formålet hermed er at sikre, at der ikke opstår tvivl om, hvem der skal betale for elforsyningen, f.eks. når elkunder flytter. Lovens udgangspunkt er, at levering af elektricitet forudsætter en aftale herom mellem elkunden og elhandelsvirksomheden efter § 6. Særligt når elkunder flytter adresse, kan der dog opstå tvivl

om, hvem der skal betale for levering af elektricitet til den adresse, der fraflyttes – herunder hvilken virksomhed, der skal foretage levering og på hvilke vilkår.

Betalingsforpligtelsen i den foreslåede bestemmelse hænger sammen med, at ejeren skal indgå en aftale med en elhandelsvirksomhed for at få leveret elektricitet efter § 6. Ejers betalingsforpligtelse efter regler, der er fastsat i medfør af den foreslåede bestemmelse i § 6 c, stk. 2, er således ikke relevant i de tilfælde, hvor ejeren selv har indgået en aftale om levering af elektricitet til målepunktet. Her vil ejers pligt til at betale følge af den indgåede aftale. Efter § 6 c, stk. 1, 2. pkt., vil ejeren ikke have en betalingsforpligtelse, hvis der er indgået en aftale med en anden elforbruger om forsyning til aftagenummeret. Dette vil typisk være tilfældet i lejemål, hvor lejere indgår aftaler med en elhandelsvirksomhed om forsyning af lejemålet. Bestemmelsen indebærer, at en lejer, som har indgået aftale om levering af elektricitet til et aftagenummer, betaler til elhandelsvirksomheden efter aftalen, så længe lejerens aftale med elhandelsvirksomheden er gyldig.

Med den foreslåede bestemmelse i § 6 c, stk. 2, videreføres de detaljerede regler om ejerhæftelse i de gældende bestemmelser i § 6 c, stk. 2-8, som én bemyndigelsesbestemmelse.

Den foreslåede bestemmelse i stk. 2 forventes at indebære en forpligtelse for elhandelsvirksomheder til uden ugrundet ophold at meddele ejeren af en ejendom, der forsynes via et aftagenummer, hvis elhandelsvirksomhedens leveringsaftale til aftagenummeret er opsagt, og der ikke foreligger en ny aftale om forsyning til aftagenummeret.

Det typiske anvendelsesområde for bestemmelsen forventes at være situationer, hvor den hidtidige elkunde fraflytter en adresse og tilflytteren endnu ikke har indgået en aftale om levering fra indflytningstidspunktet.

Dette kan både være tilfældet i forbindelse med salg af en ejendom og i forbindelse med fraflytning af en tidligere lejer på en ejendom. Endvidere forventes bestemmelsen anvendt, når et lejemål står ubeboet i en periode mellem to lejere. Når elkunder skifter elprodukt eller elhandelsvirksomhed uden at flytte adresse, vil bestemmelsen normalt ikke være relevant, da elkunden i de tilfælde typisk vil indgå en aftale med en ny elhandelsvirksomhed, før aftalen med den hidtidige virksomhed opsiges.

UDKAST

Bestemmelsen vil således kun finde anvendelse, hvis der på opsigelsestidspunktet ikke er tilmeldt en elkunde på det pågældende aftagenummer med leveringspåbegyndelse til udløbet af den opsagte aftale. Formålet med bestemmelsen er at sikre, at der indgås en aftale om levering af elektricitet til aftagenummeret, samt gøre ejeren af ejendommen opmærksom på, at denne vil blive bundet af en kontrakt efter regler fastsat i medfør af § 6 c, stk. 2. Det eventuelle mellemværende, der kan opstå mellem lejer og ejer, hvor lejeren hæfter efter lejekontrakten, reguleres ikke i elforsyningsloven.

Det er den elhandelsvirksomhed, der senest har haft en aftale om elforsyning til aftagenummeret, som forpligtes af regler fastsat i medfør af bestemmelsen. Elhandelsvirksomheden vil kunne opfylde forpligtelsen ved at give meddelelse til den person, der efter elhandelsvirksomhedens bedste kendskab på baggrund af opslag i offentlige registre, f.eks. den offentlige informationsserver OIS eller tinglysningssystemet ejer den ejendom, som forsynes via aftagenummeret på opsigelsestidspunktet. I tilfælde hvor opsigelse sker i umiddelbar forbindelse med et salg af ejendommen, vil elhandelsvirksomheden tilsvarende opfylde sin forpligtelse, hvis meddelelsen sendes til den ejer, som fremgår af offentlige registre på tidspunktet for modtagelse af opsigelsen. Dette gælder, selvom denne muligvis ikke længere er ejer af ejendommen, når den opsagte aftale udløber. Elhandelsvirksomheden vil ikke umiddelbart have kendskab til, hvorvidt der er tale om et salg af ejendom, og skal derfor kunne henholde sig til oplysningerne i de offentligt tilgængelige registre.

Kravet om, at meddelelsen skal sendes uden ugrundet ophold skal sikre, at elhandelsvirksomhederne ikke bliver nødt til at fastsætte unødigt lange opsigelsesvarsler for elkunderne i deres leveringsaftaler. Det bemærkes, at der i dag gælder korte varsler i de tilfælde, hvor en elkunde fraflytter sin adresse, og det antages, at disse korte varsler vil kunne bibeholdes også efter afskaffelsen af forsyningspligten. Ved vurderingen af, om der er tale om ugrundet ophold, kan det tages i betragtning, at elhandelsvirksomheden kan have en begrundet interesse i at vente få dage med at sende meddelelsen for at afvente, om der hurtigt vil blive tilmeldt en ny elforbruger på aftagenummeret.

Elhandelsvirksomheden kan via Energinets datahub finde oplysninger om indberettede leverandørskift på aftagenummeret og datoen for leverandørskift. Hvis der er indgået en ny aftale med en anden elhandelsvirksomhed om levering til aftagenummeret, idet der er indberettet leverandørskift på

UDKAST

aftagenummeret til datahubben, skal der ikke sendes en meddelelse til ejeren. Dette forventes at give elhandelsvirksomhederne et øget incitament til at indberette leverandørskift i datahubben hurtigst muligt.

Det fremgår ikke af datahubben, om elforbrugeren er ejer af ejendommen. Såfremt elhandelsvirksomheden ønsker at modtage oplysninger herom, kan virksomheden anmode sine kunder om at give oplysning om dette forhold i forbindelse med aftaleindgåelsen.

Den foreslåede bestemmelse forventes også at medføre, at ejeren får en frist på mindst 5 hverdage, fra meddelelsen er kommet frem til at sørge for, at der indgås en ny leveringsaftale med en elhandelsvirksomhed til aftagenummeret, hvis ejeren ikke ønsker at blive bundet af den fremsendte kontrakt. Denne frist skal fremgå af meddelelsen fra elhandelsvirksomheden. Elhandelsvirksomheden har bevisbyrden for, at meddelelsen er kommet frem. Vurderingen af, hvornår en meddelelse anses for at være kommet frem, følger dansk rets almindelige regler.

Ejeren kan sørge for, at der indgås en ny aftale om levering af elektricitet til aftagenummeret ved selv at indgå en aftale med en elhandelsvirksomhed herom. Endvidere vil ejerens hæftelse bortfalde, hvis en anden fysisk eller juridisk person, eksempelvis en lejer, indgår en aftale om elforsyningen til aftagenummeret inden fristens udløb.

Den foreslåede bestemmelse forventes desuden at indebære, at elhandelsvirksomhedens meddelelse skal indeholde en kontrakt om levering af elektricitet til aftagenummeret. Endvidere skal meddelelsen indeholde oplysninger om retsvirkningerne af, at der ikke indgås en ny aftale eller anmodes om afbrydelse af elforsyningen.

Hvis der ikke inden den nævnte frist på 5 hverdage er indgået en aftale om levering af elektricitet fra det tidspunkt, hvor den opsagte aftale udløber, vil ejeren således blive bundet af den fremsendte kontrakt. Kravene til de oplysninger, der skal fremgå af kontrakten, sikrer, at en ejer, der ikke selv vælger et elprodukt, ved på hvilke vilkår og over for hvilken elhandelsvirksomhed, ejeren hæfter for elforsyningen.

Hvis ejeren er en forbruger, som denne er defineret i lov om forbrugeraftaler § 2, stk. 1, vil elhandelsvirksomheden i forbindelse med indgåelsen af aftalen skulle iagttage oplysningspligten i lov om forbrugeraftaler, ligesom aftalen vil blive omfattet af lovens 14 dages fortrydelsesret, såfremt der er tale

om et fjernsalg, hvilket ofte vil være tilfældet, hvis kontraktindgåelsen er sket ved brug af et fjernkommunikationsmiddel, f.eks. telefon, internet, brev m.v. Hvis en forbruger gør brug af sin fortrydelsesret, er det en betingelse for, at forbrugeren kan pålægges at betale for den del af ydelsen, som allerede er leveret, at aftalens opfyldelse på forbrugers udtrykkelige anmodning er påbegyndt inden fortrydelsesfristens udløb efter lov om forbruger-aftalers § 25. Da forbrugeren ikke kan give sin udtrykkelige anmodning ved stiltiende accept, vil forbrugeren ikke på grundlag af den kontrakt, som er fremsendt efter stk. 2, kunne pålægges at betale for den del af ydelsen, som er leveret inden fortrydelsesfristens udløb. Hvis indgåelsen af aftalen sker med stiltiende accept af den kontrakt, der er fremsendt, og forbrugeren ikke gør brug af sin fortrydelsesret inden for de 14 dage, vil forbrugeren hæfte på grundlag af kontrakten, dog tidligst fra udløbet af 5-dages fristen.

I mange tilfælde vil ejeren dog ikke være omfattet af definitionen af forbruger i lov om forbruger-aftalers forstand, eksempelvis hvis der er tale om en professionel udlejer eller en virksomhed, der anvender elektricitet som led i sin produktion m.v. I disse tilfælde vil ejeren ikke have en fortrydelsesret med baggrund i forbrugerbeskyttelseskravene i lov om forbruger-aftaler.

Ønsker ejeren ikke at blive bundet af den fremsendte kontrakt, kan ejeren af en ejendom som anført indgå en anden aftale om levering fra det tidspunkt, hvor den opsagte aftale udløber. Der er aftalefrihed med hensyn til tidspunktet for påbegyndelse af leveringen efter en sådan aftale. Hvis leveringen efter den anden aftale skal påbegyndes senere end tidspunktet for den opsagte aftales udløb, vil betalingsforpligtelsen følge regler fastsat i medfør af denne bestemmelse, indtil påbegyndelse af leveringen efter den anden aftale. Efter den foreslåede bestemmelse, skal meddelelsen endvidere indeholde oplysninger om det tidspunkt, hvor ejeren vil blive bundet af kontrakten.

Efter den foreslåede bestemmelse forventes det, at ejeren kan undgå at blive bundet af aftalen ved at anmode elhandelsvirksomheden om at sørge for, at forsyningen til aftagenummeret afbrydes. Der vil typisk blive opkrævet et gebyr herfor. Afbrydelse vil typisk være relevant, hvis der er tale om et hus, som skal nedrives eller stå ubeboet i længere tid. Efter bestemmelsen skal forsyningen være afbrudt inden 5-dages fristens udløb, hvis ejeren ikke ønsker at blive bundet af kontrakten. Såfremt ejeren har anmodet om afbrydelse af forsyningen, men afbrydelsen endnu ikke er gennemført på tidspunktet for fristens udløb, vil ejeren blive bundet af den fremsendte kon-

trakt, indtil forsyningsafbrydelsen gennemføres. Efter § 20 c i elforsyningsloven skal netvirksomheden efterkomme elhandelsvirksomhedens anmodning om forsyningsafbrydelse uden ugrundet ophold.

Den foreslåede bestemmelse forventes at indebære, at vilkårene, herunder prisen, for den kontrakt som elhandelsvirksomheden fremsender, fordi der ikke er en leveringsaftale tilknyttet aftagenummeret, skal svare til vilkårene for et elprodukt, der er markedsført af elhandelsvirksomheden. Elhandelsvirksomheden kan frit vælge hvilket af virksomhedens markedsførte elprodukter, virksomheden ønsker at tilbyde ejeren. Der er således ikke pligt til at tilbyde det samme produkt, som den tidligere elkunde på adressen har modtaget. Ved markedsført forstås, at produktet er omfattet af forpligtelsen i § 72 a, stk. 5.

Den foreslåede bestemmelse forventes at indebære, at ejeren til enhver tid skal kunne opsige denne nye aftale med 1 måneds varsel til udgangen af en måned. Der kan dog indgås aftaler om kortere opsigelsesvarsler mellem ejeren og elhandelsvirksomheden. Der vil ikke kunne knyttes en bindingsperiode til en sådan aftale.

Den foreslåede bestemmelse forventes at indebære en præcisering af, hvornår ejeren kan blive bundet af den fremsendte kontrakt. Det følger af bestemmelsen, at ejeren tidligst kan blive bundet af kontrakten ved udløbet af fristen på 5 hverdage. Kontrakten kan således tidligst få virkning over for ejeren ved udløbet af fristen på 5 hverdage fra modtagelsen af meddelelsen. Kontrakten kan dermed ikke – hvis aftalen indgås ved stiltiende accept – få gyldighed forud for dette tidspunkt. Hæftelsen efter kontrakten kan påbegyndes senere end fristen på 5 hverdage. Dette vil typisk være relevant, hvis aftalen i forhold til den tidligere ejer først er opsagt til et senere tidspunkt og der således allerede sker betaling på aftalemæssigt grundlag.

Den foreslåede bestemmelse forventes at indebære, at ejeren hæfter til en reguleret pris for forsyningen til aftagenummeret fra det tidspunkt, hvor den opsagte aftale udløber, enten til ejeren bliver bundet af kontrakten eller til der påbegyndes levering efter en anden aftale, eller til forsyningen er afbrudt. Bestemmelsen vil finde anvendelse i situationer, hvor en lejer er fraflyttet et lejemål og har opsagt sin leveringskontrakt med kort varsel, således at elhandelsvirksomheden ikke har haft mulighed for at sende meddelelsen 5 hverdage inden hæftelsens overgang til ejeren. Bestemmelsen forventes at

finde anvendelse fra det tidspunkt, hvor der er enighed mellem elhandelsvirksomheden og den fraflyttende elforbruger om, at aftalen er udløbet, uanset om de derved aftaler at fravige et opsigelsesvarsel i kontrakten.

Hensynet bag denne del af bestemmelsen er et ønske om at bibeholde elkundens mulighed for at meddele fraflytning til deres elhandelsvirksomhed med meget kort varsel. Såfremt fraflytningen meddeles med kort varsel vil der ikke i alle tilfælde være tilstrækkelig tid til at ejeren kan forpligtes til at indgå en aftale med elhandelsvirksomheden. Dette skyldes, at ejere, som er forbrugere i forbrugeraftalelovens forstand, skal have tilsendt de i forbrugeraftaleloven påkrævede oplysninger, inden den aftalemæssige levering påbegyndes. Desuden vil disse efter forbrugeraftaleloven have en 14 dages fortrydelsesret.

Da der ikke i dette tilfælde er tale om en aftale, som indgås mellem elforbrugeren og elhandelsvirksomheden, men derimod om en lovreguleret forpligtelse for ejeren til at betale elhandelsvirksomheden for elforbruget på aftagenummeret i en begrænset periode, hvor der ikke er indgået en aftale om levering af elektricitet, er det vurderingen, at der ikke er tale om levering på aftalemæssigt grundlag i forbrugeraftalelovens forstand, og at forbrugeraftaleloven således ikke finder anvendelse.

Af hensyn til, at ejeren skal kende sin retsstilling på forhånd, fastsættes prisen for levering af elektricitet efter forslaget hvert år af Forsyningstilsynet, som offentliggør prisen efter elforsyningsloven 72 f, stk. 1. For så vidt angår prisen henvises til denne bestemmelse og bemærkningerne hertil.

Den foreslåede bestemmelse forventes endelig at indebære, at elhandelsvirksomheden i situationer omtalt i forslaget til § 6 c ikke kan afbryde forsyningen til aftagenummeret, medmindre det har vist sig at være umuligt for elhandelsvirksomheden at finde ejeren. Hensigten med bestemmelsen er i videst muligt omfang at undgå, at forsyningen til en adresse afbrydes, medmindre ejeren selv har anmodet herom. Kun i allersidste instans, når en elhandelsvirksomhed efter ihærdige forsøg forgæves har søgt efter en ejer i de tilgængelige registre, bør elhandelsvirksomheden kunne anmode om, at forsyningen til en adresse bliver afbrudt.

Det forudsættes således, at bestemmelsen kun vil blive anvendt som en nødløsning, når det ikke er muligt for elhandelsvirksomheden at finde ejeren, eksempelvis hvis denne ikke er registreret i OIS eller lignende registre og der i øvrigt ikke er tilmeldt en elforbruger på adressen. I disse situationer

giver bestemmelsen elhandelsvirksomheden mulighed for at anmode om afbrydelse for at begrænse sit tab til levering af elektricitet til aftagenummeret.

Ved udmøntningen af det nuværende indhold af § 6 c, stk. 2-8 i forlængelse af dette lovforslag, vil reguleringen således i det væsentlige få det samme indhold som de allerede gældende bestemmelser. Hvis fremtidige udviklinger i elmarkedet bevirker, at det er nødvendigt at justere materielle detaljer i den regulering, der ved første udmøntning kommer til at foreligge ved bekendtgørelse, giver bemyndigelsesbestemmelsen i § 6 c, stk. 2, adgang til, at sådanne materielle detaljer kan justeres. Materielle detaljer der vil kunne justeres vil eksempelvis kunne være tidsfristen for fremsendelse af meddelelse, vilkår i den kontrakt, som en elhandelsvirksomhed fremsender i denne meddelelse, omfanget af elhandelsvirksomhedens pligt til at opsøge ejeren af en ejendom, ejerens tidsfrist til at indgå en ny kontrakt for at imødegå ejerhæftelse efter denne bestemmelse og regler om afbrydelse.

Til nr. 16

Den foreslåede bemyndigelsesbestemmelse giver klima-, energi- og forsyningsministeren mulighed for at fastsætte nærmere regler om at kompensere elforbrugerne for de omkostninger de måtte blive pålagt som følge af netvirksomhedernes nødvendige omkostninger til nettilslutning, nettab, drift og vedligehold ved at være nettilsluttet for anlæg omfattet af § 30 i lov om vedvarende energi og de nødvendige omkostninger til nettilslutning af anlæg omfattet af § 67 i elforsyningsloven.

Med ophævelsen af PSO-systemet den 1. januar 2022 og afskaffelsen af udligningsordningen den 1. januar 2023, vil der være en periode i 2022, hvor netvirksomhedernes nødvendige omkostninger til nettilslutning, nettab, drift og vedligehold af anlæg omfattet af § 30 i VE-loven og de nødvendige omkostninger til nettilslutning af anlæg omfattet af § 67 i elforsyningsloven i stedet ville skulle dækkes af elforbrugerne i form af lokale tarifstigninger.

På denne baggrund er det besluttet i den opfølgende aftale til klimaaftalen af 17. december 2020 om overgangsordning for tarifudligningsordningen i 2022, at der i forbindelse med overgangen til det nye tarifsysteem skal indføres en midlertidig finanslovsfinansieret overgangsordning i 2022.

Det er hensigten, at bemyndigelsen skal anvendes til at udstede en bekendtgørelse om kompensationsordningen, der vil indeholde nærmere regler om ordningens afgrænsning, gennemførelse og administration. Det forudsættes,

UDKAST

at compensationen udbetales af Energistyrelsen til netvirksomhederne, som efterfølgende kompenserer elforbrugerne.

Efter den foreslåede bestemmelse i § 6 e, stk. 2 vil der således kunne fastsættes nærmere regler om, hvilke omkostninger, der kan dækkes af kompensationsordningen, ligesom der kan fastsættes frister, oplysningspligter og krav til den dokumentation, der skal indsendes af netvirksomhederne for at opnå compensationen på vegne af forbrugerne, f.eks. dokumentation for nettilslutning og revisorerklæring. Der vil desuden kunne fastsættes øvrige forpligtelser for netvirksomhederne, herunder om offentliggørelse af fordelingen af omkostninger på specifikke kundegrupper.

Endvidere vil bemyndigelsen kunne anvendes til at fastsætte nærmere regler om bortfald og tilbagebetaling af compensation. Det skal således være muligt at træffe afgørelse om, at compensationen skal bortfalde, såfremt det konstateres, at betingelser og vilkår herfor ikke er overholdt.

Den foreslåede bestemmelse i § 6 e, stk. 3, betyder at bemyndigelsen vil kunne anvendes til at fastsætte regler om kompensationsordningens tilsyn, samt klageadgang. Det skal således være muligt at fastsætte nærmere regler om, at der kan foretages stikprøvekontrol af afsluttede sager om compensation samt om netvirksomhedernes oplysningspligt i forbindelse med tilsynet. Desuden skal det være muligt at fastsætte en frist for indsendelse af klager samt bestemmelse om at klager ikke kan indbringes for anden administrativ myndighed end Energiklagenævnet.

For at sikre, at alle anmodninger om compensation kan blive behandlet inden for rammerne af finansloven for 2022 vil der blive indført en frist for anmodning om compensation for henholdsvis engangsomkostninger til anlæg og forstærkning af elnet og løbende omkostninger til nettab, drift og vedligehold. Det vil være muligt for netvirksomhederne at anmode om compensation for omkostninger til anlæg og forstærkning af elnettet afholdt frem til fristen 1. november 2022, mens fristen for omkostninger til nettab, drift og vedligehold er fastsat til 10. januar 2023. For begge typer af omkostninger er det et krav, at VE-anlægget tilsluttes nettet senest 31. december 2022.

Som ny § 6 f foreslås indsat en bemyndigelse til klima-, energi- og forsyningsministeren til at fastsætte regler til brug for afslutning af regnskabet for de offentlige forpligtelser, herunder om en bagatelgrænse for opkrævning eller tilbagebetaling af beløb til offentlige forpligtelser.

UDKAST

Bagatelgrænsen forventes fastsat med udgangspunkt i, at PSO-tariffen fastsættes med én decimal (øre/kWh), hvorfor der foreslås en bagatelgrænse svarende til en PSO-tarif på 0,1 øre/kWh opkrævet over én måned. Med udgangspunkt i forbruget for en repræsentativ måned vil dette beløbe sig til 2,7 mio. kr. Dette må anses for at være det mindste beløb, som giver mening at efteropkræve eller tilbagebetale til forbrugerne.

Det foreslås, at der som ny bestemmelse indsættes § 6 g i elforsyningsloven, hvorefter klima-, energi- og forsyningsministeren bemyndiges til at fastsætte regler om nettoafregning for egenproducenter af elektricitet, herunder regler om opgørelse og måling af elproduktion og forbrug og regler for afgørelse om årsbaseret nettoafregning. Ministeren kan endvidere fastsætte regler om, at lejere, der ikke selv producerer elektricitet, kan omfattes af 1. pkt., for den elektricitet, som de forbruger, når elektriciteten er produceret på nærmere angivne elproduktionsanlæg med en begrænset eleffekt eller elproduktion, som anvender vedvarende energikilder omfattet af lov om fremme af vedvarende energi, og som er etableret i tilknytning til forbrugsstedet.

Der kan ske nettoafregning på enten time- eller årsbasis, og begge af disse nettoafregningsordninger løber til og med den 19. november 2032. Både den time- og årsbaserede nettoafregningsordning er overgangsordninger, der giver en ret til fritagelse af PSO-tarif (til udgangen af 2021) og elafgift for egenproducentens egetforbrug på henholdsvis time- eller årsbasis. Reglerne om elafgiftsfritagelse fremgår af elafgiftsloven, mens reglerne om PSO-fritagelse fremgår af bekendtgørelse nr. 1044 af 27. maj 2021 om nettoafregning for egenproducenter af elektricitet (herefter nettoafregningsbekendtgørelsen), der er udstedt i medfør af elforsyningslovens § 8 b. Reglerne om elafgiftsfritagelse er knyttet op på reglerne om PSO-fritagelse i nettoafregningsbekendtgørelsen. Det betyder, at administrationen af nettoafregning for både PSO- og elafgiftsfritagelse sker efter reglerne i nettoafregningsbekendtgørelsen.

Forslaget om en bemyndigelsesbestemmelse i § 6 g, der giver ministeren adgang til at fastsætte regler om nettoafregning skyldes, at bemyndigelsesbestemmelsen om PSO-fritagelse i elforsyningslovens § 8 b ophæves med udgangen af 2021, hvorfor reglerne om nettoafregning i nettoafregningsbekendtgørelsen, der er udstedt i medfør af denne, ligeledes ophæves.

UDKAST

Den foreslåede bestemmelse giver ministeren adgang til at udstede regler om opgørelse og måling af elproduktion og forbrug for time- og årsbaseret nettoafregning samt etablere hjemmel for administration af ansøgninger om årsbaseret nettoafregning. Det forudsættes, at de regler, der udstedes som følge af bemyndigelsen svarer til de gældende regler i nettoafregningsbekendtgørelsen.

Den foreslåede § 6 g skal desuden ses i sammenhæng med dette lovforslags § 3, nr. 1, hvorefter egenproducenter senest den 31. marts 2022 skal have ansøgt Energistyrelsen om at blive nettoafregnet på årsbasis.

Den foreslåede bemyndigelsesbestemmelse vil herved, sammenholdt med forslaget til denne lovs § 3, nr. 1, medføre, at der kan ske sagsbehandling af egenproducenter og lejere, der opfylder betingelserne for årsbaseret nettoafregning, og som har sendt en ansøgning om at blive omfattet af herom til Energistyrelsen senest den 31. marts 2022.

Den årsbaserede nettoafregningsordning for elafgift vil være gældende til og med den 19. november 2032, og den foreslåede bemyndigelsesbestemmelse vil ikke have nogen betydning for egenproducenter, som i dag er omfattet af nettoafregning på årsbasis.

Det er Energistyrelsen, der vil træffe afgørelse om indtrædelse i ordningen med nettoafregning på årsbasis.

Den foreslåede § 6 g vil tillige sikre, at der kan indføres regler om nettoopgørelse og målinger, der er nødvendige for nettoafregning, til udløb af den time- og årsbaserede nettoafregningsordning i 2032. Det betyder, at egenproducenter og lejere, der er på den time- og årsbaserede nettoafregningsordning ved lovens ikrafttrædelse, og egenproducenter, som får en afgørelse i 2022 om at blive omfattet af den årsbaserede nettoafregningsordning, alle skal afregnes efter regler udstedt i medfør af bemyndigelsesbestemmelsen.

Desuden bemærkes det, at Energistirelsens ”Vejledning om beregning af nettoafregning og opgørelse af egenproducentens køb og salg af elektricitet på elmarkedet” af den 21. december 2018 fortsat vil være tilgængelig på ENS.dk.

De time- og årsbaserede nettoafregningsordninger er uddybet under pkt. 3.3.1. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 17

Det fremgår af § 7, stk. 1, at hvis der er særlig grund til at forvente manglende betalingsevne eller betalingsvillighed fra en elforbruger, kan en kollektiv elforsyningsvirksomhed kræve sikkerhed for betaling af fremtidigt forbrug. Såfremt forbrugeren ikke stiller den fornødne sikkerhed, kan den kollektive elforsyningsvirksomhed afbryde elforsyningen. Afbrydelse af elforsyningen til en forbruger kan dog ikke ske på grund af manglende betaling for allerede afholdt forbrug.

Det fremgår videre af § 7, stk. 2, at stk. 1 kun har gyldighed indtil den 1. april 2016.

Det følger af forslaget til § 1, nr. 18, at § 7 ophæves.

Den foreslåede ophævelse af § 7 i elforsyningsloven skyldes, at bestemmelsen ikke længere er gyldig. Ophævelsen medfører, at bestemmelsen udgår af elforsyningsloven.

Til nr. 18

Det fremgår af elforsyningslovens § 8, at alle elforbrugere her i landet, medmindre omkostningerne er finansieret af statsmidler, jf. stk. 5, eller andet følger af §§ 8 a, 8 b og 9 a, skal betale en forholdsmæssig andel af de nødvendige omkostninger ved at gennemføre følgende offentlige forpligtelser:

1) Klima-, energi- og forsyningsministerens omkostninger til ydelser efter bestemmelserne i §§ 21, 35 a, 35 b, 36-40, 42 og 43, § 43 f, stk. 1-3, § 43 g, stk. 1-3, og §§ 45 a og 49 i lov om fremme af vedvarende energi.

2) Klima-, energi- og forsyningsministerens omkostninger til ydelser efter bestemmelserne i §§ 58 og 58 b i denne lov.

3) Energinets omkostninger til ydelser efter regler fastsat i medfør af § 30 i denne lov og omkostninger forbundet med at sikre tilstedeværelsen af en tilstrækkelig elproduktionskapacitet efter Europa-Kommissionens forordning om fastsættelse af retningslinjer for drift af elektricitetstransmissions-systemer.

4) Netvirksomhedernes omkostninger til de ydelser, som disse efter bestemmelserne i § 22, stk. 8, og § 67 i denne lov og § 30 i lov om fremme af vedvarende energi er pålagt.

UDKAST

5) Transmissionsvirksomhedernes omkostninger til dækning af de opgaver, som disse er pålagt ifølge § 67 i denne lov og § 30 i lov om fremme af vedvarende energi.

Det følger af elforsyningslovens § 8, stk. 2, at de kollektive elforsyningsvirksomheders øvrige omkostninger i medfør af denne lov og VE-loven påhviler de brugere, der modtager virksomhedens ydelser, og opkræves gennem den enkelte virksomheds tariffer, medmindre omkostningerne er finansieret på anden måde, herunder af statsmidler.

Det følger endvidere af elforsyningslovens § 8, stk. 3, at for Energinet opgøres omkostningerne, som er nævnt i stk. 2, for hele landet og opkræves hos de brugere, der modtager Energinets ydelser.

Det fremgår af elforsyningslovens § 8, stk. 4, at de kollektive elforsyningsvirksomheder hver for sig afholder omkostningerne til de offentlige forpligtelser, som påhviler dem, og som er nævnt i stk. 1, og indberetter forventede og afholdte omkostninger til klima-, energi og forsyningsministeren, der beregner de samlede omkostninger efter stk. 1. Energinet oplyser på baggrund heraf elhandelsvirksomhederne om det beløb, som elhandelsvirksomhederne skal opkræve fra elforbrugerne og indbetale til Energinet. På grundlag heraf opkræver elhandelsvirksomhederne beløb fra elforbrugerne til dækning af omkostningerne og indbetaler de opkrævede midler til Energinet, som dækker klima-, energi- og forsyningsministerens og de kollektive elforsyningsvirksomheders omkostninger til de offentlige forpligtelser. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om gennemførelsen af de nævnte opgaver og om samarbejde herom mellem ministeren, de kollektive elforsyningsvirksomheder og elhandelsvirksomhederne.

Endelig fremgår det af elforsyningslovens § 8, stk. 5, at svarende til en bevilling afsat på finansloven afholder staten en del af de nødvendige omkostninger ved at gennemføre offentlige forpligtelser omfattet af stk. 1, nr. 1-5.

Det foreslås, at elforsyningslovens § 8 ophæves.

Den foreslåede ophævelse af elforsyningslovens § 8 er begrundet i, at elforbrugerne ikke længere skal afholde en forholdsvis andel af nødvendige omkostninger til en række støtteordninger til vedvarende energi efter VE-loven og elforsyningsloven. Det skyldes, at disse omkostninger fra 1. januar 2022 afholdes over finansloven, jf. PSO-aftalen og til beskrivelsen heraf i de almindelige bemærkninger pkt. 3.3.

UDKAST

Den foreslåede ophævelse af § 8, stk. 1, nr. 1-2, vil medføre, at omkostninger til de støtteordninger, som fremgår af § 8, stk. 1, nr. 1 og 2, fra 1. januar 2022 vil være fuldt finansieret over finansloven og ikke længere delvist skal opkræves som PSO hos elforbrugerne. Det omfatter bl.a. støtte til solcelleanlæg, vindmøller og biomasse- samt biogasanlæg efter VE lovens §§ 21, 35 a, 35 b, 36-40, 42 og 43, § 43 f, stk. 1-3, § 43 g, stk. 1-3, og §§ 45 a og 49 og til ydelser efter elforsyningslovens i §§ 58 og 58 b.

Den foreslåede ophævelse af § 8, stk. 1, nr. 3) vil for det andet medføre, at Energinets eventuelle omkostninger til sikring af brændselslagre og mindste kapacitet efter § 30 i elforsyningsloven, ikke længere kan være delvist PSO-finansieret. Sådanne omkostninger vil, såfremt en beredskabssituation skulle opstå, blive opkrævet over systemtariffen i henhold til den foreslåede bestemmelse i elforsyningslovens § 73, stk. 3, jf. dette lovforslags § 1, nr. 72.

Den foreslåede ophævelse af elforsyningslovens § 8, stk. 1, nr. 4) vil for det tredje indebære, at netvirksomhedernes omkostninger til udviklingsprogrammet ELFORSK ikke længere vil være delvist PSO-finansieret, men vil overgå til finanslovsfinansiering.

For det fjerde vil ophævelsen af § 8, stk. 1, nr. 4) indebære, at de omkostninger, som netvirksomhederne er pålagt til netforstærkning og netudbygning af distributionsnettet efter elforsyningslovens § 67 eller efter regler udstedt efter VE-lovens § 30, ikke længere vil blive udlignet via PSO systemet, efter den såkaldte udligningsordning.

For det femte vil ophævelsen af § 8, stk. 1, nr. 5) indebære, at de omkostninger, som transmissionsvirksomhederne, dvs. i praksis Energinet, er pålagt til dækning netforstærkning og netudbygning af transmissionsnettet efter elforsyningslovens § 67 eller efter regler udstedt efter VE-lovens § 30, ikke længere vil være PSO-finansieret. Det bemærkes dog, at Energinet ikke i nyere tid har gjort brug af udligningsordningen, idet Energinets tarif er landsdækkende og dermed allerede udligner omkostningerne.

For så vidt angår bestemmelsen om de kollektive elforsyningsvirksomheders øvrige omkostninger efter elforsyningslovens og VE-loven, som er indeholdt i § 8, stk. 2, foreslås bestemmelsen, som vedrører tariffer, flyttet til nyt stk. 3 i elforsyningslovens § 73. Bestemmelsen i elforsyningslovens § 8, stk. 3, hvorefter Energinet opgør tarifferne for hele landet og opkræves hos

UDKAST

de brugere, der modtager Energinets ydelser, vurderes ikke længere relevant og kan ophæves. Bestemmelsen blev indført ved lov nr. 622 af 11. juni 2010 om ændring af lov om elforsyning, lov om naturgasforsyning, lov om varmemforsyning, og forskellige andre love samt ophævelse af lov om udnyttelse af vedvarende energikilder m.v., idet der her blev indført et landsdækkende tarifsysteem for Energinet.

Som følge af PSO systemet ophævelse, vil Energinet, netvirksomheder og elhandelsvirksomheder ikke længere skulle have opgaver og pligter forbundet med PSO-opkrævning, hvilket er beskrevet i elforsyningslovens § 8, stk. 4. Derfor foreslås § 8, stk. 4, ligeledes ophævet.

Ophævelsen af elforsyningslovens § 8, stk. 5, der hjemler den delvise finanslovsfinansiering af PSO omkostninger i udfasningsperioden, er en konsekvens af, at PSO-omkostninger overgår til fuld finanslovsfinansiering fra 1. januar 2022.

Det fremgår af elforsyningslovens § 8 a, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om, at elforbrugere, der helt eller delvis selv producerer den elektricitet, de selv forbruger, under nærmere angivne betingelser kun skal betale pristillæg m.v. som nævnt i §§ 58 og 58 b i denne lov og §§ 35 a, 35 b, 36-43, 43 f, 43 g, 44, 45 a, 47, 49 og 50 i VE-loven i forhold til det elforbrug, som aftages gennem det kollektive elforsyningsnet. Ministeren kan herunder fastsætte, at reglerne kun gælder for anlæg, som var i drift den 12. april 2000. Ministeren kan endvidere fastsætte regler om, at lejere, der ikke selv producerer elektricitet, under nærmere angivne betingelser i samme omfang som efter 1. pkt. kan fritages for betaling af pristillæg m.v. for den elektricitet, som de forbruger, når elektriciteten er produceret på elproduktionsanlæg, som anvender vedvarende energikilder omfattet af VE-loven, og som er etableret i tilknytning til forbrugsstedet.

Det fremgår endvidere af bestemmelsens stk. 2, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om, hvorledes elforbruget og elproduktionen skal måles og opgøres. Udgifterne til målingen afholdes af elproducenten.

Det følger af elforsyningslovens § 8 b, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om, at elforbrugerne ikke skal betale beløb til dækning af omkostninger ved gennemførelse af de offentlige forpligtelser som nævnt i § 8, stk. 1, der modsvarer den del af deres elforbrug, som de selv producerer på nærmere angivne elproduktionsanlæg med en begrænset

UDKAST

effekt eller elproduktion. Ministeren kan endvidere fastsætte regler om, at lejere, der ikke selv producerer elektricitet, kan fritages for den i § 8, stk. 1, nævnte betalingsforpligtelse for den elektricitet, som de forbruger, når elektriciteten er produceret på nærmere angivne elproduktionsanlæg med en begrænset effekt eller elproduktion, som anvender vedvarende energikilder omfattet af VE-loven, og som er etableret i tilknytning til forbrugsstedet. Ministeren kan fastsætte regler om betingelser for undtagelse fra betalingsforpligtelsen, herunder om grænser for størrelser af produktionsanlæg og produktioner.

Det foreslås, at elforsyningslovens § 8 a og b ophæves.

Den foreslåede ophævelse af elforsyningslovens § 8 a og b, er begrundet i, at der ikke længere vil være grundlag for at blive fritaget for at betale PSO, når PSO-systemet bliver ophævet.

Ophævelsen af §§ 8 a og b er således en naturlig konsekvens af ophævelsen af hovedbestemmelsen om PSO-opkrævning i elforsyningslovens § 8.

De foreslåede ændringer indebærer, at de muligheder som f.eks. egenproducenter af vedvarende energi har for at blive fritaget for at betale PSO i henhold til regler, der er udstedt med hjemmel i elforsyningslovens §§ 8 a og b, ligeledes ophæves.

Bestemmelserne er herefter overflødige.

Til nr. 19

Det fremgår af elforsyningslovens § 9 a, stk. 1, at en virksomhed, som producerer fjernvarme på et kraft-varme-værk eller på et fjernvarmeværk, som den 1. oktober 2005 var indrettet til kraft-varme-produktion, ikke betaler beløb til dækning af omkostninger til offentlige forpligtelser efter § 8, stk. 1, for det elforbrug, som medgår til at producere fjernvarme til forbrugere ved hjælp af elektricitet. Desuden fremgår det af § 9 a, stk. 1, at en virksomhed, som producerer fjernvarme, ikke betaler beløb til dækning af omkostninger til offentlige forpligtelser efter § 8, stk. 1, for det elforbrug, som medgår til at producere fjernvarme til forbrugere ved hjælp af elektricitet, og for hvilket der sker tilbagebetaling af elafgift efter elpatronordningen i lov om afgift af elektricitet.

UDKAST

Af § 9 a, stk. 2, fremgår det, at en elforbruger, der producerer varme på et kraft-varme-værk med henblik på at dække sit eget varmeforbrug, ikke betaler beløb til dækning af omkostninger til offentlige forpligtelser efter § 8, stk. 1, for det elforbrug, som medgår til at producere varme i det varmeproducerende anlæg ved hjælp af elektricitet.

Af bestemmelsens stk. 3 fremgår, at omkostninger til offentlige forpligtelser, som ikke dækkes som følge af ovenstående bestemmelser, opkræves med en forholdsmæssig andel hos de øvrige forbrugere efter de i § 8, stk. 1, nævnte principper.

Det følger endvidere af bestemmelsens stk. 4, at fritagelse for betaling af beløb som nævnt i stk. 1 og 2 kan betinges af, at et kraft-varme-produktionsanlæg opfylder nærmere angivne krav til elproduktionens andel af energiproduktionen.

Endelig fremgår det af § 9 a, stk. 5, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om afgrænsning af virksomheder og produktioner, som omfattes af ovenstående bestemmelser, samt om måling og dokumentation af elforbrug.

Det foreslås, at elforsyningslovens § 9 a ophæves.

Den foreslåede ophævelse er en naturlig konsekvens af ophævelsen af hovedbestemmelsen om PSO-opkrævning i elforsyningslovens § 8, hvorefter der ikke længere vil være grundlag for at blive fritaget for at betale PSO, hvilket elforsyningslovens § 9 a giver mulighed for. Der er i medfør af elforsyningslovens § 9 a, stk. 5, udstedt bekendtgørelse nr. 324 af 28. april 2009 om fritagelse for betaling til dækning af offentlige forpligtelser for forbrug af elektricitet til produktion af varme i medfør af § 9 a i lov om elforsyning med senere ændringer.

Ophævelsen skal ses i sammenhæng med dette lovforslags § 4, stk. 6, hvori foreslås indført en overgangsregel, som muliggør, at klima-, energi- og forsyningsministeren (i praksis Energistyrelsen efter delegation) kan færdigbehandle anmodninger om fritagelse for PSO hidrørende fra 2021, indtil PSO-slutregnskabet er opgjort i 2022.

Til nr. 20

Det fremgår af § 10, stk. 1, 1. pkt., i elforsyningsloven, at elproduktion fra anlæg med en kapacitet på over 25 MW kun kan udøves af virksomheder,

UDKAST

der har opnået bevilling fra klima-, energi- og forsyningsministeren. Ministeren kan dog efter § 10, stk. 1, 2. pkt., i elforsyningsloven, i særlige tilfælde give tilladelse til, at et elproduktionsanlæg med en kapacitet på over 25 MW midlertidigt drives uden bevilling.

§ 10, stk. 1, i elforsyningsloven, indeholder et bevillingskrav for virksomheder, der producerer elektricitet fra elproduktionsanlæg over 25 MW. Bevillingskravet for virksomheder gælder alle elproduktionsanlæg over 25 MW, herunder kraftværker, kraftvarmeværker, solcelleanlæg og vindmølleanlæg. Det fremgår af § 10, stk. 2, i elforsyningsloven, at en bevilling efter stk. 1 gives for mindst 20 år.

Før en ansøgning om elproduktionsbevilling behandles, skal det vurderes, om der er tale om et elproduktionsanlæg over 25 MW, som skal have elproduktionsbevilling. Større solcelle- og vindmølleparker vil ofte bestå af mindre sammenkoblede anlæg, hvorfor det konkret skal vurderes, om der er tale om ét bevillingspligtigt anlæg. Det følger af administrativ praksis, at der vil være tale om et konkret skøn af, om der er tale om ét bevillingspligtigt anlæg over 25 MW, som tager alle relevante forhold i betragtning i hver enkelt sag. Der kan i vurderingen blandt andet lægges vægt på samlet kapacitet tilsluttet i et nettilslutningspunkt, anlæggets geografiske placering, en tæt driftsmæssig og/eller fysisk sammenhæng, nettilslutningsaftalen mellem producent og netvirksomhed og yderligere forhold, som vurderes relevante i det konkrete tilfælde.

Det fremgår af § 10, stk. 3, i elforsyningsloven, at en virksomhed for at opnå en bevilling til at udøve elproduktionsvirksomhed skal have den fornødne tekniske og finansielle kapacitet til varetagelsen af den bevillingspligtige aktivitet.

Den finansielle kapacitet vurderes ud fra, om ansøgeren har dokumenteret at have den økonomiske styrke til at finansiere elproduktionsvirksomheden i bevillingsperioden, og om virksomheden har midlerne til at rydde op efter sig ved endt produktion. Der kan stilles vilkår om, at ejeren stiller sikkerhed for nedtagning af anlægget efter § 12 i elforsyningsloven.

Den tekniske kapacitet vurderes ud fra, om ansøgeren har dokumenteret at have den nødvendige tekniske viden og de nødvendige ressourcer til at drive elproduktionsvirksomheden. Vurderingen af den tekniske kapacitet beror på de konkrete forhold for den pågældende elproduktionsvirksomhed og afhænger i vidt omfang af anlægstypen.

UDKAST

Vurderingen af om en virksomhed besidder den fornødne tekniske og finansielle kapacitet til varetagelsen af den bevillingspligtige aktivitet beror på en konkret vurdering.

Det følger af den foreslåede bestemmelse i § 10, stk. 8, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om undtagelse fra bevillingspligten for elproduktion fra anlæg, som er omfattet af stk. 1.

Den foreslåede bestemmelse er begrundet i, at krav til elproduktion fra vindmølleanlæg, solcelleanlæg, bølgekraftsanlæg og koncentrerede solfangeranlæg bør reguleres ved tilladelser til elproduktion efter § 11, stk. 1, i elforsyningsloven, da der blandt andet er tale om kommercielle aktiviteter uden en eksklusiv ret og med henblik på administrativt at lette procedurerne for opstilling af ny VE-kapacitet.

Tilladelser anvendes i dag når der meddeles tilladelse til etablering af nye elproduktionanlæg og væsentlige ændringer i bestående anlæg på land. På havet anvendes tilladelser ved tilladelse til etablering af samt tilladelse til elproduktion fra havvindmølleparker. Derudover kræves det en bevilling at producere elektricitet fra alle elproduktionsanlæg over 25 MW uagtet om anlægget er placeret på havet eller på land. Bevillingssystemet for elproduktion blev indført i den første elforsyningslov fra 1976, hvor elproduktionsvirksomhed var monopolvirksomhed og hvor bevillingerne også var tidsbegrænset til 20 år. I dag er elproduktionsvirksomhed en kommerciel aktivitet uden eksklusiv ret. Ændringen er således for det første begrundet i, at det ikke vurderes hensigtsmæssigt, at visse elproduktionsaktiviteter vedbliver at være i et bevillingssystem, der primært anvendes til monopolaktiviteter. Derudover gives der i dag allerede tilladelser til etablering af elproduktionsanlæg efter § 11 i elforsyningsloven og §§ 25 og 29 i VE-loven, som indeholder eller kan indeholde de samme relevante vilkår og krav som bevillinger. Derfor vil eplerne og ansøgningsprocesser for nye anlæg blive forenklet, idet der er mulighed for at søge om blot én tilladelse for så vidt angår ny elproduktionskapacitet på land og de eksisterende tilladelser til etablering og produktion på havet.

Det vurderes dog, at det fortsat er hensigtsmæssigt at andre anlæg, herunder kraftvarmeværker, fortsat bør være omfattet af bevillingssystemet af hensyn til forsynings sikkerheden.

UDKAST

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om undtagelse fra bevillingspligten for elproduktion fra anlæg, som er omfattet af stk. 1. Det er med den foreslåede bestemmelse hensigten, at elproduktion fra vindmølle anlæg, solcelleanlæg, bølgekraftsanlæg, koncentrerede solfangeranlæg og lignende anlæg på over 25 MW skal undtages fra bevillingskravet, og at disse anlæg i stedet skal have forudgående tilladelse til elproduktion efter den foreslåede § 11, stk. 1, i elforsyningsloven.

Det er ikke hensigten med ændringen at undtage andre anlæg, herunder kraftvarmeværker, der har en varmforsyningspligt for et nærmere fastlagt forsyningsområde.

Ændringen skal ses i sammenhæng med lovforslagets § 1, nr. 23, 25, 52, 55 og 56, som videreføres for tilladelser efter den foreslåede § 11, stk. 1, i elforsyningsloven.

Til nr. 21

Den gældende bestemmelse i § 11, stk. 1, i elforsyningsloven, omfatter, at etablering af nye elproduktionsanlæg samt væsentlige ændringer i bestående anlæg kun kan foretages efter forudgående tilladelse fra klima-, energi- og forsyningsministeren.

Det fremgår af § 11, stk. 2, i elforsyningsloven, at meddelelse af tilladelse efter stk. 1 er betinget af, at ansøgeren dokumenterer opfyldelsen af nærmere angivne offentliggjorte betingelser vedrørende det ansøgte anlægs energieffektivitet, brændselsanvendelse og miljøforhold i øvrigt.

Det fremgår af § 11, stk. 3, i elforsyningsloven, at klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætter regler om betingelserne og procedurer for meddelelse af tilladelse, herunder at nærmere angivne tilladelser kan gøres tidsbegrænsende.

§ 11, stk. 3, i elforsyningsloven, er udmøntet i kraftværksbekendtgørelsen. Bekendtgørelsen fastsætter nærmere regler om betingelserne og procedurer for meddelelse af tilladelse til etablering af nye elproduktionsanlæg samt væsentlige ændringer i bestående anlæg, herunder skrotning af elproduktionsanlæg.

UDKAST

Det foreslås, at der i § 11, stk. 1, indsættes som nyt punktum: »Det samme gælder elproduktion fra anlæg, der er undtaget fra bevillingspligten i regler udstedt i medfør af § 10, stk. 8.«

Den foreslåede ændring af § 11, stk. 1, er begrundet i, at elproduktionsanlæg, der vil være undtaget fra bevillingskravet i § 10, stk. 1, i elforsyningsloven, i overensstemmelse med den foreslåede § 10, stk. 8, i elforsyningsloven, skal overgå til tilladelser til elproduktion. Det vurderes nødvendigt, at der fortsat stilles krav til anlægget og ejeren for at kunne producere elektricitet fra elproduktionsanlæg, der ikke er omfattet af bevillingskravet i § 10, stk. 1, i elforsyningsloven. Sikring af og opretholdelse af elforsyningsikkerheden kræver, at elproduktionsanlæg og anlæggets ejer lever op til en række krav, som videreføres fra bevillingssystemet.

Den foreslåede ændring i § 11, stk. 1, vil medføre, at ejere af elproduktionsanlæg, der er undtaget fra bevillingskravet i regler udstedt i medfør af den foreslåede § 10, stk. 8, skal have en tilladelse til at producere elektricitet fra anlægget.

I praksis vil det betyde, at § 11, stk. 1, vil omfatte tilladelser til at etablere nye anlæg, tilladelse til at producere fra nye anlæg og tilladelser til at foretage væsentlige ændringer på eksisterende anlæg. Det er hensigten, at tilladelse til etablering og til at producere elektricitet fra anlægget, hvor det er muligt, kan gives på samme tid.

Tilladelser til elproduktion betinges af en række forhold, som videreføres fra bevillingssystemet, herunder kravet om, at virksomheden, der ejer anlægget, skal besidde den fornødne tekniske og finansielle kapacitet til at drive elproduktionsanlægget, jf. den foreslåede ændring af § 11, stk. 3, i lovforslagets § 1, nr. 23. Formålet med tilladelse til elproduktion vil være, at anlægget og ejeren bag kan drive anlægget på forsvarlig vis af hensyn til opretholdelsen af elforsyningsikkerheden. Nærmere fastsatte krav om tilladelse til elproduktion fra nye elproduktionsanlæg udmøntes i kraftværksbekendtgørelsen.

Vurderingen af, om en virksomhed besidder den fornødne tekniske og finansielle kapacitet vil bero på et konkret skøn. Vurderingen af den tekniske kapacitet vil i vidt omfang afhænge af anlægstypen.

Til nr. 22

Det følger af den gældende § 11, stk. 2, i elforsyningsloven, at meddelelse af tilladelse efter den gældende § 11, stk. 1, er betinget af, at ansøgeren dokumenterer opfyldelsen af nærmere angivne offentliggjorte betingelser vedrørende det ansøgte anlægs energieffektivitet, brændselsanvendelse og miljøforhold i øvrigt.

Det foreslås, at der i § 11, stk. 2, i elforsyningsloven, efter »tilladelse« indsættes »til etablering af nye elproduktionsanlæg samt væsentlige ændringer i bestående anlæg«.

Den foreslåede ændring er en konsekvens af lovforslagets § 1, nr. 20 og nr. 21 hvor visse elproduktionsvirksomheder, der producerer elektricitet fra anlæg over 25 MW overgår fra bevillingssystemet for elproduktion til et tilladelsessystem for elproduktion. Ændringen har til hensigt at sikre en videreførelse af, at nærmere angivne offentliggjorte betingelser vedrørende det ansøgte anlægs energieffektivitet, brændselsanvendelse og miljøforhold i øvrigt fortsat stilles til etablering af nye elproduktionsanlæg og væsentlige ændringer i bestående anlæg.

Til nr. 23

Det følger af den gældende bestemmelse i § 11, stk. 1, i elforsyningsloven, at etablering af nye elproduktionsanlæg samt væsentlige ændringer i bestående anlæg kun kan foretages efter forudgående tilladelse fra klima-, energi- og forsyningsministeren.

Det fremgår af § 11, stk. 2, i elforsyningsloven, at meddelelse af tilladelse efter stk. 1 er betinget af, at ansøgeren dokumenterer opfyldelsen af nærmere angivne offentliggjorte betingelser vedrørende det ansøgte anlægs energieffektivitet, brændselsanvendelse og miljøforhold i øvrigt.

Det fremgår af § 11, stk. 3, i elforsyningsloven, at klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætter regler om betingelserne og procedurer for meddelelse af tilladelse, herunder at nærmere angivne tilladelser kan gøres tidsbegrænsende.

§ 11, stk. 3, i elforsyningsloven, er udmøntet i bekendtgørelse nr. 2244 af 29. maj 2020 om tilladelse til etablering og ændring af elproduktionsanlæg. Bekendtgørelsen fastsætter nærmere regler om betingelserne og procedurer for meddelelse af tilladelse til etablering af nye elproduktionsanlæg samt væsentlige ændringer i bestående anlæg, herunder skrotning af elproduktionsanlæg.

Det følger derudover af elmarkedsdirektivets artikel 8, stk. 2, litra h), at der ved fastsættelse af passende kriterier for meddelelse af tilladelse til ny kapacitet skal tages hensyn til ansøgerens karakteristika, såsom teknisk, økonomisk og finansiell formåen.

Det fremgår af § 10, stk. 3, i elforsyningsloven, at en virksomhed for at opnå en bevilling til at udøve elproduktionsvirksomhed skal have den fornødne tekniske og finansielle kapacitet til varetagelsen af den bevillingspligtige aktivitet.

Energistyrelsen har i et eksternt praksisnotat for elproduktionsbevillinger til elproduktionsanlæg på land udarbejdet en vejledning, der giver information om Energistyrelsens praksis for vurdering af finansiell og teknisk kapacitet.

Energistyrelsens vurdering af teknisk kapacitet består af to elementer, nemlig om virksomheden har den økonomiske styrke til at finansiere elproduktionsvirksomheden i bevillingsperioden, og om virksomheden har midlerne til at rydde op efter sig selv. Sidstnævnte krav om reetablering følger af § 12, nr. 2, i elforsyningsloven, som hjemler muligheden for at fastsætte vilkår om, at ejeren stiller sikkerhed for nedtagning af et anlæg i en tilladelse efter § 11 eller i en bevilling efter § 10. Kravene sikrer bl.a., at elproduktionen fra store elproduktionsanlæg i Danmark drives forsvarligt og af forsvarligt drevne virksomheder af hensyn til elforsyningssikkerheden. Derudover er hensynet med kravet om sikkerhedsstillelse, at der er økonomi til at rydde op efter endt produktion. Vurderingen af den tekniske kapacitet er en vurdering af, om ejeren har dokumenteret at have den nødvendige tekniske viden og de nødvendige ressourcer til at kunne drive elproduktionsvirksomheden. Vurderingen beror på de konkrete forhold for den pågældende elproduktionsvirksomhed, og det er ikke muligt at opstille et fast formel for det tekniske krav.

Det foreslås, at der i § 11 indsættes et nyt *stk. 3*, hvorefter meddelelse af tilladelse til elproduktion fra anlæg er betinget af, at ansøgeren opfylder krav til ejerens tekniske og finansielle kapacitet«.

Den foreslåede § 11, stk. 3, er begrundet i, at der for tilladelser til elproduktion efter den foreslåede ændring af § 11, stk. 1, jf. lovforslagets § 1, nr. 21, tages hensyn til ikke blot anlæggets tekniske forhold, men også til ejeren af anlægget. Anlægsejerens tekniske og finansielle formåen sikrer, at ejeren

har den nødvendige indsigt og de nødvendige kompetencer til bl.a. at følge udviklingen i lovgivningen og øvrige regelsæt på området samt at sikre, at anlægget drives forsvarligt. Det vurderes nødvendigt at ejeren besidder disse kompetencer af hensyn til forsyningssikkerheden.

Den foreslåede § 11, stk. 3, i elforsyningsloven, medfører, at kravet om teknisk og finansiel kapacitet i bevillingssystemet i § 10 videreføres for tilladelser til elproduktion efter elforsyningslovens § 11. Praksis for vurderingen af teknisk og finansiel kapacitet fra bevillingssystemet videreføres endvidere i udgangspunktet til produktionstilladelsen således, at der vil være tale om en konkret vurdering af, om en anlægsejer har den fornødne tekniske og finansielle kapacitet. Praksis for vurderingen af teknisk og finansiel kapacitet skal følge den teknologiske udvikling og udviklingen på markedet i forhold til, at hensynene med kravene sikres tilstrækkeligt. Der vil med hjemmel i den gældende bestemmelse i elforsyningslovens § 11, stk. 3, der bliver til stk. 4, kunne fastsættes nærmere regler om betingelser og procedurer for meddelelse af tilladelse.

Til nr. 24

Det fremgår af den gældende bestemmelse i § 11, stk. 1, i elforsyningsloven, at etablering af nye elproduktionsanlæg samt væsentlige ændringer i bestående anlæg kun kan foretages efter forudgående tilladelse fra klima-, energi- og forsyningsministeren.

Det fremgår af § 11, stk. 2, i elforsyningsloven, at meddelelse af tilladelse efter stk. 1 er betinget af, at ansøgeren dokumenterer opfyldelsen af nærmere angivne offentliggjorte betingelser vedrørende det ansøgte anlægs energieffektivitet, brændselsanvendelse og miljøforhold i øvrigt.

Det fremgår af § 11, stk. 3, i elforsyningsloven, at klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætter regler om betingelserne og procedurer for meddelelse af tilladelse, herunder at nærmere angivne tilladelser kan gøres tidsbegrænsende.

§ 11, stk. 3, i elforsyningsloven, er udmøntet i kraftværksbekendtgørelsen. Bekendtgørelsen fastsætter nærmere regler om betingelserne og procedurer for meddelelse af tilladelse til etablering af nye elproduktionsanlæg samt væsentlige ændringer i bestående anlæg, herunder skrotning af elproduktionsanlæg. Det følger af bekendtgørelsens § 1, at etablering af nye elproduktionsanlæg eller væsentlige ændringer i bestående anlæg kun kan foretages efter forudgående tilladelse fra Energistyrelsen, jf. dog stk. 2. Det fremgår

UDKAST

af § 1, stk. 2, at visse anlæg er undtaget fra kravet om tilladelse, herunder vindkraftanlæg, der opfylder kravene i bekendtgørelse nr. 651 af 26. juni 2008 om teknisk godkendelsesordning for konstruktion, fremstilling, opstilling, vedligeholdelse og service af vindmøller og senere ændringer heri. Det fremgår endvidere af § 1, stk. 3, at etablering af elproduktionsanlæg, der udnytter energi fra vand eller vind på søterritoriet eller i den eksklusive økonomiske zone, ikke er omfattet af reglerne i denne bekendtgørelse. § 4 gælder dog for alle elproduktionsanlæg bortset fra vindmøller.

Undtagelserne i kraftværksbekendtgørelsen har hjemmel i § 2, stk. 4, i elforsyningsloven. Det fremgår af § 2, stk. 4, 1. pkt., at klima-, energi- og forsyningsministeren kan bestemme, at mindre anlæg eller mindre omfattende aktiviteter, som er omfattet af loven, helt eller delvis skal undtages fra lovens bestemmelser.

Det fremgår af bemærkningerne til bestemmelsen, jf. Folketingstidende 1998-99, tillæg A, L 234, side 5892: » Det er således eksempelvis hensigten at fritage mindre elproducerende anlæg, som er godkendt efter varmforsyningsloven, fra yderligere godkendelseskrav, ligesom der ikke vil blive stillet krav om, at kommunal virksomhed med sådanne anlæg kun kan ske i selskaber med begrænset ansvar. Vindmøller på land og mindre VE-anlæg påtænkes ligeledes fritaget fra kravet om særlig tilladelse efter § 11 i elforsyningsloven.«

Det følger af den foreslåede § 11, stk. 5, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan bestemme, at visse elproduktionsanlæg skal undtages fra kravet om tilladelse i stk. 1.

Den foreslåede bestemmelse er begrundet i, at undtagelsesbestemmelsen i elforsyningslovens § 2, stk. 4, fra 1999, som giver hjemmel til at undtage mindre anlæg eller mindre omfattende aktiviteter ikke er tilstrækkelig til at undtage anlæg, der har elproduktionsbevilling efter § 10, stk. 1, i elforsyningsloven, fra krav om tilladelse til elproduktion, som foreslået i § 1, nr. 21. Derudover er ændringen begrundet i, at det vurderes hensigtsmæssigt at præcisere hjemlen til at undtage elproduktionsanlæg, der udnytter energi fra vand eller vind på søterritoriet eller i den eksklusive økonomiske zone, som følger af kraftværksbekendtgørelsens § 1, stk. 3.

Det foreslåede stykke i § 11, stk. 5, i elforsyningsloven, vil medføre, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte nærmere regler om, hvilke elproduktionsanlæg, der er undtaget fra tilladelseskravet i § 11, stk.

UDKAST

1. Det er hensigten, at havvindmøller skal undtages fra krav om tilladelse efter § 11, stk. 1, da disse elproduktionsanlæg er omfattet af tilladelsessystemet i VE-loven. Det er derudover hensigten at undtage elproduktionsanlæg med bevilling efter § 10, stk. 1, i elforsyningsloven, fra tilladelse til elproduktion efter § 11, stk. 1, i elforsyningsloven.

Til nr. 25

Det fremgår af den gældende bestemmelse i § 10, stk. 1, 1. pkt., i elforsyningsloven, at elproduktion fra anlæg med en kapacitet på over 25 MW kun kan udøves af virksomheder, der har opnået bevilling fra klima-, energi- og forsyningsministeren. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan dog efter § 10, stk. 1, 2. pkt., i elforsyningsloven, i særlige tilfælde give tilladelse til, at et elproduktionsanlæg med en kapacitet på over 25 MW midlertidigt drives uden bevilling. § 10, stk. 1, i elforsyningsloven, indeholder således et bevillingskrav for elproduktionsanlæg over 25 MW. Bevillingskravet gælder alle elproduktionsanlæg over 25 MW, herunder kraftværker, kraftvarmeværker, solcelleanlæg og vindmølle-anlæg. Det fremgår af § 10, stk. 2, i elforsyningsloven, at en bevilling efter stk. 1 gives for mindst 20 år.

Ifølge den gældende bestemmelse i § 12, stk. 1, nr. 1-2 og 4, i elforsyningsloven, kan der i en tilladelse efter § 11 eller i en bevilling efter § 10 kan fastsættes vilkår om, at ejeren forpligter sig til at ændre produktionsomfanget efter Energinets bestemmelse, når denne finder det nødvendigt for at opretholde en effektiv udnyttelse af nettet, elforsyningssikkerheden eller kvaliteten i det sammenhængende forsyningsnet, at ejere stiller sikkerhed for nedtagning af anlæg samt at ejeren forpligter sig til at underrette Energinet mindst et år forvejen, såfremt det besluttes, at et anlæg skal lukkes eller tages ud af drift, så det ikke er til rådighed i en længere periode.

Efter den gældende bestemmelse i § 50, stk. 2, kan der i bevillinger ud over de vilkår, der kan fastsættes i medfør af kapitel 3-6, i særlige tilfælde af hensyn til opfyldelse af lovens formål fastsættes sådanne vilkår, som er begrundet i den pågældende virksomheds særlige forhold. Endvidere kan der fastsættes vilkår, som er nødvendige af hensyn til overholdelsen af EU-regler eller EU-henstillinger på området.

Det følger af den foreslåede bestemmelse i § 12, stk. 2, at der i tilladelser til elproduktion efter § 11, ud over de vilkår, der kan fastsættes i medfør af stk. 1, kan fastsættes vilkår i særlige tilfælde af hensyn til opfyldelse af lovens formål fastsættes sådanne vilkår, som er begrundet i virksomhedens særlige

UDKAST

forhold. Endvidere kan der fastsættes vilkår, som er nødvendige af hensyn til overholdelsen af EU-regler eller EU-henstillinger på området.

Den foreslåede ændring i § 12, stk. 2, i elforsyningsloven, er begrundet i et ønske om at videreføre indholdet af § 50, stk. 2, i elforsyningsloven, fra bevillingssystemet til tilladelsessystemet for så vidt angår elproduktionsanlæg. Det begrundes i, at ejere af visse elproduktionsanlæg overgår fra bevillingssystemet til et tilladelsessystem, som følge af § 1, nr. 20 og § 1, nr. 21, i dette lovforslag. Som følge af § 1, nr. 20, i dette lovforslag, kan klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætte regler om, at elproduktion fra anlæg med en kapacitet på over 25 MW, som er omfattet af bevillingspligten i § 10, stk. 1, i elforsyningsloven, skal være undtaget fra bevillingspligten. Som følge af § 1, nr. 21, i dette lovforslag, skal ejere af elproduktionsanlæg have en tilladelse til at producere elektricitet fra anlægget.

Den foreslåede bestemmelse i § 12, stk. 2, medfører, at § 50, stk. 2, i elforsyningsloven, videreføres fra bevillingssystemet til tilladelsessystemet for så vidt angår tilladelser elproduktionsanlæg over 25 MW, således at der i tilladelser til elproduktion efter § 11, ud over de vilkår, der kan fastsættes i medfør af stk. 1, kan fastsættes vilkår i særlige tilfælde af hensyn til opfyldelse af lovens formål fastsættes sådanne vilkår, som er begrundet i virksomhedens særlige forhold. Endvidere kan der fastsættes vilkår, som er nødvendige af hensyn til overholdelsen af EU-regler eller EU-henstillinger på området.

Til nr. 26

Det fremgår af § 19 a, stk. 1, at transmissionsvirksomheder efter reglerne i stk. 2-8 skal være ejermæssigt adskilt fra produktions- og handelsaktiviteter.

Det følger af forslaget til ny § 19 a, stk. 2, at hver virksomhed, der ejer et transmissionsnet, skal optræde som transmissionsvirksomhed. Stk. 2-8 bliver herefter stk. 3-9.

Det følger endvidere af forslaget til ny § 19 a, stk. 10, at kravet i stk. 2, anses for opfyldt hvis to eller flere virksomheder, der ejer transmissionsnet, har oprettet et joint venture, der fungerer som transmissionsvirksomhed i Danmark og et eller flere andre EU-medlemsstater.

Der foreslås derfor en konsekvensændring af § 19 a, stk. 1, således at henvisningen til stk. 2-8 ændres til stk. 2-10.

Den foreslåede ændring af § 19 a, stk. 1, er en konsekvens af, at lovforslagets § 1, nr. 27, vil præcisere og gennemføre krav for ejermæssig adskillelse,

UDKAST

hvilket følger af elmarkedsdirektivets artikel 43, der er gennemført i § 19 a, i elforsyningsloven.

Konsekvensændringen i § 19 a, stk. 1, vil medføre, at transmissionsvirksomheder skal være ejermæssigt adskilt efter stk. 2-10.

Til nr. 27

Det fremgår af § 19, stk. 1, i elforsyningsloven, at transmissionsvirksomhed og netvirksomhed kun kan udøves efter bevilling, der kan gives til virksomheder, som opfylder kravene i kapitel 7 og 8. Transmissionsvirksomhed er i § 5, nr. 20, i elforsyningsloven defineret som en virksomhed med bevilling eller elforsyningsvirksomhed, som varetages af Energinet eller denne virksomheds helejede datterselskaber i medfør af § 2, stk. 2 og 3, i lov om Energinet, der driver transmissionsnet. Energinet er i dag eneste transmissionsvirksomhed i Danmark, og der findes ikke transmissionsvirksomheder med bevilling.

Det fremgår af § 19 a, stk. 1, i elforsyningsloven, at transmissionsvirksomheder efter reglerne i stk. 2-8 skal være ejermæssigt adskilt fra produktions- og handelsaktiviteter. § 19 a har til formål at gennemføre kravene i elmarkedsdirektivets artikel 43 om ejermæssig adskillelse.

Det følger af § 51, stk. 2, i elforsyningsloven, at bevillingshavere til net-, transmissions- og produktionsvirksomhed skal eje de anlæg, som anvendes til gennemførelsen af de bevillingspligtige aktiviteter. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan i særlige tilfælde give dispensation fra bestemmelsen i stk. 2, jf. § 51, stk. 3. Der findes ingen bestemmelser i elforsyningsloven, der indeholder et specifikt krav om, at den, der ejer et transmissionsnet, skal optræde som transmissionsvirksomhed.

Det foreslås, at der indsættes en ny bestemmelse i § 19 a, stk. 2, i elforsyningsloven hvorefter hver virksomhed, der ejer et transmissionsnet, skal optræde som transmissionsvirksomhed.

Den foreslåede indsættelse af § 19 a, stk. 2, i elforsyningsloven, vil gennemføre elmarkedsdirektivets artikel 43, stk. 1, litra a, i dansk ret. Elmarkedsdirektivets artikel 43, stk. 1, litra a, følger i dag ikke direkte af elforsyningsloven, men blev introduceret i bemærkningerne i lov nr. 466 af 18. maj 2011, jf. Folketingstidende 2010-11, A, L 87, som fremsat, side 13, da reglerne

UDKAST

om ejermæssig adskillelse blev gennemført i dansk ret. Ændringen er således begrundet i, at det vurderes hensigtsmæssigt, at elmarkedsdirektivets artikel 43, stk. 1, litra a, følger direkte af elforsyningsloven.

Den foreslåede bestemmelse i § 19 a, stk. 2, vil medføre, at der skal være sammenfald mellem den, der ejer et transmissionsnet og den, der optræder som transmissionsvirksomhed for det pågældende net.

Den foreslåede bestemmelse i § 19 a, stk. 2, medfører, at elmarkedsdirektivets artikel 43, stk. 1, litra a, vil være gennemført i elforsyningsloven.

Elmarkedsdirektivet opererer i artikel 43, stk. 1, litra a, med begrebet »transmissionssystemoperatør«. Ved gennemførelsen af reglerne om ejermæssig adskillelse i dansk ret ved lov nr. 466 af 18. maj 2011 anvendes begreberne »transmissionsvirksomhed« og »systemansvarlig virksomhed«, jf. Folketingstidende 2010-11, A, L 87, som fremsat, side 13. Transmissionsvirksomhed blev ved direktivets gennemførelse varetaget af både de regionale transmissionsvirksomheder, der på daværende tidspunkt havde bevilling til at udøve transmissionsvirksomhed, og af Energinet. Systemansvaret blev kun varetaget af Energinet, ligesom det fortsat er tilfældet i dag, jf. de almindelige bemærkninger i lov nr. 466 af 18. maj 2011 om elforsyning, jf. Folketingstidende 2010-11, L 87 tillæg A, side 13. Der eksisterer aktuelt ikke transmissionsvirksomheder med bevilling, da det regionale transmissionsnet er overdraget til Energinet, så Energinet i dag ejer transmissionsnettet i Danmark.

Forslaget vil i praksis ikke medføre materielle ændringer. Det skyldes, at Energinet ejer transmissionsnettet i Danmark og er eneste transmissionsvirksomhed i Danmark, ligesom Energinet er certificeret som ejermæssigt adskilt af Forsyningstilsynet. For så vidt angår transmissionsvirksomheder med bevilling, vil ændringen betyde, at det ikke vil være muligt at dispensere fra kravet i § 51, stk. 2, i elforsyningsloven, i overensstemmelse med § 51, stk. 3, i elforsyningsloven.

Til nr. 28

Det fremgår af § 19, stk. 1, i elforsyningsloven, at transmissionsvirksomhed og netvirksomhed kun kan udøves efter bevilling, der kan gives til virksomheder, som opfylder kravene i lovens kapitel 7 og 8. Transmissionsvirksomhed, der varetages af Energinet eller denne virksomheds helejede datterselskaber i medfør af § 2, stk. 2 og 3, i lov om Energinet, udføres dog uden

UDKAST

bevilling. Energinet er i dag transmissionsvirksomhed i Danmark, og der findes ikke transmissionsvirksomheder med bevilling.

Det fremgår af § 19 a, stk. 1, i elforsyningsloven, at transmissionsvirksomheder efter reglerne i stk. 2-8 skal være ejermæssigt adskilt fra produktions- og handelsaktiviteter. § 19 a gennemfører kravet i elmarkedsdirektivets artikel 43 om ejermæssig adskillelse.

Det fremgår af § 28, stk. 2, nr. 3, i elforsyningsloven, at Energinet skal samarbejde med systemansvarlige virksomheder i andre lande om etablering af gensidige, ligeværdige principper for elforsyning samt om nettariffer, netadgang og transit, markedsspørgsmål m.v., samkøring af transmissionsforbindelser, herunder håndtering af balance- og kapacitetsproblemer samt indgå nødvendige fælles systemdriftaftaler, som sikrer udnyttelsen af de fordele, som sammenkoblede systemer giver.

Det fremgår af § 28 c, stk. 1, i elforsyningsloven, at Energinet eller denne virksomheds helejede datterselskaber som led i samarbejdet med andre landes systemansvarlige virksomheder efter klima-, energi- og forsyningsministerens godkendelse kan indtræde som medejer af selskaber med begrænset ansvar, der udfører grænseoverskridende systemansvarsopgaver som nævnt i § 28, stk. 2, nr. 3, og opgaver vedrørende sammenkoblingen af elmarkeder.

Det fremgår bl.a. af § 2, stk. 2, i lov om Energinet, at Energinet efter reglerne i lov om Energinet samt efter reglerne i elforsyningsloven, VE-loven og lov om naturgasforsyning og med baggrund i en sammenhængende og helhedsorienteret planlægning varetager systemansvarlig virksomhed og eltransmissionsvirksomhed.

Det fremgår af § 2, stk. 3, i lov om Energinet, at Energinet efter godkendelse fra klima-, energi- og forsyningsministeren kan oprette helejede datterselskaber. Energinet kan derudover eje ejerandele i andre selskaber med begrænset ansvar og indgå samarbejdsaftaler og lignende i forbindelse med udøvelse af sin virksomhed.

Det følger af de specielle bemærkninger til § 2, stk. 3, i lov om Energinet, at det er en forudsætning for henlæggelse af selskabets kerneopgaver i datterselskaber, at disse er helejede – altså at Energinet ejer samtlige aktier i de pågældende selskaber, jf. Folketingstidende 2018-19, tillæg A, L 178, side 23.

For så vidt angår muligheden for at eje ejerandele i andre selskaber med begrænset ansvar samt indgå samarbejdsaftaler og lignende følger det endvidere af de specielle bemærkninger til § 2, stk. 3, i lov om Energinet, at bestemmelsen også giver Energinet mulighed for at strukturere sig, som det findes mest hensigtsmæssigt, jf. Folketingstidende 2004-05, tillæg A, L 82, side 2398.

Det fremgår af elmarkedsdirektivets artikel 43, stk. 4, at kravet i elmarkedsdirektivets artikel 43, stk. 1, litra a, anses for opfyldt, hvis to eller flere virksomheder, der ejer transmissionssystemer, har oprettet et joint venture, der fungerer som transmissionssystemoperatør i to eller flere medlemsstater for de pågældende transmissionssystemer.

Det følger af den foreslåede bestemmelse i § 19 a, stk. 10, at kravet i stk. 2 anses for opfyldt når to eller flere virksomheder, der ejer transmissionsnet, har oprettet et joint venture, der varetager transmissionsopgaver i Danmark og en eller flere andre EU-medlemsstater for de pågældende transmissionsnet.

Den foreslåede ændring hænger sammen med forslag til ny § 19 a, stk. 2, jf. lovforslagets § 1, nr. 27. Efter den foreslåede § 19 a, stk. 2, skal hver virksomhed, der ejer et transmissionsnet, optræde som transmissionsvirksomhed. Den foreslåede § 19 a, stk. 2, har til formål at gennemføre elmarkedsdirektivets artikel 43, stk. 1, litra a.

Den foreslåede ændring i § 19 a, stk. 10, i elforsyningsloven skal gennemføre elmarkedsdirektivets artikel 43, stk. 4. Det skal således være muligt for Energinet eller transmissionsvirksomheder med bevilling fortsat at leve op til kravet i den foreslåede § 19 a, stk. 2, om, at hver virksomhed, der ejer et transmissionsnet, skal optræde som transmissionsvirksomhed, såfremt et joint venture, som Energinet eller transmissionsvirksomheder med bevilling har indgået i, optræder som transmissionsvirksomhed for det transmissionsnet, der ejes af Energinet eller transmissionsvirksomheder med bevilling. Den foreslåede bestemmelse i § 19 a, stk. 10, skal således omfatte situationer, hvor der ikke er sammenfald mellem den, som ejer transmissionsnettet, og den, som optræder som transmissionsvirksomhed for det pågældende transmissionsnet.

Den foreslåede bestemmelse har sammenhæng med forslag til ny bestemmelse i § 19 a, stk. 2, hvorefter hver virksomhed, der ejer et transmissionsnet, skal optræde som transmissionsvirksomhed for det pågældende transmissionsnet, jf. lovforslagets § 1, nr. 27. Den foreslåede ændring i § 19 a, stk. 10, i elforsyningsloven, vil medføre, at den foreslåede § 19 a, stk. 2, i elforsyningsloven, vil være opfyldt, såfremt Energinet eller transmissionsvirksomheder med bevilling indgår i et joint venture med en virksomhed, der ejer transmissionsnet, hvor dette joint venture optræder som transmissionsvirksomhed for det pågældende transmissionsnet.

Energinet har som følge af § 2, stk. 3, i lov om Energinet og § 28, stk. 2, nr. 3 og § 28 c i elforsyningsloven hjemmel til at indgå i selskabskonstruktioner og indgå samarbejdsaftaler.

Med joint venture skal forstås en enhed, som er under fælles kontrol af to eller flere virksomheder, der ejer transmissionsnet. Joint venture efter § 19 a, stk. 10, i elforsyningsloven kan både være en enhed, som er oprettet som et selskab eller ved aftale, som varetager transmissionsvirksomhedsopgaver, der ellers ville påhvile ejeren af transmissionsnettet. Det følger af direktivet, at ingen anden virksomhed kan være en del af dette joint venture, med mindre denne efter elmarkedsdirektivet er blevet godkendt som uafhængig systemoperatør i henhold til artikel 44 eller som uafhængig transmissionsoperatør med henblik på afdeling 3. Med baggrund i direktivteksten ligger i begrebet »joint venture«, at der skal være tale om, at alle deltagere skal være ejermæssigt adskilt eller adskilt efter de andre adskillelsesmodeller, der følger af elmarkedsdirektivet.

Det er hensigten, at joint ventures, som er omfattet af den foreslåede § 19 a, stk. 10, bl.a. kan anvendes i forbindelse med Energinets samarbejde med andre landes transmissionsvirksomheder om opgavevaretagelsen for så vidt angår udlandsforbindelser.

Det vil være en konkret vurdering, om en transmissionsvirksomhed, herunder Energinet, har indgået i et joint venture med en eller flere virksomheder, der ejer transmissionsnet, og om dette joint venture fungerer som transmissionsvirksomhed for de pågældende virksomheders transmissionsnet. Såfremt der er tale om et joint venture i direktivets forstand, er det hensigten, at transmissionsvirksomheden, herunder Energinet, fortsat vil leve op til kravet om ejermæssig adskillelse.

UDKAST

Det fremgår af § 20 a, stk. 1, 1. pkt., i elforsyningsloven, at transmissionsvirksomheder, der ikke er ejermæssigt adskilt i henhold til lovens § 19 a, og netvirksomheder skal opstille et program for intern overvågning, som beskriver virksomhedernes tiltag for at forhindre diskriminerende adfærd. Af bestemmelsens 2. og 3. pkt. fremgår det, at virksomhederne skal sikre overholdelsen af programmet for intern overvågning samt sikre, at det kontrolleres på passende måde. En årsberetning med en beskrivelse af programmet samt kontrollen af dette skal offentliggøres og anmeldes til Forsyningstilsynet.

Efter gældende ret skal alle transmissionsvirksomheder være ejermæssig adskilt, jf. § 19 a i elforsyningsloven.

Der var tidligere indeholdt bestemmelser i §§ 19 b og 19 c i elforsyningsloven, hvorefter transmissionsvirksomheder kunne vælge ikke at opfylde kravene om ejermæssig adskillelse. I så fald var de underlagt en alternativ reguleringsmodel til ejermæssig adskillelse. §§ 19 b og 19 c, blev ophævet ved lov nr. 662 af 8. juni 2017 om ændring af lov om elforsyning, lov om fremme af vedvarende energi, lov om naturgasforsyning og lov om vandsktorens organisering og økonomiske forhold.

I praksis er der aktuelt ingen andre virksomheder end Energinet, der varetager eltransmissionsvirksomhed i Danmark. Energinet opfylder kravene om ejermæssig adskillelse i henhold til § 19 a i elforsyningsloven.

Det bemærkes, at kravene i § 20 a, stk. 1, i elforsyningsloven gennemfører dele af elmarkedsdirektivets artikel 35, stk. 2, litra d, om netvirksomheders forpligtelse til intern overvågning.

Det foreslås for det første, at § 20 a, stk. 1, 1. pkt., i elforsyningsloven, ændres, således at »Transmissionsvirksomheder, der ikke er ejermæssig adskilt i henhold til § 19 a og netvirksomheder« ændres til »Netvirksomheder«.

Med den foreslåede ændring tages højde for, at alle transmissionsvirksomheder efter gældende ret skal være ejermæssig adskilt. Det er således ikke længere aktuelt, at der kan være transmissionsvirksomheder, der ikke er ejermæssig adskilt. Derfor foreslås det, at § 20 a, stk. 1, 1. pkt., konsekvensrettes i overensstemmelse hermed.

UDKAST

Den foreslåede ændring vil medføre, at bestemmelserne i § 20 a, stk. 1, fremadrettet alene vil henvende sig til netvirksomheder. Begrebet netvirksomhed er defineret i § 5, nr. 24, i elforsyningsloven som virksomhed med bevilling, der driver distributionsnet.

Det foreslås for det andet, at § 20 a, stk. 1, 1. pkt., i elforsyningsloven, ændres, således at der efter ordene »skal opstille« indsættes »og offentliggøre«.

Forslaget er begrundet i, at et krav om offentliggørelse af netvirksomhedernes interne overvågningsprogrammer forventes at kunne bidrage til et øget fokus på programmerne. Netvirksomhederne er monopolvirksomheder og overvågningsprogrammerne er netvirksomhedernes interne redskab til at sikre virksomhedernes neutrale adfærd og uafhængig ledelse m.v. Utilstrækkelige interne overvågningsprogrammer kan medføre risiko for, at netvirksomhederne ikke har tilstrækkelig opmærksomhed på at sikre den fornødne adskillelse af netvirksomhed og konkurrenceudsatte aktiviteter.

Den foreslåede ændring vil medføre, at netvirksomheder fremadrettet vil skulle offentliggøre det program for intern overvågning, som de i henhold til § 20 a, stk. 1, 1. pkt., skal opstille.

Kravet om offentliggørelse indebærer, at overvågningsprogrammet vil skulle gøres offentligt tilgængelig på en platform, som alle interesserede parter nemt har adgang til.

Der henvises til gældende lovs § 20 a, stk. 5, hvorefter klima-, energi, og forsyningsministeren kan fastsætte nærmere regler om de i bestemmelsens stk. 1 nævnte forhold. Konsekvensen af forslaget om, at der fremadrettet vil fremgå et krav om offentliggørelse af en netvirksomheds overvågningsprogram af § 20 a, stk. 1, 1. pkt., vil være, at bemyndigelsen i § 20 a, stk. 5, vil udvides. Med hjemmel i denne bestemmelse, der med lovforslagets § 1, nr. 31, bliver til § 20 a, stk. 3, i elforsyningsloven, vil ministeren således kunne fastsætte nærmere regler om offentliggørelse af en netvirksomheds overvågningsprogram, herunder om, hvor programmet skal offentliggøres. Det bemærkes, at det forventes, at ministeren med hjemmel i denne bemyndigelse vil fastsætte regler om, at en netvirksomhed vil skulle offentliggøre sit overvågningsprogram på netvirksomhedens hjemmeside.

Til nr. 30

Det fremgår af § 20 a, stk. 2, 1. pkt., i elforsyningsloven, at virksomhederne nævnt i bestemmelsens stk. 1 skal udpege en overvågningsansvarlig, som er

UDKAST

uafhængig. Det fremgår af § 20 a, stk. 2, 2. pkt., at den uafhængige overvågningsansvarlige ikke må have nogen stilling, noget ansvar, nogen interesser eller noget forretningsforhold i eller med eventuelle tilknyttede og associerede virksomheder samt i eller med virksomheder, der kontrolleres af samme virksomhedsdeltagere.

Det foreslås, at § 20 a, stk. 2, 2. pkt., vil ophæves.

Dette er en konsekvens af lovforslagets § 1, nr. 32. Herefter foreslås det, at den eksisterende bemyndigelse for klima-, energi-, og forsyningsministeren, der er indeholdt i gældende lovs § 20 a, stk. 5, udvides, således at ministeren vil få bemyndigelse til at fastsætte regler om den overvågningsansvarliges uafhængighed, opgaver og kompetencer. Det er således hensigten, at klima-, energi- og forsyningsministeren med hjemmel i den gældende § 20 a, stk. 5, der med lovforslagets § 1, nr. 31, bliver til § 20 a, stk. 3, og som foreslås ændret med lovforslagets § 1, nr. 32, bl.a. vil fastsætte regler på bekendtgørelsesniveau, om den uafhængige overvågningsansvarliges uafhængighed, der vil træde i stedet for, hvad der i dag er fastsat i § 20, stk. 2, nr. 2.

Som konsekvens heraf vil § 20 a, stk. 2, 2. pkt., blive overflødig og foreslås derfor ophævet.

Til nr. 31

Det fremgår af § 20 a, stk. 3, i elforsyningsloven, at § 20 a, stk. 2, der omhandler en overvågningsansvarliges uafhængighed, ikke er til hinder for, at to eller flere netvirksomheder eller distributionsselskaber omfattet af lov om naturgasforsyning udpeger den samme overvågningsansvarlige.

Det fremgår endvidere af § 20 a, stk. 4, i elforsyningsloven, at den overvågningsansvarlige til varetagelse af sin opgave skal have adgang til alle nødvendige oplysninger hos virksomheden og eventuelle tilknyttede og associerede virksomheder samt virksomheder, der kontrolleres af samme virksomhedsdeltagere.

Det bemærkes, at § 20 a, stk. 4, gennemfører dele af elmarkedsdirektivets artikel 35, stk. 2, litra d, om netvirksomheders forpligtelse til intern overvågning, herunder den overvågningsansvarliges kompetencer.

Det foreslås, at § 20 a, stk. 3 og 4, ophæves.

UDKAST

Forslaget skal ses i sammenhæng med lovforslagets § 1, nr. 32. Herefter foreslås det, at den eksisterende bemyndigelse for klima-, energi-, og forsyningsministeren, der er indeholdt i gældende lovs § 20 a, stk. 5, udvides, således at ministeren vil få bemyndigelse til at fastsætte regler om den overvågningsansvarliges uafhængighed, dennes opgaver og dennes kompetencer.

Det er således hensigten, at klima-, energi- og forsyningsministeren med hjemmel i den gældende § 20 a, stk. 5, der med lovforslagets § 1, nr. 31, bliver til § 20 a, stk. 3, og som foreslås ændret med lovforslagets § 1, nr. 32, for det første bl.a. vil fastsætte regler der vil regulere, hvorvidt to eller flere netvirksomheder eller distributionsselskaber omfattet af lov om naturgasforsyning kan udpege den samme overvågningsansvarlige. Det er for det andet hensigten, at klima-, energi- og forsyningsministeren med hjemmel i den nævnte bestemmelse bl.a. vil fastsætte regler, hvorefter den overvågningsansvarlige til varetagelse af sin opgave skal have adgang til alle nødvendige oplysninger hos relevante virksomheder.

Som konsekvens heraf foreslås § 20 a, stk. 3 og 4, ophævet.

Til nr. 32

Det fremgår af § 20 a, stk. 1, i elforsyningsloven, at netvirksomheder skal opstille et program for intern overvågning, som beskriver virksomhedernes tiltag for at forhindre diskriminerende adfærd. Virksomhederne skal sikre overholdelsen af programmet for intern overvågning samt sikre, at det kontrolleres på passende måde. En årsberetning med en beskrivelse af programmet samt kontrollen af dette skal offentliggøres og anmeldes til Forsyningstilsynet.

Det fremgår af § 20 a, stk. 2, 1. pkt., i elforsyningsloven, at netvirksomhederne skal udpege en overvågningsansvarlig, som er uafhængig. Det fremgår nærmere af § 20 a, stk. 2, 2. pkt., at den uafhængige overvågningsansvarlige ikke må have nogen stilling, noget ansvar, nogen interesser eller noget forretningsforhold i eller med eventuelle tilknyttede og associerede virksomheder samt i eller med virksomheder, der kontrolleres af samme virksomhedsdeltagere.

Det fremgår af § 20 a, stk. 3, i elforsyningsloven, at bestemmelsens stk. 2 ikke er til hinder for, at to eller flere netvirksomheder eller distributionsselskaber omfattet af lov om naturgasforsyning udpeger den samme overvågningsansvarlige.

UDKAST

Det fremgår af § 20 a, stk. 4, i elforsyningsloven, at den overvågningsansvarlige til varetagelse af sin opgave skal have adgang til alle nødvendige oplysninger hos virksomheden og eventuelle tilknyttede og associerede virksomheder samt virksomheder, der kontrolleres af samme virksomhedsdeltagere.

Det fremgår af § 20 a, stk. 5, i elforsyningsloven, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte nærmere regler om de i stk. 1 nævnte forhold, herunder om, hvad programmet for intern overvågning skal indeholde, og hvordan det skal kontrolleres.

Bemyndigelsen i § 20 a, stk. 5, er udmøntet i bekendtgørelse nr. 2247 af 29. december 2020 om program for intern overvågning for net- og transmissionsvirksomheder og Energinet.

Det bemærkes at bestemmelserne i § 20 a gennemfører elmarkedsdirektivets artikel 35, stk. 2, litra d, om netvirksomhedernes interne overvågning.

Det foreslås, at bestemmelsen i § 20 a, stk. 5, der med lovforslagets § 1, nr. 31, bliver til § 20 a, stk. 3, ændres, således at klima-, energi- og forsyningsministeren fremadrettet også vil kunne fastsætte nærmere regler om de i bestemmelsens stk. 2 nævnte forhold, herunder om den overvågningsansvarliges uafhængighed, opgaver og kompetencer.

Forslaget om udvidelse af klima-, energi- og forsyningsministerens bemyndigelse, har som formål, at give ministeren bemyndigelse til fastsættelse af regler om bl.a. den overvågningsansvarliges uafhængighed, dennes opgaver og dennes kompetencer på bekendtgørelsesniveau. Dette vil også omfatte fastsættelse af regler om forhold, der aktuelt er reguleret i bestemmelserne i § 20 a, stk. 2, 2. pkt., samt stk. 3 og 4. Det er således hensigten at samle alle regler vedrørende den overvågningsansvarliges uafhængighed, dennes opgaver og dennes kompetencer på bekendtgørelsesniveau.

Forslaget vil medføre, at ministerens gældende bemyndigelse i § 20 a, stk. 5, til at fastsætte regler om de i § 20 a, stk. 1 nævnte forhold, herunder om, hvad programmet for intern overvågning skal indeholde, og hvordan det skal kontrolleres, vil udvides til også at omfatte forhold, der er omtalt i gældende rets § 20 a, stk. 2, 1. pkt., herunder om den overvågningsansvarliges

UDKAST

uafhængighed, dennes opgaver og dennes kompetencer. Formålet med fastsættelse af sådanne regler vil være at bidrage til at styrke netvirksomhedernes interne overvågning og kontrollen heraf.

Det forventes, at klima-, energi- og forsyningsministeren vil udmønte sin udvidede bemyndigelse ved, at der bl.a. vil blive fastsat regler om den overvågningsansvarliges ansættelsesforhold, herunder om at den overvågningsansvarlige i netvirksomheder, der, har 100.000 eller flere tilsluttede elkunder, bør være ansat i netvirksomheden, mens netvirksomheder, der falder under denne grænse, vil kunne have en ekstern overvågningsansvarlig. Det forventes, at ministeren i forlængelse heraf vil fastsætte regler om, at en ekstern overvågningsansvarlig skal have relevant faglig indsigt i netvirksomhedsdrift og de reguleringsmæssige krav til at sikre uafhængig netdrift og neutral adfærd m.v.

Bemyndigelsen forventes også at blive udmøntet ved, at der bl.a. vil blive fastsat regler om, at den overvågningsansvarlige har ansvaret for udarbejdelsen af netvirksomhedens årsberetning og om, at den overvågningsansvarlige refererer både til direktionen og bestyrelsen.

Bemyndigelsen forventes endvidere at blive udmøntet ved fastsættelse af regler med udgangspunkt i gældende rets § 20 a, stk. 2, 2. pkt., der foreslås ophævet, jf. lovforslagets § 1, nr. 30. Herudover forventes bemyndigelsen udmøntet ved fastsættelse af regler om forhold, der aktuelt er reguleret i gældende rets § 20 a, stk. 3, der ligeledes foreslås ophævet, jf. lovforslagets § 1, nr. 31. Det bemærkes i denne forbindelse, at den aktuelle regel om mulighed for deling af en overvågningsansvarlig, som fremgår af gældende rets § 20 a, stk. 3, vil blive modificeret ved udmøntning af ministerens foreslåede bemyndigelse i § 20 a, stk. 3, for så vidt der er tale om netvirksomheder over 100.000-grænsen. Dette skyldes den forventede fastsættelse af et krav, jf. ovenfor, hvorefter netvirksomheder med 100.000 eller flere tilsluttede elkunder skal have en overvågningsansvarlig, der er ansat i netvirksomheden. Endelig forventes der fastsat regler om, at den overvågningsansvarlige til varetagelse af sin opgave skal have adgang til alle nødvendige oplysninger hos relevante virksomheder, og som vil træde i stedet for hvad der efter gældende ret fremgår af § 20 a, stk. 4, der foreslås ophævet, jf. lovforslagets § 1, nr. 31.

Det bemærkes endelig, at den foreslåede ændring af § 20 a, stk. 1, 1. pkt., jf. lovforslagets § 1, nr. 29, vil have som konsekvens, at bemyndigelsen i § 20 a, stk. 5, der med lovforslaget bliver til stk. 3, jf. lovforslagets § 1, nr. 31,

UDKAST

udvides til også at fasttætte regler om offentliggørelse af den interne overvågningsprogram.

Til nr. 33

Det fremgår af § 22, stk. 1, nr. 6, i elforsyningsloven, at en netvirksomhed skal give rådgivning og information om elsikkerhedsmæssige spørgsmål til forbrugerne, elinstallatører og andre elfagfolk samt bistå Sikkerhedsstyrelsen med gennemførelse af tilsyn og undersøgelse af stærkstrømsanlæg.

Det følger af den foreslåede ændring af § 22, *stk. 1, nr. 6*, at ordene »stærkstrømsanlæg og« vil ændres til »stærkstrømsanlæg«.

Ændringen er en nødvendig konsekvens af, at der foreslås indsat et nyt nummer efter gældende lovs § 22, stk. 1, nr. 7, jf. lovforslagets § 1, nr. 35. Hermed vil det gældende nr. 6 ikke længere være det næstsidste nummer i § 22, stk. 1, hvorfor ordet »og« bør udgå fra bestemmelsen.

Ændringen er alene lovteknisk begrundet og vil ikke medføre nogen materielle virkninger.

Til nr. 34

Det fremgår af § 22, stk. 1, nr. 7, i elforsyningsloven, at en netvirksomhed skal basere udviklingen af nettet i netvirksomhedens netområde på en gennemsigtig netudviklingsplan, som netvirksomheden skal offentliggøre hvert andet år.

Det følger af den foreslåede ændring af § 22, *stk. 1, nr. 7*, at ordene »hvert andet år« vil ændres til »hvert andet år, og«.

Ændringen er en nødvendig konsekvens af, at den gældende § 22, stk. 1, indeholder i alt 7 numre, og at der foreslås indsat et nyt nummer efter gældende lovs § 22, stk. 1, nr. 7, jf. lovforslagets § 1, nr. 35. Hermed bliver det gældende nr. 7 det næstsidste nummer i § 22, stk. 1. Dette skal markeres ved den foreslåede indsættelse af ordet »og« sidst i nummeret.

Den foreslåede ændring vil medføre, at det bliver tydeliggjort, at § 22, stk. 1, nr. 7, vil blive næstsidste nummer i bestemmelsen.

Ændringen er alene lovteknisk begrundet og vil ikke medføre nogen materielle virkninger.

Til nr. 35

UDKAST

Elforsyningsloven indeholder ingen bestemmelser, der forpligter netvirksomheder til at frisætte anonymiserede data fra individuelle målepunkter.

Det fremgår af § 22, stk. 3, 1. pkt., i elforsyningsloven, at en netvirksomhed er forpligtet til at indberette oplysninger vedrørende virksomhedens aftage-numre til datahubben. Datahubben drives af Energinet og er et IT-baseret system, der samler og håndterer data om forbrug og forretningsprocesser som for eksempel flytninger, skift af elhandelsvirksomhed osv.

Det foreslås, at der indsættes en ny bestemmelse i § 22, stk. 1, nr. 8, hvorefter en netvirksomhed skal frisætte data ved at offentliggøre anonymiserede målerdata vedrørende elforbrug og elproduktion og anden relevant data, som netvirksomheden indsamler som led i at efterkomme sin forpligtelse i medfør af § 22, stk. 3, 1. pkt.

Netvirksomhederne er i besiddelse af en række data og oplysninger, som de indsamler fra individuelle elkunder, såsom forbrugs- og produktionsdata og oplysninger om tilstedeværelse af varmepumper, elbiler m.v. samt deres funktionalitet. Frisættelse af denne data i anonymiseret form forventes at have samfundsmæssig værdi for elkunderne samt eksisterende og nye konkurrenceudsatte markedsaktører. Eksempelvis vil elhandelsvirksomheder eller aggregatorer kunne bruge dataen til at forbedre deres prognoser om elkundernes elforbrug eller til at udvikle nye elprodukter, fleksibilitetsprodukter og lignende. Den frisatte data forventes at have en positiv effekt på konkurrencen mellem aktørerne. Dette forventes at føre til lavere elpriser og produktinnovation. Endvidere vurderes den frisatte data at være et vigtigt komponent i udviklingen af fleksibilitetsmarkeder, hvilket er en forudsætning for en omkostningseffektiv elektrificering af samfundet.

De data, som netvirksomhederne efter forslaget vil skulle frisættes, vil bestå af målerdata vedrørende elforbrug og elproduktion samt associerede data såsom fejl- og afbrudsstatistik for et målepunkt. Derudover er der tale om relevant data, som en elnetvirksomhed indsamler for at kunne efterkomme sin indberetningsforpligtelse til datahubben, jf. § 22, stk. 3, 1. pkt., i elforsyningsloven. Denne data, der indberettes til datahubben med det formål at muliggøre korrekt afregning af elkunderne og markedsaktørerne imellem, omfatter bl.a. oplysninger om, hvorvidt der eksempelvis er en solcelle, en varmepumpe eller en ladestander tilsluttet på målepunktet. Endvidere omfatter det såkaldte stamdata, der relater til elproduktionsanlæg og elforbrugende anlæg, eksempelvis oplysninger om kapacitet og teknisk indretning af

en tilsluttet varmepumpe eller ladestander, og lignende data, der kan berige anvendelsesværdien af datasættet i øvrigt. Eksempelvis er oplysningen om, at en husstand har en varmepumpe eller ladestander tilsluttet i målepunktet, med til at berige værdien eller den viden man kan udlede af datasættet. Dette skyldes, at dataene kan forklare udsving i forbruget, ligesom oplysninger om anlæggets tekniske indretning kan være relevant i forhold til anlæggets potentiale til at levere fleksibilitetsydelse. Overordnet set vil dataens relevans således være givet, hvis der er tale om data, der er egnet til at understøtte udviklingen af elmarkedet og en fleksibel udnyttelse af distributionsnettet.

Frisættelse ved offentliggørelse af dataen vil indebære, at de anonymiserede data vil skulle offentliggøres på en platform, der vil kunne tilgås af aktørerne uden betaling. Det forudsættes, at alle netvirksomheders data vil offentliggøres på den samme platform. Forpligtelsen til at frisætte data vil endvidere indebære, at dataen opdateres løbende.

Frisættelse af anonymiseret data vil indebære anvendelse af en effektiv anonymiseringsmetode, der på en uigenkaldelig måde sikrer, at dataen ikke af nogen kan tilbageføres til enkelte elkunder. Uigenkaldelig betyder i denne forbindelse, at anonymiseringen ikke kan ophæves. Anonymiseringen indebærer brug af en metode, hvorefter en elkunde ikke eller ikke længere kan identificeres, hverken direkte eller indirekte, fra datasættet ved at sammenholde observationer mellem datasæt, herunder også andre tilgængelige datasæt, og ved at udlede nogen form for identitetsmarkører. Anvendelse af kun en enkeltstående teknik vil ikke være tilstrækkelig. Der forventes derfor, at der vil gøres brug af flere anonymiseringsteknikker samtidigt for at opnå tilstrækkelig anonymisering. Eksempelvis vil pseudonomisering af dataen, dvs. udskiftning af åbenlyse identitetsmarkører såsom navn og adresse med f.eks. et tal, ikke betragtes som tilstrækkelig, men vil kunne indgå som ét af flere led i forbindelse med anonymiseringen af data.

Det bemærkes, at al behandling af persondata vil skulle ske i fuld overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning 2016/679/EU af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger mv. (databeskyttelsesforordningen) og lov nr. 502 af 23. maj 2018 om supplerende bestemmelser til forordning om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger (databeskyttelsesloven).

UDKAST

Herudover skal der ved frisættelsen af data tages hensyn til sikkerheden af løsningen, herunder IT-sikkerhed, så de frisatte data ikke kan misbruges, eksempelvis ved at bruge dataen til at forårsage afbrydelser. I almindelighed vil anonymiseringen være en tilstrækkelig løsning til at modvirke denne risiko hos konkrete elkunder. Imidlertid vil anonymiseringen ikke nødvendigvis være en løsning, når det gælder forsyningen til større kritiske elkunder og institutioner, samt nettets tilstand, hvor f.eks. realitidsdata om belastning kan udgøre en sårbarhed. I disse situationer vil det derfor kunne være nødvendigt at undtage visse data fra frisættelse.

Det forventes, at netvirksomhederne i forbindelse med de sikkerhedsmæssige tiltag, der skal beskytte mod misbrug, vil skulle inddrage relevante myndigheder såsom Energistyrelsen eksempelvis i forbindelse med valg af anonymiseringsmetoden og af IT-sikkerhedsmæssige tiltag. Endvidere forventes der en bred koordinering med Energinet, der driver datahubben. Formålet hermed vil bl.a. være, at der ved passende koordinering tages hensyn til risici for datasikkerheden ved dobbeltudstilling af data på forskellige platforme. Dobbeltudstilling kan potentielt svække anonymiseringen, hvorfor der skal være fokus på det potentielle risiko i den måde, dataen anonymiseres og udstilles på.

Det bemærkes, at forslaget har sammenhæng med forslag om ændring af § 22, stk. 5, 1. pkt., i elforsyningsloven, jf. lovforslagets § 1, nr. 36, som vil medføre, at klima-, energi- og forsyningsministeren vil få bemyndigelse til at fastsætte regler om gennemførelse af forslaget til § 22, stk. 1, nr. 8, om datafrisættelse. Med hjemmel i denne bestemmelse vil ministeren således kunne fastsætte de nærmere rammer for bl.a. hvilken data, der skal frisættes i anonymiseret form, på hvilken platform dataen skal frisættes, aktørers adgang til platformen, opdateringsintervaller, krav til anonymisering, undtagelser af visse målerdata fra krav om frisættelse, eksempelvis fra større elforbrugere, hvor fuldt anonymisering ikke vil være tilstrækkelig til at afbøde sikkerhedsmæssige risici, inddragelse af relevante myndigheder og koordinering med Energinet, m.v.

Det bemærkes, at lovforslagets § 4, stk. 8 indeholder en overgangsbestemmelse, hvorefter det foreslåede krav vil blive indfaset, således at forpligtelsen i § 22, stk. 1, nr. 8, i elforsyningsloven vil skulle fuldt ud efterkommes fra senest den 31. december 2022.

UDKAST

Det fremgår af § 22, stk. 5, 1. pkt., i elforsyningsloven, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om gennemførelsen af bestemmelserne i § 22, stk. 1, nr. 1-6, og stk. 2 og 3, herunder om måling af elektricitet, om opgaver og mål for de energibesparelser, som virksomhederne samlet eller enkeltvis skal sikre bliver opnået, om dokumentation, indberetning og verifikation, om afholdelse af nærmere angivne fællesomkostninger og om varsling af ændringer i priser og vilkår via datahubben.

Det foreslås, at § 22, stk. 3, 1. pkt., ændres på to punkter. For det første foreslås det at tilføje den foreslåede nye bestemmelse i § 22, stk. 1, nr. 8, i elforsyningsloven, jf. lovforslagets § 1, nr. 35, i opremsningen af de bestemmelser, hvis gennemførelse klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om. For det andet foreslås det at tilføje begrebet datafrisættelse i opstillingen af de forhold, som er omfattet af ministerens bemyndigelse.

De foreslåede ændringer medfører, at ministeren vil blive bemyndiget til at fastsætte regler om netvirksomhedernes gennemførelse af deres forpligtelse til at frisætte data i den foreslåede § 22, stk. 1, nr. 8, i elforsyningsloven, jf. lovforslagets § 1, nr. 35.

Begrebet datafrisættelse omfatter således alle relevante forhold relaterende til netvirksomhedernes foreslåede nye forpligtelse til at frisætte data ved at offentliggøre anonymiserede målerdata vedrørende elforbrug og elproduktion og anden relevant data, som netvirksomheden indsamler som led i at efterkomme sin forpligtelse i medfør af § 22, stk. 3, 1. pkt., i elforsyningsloven.

Det forventes, at ministeren vil udmønte bemyndigelsen til at fastsætte de nærmere rammer for bl.a. hvilken data, der skal frisættes i anonymiseret form, på hvilken platform dataen skal frisættes, aktørers adgang til platformen, opdateringsintervaller, krav til anonymisering, undtagelser af visse målerdata m.v. fra krav om frisættelse, eksempelvis fra større elkunder, hvor fuld anonymisering ikke vil være tilstrækkelig til at afbøde sikkerhedsmæssige risici, inddragelse af relevante myndigheder og koordinering med Energinet, m.v. Det forudsættes, at ministeren ved fastsættelse af regler om undtagelse af data fra frisættelse vil inddrage Forsvars- og Justitsministeriet, for så vidt der vil være tale om data, der vedrører målepunkter og dertil knyttede anlæg m.v., der anvendes af Forsvaret eller Justitsministeriet.

Det vil også være omfattet af den foreslåede bemyndigelse, at ministeren fastsætter regler om tilsyn med den foreslåede nye forpligtelse i § 22, stk. 3, 1. pkt., jf. lovforslagets § 1, nr. 35, og de regler, der vil blive fastsat i medfør af den foreslåede nye bemyndigelse i § 22, stk. 3, 1. pkt.

Til nr. 37

Den gældende bestemmelse i elforsyningslovens § 26, stk. 3, bemyndiger klima- energi- og forsyningsministeren til at lade Energinet og netvirksomhederne fastsætte tekniske krav for adgangen til det kollektive elforsyningsnet. Bemyndigelsen er udmøntet i §§ 7 og 8 i bekendtgørelse nr. 1067 af 28. maj 2021 om systemansvarlig virksomhed og anvendelse af eltransmissionsnettet m.v. (systemansvarsbekendtgørelsen).

De tekniske forskrifter anmeldes til Forsyningstilsynet og offentliggøres i henhold til § 7, stk. 2, og skal være tilgængelige for brugere af det kollektive elforsyningsnet.

Klima- energi- og forsyningsministeren kan i henhold til elforsyningslovens § 78, stk. 6 fastsætte nærmere regler om Forsyningstilsynets opgaver. Bemyndigelsen er udmøntet i systemansvarsbekendtgørelsen, hvorefter klager i henhold § 7, stk. 3, over de tekniske forskrifter kan indbringes for Forsyningstilsynet, der kan pålægge Energinet at ændre forskrifterne.

De tekniske forskrifter udstedt af Energinet i henhold til systemansvarsbekendtgørelsen supplerer i vidt omfang regler udstedt af Europa-Kommissionen i henhold til kapitel VII i elmarkedsforordningen om netregler og retningslinjer. Europa-Kommissionens regler udstedt i medfør af elmarkedsforordningen udarbejdes på baggrund af forlæg fra en række fælleseuropæiske samarbejdsorganer nedsat i medfør af forordningen. Der er tale om ENTSO-E, der er en sammenslutning af elektricitetstransmissionssystemoperatørerne, hvor Energinet er repræsenteret, ACER (Agenturet for Samarbejde mellem Energireguleringsmyndigheder), hvor Forsyningstilsynet er repræsenteret og DSO EU, der er en sammenslutning af eldistributionsselskaber (eller i en dansk kontekst netvirksomheder).

I elforsyningslovens § 26, *stk. 4*, foreslås indsat som nyt stykke, at klima- energi- og forsyningsministeren kan fastsætte nærmere regler om procedure for udarbejdelse og godkendelse af regler fastsat i henhold til stk. 3, herunder om tilsyn og klageadgang.

UDKAST

Den foreslåede indsættelse af bemyndigelsen i elforsyningslovens § 26, stk. 4 er begrundet i den uklarhed i forhold til procedurer for at udstede forskrifter, som El-reguleringsudvalget har påpeget.

Det er med den foreslåede bestemmelse intentionen at tydeliggøre klimaenergi- og forsyningsministerens bemyndigelse til at fastsætte nærmere regler om proceduren for at udarbejde og godkende tekniske forskrifter, samt om Energinets tilsyn, og herved skabe øget gennemsigtighed i forhold til Energinets tekniske forskrifter.

Den foreslåede bestemmelse i elforsyningslovens § 26, stk. 4, medfører, at klimaenergi- og forsyningsministeren kan fastsætte nærmere regler om proceduren for udarbejdelse og godkendelse af tekniske forskrifter, herunder om tilsyn og klageadgang. Det vil med den foreslåede bestemmelse ikke være intentionen grundlæggende at ændre den praksis, der allerede eksisterer på området, men derimod at kodificere proceduren for udarbejdelse af de tekniske forskrifter, herunder for at sikre at principperne for udarbejdelse og vedtagelse af netregler og retningslinjer i henhold til elmarkedsforordningen afspejles i den danske procedure.

Det forventes derfor, at den gældende praksis kodificeres, hvorefter Energinet i samspil med brancheaktørerne, herunder netvirksomhederne, vil udarbejde forslag til tekniske forskrifter, der anmeldes til Forsyningstilsynet med henblik på metodegodkendelse. Udarbejdelsen af forskrifterne vil, som det har været tilfældet hidtil, skulle afspejle den høje grad af brancheinddragelse, der også kendes fra udarbejdelse af de EU-retlige netregler og retningslinjer.

Det forventes endvidere, at der fastsættes regler om Energinets tilsyn med overholdelsen af de af Energinet udarbejdede forskrifter. Den foreslåede bestemmelse skal i denne forbindelse ses i sammenhæng med indførelsen af muligheden for udstedelse af tvangsbøder, jf. den foreslåede bestemmelse i elforsyningslovens § 86 a, jf. lovforslagets § 1, nr. 78.

Til nr. 38

Det fremgår af den gældende bestemmelse i § 10, stk. 1, 1. pkt., i elforsyningsloven, at elproduktion fra anlæg med en kapacitet på over 25 MW kun kan udøves af virksomheder, der har opnået bevilling fra klima-, energi- og forsyningsministeren. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan dog efter § 10, stk. 1, 2. pkt., i elforsyningsloven, i særlige tilfælde give tilladelse til, at et elproduktionsanlæg med en kapacitet på over 25 MW midlertidigt

drives uden bevilling. § 10, stk. 1, i elforsyningsloven, indeholder et bevillingskrav for elproduktionsanlæg over 25 MW. Bevillingskravet gælder alle elproduktionsanlæg over 25 MW, herunder kraftværker, kraftvarmeværker, solcelleanlæg og vindmølle-anlæg. Det fremgår af § 10, stk. 2, i elforsyningsloven, at en bevilling efter stk. 1 gives for mindst 20 år.

Ifølge den gældende bestemmelse i § 12, stk. 1, nr. 4, i elforsyningsloven, kan der i en tilladelse efter § 11 eller i en bevilling efter § 10 fastsættes vilkår om, at ejeren forpligter sig til at underrette Energinet mindst et år i forvejen, såfremt det beslutes, at et anlæg skal lukkes eller tages ud af drift, så det ikke er til rådighed i en længere periode.

Elproduktionsanlæg på havet skal have en etableringstilladelse efter § 25 i VE-loven. For at opnå tilladelse til etablering af vindmøller på havet skal en række betingelser være opfyldt. Disse betingelser er beskrevet i kapitel 3 i VE-loven og øvrig sektorlovgivningen, herunder miljøvurderingsloven. Tilladelsen er betinget af, at ansøgerne har ret til at udnytte en forundersøgestilladelse efter § 24 i VE-loven, samt at ansøgerne har den fornødne tekniske og finansielle kapacitet. Tilladelsen kan endvidere betinges af vilkår, herunder krav til konstruktion, indretning, installationer, opstilling, drift, nedtagning og sikkerhedsstillelse for nedtagning af anlæg, samt økonomiske, tekniske, sikkerheds- og miljømæssige forhold i forbindelse med etablering og drift, herunder ophold og beboelse, jf. § 25 i VE-loven.

Derudover skal havvindmølleparker have en elproduktionstilladelse til at producere strøm, jf. § 29 i VE-loven. En tilladelse efter § 29 gives for 25 år og kan efter ansøgning forlænges. Der kan i tilladelsen stilles vilkår, herunder om tekniske og økonomiske forhold vedrørende drift af anlægget, om pligt til at sikre fremtidig overholdelse af vilkår, der er stillet i tilladelser efter VE-lovens §§ 22-25, 27 og 28 og lov om miljøvurdering af planer og programmer og af konkrete projekter (VVM), om tilsynsforpligtelse i forhold til det samlede anlæg og stillede vilkår om pligt til indrapportering vedrørende de nævnte forhold.

Det følger af den foreslåede ændring i § 27 b, stk. 4, i elforsyningsloven, omfatter, at ejere af elproduktionsanlæg med en kapacitet på mere end 25 MW skal underrette Energinet mindst et år i forvejen, når det beslutes, at anlægget skal lukkes eller tages ud af drift, så det ikke er til rådighed i en længere periode.

UDKAST

Den foreslåede bestemmelse i § 27 b, stk. 4, er begrundet i, at elproduktionsanlæg, som skal have tilladelse efter VE-loven ikke vil have mulighed for at stille vilkår efter § 12, nr. 4, i elforsyningsloven. Det skyldes, at vilkåret i § 12, nr. 4, alene kan stilles i bevillinger efter § 10 eller tilladelser efter § 11 og at ændringen i § 1, nr. 20, i dette lovforslag, vil indebære, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om, at elproduktion fra anlæg med en kapacitet på over 25 MW, som er omfattet af bevillingspligten i § 10, stk. 1, i elforsyningsloven, skal være undtaget fra bevillingspligten.

Den foreslåede ændring i § 27 b, stk. 4, i elforsyningsloven, medfører, at indholdet i § 12, nr. 4, i elforsyningsloven, vil blive videreført som et krav i § 27 b, stk. 4, i elforsyningsloven, for så vidt angår elproduktionsanlæg over 25 MW, som skal have tilladelse efter VE-loven. Dette indebærer, at ejere af havvindmølleparker over 25 MW, der undtages fra bevillingskravet i § 10, fortsat vil skulle underrette Energinet mindst et år i forvejen, når det besluttes, at anlægget skal lukkes eller tages ud af drift.

Til nr. 39

Efter den gældende bestemmelse i § 27 c, stk. 2, yder Energinet rimelig betaling for ydelser relateret til, at godkendte driftsstop af transmissions- eller elproduktionsanlæg kræves udskudt eller fremrykket, jf. § 27 b, stk. 1, til, at elproduktionsanlæg kræves holdt driftsklare, jf. § 27 b, stk. 3, eller til beslutninger om ændringer af planer eller aktivering af afhjælpende tiltag i medfør af Europa-Kommissionens forordning 2017/1485/EU af 2. august 2017 om fastsættelse af retningslinjer for drift af elektricitetstransmissions-systemer.

Det fremgår af § 27 d, stk. 1, i elforsyningsloven, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte nærmere regler om indhold og udførelse af de opgaver, som påhviler Energinet i medfør af §§ 27 a og 27 c.

§ 27 d, stk. 1, i elforsyningsloven, er udmøntet i bekendtgørelse nr. 1067 af 28. maj 2021 om systemansvarlig virksomhed og anvendelse af eltransmissionsnettet m.v. (systemansvarsbekendtgørelsen). Bekendtgørelsen fastsætter bl.a. nærmere regler om, hvad der udgør en rimelig betaling efter § 27 c, stk. 2, i elforsyningsloven. Efter § 25, stk. 2, i systemansvarsbekendtgørelsen bør Energinet fastsætte betalingen efter metoden cost plus. Det følger af § 26 i systemansvarsbekendtgørelsen, hvad cost plus som minimum bør omfatte.

UDKAST

Elmarkedsforordningen artikel 13, stk. 7, fastsætter nærmere bestemmelser om, hvorledes betalingen skal opgøres ved ikke-markedsbaseret belastningsomfordeling, dvs. op- og nedregulering. Betalingens størrelse efter denne bestemmelse svarer i høj grad til betalingen cost plus efter systemansvarsbekendtgørelsen.

For en nærmere gennemgang af kompensationsforpligtelsen, herunder de nærmere fastsatte rammer for fastsættelsen af betalingens størrelse efter elmarkedsforordningens artikel 13, stk. 7, og bestemmelser i systemansvarsbekendtgørelsen vedrørende fastsættelsen af betalingen efter metoden cost plus, henvises til de almindelige bemærkninger afsnit 3.7.

Det følger af den foreslåede ændring af § 27 c, stk. 2, at der vil blive indsat », jf. dog artikel 13, stk. 7 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning om det indre marked for elektricitet« i bestemmelsen efter »Europa-Kommissionens forordning om fastsættelse af retningslinjer for drift af elektricitets-transmissionssystemer«.

Baggrunden for den foreslåede indsættelse af en henvisning til artikel 13, stk. 7, i elmarkedsforordningen er, at artikel 13, stk. 7, fastsætter nærmere bestemmelser om kompensation ved ikke-markedsbaseret belastningsomfordeling, dvs. ved op- og nedregulering. Da forordninger har forrang for national ret, herunder elforsyningsloven, har kompensationsforpligtelsen i elmarkedsforordningens artikel 13, stk. 7, forrang for kompensationsforpligtelsen i elforsyningslovens § 27 c, stk. 2.

Ved den foreslåede ændring bliver det tydeliggjort, at kompensation ved ikke-markedsbaseret belastningsomfordeling vil følge de nærmere fastsatte regler herom i elmarkedsforordningens artikel 13, stk. 7, og at kompensationsforpligtelsen i elforsyningslovens § 27 c, stk. 2, således ikke finder anvendelse ved ikke-markedsbaseret belastningsomfordeling. Dette er en præcisering af, hvad der allerede gælder i dag. Henvisningen til artikel 13, stk. 7 er begrundet i praktiske hensyn og berører ikke forordningens umiddelbare gyldighed i Danmark.

Til nr. 40

Det fremgår af elforsyningslovens § 28, stk. 1, at Energinet i samarbejde med klima-, energi- og forsyningsministeren og de øvrige kollektive elforsyningsvirksomheder skal sikre, at de offentlige forpligtelser, jf. § 8, opfyldes.

UDKAST

Det foreslås, at § 28, *stk. 1*, ophæves, hvorefter *stk. 2* og *3*, bliver til *stk. 1* og *2*.

Forslaget er en konsekvens af, at hovedbestemmelsen i elforsyningslovens § 8 om opkrævning af nødvendige omkostninger til offentlige forpligtelser (PSO) ophæves, og vil medføre, at Energinet ikke længere vil have opgaver forbundet med f.eks. opkrævning af PSO, som fremgår af elforsyningslovens § 8, *stk. 4*, når PSO-systemet ophæves.

Forslaget vil endvidere medføre, at opremsningen af Energinets opgaver vil komme til at fremgå af § 28, *stk. 1*, hvilket er en mere naturlig placering, da bestemmelsen omfatter alle de opgaver, som Energinet har i medfør af elforsyningsloven.

Der henvises i øvrigt til afsnit 3.3.1 om gældende ret og til afsnit 3.3.2. om Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 41

Det fremgår af elforsyningslovens § 28, *stk. 2*, nr. 8, at Energinet skal indberette oplysninger til datahubben om tariffer og om omkostninger til offentlige forpligtelser, jf. § 8, og via datahubben varsle ændringer i priser og vilkår.

Det foreslås, at § 28, *stk. 2*, nr. 8, ændres således, at ”og om omkostninger til offentlige forpligtelser, jf. § 8,” udgår af bestemmelsen.

Forslaget er en konsekvens af, at hovedbestemmelsen i elforsyningslovens § 8 om opkrævning af nødvendige omkostninger til offentlige forpligtelser (PSO) ophæves, og vil medføre, at Energinet ikke længere skal indberette oplysninger om PSO omkostninger til datahubben, når PSO-systemet ophæves.

Der henvises i øvrigt til afsnit 3.3.1 om gældende ret og til afsnit 3.3.2. om Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 42

Det fremgår af elforsyningslovens § 28, *stk. 2*, nr. 14, at Energinet skal varetage opgaver vedrørende betaling for offentlige forpligtelser ifølge §§ 8, 8 a, 8 b og 9 a og regler fastsat i medfør af disse bestemmelser.

UDKAST

Det foreslås, at § 28, stk. 2, nr. 14, ophæves.

Forslaget er en konsekvens af, dels at hovedbestemmelsen i elforsyningslovens § 8 om opkrævning af nødvendige omkostninger til offentlige forpligtelser (PSO) ophæves, dels at de muligheder for at bliver fritaget for at betale PSO efter §§ 8 - 8 b og § 9 a ligeledes ophæves. Forslaget vil medføre, at Energinet ikke længere skal udføre de opgaver, som fremgår af elforsyningslovens § 8, stk. 4, om PSO opkrævning, når PSO-systemet ophæves.

Der henvises i øvrigt til afsnit 3.3.1 om gældende ret og til afsnit 3.3.2. om Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 43

De gældende bestemmelser i elforsyningslovens § 28, stk. 2, nr. 12 og 13 bemyndiger Energinet til at udarbejde forskrifter for netvirksomhedernes målinger og for forskrifter, som er nødvendige for elmarkedets funktion, herunder forskrifter om aktørernes pligter og rettigheder. Klima- energi- og forsyningsministeren er i henhold til § 28, stk. 3 bemyndiget til at fastsætte nærmere regler om indholdet og udførelsen af de opgaver, der følger af stk. 2.

Bemyndigelsen er udmøntet i §§ 7 og 8 i bekendtgørelse nr. 1067 af 28. maj 2021 om systemansvarlig virksomhed og anvendelse af eltransmissionsnettet m.v. (systemansvarsbekendtgørelsen), hvorefter Energinet kan udarbejde forskrifter for benyttelsen af det kollektive elforsyningsnet, som er nødvendige for, at Energinet kan varetage sine opgaver, herunder forskrifter for adgang til og benyttelse af det kollektive elforsyningsnet, og forskrifter for aktørernes forpligtelser, som sætter Energinet i stand til at opretholde den tekniske kvalitet og balance inden for det sammenhængende elforsyningsnet.

Forskrifter, der er udarbejdet på baggrund af bestemmelsen, skal i henhold til systemansvarsbekendtgørelsens § 7, stk. 2 og § 8, stk. 2, anmeldes til og metodegodkendes af Forsyningstilsynet.

Forskrifterne offentliggøres i henhold til § 7, stk. 2, og § 8, stk. 2 og skal være tilgængelige for brugere af det kollektive elforsyningsnet.

Klima- energi- og forsyningsministeren kan i henhold til elforsyningslovens § 78, stk. 6 fastsætte nærmere regler om Forsyningstilsynets opgaver. Bemyndigelsen er udmøntet i systemansvarsbekendtgørelsen, hvorefter klager

UDKAST

i henhold § 7, stk. 3, over de tekniske forskrifter kan indbringes for Forsyningstilsynet, der kan pålægge Energinet at ændre forskrifterne.

De tekniske forskrifter udstedt af Energinet i henhold til systemansvarsbekendtgørelsen supplerer i vidt omfang regler udstedt af Europa-Kommissionen i henhold til kapitel VII i elmarkedsforordningen om netregler og retningslinjer. Europa-Kommissionens regler udstedt i medfør af elmarkedsforordningen udarbejdes på baggrund af forlæg fra en række fælleseuropæiske samarbejdsorganer nedsat i medfør af forordningen. Der er tale om ENTSO-E, der er en sammenslutning af elektricitetstransmissionssystemoperatørerne, hvor Energinet er repræsenteret, ACER (Agenturet for Samarbejde mellem Energireguleringsmyndigheder), hvor Forsyningstilsynet er repræsenteret og DSO EU, der er en sammenslutning af eldistributionsselskaber (eller i en dansk kontekst netvirksomheder).

Den foreslåede ændring af § 28, *stk.* 3, der bliver *stk.* 2, vil bemyndige klima- energi- og forsyningsministeren til at fastsætte nærmere regler om procedure for udarbejdelse og godkendelse af regler fastsat i henhold til *stk.* 3, herunder om tilsyn og påklage i forbindelse sådanne regler herunder at klageadgangen kan afskæres for visse afgørelser.

Den foreslåede indsættelse af bemyndigelsen i elforsyningslovens § 26, *stk.* 4 er begrundet i den uklarhed i forhold til procedurer for at udstede forskrifter, som El-reguleringsudvalget har påpeget.

Det er med den foreslåede bestemmelse intentionen, at tydeliggøre klima-energi- og forsyningsministerens bemyndigelse til at fastsætte nærmere regler om proceduren for at udarbejde og godkende forskrifter, samt om Energinets tilsyn med forskrifter og herved skabe øget gennemsigtighed i forhold til Energinets forskrifter.

Den foreslåede bestemmelse i elforsyningslovens § 26, *stk.* 4, medfører, at klima- energi- og forsyningsministeren kan fastsætte nærmere regler om proceduren for udarbejdelse og godkendelse af tekniske forskrifter, herunder om tilsyn og klageadgang. Det vil med den foreslåede bestemmelse ikke være intentionen grundlæggende, at ændre den praksis der allerede eksisterer på området, men derimod at kodificere proceduren for udarbejdelse af de tekniske forskrifter, herunder for at sikre at principperne for udarbejdelse og vedtagelse af netregler og retningslinjer i henhold til elmarkedsforordningen afspejles i den danske procedure.

UDKAST

Det forventes derfor, at den gældende praksis kodificeres, hvorefter Energinet i samspil med brancheaktørerne, herunder netselskaberne, vil udarbejde forslag til markedsforskrifter, der anmeldes til Forsyningstilsynet med henblik på metodegodkendelse. Udarbejdelsen af forskrifterne vil, som det har været tilfældet hidtil, skulle afspejle den høje grad af brancheinddragelse, der også kendes fra udarbejdelse af de EU-retlige netregler og retningslinjer.

Det forventes endelig, at der fastsættes regler om Energinets tilsyn med overholdelsen af de af Energinet udarbejdede forskrifter. Den foreslåede bestemmelse skal i denne forbindelse ses i sammenhæng med indførelsen af muligheden for udstedelse af tvangsbøder, jf. den foreslåede bestemmelse i elforsyningslovens § 86 a, jf. lovforslagets § 1, nr. 78.

Til nr. 44

Overskriften før § 45 i elforsyningsloven lyder på »Habilitetskrav«.

Det foreslås, at *overskriften* ændres til »Netvirksomheders funktionelle adskillelse«.

Forslaget er en konsekvens af lovforslagets § 1, nr. 45, hvorefter den nuværende bestemmelse i § 45 i elforsyningsloven om habilitetskrav til ledelsen i en net- eller transmissionsvirksomhed foreslås nyaffattet, jf. lovforslaget § 1, nr. 45. Den nyaffattede bestemmelse i § 45 i elforsyningsloven vil give ministeren beføjelse til at fastsætte regler om netvirksomheders funktionelle adskillelse.

Forslaget til den ændrede overskrift vil således medføre, at overskriften for det første vil afspejle, at den nyaffattede § 45 i elforsyningsloven, jf. lovforslagets § 1, nr. 45, vil være adresseret til netvirksomheder.

For det andet vil overskriften genspejle, at § 45 vil give ministeren bemyndigelse til at fastsætte regler om bredere forhold end en netvirksomheds ledelsens habilitet, hvor disse bredere forhold tilsammen vil blive betegnet som funktionel adskillelse.

Til nr. 45

Det fremgår af § 45, stk. 1, i elforsyningsloven, at direktører, vicedirektører, underdirektører og ledende medarbejdere i en net- eller transmissionsvirksomhed ikke direkte eller indirekte må deltage i driften eller ledelsen af en

UDKAST

koncernforbundet elproduktions- eller elhandelsvirksomhed eller en koncernforbundet virksomhed, der direkte eller indirekte ejer disse, medmindre der er tale om en kollektiv elforsyningsvirksomhed.

Det fremgår af § 45, stk. 2, i elforsyningsloven, at bestyrelsesmedlemmer i en net- eller transmissionsvirksomhed ikke direkte eller indirekte må deltage i driften eller ledelsen af en koncernforbundet elproduktions- eller elhandelsvirksomhed.

Endvidere fremgår det af § 45, stk. 3, i elforsyningsloven, at habilitetskravene for en netvirksomheds direktion, ledende medarbejder og bestyrelse i § 45, stk. 1 og 2, ikke gælder for netvirksomheder, som alene eller sammen med andre netvirksomheder inden for samme koncern har mindre end 100.000 tilsluttede forbrugere. Ministeren kan fastsætte regler om ændring af denne grænse.

Af § 45, stk. 4, i elforsyningsloven fremgår det, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte nærmere regler med henblik på at sikre, at ledelsen i en net-, transmissions- eller systemansvarlig virksomhed kan handle uafhængigt af erhvervsmæssige interesser. Bemyndigelsen i § 45, stk. 4, er udmøntet i § 31 i bekendtgørelse nr. 1499 af 29. juni 2021 om varetagelse af netvirksomhedsaktiviteter.

Kravene, der fremgår af § 45 og af de regler, der er fastsat i medfør af § 45, stk. 4, betegnes som habilitetskrav, jf. overskriften før § 45.

§ 47, stk. 1, sammenholdt med stk. 4, i elforsyningsloven, indeholder bestemmelser, der kræver, at en netvirksomhed skal være selskabsmæssig adskilt. Heri ligger, at netvirksomhedsaktiviteten skal varetages i en særskilt juridisk person, og at der ikke må varetages andre aktiviteter i samme selskab.

Bestemmelserne i § 45 i elforsyningsloven gennemfører elmarkedsdirektivets artikel 35, stk. 2, a-c, sammenholdt med stk. 4, om netvirksomheders funktionelle adskillelse, herunder ledelsens habilitet. Direktivets habilitetskrav gælder for vertikalt integrerede netvirksomheder.

Det bemærkes, at der er forskel mellem koncernbegrebet, der benyttes i § 45 i elforsyningsloven, og begrebet vertikalt integreret virksomhed, der benyttes i elmarkedsdirektivets artikel 35, stk. 2, a-c. Begrebet vertikalt inte-

UDKAST

greret virksomhed er defineret i § 5, nr. 33, i elforsyningsloven, der gennemfører direktivets definition af begrebet, jf. elmarkedsdirektivets artikel 2, nr. 53. Det fremgår af definitionen, at der ved vertikalt integreret virksomhed forstås en virksomhed eller gruppe af virksomheder, som den eller de samme fysiske eller juridiske personer har ret til direkte eller indirekte at øve kontrol over, og som mindst driver enten transmissions- eller netvirksomhed og mindst enten elproduktions- eller elhandelsvirksomhed. Det følger bl.a. af denne definition, at begrebet vertikalt integreret virksomhed er bredere end koncernbegrebet, for så vidt det også omfatter situationer med fælles kontrol.

Hvad der forstås ved begrebet kontrol er nærmere beskrevet i bemærkningerne til § 5, nr. 33. Heraf fremgår følgende, jf. bemærkninger til § 5, nr. 20, som indsat ved lov nr. 466 af 18. maj 2011, jf. Folketingstidende 2010-2011 (1. samling), A, L 87 som fremsat, side 21 og 22:

»I definitionen indgår begrebet kontrol. Kontrol kan udøves af »den eller de samme fysiske eller juridiske personer«. Begrebet »juridisk person« omfatter både virksomheder, stat og kommune m.v. Kontrol kan også være til stede, hvis der er to eller flere ejere af andele i en virksomhed, der tilsammen udøver kontrol over virksomheden. Der er i dette tilfælde tale om fælles kontrol.

[...]

Kontrolbegrebet er nærmere beskrevet i Europa-Kommissionens konsoliderede meddelelse om jurisdiktion efter Rådets forordning (EF) Nr. 139/2004 om kontrol med fusioner og virksomhedsovertagelser (2008/C 95/01).

Det følger af meddelelsen, at kontrol kan udøves som »enekontrol« eller som »fælles kontrol«. Enekontrol foreligger, hvis en enkelt person eller virksomhed m.v. alene kan udøve afgørende indflydelse på en virksomhed. Fælles kontrol foreligger, når to eller flere personer eller virksomheder m.v. har mulighed for at udøve afgørende indflydelse på en anden virksomhed. Meddelelsen beskriver forskellige situationer, hvor fælles kontrol foreligger. Ifølge meddelelsen foreligger der ingen fælles kontrol, hvis der ikke kan antages et fast flertal i beslutningsprocessen, og når flertallet ved hver enkelt lejlighed kan være sammensat af forskellige kombinationer mellem minoritetsaktionærer.«

Det foreslås, at § 45 nyaffattes, således at det af bestemmelsens 1. pkt. vil fremgå, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om en netvirksomheds funktionelle adskillelse fra selskabsmæssig forbundne

kommercielle aktiviteter, der ikke er monopolaktiviteter. Af bestemmelsens 2. pkt. vil det fremgå, at ministeren i denne forbindelse kan fastsætte regler om ledelsens habilitet, herunder ledelsens uafhængighed af erhversmæssige interesser, om ledelsens kompetencer og om netvirksomhedens uafhængige beslutningstagning i øvrigt.

Formålet med nyaffattelsen er, at klima- energi- og forsyningsministeren hermed vil få bemyndigelse til at fastsætte detaljerede regler om netvirksomheders funktionelle adskillelse. Dette anses som hensigtsmæssigt for at sikre tilstrækkelig adskillelse af den monopolaktivitet, der udøves af en netvirksomhed, og andre selskabsmæssigt forbundne kommercielle aktiviteter, der ikke er monopolaktiviteter, med det formål at sikre lige konkurrencevilkår på markederne for konkurrenceudsatte elektricitetsaktiviteter. En tilstrækkelig funktionel adskillelse vil styrke netvirksomheders uafhængighed og neutrale adfærd, navnlig ved at mindske risikoen for interessekonflikter. Sådanne interessekonflikter kan ellers føre til, at en netvirksomheds dispositioner sker med de kommercielle interesser i selskabsmæssig forbundne virksomheder for øje, navnlig virksomheder, der varetager konkurrenceudsatte aktiviteter, eksempelvis elhandelsvirksomhed, eller øvrige kommercielle aktiviteter, eksempelvis koncernfælles serviceaktiviteter. Agerer netvirksomheden ud fra sådanne andre interesser, frem for alene netvirksomhedens interesser, er der en risiko for, at konkurrencen på de konkurrenceudsatte elektricitetsmarkeder påvirkes negativt.

Forslaget til § 45, 1. pkt., vil bl.a. medføre, at klima-, energi- og forsyningsministeren vil få bemyndigelse til at fastsætte regler om netvirksomheders funktionelle adskillelse fra andre selskabsmæssig forbundne kommercielle aktiviteter, der ikke er monopolaktiviteter.

Begrebet netvirksomheder forstås som defineret i § 5, nr. 24, i elforsyningsloven, dvs. som netvirksomhed med bevilling, der driver distributionsnet.

Ved den funktionelle adskillelse i forslaget til § 45, 1. pkt., forstås forhold, der sikrer, at den særskilte juridiske enhed faktisk fungerer uafhængigt af andre aktiviteter, der varetages i juridiske enheder, som netvirksomheden måtte være selskabsmæssig forbunden med. På den måde supplerer den funktionelle adskillelse netvirksomhedens selskabsmæssige adskillelse efter gældende rets § 47, stk. 1, sammenholdt med stk. 4, i elforsyningsloven. Der er tale om et bredt begreb. Funktionel adskillelse kræver bl.a., at netvirksomheden har en habil og dermed uafhængig fungerende selskabsledelse,

både i forhold til ledelsesorganers sammensætning og i forhold til ledelsespersoners ageren, der er uafhængig af erhvervmæssige interesser, at ledelsen har tilstrækkelige kompetencer samt øvrige tiltag til at sikre, at netvirksomhedens beslutningstagning er fri fra interessekonflikter og netvirksomheden dermed agerer uafhængigt fra andre enheder, som netvirksomheden er selskabsmæssigt forbundet med.

Begrebet monopolaktiviteter i forslaget til § 45, 1. pkt., forstås således, at det ud over netvirksomhed omfatter virksomhed med fremføring af opvarmet vand eller damp eller virksomhed, som er omfattet af vandsektorlovens § 2, stk. 1. Begrebet omfatter også gasdistributionsvirksomhed og el- eller gastransmissionsvirksomhed med bevilling, hvilket dog i praksis ikke er relevant, fordi gasdistribution varetages af det statslig ejede gasdistributions-selskab Evida og el- og gastransmission varetages af Energinet.

I nærværende sammenhæng, forstås begrebet kommercielle aktiviteter (der ikke er monopolaktiviteter, jf. ovenfor) i forslaget til § 45, 1. pkt., sådan, at det omfatter konkurrenceudsatte elektricitetsaktiviteter og andre kommercielle aktiviteter, der består i udførelsen af opgaver for netvirksomheden. Det skyldes, at formålet med udmøntningen af bemyndigelsen er at sikre lige konkurrenceforhold på elektricitetsmarkeder. Konkurrenceudsatte elektricitetsaktiviteter omfatter som udgangspunkt elhandel, elproduktion, aggregering, varetagelse af energilageraktiviteter og varetagelse af ladestanderaktiviteter. Det kan imidlertid ikke udelukkes, at det kan blive aktuelt med yderligere aktiviteter fremadrettet, eksempelvis nye aktiviteter, der vil opstå med den tekniske og markedsmæssige udvikling af elmarkedet. Andre kommercielle aktiviteter, der består i udførelsen af opgaver for netvirksomheden omfatter bl.a. varetagelse af drifts- og anlægsopgaver, administrative opgaver, HR- eller IT-opgaver.

At der er tale om netvirksomheders funktionelle adskillelse fra aktiviteter, frem for adskillelse fra virksomheder, indebærer, at klima-, energi- og forsyningsministeren også vil kunne fastsætte regler, der berører netvirksomhedens forhold til selskabsmæssigt forbundne holdingselskaber for virksomheder, der varetager de oven for nærmere beskrevne aktiviteter. Dette er i nogen omfang allerede tilfældet efter gældende ret i dag. Eksempelvis bestemmer § 45, stk. 1, i elforsyningsloven, for så vidt, at en netvirksomheds direktion og ledende medarbejder ikke må deltage i driften eller ledelsen af en koncernforbundet virksomhed, der direkte eller indirekte ejer en elhandels- eller elproduktionsvirksomhed.

UDKAST

Begrebet selskabsmæssigt forbundet i forslaget til § 45 1. pkt., indebærer, at klima-, energi- og forsyningsministeren vil kunne fastsætte regler om netvirksomhedens funktionelle adskillelse fra relevante aktiviteter, hvis disse varetages i et af følgende selskaber: (1) et selskab, der direkte eller indirekte kontrolleres af den eller de samme fysiske eller juridiske personer, der direkte eller indirekte kontrollerer netvirksomheden, eller (2) et selskab, som den samme juridiske person direkte eller indirekte deltager eller ejer andele i, som direkte eller indirekte deltager eller ejer andele i netvirksomheden.

Begrebet under (1) svarer til begrebet koncernforbundet, der bruges i gældende rets § 45, stk. 1 og 2, dog er den udvidet til også at inkludere situationer med fælles kontrol. Baggrunden herfor, er, at de habilitetskrav, der gælder efter elmarkedsdirektivet, og som gældende §§ 45, stk. 1 og 2, søger gennemført, bruger begrebet vertikalt integration. Dette begreb omfatter også fælles kontrol. Kontrolbegrebet, herunder begrebet fælles kontrol forstås som i gældende ret.

Begrebet under (2) omfatter situationer, der ikke er omfattet af begrebet under (1), men der er kendetegnet ved, at der er en juridisk person, som direkte eller indirekte har indflydelse i både netvirksomheden og i et andet selskab, der varetager en relevant aktivitet. Både deltagelse og ejerskab af andele er omfattet. Dette skyldes, at elforsyningsloven som udgangspunkt ikke indeholder nogle begrænsninger for, i hvilken type juridisk person netvirksomhedsaktiviteten, konkurrenceudsatte elektricitetsaktiviteter og aktiviteter, der består af opgavevaretagelsen for netvirksomheden, skal udøves i. Ejerskab af andele vil være relevant, når der er tale om kapitalselskaber, deltagelse vil være relevant, når der er tale om andre selskabsformer end kapitalselskaber.

I praksis forekommer det eksempelvis, at flere koncerner, hvori der indgår netvirksomhed, gennem den øverste juridiske person i de pågældende koncerner eller gennem et holdingselskab ejer minoritetsandele i et fælles elhandelsselskab. Den foreslåede bemyndigelse vil i sådanne tilfælde bl.a. tillade ministeren at fastsætte regler om, at netvirksomhedernes direktører eller ledende medarbejder ikke må deltage i ledelsen af det fælles ejede elhandelsselskab og regler om, at netvirksomhedernes direktører eller ledende medarbejder ikke må deltage i ledelsen af de juridiske personer, der direkte eller indirekte ejer andele i det fælles ejede elhandelsselskab.

Efter den foreslåede bemyndigelse i § 45, 2. pkt., vil klima-, energi- og forsyningsministeren kunne fastsætte regler om ledelsens habilitet, herunder

om ledelsens uafhængighed af erhvervmæssige interesser, om ledelsens kompetencer og om netvirksomhedens uafhængige beslutningstagning i øvrigt.

Med ledelsen forstås dels netvirksomhedens direktører, vicedirektører og underdirektører, der tilsammen udgør netvirksomhedens direktion, dels netvirksomhedens ledende medarbejder og bestyrelsesmedlemmer.

Med regler om ledelsens habilitet forstås regler, der har til formål at sikret den funktionelle adskillelse af netvirksomhedens ledelse fra ledelsen i andre selskabsmæssig forbundne virksomheder. Dermed vil interessekonflikter undgås og netvirksomhedens uafhængige beslutningstagning sikres. Konkret vil der være tale om regler, der fastsætter hvorvidt netvirksomhedens ledelse kan deltage i ledelsen af andre selskabsmæssig forbundne virksomheder og dermed, hvorvidt der kan være helt eller delvis personsammenfald mellem ledelsen i netvirksomheden og ledelsens af disse andre virksomheder.

Med regler om ledelsens uafhængighed af erhvervmæssige interesser menes regler, der vil sikre, at ledelsens uafhængighed, udover hvad der er sikret via regler om habilitet, heller ikke påvirkes af andre forhold, der er relateret til ledelsesmedlemmers erhvervmæssige interesser. Der vil kunne være tale om regler for ledelsesmedlemmers lønstruktur, rotationsmuligheder på tværs af de selskabsmæssig forbundne virksomheder, personlige aktiebeholdninger m.v.

Fastsættelse af regler om netvirksomhedsledelsens kompetencer omfatter regler om viden, færdigheder og erfaring som ledelsen i sin helhed skal have. Der vil være tale om kompetencer, der har til formål at understøtte netvirksomheders funktionelle adskillelse.

Fastsættelse af regler om netvirksomhedens uafhængige beslutningstagning i øvrigt vil omfatte regler om organisatoriske forhold vedrørende den måde, hvorpå beslutninger bliver drøftet i netvirksomheden. Formålet vil være at sikre, at bl.a. processer og arbejds gange bliver fastslagt således, at netvirksomhedens selvstændige rolle bliver opretholdt og at interessekonflikter undgås.

Bemyndigelsen vil give klima-, energi- og forsyningsministeren mulighed for at graduere de krav om funktionel adskillelse, der vil blive stillet til net-

UDKAST

virksomheder, under hensyntagen til det antal kunder, der er tilsluttet netvirksomheden. Denne graduering foretages også i gældende ret, jf. gældende rets § 45, stk. 1 og 2, i elforsyningsloven sammenholdt med § 45, stk. 3, 1. pkt.

Det forventes således, at klima-, energi- og forsyningsministeren vil fastsætte regler, der skelner mellem netvirksomheders størrelse. I forbindelse med den initiale udmøntning af bemyndigelsen vil der blive taget udgangspunkt i, om netvirksomheden alene eller sammen med andre netvirksomheder, der direkte eller indirekte kontrolleres af samme fysiske eller juridiske person, har 100.000 eller mere tilsluttede elkunder, eller om den eller de pågældende netvirksomheders kundetal ligger under denne grænse.

Det forventes, at klima-, energi- og forsyningsministeren ved sin initiale udmøntning af sin bemyndigelse i opfølgning på stemmeaftalen vil fastsætte regler med følgende indhold for netvirksomheder over den beskrevne grænse på 100.000 kunder: 1) regler, hvorefter medlemmer af en netvirksomheds direktion eller ledende medarbejder ikke direkte eller indirekte må deltage i ledelsen af selskabsmæssigt forbundne virksomheder, der varetager konkurrenceudsatte elektricitetsaktiviteter eller kommercielle aktiviteter, der består i udførelse af opgaver for netvirksomheden, eller af selskabsmæssigt forbundne virksomheder, der deltager eller har ejerandele i virksomheder, der varetager sådanne aktiviteter; 2) regler, hvorefter medlemmer af en netvirksomheds bestyrelse ikke direkte eller indirekte må deltage i ledelsen af selskabsmæssigt forbundne virksomheder, der varetager konkurrenceudsatte elektricitetsaktiviteter, idet dog mindst to bestyrelsesmedlemmer skal opfylde krav til habilitet, der svarer til rækkevidden af habilitetskravene, der finder anvendelse for medlemmer af netvirksomhedens direktion og ledende medarbejdere; 3) krav om direktionsinstruks og krav om dokumentation, der beskriver henholdsvis direktionens og bestyrelsens beslutningskompetence; 4) krav om at bestyrelsen som helhed har tilstrækkelig viden om de regulatoriske rammer for netvirksomheders drift, herunder krav til sikring af uafhængig beslutningstagning og neutral adfærd.

Det forventes endvidere, at klima-, energi- og forsyningsministeren ved sin initiale udmøntning af sin bemyndigelse i opfølgning af stemmeaftalen vil fastsætte regler med følgende indhold for netvirksomheder, der ligger under den grænse på 100.000 tilsluttede elkunder, som nævnt i afsnittet ovenover: 1) krav om mindst to bestyrelsesmedlemmer, der opfylder krav til habilitet, der svarer til rækkevidden af habilitetskravene, der finder anvendelse for medlemmer af direktionen og ledende medarbejdere i en netvirksomhed, der

UDKAST

ligger over den beskrevne grænse på 100.000 tilsluttede elkunder; 2) krav om at bestyrelsen som helhed har tilstrækkelig viden om de regulatoriske rammer for netvirksomheders drift, herunder krav til sikring af uafhængig beslutningstagning og neutral adfærd; 3) krav om adskilte bestyrelsesmøder for netvirksomheden med særlig formandskab; 4) krav om, at direktionen afsætter tid til at opretholde netvirksomheden som separat selskab.

Det forventes endvidere, at ministeren vil udmønte sin bemyndigelse ved at fastsætte regler, der vil sikre, at ledelsen i en netvirksomhed kan handle uafhængigt af erhvervsmæssige interesser. Det forventes, at der herved vil tages udgangspunkt i, hvad der allerede er fastsat § 31 i bekendtgørelse nr. 1499 af 29. juni 2021 om varetagelse af netvirksomhedsaktiviteter.

Endelig forventes klima-, energi- og forsyningsministeren at fastsætte, at Forsyningstilsynet vil varetage opgaven med at føre tilsyn med overholdelse af de krav, der vil blive fastsat i medfør af den foreslående bemyndigelse i § 45.

Til nr. 46

Efter den gældende § 46, stk. 1 i elforsyningsloven, skal aftaler, som kollektive elforsyningsvirksomheder indgår med andre virksomheder, herunder koncernforbundne selskaber, indgås på markedsmæssige vilkår.

Efter den gældende bestemmelse i elforsyningslovens § 46, stk. 2, skal de af stk. 1 omfattede aftaler foreligge i skriftlig form på aftaletidspunktet. Kollektive elforsyningsvirksomheder skal udarbejde skriftlig dokumentation for, hvorledes priser og vilkår er fastsat. Dokumentationen skal kunne danne grundlag for en vurdering af prisernes og vilkårenes markedsmæssighed. Dokumentationen forelægges Forsyningstilsynet efter anmodning. Hvis markedsmæssigheden af en aftale ikke findes godtgjort, kan Forsyningstilsynet skønsmæssigt fastsætte den markedsmæssige pris, jf. dog stk. 3. Den skønsmæssigt fastsatte pris eller den pris, Forsyningstilsynet fastsætter efter regler udstedt i medfør af stk. 3, vil blive lagt til grund for den økonomiske regulering af den kollektive elforsyningsvirksomhed.

Den gældende bestemmelse i elforsyningslovens § 46, stk. 3, fastslår, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om vurdering af markedsmæssigheden og om fastsættelse af den markedsmæssige pris, herunder regler om metoder til fastsættelse af den markedsmæssige pris efter stk. 2, for de aftaler, som kollektive elforsyningsvirksomheder indgår for at opfylde forpligtelsen til at realisere dokumenterbare energibesparelser efter § 22, stk. 1, nr. 5, og for at opfylde regler udstedt i medfør af § 22, stk. 5.

Bemyndigelsen i elforsyningslovens § 46, stk. 3, er udmøntet i bekendtgørelse nr. 215 af 6. marts 2019 om markedsmæssighed af aftaler om realisering af energibesparelser (herefter bekendtgørelse om markedsmæssighed af aftaler om realisering af energibesparelser). Bekendtgørelsen finder anvendelse for netvirksomheder, naturgasdistributionselskaber og varmedistributionsvirksomheders aftaler med forbundne foretagender om realisering af de forpligtelser, der følger af § 22, stk. 1, nr. 5, og § 46, stk. 1, i elforsyningsloven, § 14, stk. 1, og § 28 c, stk. 4, i lov om naturgasforsyning og § 28 b, stk. 1 og 4, i lov om varmforsyning, jf. dog stk. 2 samt § 3. Bekendtgørelsen indeholder bl.a. regler om dokumentation, sanktioner ved manglende dokumentation og administrative bestemmelser.

Ministeren kan f.eks. fastsætte nærmere regler om vurdering af dokumentation for overholdelse af armslængdeprincippet og sammenlignelighed.

Forbundne foretagender er defineret i § 2 i bekendtgørelsen om markedsmæssighed af aftaler om realisering af energibesparelser, som en net- eller distributionsvirksomhed når 1) der foreligger en kontrolleret transaktion, jf. skattekontrollovens § 37, nr. 6, litra a-f, herunder hvis aftalen er indgået mellem koncernforbundne juridiske personer, jf. skattekontrollovens § 37, nr. 2, eller der foreligger bestemmende indflydelse, jf. skattekontrollovens § 37, nr. 1, 2) ejere af net- eller distributionsvirksomheden eller net- eller distributionsvirksomheden selv direkte eller indirekte ejer kapitalandele i dette foretagende, eller 3) bestyrelsesmedlemmer, direktører, vicedirektører, underdirektører og ledende medarbejdere i et selskab, der helt eller delvist ejer net- eller distributionsvirksomheden, eller bestyrelsesmedlemmer, direktører, vicedirektører, underdirektører og ledende medarbejdere i net- eller distributionsvirksomheden selv direkte eller indirekte deltager i ledelsen i dette foretagende.

Den gældende § 46, stk. 1, gælder alle kollektive elforsyningsvirksomheder.

Det foreslås at nyaffatte elforsyningslovens § 46, stk. 3, således at klima-, energi- og forsyningsministeren vil kunne fastsætte regler om vurdering af markedsmæssigheden og om fastsættelse af den markedsmæssige pris, herunder regler om metoder til fastsættelse af den markedsmæssige pris, for aftaler omfattet af stk. 1.

Aftaler omfattet af stk. 1 henviser til aftaler, som kollektive elforsyningsvirksomheder indgår med andre virksomheder, herunder koncernforbundne selskaber.

Den foreslåede nyaffattelse i elforsyningslovens § 46, stk. 3 er begrundet i Konkurrenceanalysens konklusioner, (der henvises i denne forbindelse til

de almindelige bemærkninger pkt. 3.8), og som opfølgning på stemmeaftalen af 4. juni 2021, hvor det anses som hensigtsmæssigt med en præcisering af de gældende regler i § 46, stk. 1, for de aftaler, som kollektive elforsyningsvirksomheder indgår med forbundne foretagender.

Den foreslåede nyaffattelse vil give klima-, energi- og forsyningsministeren bemyndigelse til at præcisere kravene til dokumentation af de kollektive elforsyningsvirksomheders aftaler, herunder præcisere mindstekravene til indholdet af kontrakter og til indholdet af dokumentationen for transaktionernes markedsmæssighed. Samtidig styrkes Forsyningstilsynets sanktionsbeføjelser ved de kollektive elforsyningsvirksomheders manglende regelefterlevelse ved at indføre de samme konsekvenser ved mangelfuld dokumentation af aftalernes markedsmæssighed, som i dag er gældende for aftaler om realisering af energibesparelser.

Det vurderes nødvendigt at præcisere dokumentationskravene og sanktionerne i forbindelse med et mere aktivt og styrket tilsyn, dels for at sikre, at der følges systematisk op på de kollektive elforsyningsvirksomheders transaktioner med forbundne foretagender med henblik på at understøtte regelefterlevelsen, dels for at øge Forsyningstilsynets muligheder for at håndhæve reglerne og anvende sanktionsbeføjelserne ved manglende regelefterlevelse. Et styrket tilsyn vil samtidig øge Forsyningstilsynets indblik i omfanget og karakteren af de kollektive elforsyningsvirksomheders koncerninterne transaktioner.

Formålet med den foreslåede nyaffattelse i § 46, stk. 3, er, at indføre foranstaltninger, der kan reducere risikoen for at de kollektive elforsyningsvirksomheder krydssubsidierer konkurrenceudsatte aktiviteter i forbundne foretagender, hvilket kan føre til højere priser for transporten af elektricitet for forbrugerne samt eventuelt uberettiget styrket konkurrenceposition for konkurrenceudsatte aktiviteter. Herved sikres markedsmæssigheden af aftaler mellem forbundne foretagender, hvor den ene del fungerer på et marked, der er et monopolbelagt, mens den anden del af foretagendet er på et konkurrenceudsat marked. Derudover er formålet med den foreslåede nyaffattelse, at indføre en lignende ordning for vurderingen af markedsmæssigheden og om fastsættelsen af den markedsmæssige pris af aftaler mellem forbundne foretagender, som i dag er gældende for aftaler de kollektive elforsyningsvirksomheder indgår for at opfylde forpligtelsen til at realisere dokumenterbare energibesparelser.

Den foreslåede nyaffattelse i elforsyningslovens § 46, stk. 3, vil medføre at klima-, energi- og forsyningsministerens bemyndigelse ændres, således at ministeren vil skulle fastsætte nærmere regler om vurdering af markeds-

mæssigheden og om fastsættelse af den markedsmæssige pris, herunder regler om metoder til fastsættelse af den markedsmæssige pris, for aftaler omfattet af stk. 1.

Den foreslåede nyaffattelse indebærer, at klima-, energi- og forsyningsministeren gives bemyndigelse til at fastsætte regler, der har til formål at præcisere kravene til dokumentation af netvirksomhedernes aftaler med forbundne foretagender, herunder præcisere mindstekravene til indholdet af kontrakter og til indholdet af dokumentationen for markedsmæssigheden af aftaler mellem forbundne foretagender.

Klima-, energi- og forsyningsministeren kan ved udmøntningen af den foreslåede nyaffattelse af § 46, stk. 3 i elforsyningsloven, præcisere reglerne om dokumentationskrav i forhold til netvirksomhedernes størrelse.

Nyaffattelsen vil betyde en udvidelse af anvendelsesområdet for den ordning, der tidligere kun gjaldt energibesparelser. Udvidelsen af anvendelsesområdet vil medføre, at alle aftaler mellem forbundne foretagender, vil blive omfattet af principperne fra OECD's Transfer Pricing Guidelines.

Den foreslåede nyaffattelse af elforsyningslovens § 46, stk. 3, vil blive udmøntet i en bekendtgørelse, som ved første udmøntning vil finde anvendelse på kollektive elforsyningsvirksomheders aftaler med forbundne foretagender. Begrebet forbundne foretagender vil defineres nærmere i bekendtgørelsen. Det forventes, at der ved den første udmøntning vil blive taget udgangspunkt i den gældende bekendtgørelse om markedsmæssighed af aftaler om realisering af energibesparelser fastlagte definition, jf. § 2.

Med den foreslåede afgrænsning af de virksomheder, som vil blive omfattet af de regler klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætter i medfør af den nye bemyndigelse, vil ikke-forbundne foretagender således være omfattet af de hidtil gældende regler og krav om markedsmæssighed.

Efter den foreslåede nyaffattelse vil der fortsat skulle foretages en vurdering af, om den indsendte dokumentation godtgør, at aftalen er indgået til markedsmæssig pris og på markedsmæssige vilkår. Det forventes, at klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætter regler om, hvilke kriterier og metoder, der nærmere skal lægges til grund for vurderingen. Det forudsættes, at ministeren kan fastsætte de samme regler som efter den hidtil gældende bemyndigelse, men for et bredere anvendelsesområde, herunder muligheden for at fastlægge nærmere regler om armslængdeprincippet.

Begrebet markedsmæssighed er identisk med skattelovgivningens armslængdeprincip. Armslængdeprincippet indebærer, at en virksomhed ved indgåelse af aftaler med andre virksomheder, herunder interesseforbundne

virksomheder, skal anvende priser og vilkår i overensstemmelse med, hvad der kunne være opnået, hvis aftalen var indgået mellem uafhængige aftalparter. Klima-, energi- og forsyningsministeren forventes skal som udgangspunkt ved fastlæggelsen af de nærmere regler om armslængdeprincippet fortolke begrebet markedsmæssighed i overensstemmelse med armslængdeprincippet i OECD's Transfer Pricing Guidelines.

Den forslåede nyaffattelse indebærer herudover, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler, der nærmere regulerer Forsyningstilsynets skøn i forbindelse med fastsættelse af den markedsmæssige pris, der kan fastsættes i henhold til bestemmelsens stk. 2, såfremt markedsmæssigheden ikke findes godtgjort.

Forsyningstilsynet skal ved fastsættelsen af den markedsmæssige pris udøve sit skøn inden for rammerne af OECD's Transfer Pricing Guidelines.

Endvidere vil den forslåede nyaffattelse i § 46, stk. 3 i elforsyningsloven, give klima-, energi- og forsyningsministeren bemyndigelse til at præcisere de gældende regler om sanktioner ved mangelfuld dokumentation af aftalernes markedsmæssighed, som for eksempel i dag er gældende på området for energispareforpligtelser. Det indebærer, at netvirksomhederne ved åbenlyst mangelfuld dokumentation af markedsmæssighed og afholdte omkostninger ikke kan indregne omkostningen ved fastlæggelse af netvirksomhedens indtægtsramme og dermed ikke kan opkræve indtægter fra elforbrugerne til dækning af omkostningen.

Til nr. 47

Efter den gældende § 46, stk. 1, skal aftaler, som kollektive elforsyningsvirksomheder indgår med andre virksomheder, herunder koncernforbundne selskaber, indgås på markedsmæssige vilkår.

Efter den gældende § 46, stk. 2, skal de af stk. 1 omfattede aftaler foreligge i skriftlig form på aftaletidspunktet. Kollektive elforsyningsvirksomheder skal udarbejde skriftlig dokumentation for, hvorledes priser og vilkår er fastsat. Dokumentationen skal kunne danne grundlag for en vurdering af priserne og vilkårenes markedsmæssighed. Dokumentationen forelægges Forsyningstilsynet efter anmodning. Hvis markedsmæssigheden af en aftale ikke findes godtgjort, kan Forsyningstilsynet skønsmæssigt fastsætte den markedsmæssige pris, jf. dog stk. 3. Den skønsmæssigt fastsatte pris eller den pris, Forsyningstilsynet fastsætter efter regler udstedt i medfør af stk. 3, vil blive lagt til grund for den økonomiske regulering af den kollektive elforsyningsvirksomhed.

Den gældende bestemmelse i § 46, stk. 4, fastslår, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om revisionspligt, om dokumentationspligtens indhold og rækkevidde og om sagsbehandling, herunder at oplysninger og dokumentation skal indsendes elektronisk.

Det fremgår af bemærkningerne til elforsyningsloven, jf. Folketingstidende 2017-18, tillæg A, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om, at virksomhederne har pligt til hvert år at undergive dokumentationen revision. Herunder regler om, hvilke tiltag revisor skal foretage for at kunne vurdere virksomhedens dokumentation for markeds-mæssigheden (f.eks. ved revision af dokumentationen for, at virksomheden har foretaget en sammenlignelighedsanalyse m.v.), og at revisor skal afgive erklæring om, at dokumentationen opfylder de fastsatte krav til en sådan analyse. En sammenlignelighedsanalyse indeholder en analyse og en stil-lingtagen til, hvilke sammenlignelige eksterne forhold, der er anvendt af de interesseforbundne virksomheder til at fastsætte priser og vilkår i en given aftale. Regler om revisionspligt er ikke udmøntet i de gældende regler og forventes ikke anvendt, medmindre de ovenfor beskrevne krav viser sig utilstrækkelige.

Endvidere fremgår det af bemærkningerne, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om dokumentationspligtens indhold og rækkevidde for aftaler, der indgås mellem forbundne foretagender.

Endelig fremgår det af bemærkningerne, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om sagernes behandling i Forsyningstilsynet, herunder regler om frister for fremsendelse af oplysninger og dokumentation i en bestemt form, f.eks. krav om anvendelse af bestemte skemaer i forbindelse med indsendelse af oplysninger og dokumentation, og at oplysninger og dokumentation skal indsendes elektronisk.

Bemyndigelsen i elforsyningslovens § 46, stk. 4, er udmøntet i bekendtgørelsen om markeds-mæssighed af aftaler om realisering af energibesparelse. Bekendtgørelsen finder anvendelse for netvirksomheder, naturgasdistributionselskaber og varmedistributionsvirksomheders aftaler med forbundne foretagender om realisering af de forpligtelser, der følger af § 22, stk. 1, nr. 5, og § 46, stk. 1, i elforsyningsloven, § 14, stk. 1, og § 28 c, stk. 4, i lov om naturgasforsyning og § 28 b, stk. 1 og 4, i lov om varmforsyning, jf. dog stk. 2 samt § 3. Bekendtgørelsen indeholder bl.a. regler om dokumentation, sanktioner ved manglende dokumentation og administrative bestemmelser.

UDKAST

Det foreslås, at ændre § 46, stk. 4, således at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om offentliggørelse af oplysninger. Ministeren vil med den foreslåede ændring af § 46, stk. 4, dermed kunne fastsætte regler om revisionspligt, om dokumentationspligtens indhold og rækkevidde, om offentliggørelse af oplysninger og om sagsbehandling, herunder at oplysninger og dokumentation skal indsendes elektronisk.

Den foreslåede ændring er begrundet i, at det på baggrund af Konkurrenceanalysens konklusioner, (der henvises i denne forbindelse til de almindelige bemærkninger pkt. 3.8), og som opfølgning på stemmeaftalen af 4. juni 2021, hvor det anses for hensigtsmæssigt at stille krav om gennemsigtighed i de aftaler, som kollektive elforsyningsvirksomheder indgår med forbundne foretagender.

Forsyningstilsynet kan i dag på anmodning få en oversigt over netvirksomhedernes transaktioner med forbundne foretagender, men netvirksomhederne er ikke forpligtede til at udarbejde og indsende en oversigt over deres handler. Dette gør det vanskeligt at føre et risikobaseret tilsyn med området. Samtidig er forbrugernes og andre interessenters mulighed for at få indsigt i netvirksomhedernes transaktioner også yderst begrænset, selvom gennemsigtighed kan have en positiv adfærdseffekt. Formålet med den foreslåede ændring er, gennem offentliggørelse af oplysninger, at øge gennemsigtigheden af transaktioner mellem forbundne foretagender med henblik på at sikre et risikobaseret tilsyn med området og at skabe en positiv adfærdseffekt.

Den foreslåede ændring af § 46, stk. 4 i elforsyningsloven, medfører, at klima-, energi- og forsyningsministeren gives bemyndigelse til at fastsætte regler om offentliggørelse, herunder regler om, at netvirksomheden skal indsende en oversigt over sine aftaler med forbundne foretagender til Forsyningstilsynet, som indeholder oplysninger om parterne, aftalens genstand og kontraktsummen.

Oversigten med oplysninger om aftalen kan som udgangspunkt indholdsmæssigt ligestilles med oversigten med oplysninger som de kollektive elforsyningsvirksomheder indsender til SKAT. Den foreslåede ændring medfører derfor ikke, at de kollektive elforsyningsvirksomheder pålægges en ny administrativ byrde.

Den foreslåede ændring vil endvidere medføre, at klima-, energi- og forsyningsministeren gives bemyndigelse til at stille krav om, at netvirksomheder skal offentliggøre en oversigt med oplysninger om netvirksomhedernes aftaler med forbundne foretagender. Hvilke nærmere oplysninger, der skal offentliggøres, vil fastlægges under hensyn til at sikre offentlighed omkring

UDKAST

de kollektive elforsyningsvirksomheders virke, til beskyttelse af kommercielt følsomme oplysninger og et hensyn om ikke at skade konkurrencen. Ved fastlæggelse af hvilke oplysninger, der skal offentliggøres, vil ministeren nøje skulle afveje hensynet til at sikre øget gennemsigtighed i aftaler med forbundne foretagender over for hensynet til konkurrencen på markedet. Offentliggørelse af flere oplysninger end nødvendigt vil kunne medføre konsekvenser for konkurrencen. Ministeren vil ved afvejningen af hensynene skulle inddrage Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen med henblik på vejledning.

Det forventes, at den foreslåede nyaffattelse af elforsyningslovens § 46, stk. 4, vil blive udmøntet i en bekendtgørelse.

Desuden forventes det, at begrebet forbundne foretagender ved udmøntningen af bemyndigelsen vil blive defineret i overensstemmelse med § 2 i bekendtgørelsen om markedsmæssighed af aftaler om realisering af energibesparelse, medmindre der senere vurderes at være en behov for at ændre begrebets omfang.

Bemyndigelsen i den gældende § 46, stk. 4 i elforsyningsloven, fastholdes i øvrigt uændret

Til nr. 48

Det fremgår af § 47 a, stk. 1, i elforsyningsloven, at klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætter regler om de kollektive elforsyningsvirksomheders direkte og indirekte varetagelse af energilageraktiviteter.

Hvad der efter gældende ret forstås ved direkte og indirekte varetagelse af energilageraktiviteter, fremgår af bemærkninger til § 47 a i elforsyningsloven som indsat ved lov nr. 2196 af 29. december 2020 om ændring af lov om elforsyning, jf. Folketingstidende 2020-21, A, L 67 som fremsat, side 125. Det følger heraf, at der med varetagelse af energilageraktiviteter forstås ejerskab, udvikling, forvaltning eller drift af energilageranlæg. Det fremgår endvidere at bemærkningerne, at direkte varetagelse af energilageraktiviteter omfatter den konstellation, at en kollektiv elforsyningsvirksomhed ejer, udvikler, forvalter eller driver energilageranlæg i samme juridisk enhed, dvs. i samme selskab, som den varetager net-, transmissions- eller det systemansvarlige virksomhed i. Indirekte varetagelse af energilageraktiviteter omfatter den konstellation, at ejerskab, udvikling, forvaltning eller drift af energilageranlæg varetages i et underliggende selskab, som den kollektive elforsyningsvirksomhed direkte eller indirekte, dvs. gennem et mellemliggende selskab, har kontrol over, herunder ejer.

UDKAST

For den nærmere forståelse af begrebet indirekte varetagelse af energilageraktiviteter efter gældende ret, herunder forståelsen af direkte og indirekte kontrol, henvises til beskrivelsen af gældende ret i de almindelige bemærkninger, jf. afsnit 3.8.1.2.1.

Det foreslås, at ordene »direkte og indirekte« udgår af § 47 a, stk. 1, i elforsyningsloven.

Forslaget om at lade ordet »indirekte« udgå af § 47 a, stk. 1, hænger sammen med forslaget til indsættelse af en ny bestemmelse i § 47 c, jf. lovforslagets § 1, nr. 50. Efter dette forslag vil klima-, energi- og forsyningsministeren bl.a. få bemyndigelse til at fastsætte regler om de kollektive elforsyningsvirksomheders indirekte varetagelse af energilageraktiviteter. Bemyndigelsen i gældende rets § 47 a, stk. 1, vedrørende fastsættelse af regler om netvirksomheders indirekte varetagelse af energilageraktiviteter vil således blive flyttet til den foreslåede nye § 47 c.

Forslaget til at lade ordet »indirekte« udgå af § 47 a, stk. 1, er en konsekvens heraf og er begrundet i, at der dermed undgås overlappende bemyndigelsesbestemmelser for så vidt angår de kollektive elforsyningsvirksomheders indirekte varetagelse af energilageraktiviteter.

I forhold til at det foreslås, at også ordet »direkte« vil udgå af bestemmelsen i § 47 a, stk. 1, bemærkes det, at forslaget herom alene er sprogligt begrundet. Det er således ikke hensigten med forslaget, at ændre indholdsmæssigt i klima-, energi- og forsyningsministerens bemyndigelse efter § 47 a, stk. 1, til at fastsætte regler om de kollektive elforsyningsvirksomheders direkte varetagelse af energilageraktiviteter.

Forslaget vil således medføre, at klima-, energi- og forsyningsministerens bemyndigelse til at fastsætte regler om de kollektive elforsyningsvirksomheders indirekte varetagelse af energilageraktiviteter ikke længere vil være omfattet af bestemmelsen i § 47 a, stk. 1. Bemyndigelsen vil fremover fremgå af forslag til § 47 c, i elforsyningsloven, i stedet for, jf. lovforslagets § 1, nr. 50. Efter det foreslåede vil ministerens bemyndigelse i § 47 a, stk. 1, fortsat omfatte fastsættelse af regler om en kollektiv elforsyningsvirksomheds direkte varetagelse af energilageraktiviteter.

Til nr. 49

UDKAST

Det fremgår af § 47 b i elforsyningsloven, at klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætter regler om de kollektive elforsyningsvirksomheders direkte og indirekte varetagelse af ladestanderaktiviteter.

Hvad der efter gældende ret forstås ved direkte og indirekte varetagelse af ladestanderaktiviteter, fremgår af bemærkninger til § 47 b i elforsyningsloven som indsat ved lov nr. 2196 af 29. december 2020 om ændring af lov om elforsyning, jf. Folketingstidende 2020-21, A, L 67 som fremsat, side 128. Det følger heraf, at der med varetagelse af ladestanderaktiviteter forstås ejerskab, udvikling, forvaltning eller drift af ladestandere. Det fremgår endvidere af bemærkningerne, at direkte varetagelse af ladestanderaktiviteter omfatter den konstellation, at en kollektiv elforsyningsvirksomhed ejer, udvikler, forvalter eller driver ladestandere i samme juridisk enhed, dvs. i samme selskab, som den varetager net-, transmissions- eller det systemansvarlige virksomhed i. Indirekte varetagelse af ladestanderaktiviteter omfatter den konstellation, at ejerskab, udvikling, forvaltning eller drift af ladestandere varetages i et underliggende selskab, som det kollektive elforsyningsvirksomhed direkte eller indirekte, dvs. gennem et mellemliggende selskab, har kontrol over, herunder ejer.

For den nærmere forståelse af begrebet indirekte varetagelse af ladestanderaktiviteter efter gældende ret, herunder forståelsen af direkte og indirekte kontrol, henvises til beskrivelsen af gældende ret i de almindelige bemærkninger, jf. afsnit 3.8.1.2.1.

Det foreslås, at ordene »direkte og indirekte« udgår af § 47 b i elforsyningsloven.

Forslaget om at lade ordet ”indirekte” udgå af § 47 b, hænger sammen med forslaget til indsættelse af en ny bestemmelse i § 47 c, jf. lovforslagets § 1, nr. 50. Efter dette forslag vil klima-, energi- og forsyningsministeren bl.a. få bemyndigelse til at fastsætte regler om de kollektive elforsyningsvirksomheders indirekte varetagelse af ladestanderaktiviteter. Bemyndigelsen i gældende rets § 47, stk. 1, vedrørende fastsættelse af regler om netvirksomheders indirekte varetagelse af ladestanderaktiviteter vil således blive flyttet til den foreslåede nye § 47 c. Efter det foreslåede vil ministerens hjemmel efter gældende lovs § 47 b til at fastsætte regler om de kollektive elforsyningsvirksomheders indirekte varetagelse af ladestanderaktiviteter blive flyttet til den foreslåede nye bestemmelse i § 47 c.

UDKAST

Forslaget til at lade ordet »indirekte« udgå af § 47, stk. 1, er en konsekvens heraf og er begrundet i, at der dermed undgas overlappende bemyndigelsesbestemmelser for så vidt angår de kollektive elforsyningsvirksomheders indirekte varetagelse af ladestanderaktiviteter.

I forhold til, at det foreslås, at også ordet »direkte« vil udgå af bestemmelsen i § 47 b bemærkes det, at forslaget herom alene er sprogligt begrundet. Det er således ikke hensigten med forslaget, at ændre indholdsmæssigt i klima-, energi- og forsyningsministerens bemyndigelse efter § 47 b til at fastsætte regler om de kollektive elforsyningsvirksomheders direkte varetagelse af energilageraktiviteter.

Forslaget vil således medføre, at klima-, energi- og forsyningsministerens bemyndigelse til at fastsætte regler om de kollektive elforsyningsvirksomheders indirekte varetagelse af ladestanderaktiviteter ikke længere vil være omfattet af bestemmelsen i § 47 b. Bemyndigelsen vil fremover fremgå af forslag til § 47 c, i elforsyningsloven, i stedet for, jf. lovforslagets § 1, nr. 50. Efter det foreslåede vil ministerens bemyndigelse i § 47 b fortsat omfatte fastsættelse af regler om en kollektiv elforsyningsvirksomheds direkte varetagelse af ladestanderaktiviteter.

Til nr. 50

Det fremgår af § 47, stk. 1, i elforsyningsloven, at en bevillingshaver til varetagelse af netvirksomhed eller transmissionsvirksomhed i udgangspunktet kun kan drive de aktiviteter i netvirksomheden, som ligger inden for netbevillingen.

Det fremgår af § 47, stk. 4, i elforsyningsloven, at andre aktiviteter, som ligger uden for bevillingen, herunder produktion eller handel med elektricitet, skal udøves i selvstændige selskaber med begrænset ansvar.

Det fremgår af § 47 a, stk. 1, i elforsyningsloven, at klima-, energi- og forsyningsministeren bl.a. fastsætter regler om de kollektive elforsyningsvirksomheders indirekte varetagelse af energilageraktiviteter.

Hvad der efter gældende ret forstås ved indirekte varetagelse af energilageraktiviteter, fremgår af bemærkninger til § 47 a i elforsyningsloven som indsat ved lov nr. 2196 af 29. december 2020 om ændring af lov om elforsyning, jf. Folketingstidende 2020-21, A, L 67 som fremsat, side 125. Det følger heraf, at der med varetagelse af energilageraktiviteter forstås ejerskab, udvikling, forvaltning eller drift af energilageranlæg. Det fremgår endvidere

at bemærkningerne, at indirekte varetagelse af energilageraktiviteter omfatter den konstellation, at ejerskab, udvikling, forvaltning eller drift af energilageranlæg varetages i et underliggende selskab, som det kollektive elforsyningsvirksomhed direkte eller indirekte, dvs. gennem et mellemliggende selskab, har kontrol over, herunder ejer.

For den nærmere forståelse af begrebet indirekte varetagelse af energilageraktiviteter efter gældende ret, herunder forståelsen af direkte og indirekte kontrol, henvises til beskrivelsen af gældende ret i de almindelige bemærkninger, jf. afsnit 3.8.1.2.1.

Det fremgår af § 47 b i elforsyningsloven, at klima-, energi- og forsyningsministeren bl.a. fastsætter regler om de kollektive elforsyningsvirksomheders indirekte varetagelse af ladestanderaktiviteter.

Hvad der efter gældende ret forstås ved indirekte varetagelse af ladestanderaktiviteter, fremgår af bemærkninger til § 47 b i elforsyningsloven som indsat ved lov nr. 2196 af 29. december 2020 om ændring af lov om elforsyning, jf. Folketingstidende 2020-21, A, L 67 som fremsat, side 128. Det følger heraf, at der med varetagelse af ladestanderaktiviteter forstås ejerskab, udvikling, forvaltning eller drift af ladestandere. Indirekte varetagelse af ladestanderaktiviteter omfatter den konstellation, at ejerskab, udvikling, forvaltning eller drift af ladestandere varetages i et underliggende selskab, som det kollektive elforsyningsvirksomhed direkte eller indirekte, dvs. gennem et mellemliggende selskab, har kontrol over, herunder ejer.

For den nærmere forståelse af begrebet indirekte varetagelse af energilageraktiviteter efter gældende ret, herunder forståelsen af direkte og indirekte kontrol, henvises til beskrivelsen af gældende ret i de almindelige bemærkninger, jf. afsnit 3.8.1.2.1.

Bemyndigelsen i § 47 a, stk. 1, i elforsyningsloven er bl.a. udmøntet i § 27, stk. 1, nr. 2, i bekendtgørelse nr. 1499 af 29. juni 2021 om varetagelse af netvirksomhedsaktiviteter (herefter netvirksomhedsbekendtgørelsen), hvorefter en netvirksomhed ikke direkte eller indirekte må udøve kontrol i selskaber, der varetager energilageraktiviteter.

Bemyndigelsen i § 47 a i elforsyningsloven er endvidere udmøntet i § 53, stk. 1, i bekendtgørelse nr. 1067 af 28. maj 2021 om systemansvarlig virksomhed og anvendelse af eltransmissionsnettet m.v. (herefter systemansvarsbekendtgørelse). Som udgangspunkt må Energinet herefter bl.a. ikke

UDKAST

direkte eller indirekte udøve kontrol i selskaber, der varetager energilageraktiviteter. Det bemærkes imidlertid, at Energinet kan varetage energilageraktiviteter i et helejet datterselskab, hvis aktiviteterne med Forsyningstilsynets godkendelse varetages som led i udøvelsen af Energinets eltransmissionsvirksomhed eller systemansvarlig virksomhed i medfør af § 2, stk. 2, i lov om Energinet. Dette følger af § 2, stk. 2, sammenholdt med § 2, stk. 3, 1. pkt., i lov om Energinet, sammenholdt med bestemmelserne i § 54, stk. 1, og § 55, stk. 1, i systemansvarsbekendtgørelsen.

Bemyndigelsen i § 47 b i elforsyningsloven om indirekte varetagelse af ladestanderaktiviteter er udmøntet i § 30, stk. 1, nr. 2, i netvirksomhedsbekendtgørelsen, hvorefter netvirksomheder hverken direkte eller indirekte må udøve kontrol i selskaber, der varetager ladestanderaktiviteter.

Det foreslås, at der indsættes en ny bestemmelse i elforsyningslovens § 47 c, hvorefter klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om de kollektive elforsyningsvirksomheders indirekte varetagelse af energilageraktiviteter og ladestanderaktiviteter og om netvirksomheders indirekte varetagelse af konkurrenceudsatte elektricitetsaktiviteter i øvrigt, herunder elproduktion, elhandel og aggregering.

Forslaget til § 47 c er begrundet i, at fastsættelse af regler, der vil begrænse de kollektive elforsyningsvirksomheders mulighed for indirekte, dvs. gennem underliggende virksomheder, at varetage konkurrenceudsatte elektricitetsaktiviteter vil styrke de kollektive elforsyningsvirksomheders uafhængighed af disse konkurrenceudsatte aktiviteter og dermed mindske risiko for ikke-neutral adfærd, som kan medføre konkurrenceforvridning på de pågældende konkurrenceudsatte markeder. I forhold til, at forslaget bemyndiger ministeren til at fastsætte regler om de kollektive elforsyningsvirksomheders mulighed for indirekte at varetage energilageraktiviteter eller ladestanderaktiviteter, har forslaget sammenhæng med forslagene til ændring af §§ 47 a og 47 b i elforsyningsloven, jf. lovforslagets § 1, nr. 48 og 49. Efter disse forslag vil ministerens bemyndigelse efter gældende ret til at fastsætte regler om de kollektive elforsyningsvirksomheders indirekte varetagelse af disse aktiviteter ikke længere være omfattet af de bestemmelserne i §§ 47 a og 47 b. Formålet med forslaget til § 47 c i elforsyningsloven sammenholdt med forslag til ændring af §§ 47 a og 47 b, er således at samle ministerens bemyndigelser til at fastsætte regler om de kollektive elforsyningsvirksomheders indirekte varetagelse af konkurrenceudsatte elektricitetsaktiviteter, herunder energilageraktiviteter og ladestanderaktiviteter, i en bestemmelse, samtidigt med at de udvides, jf. nærmere hertil nedenfor.

UDKAST

Forslaget vil for det første medføre, at klima-, energi- og forsyningsministeren vil få bemyndigelse til at fastsætte regler om de kollektive elforsyningsvirksomheders indirekte varetagelse af energilageraktiviteter og ladestanderaktiviteter.

Begrebet kollektive elforsyningsvirksomheder forstås som defineret i § 5, nr. 20, i elforsyningsloven. Begrebet omfatter dermed netvirksomheder og transmissionsvirksomheder, herunder både transmissionsvirksomheder med bevilling og Energinet eller dennes helejede datterselskaber, der varetager transmission i medfør af § 2, stk. 2 og 3, i lov om Energinet, samt den systemansvarlige virksomhed. Den systemansvarlige virksomhed varetages ligeledes af Energinet eller dennes helejede datterselskaber, der varetager transmission i medfør af § 2, stk. 2 og 3, i lov om Energinet.

Ved energilageraktiviteter menes ejerskab, udvikling, forvaltning eller drift af energilageranlæg.

Ved ladestanderaktiviteter forstås ejerskab, udvikling, forvaltning eller drift af ladestander.

Med indirekte varetagelse menes deltagelse eller ejerskab af andele i juridiske personer, der varetager de nærmere specificerede aktiviteter. Indirekte varetagelse omfatter både situationer, hvor den kollektive elforsyningsvirksomhed direkte deltager eller ejer andele i en juridisk person, der varetager aktiviteten, og situationer hvor den kollektive elforsyningsvirksomhed gennem en anden juridisk person, eksempelvis et datterselskab, deltager eller ejer andele i en juridisk person, der varetager en af de omfattede aktiviteter.

Både deltagelse og ejerskab af andele vil være omfattet. Dette skyldes, at elforsyningsloven som udgangspunkt ikke indeholder nogle begrænsninger for, i hvilken type juridiske person de aktiviteter, der omtales i den foreslåede bestemmelse, skal udøves i. Ejerskab af andele vil være relevant, når der er tale om kapitalsselskaber, deltagelse vil være relevant, når der er tale om andre selskabsformer end kapitalsselskaber. Det bemærkes imidlertid, at § 47, stk. 4, i elforsyningsloven indebærer, at hvis en kollektiv elforsyningsvirksomhed ønsker at drive andre aktiviteter end dem, som ligger inden for bevillingen, skal det ske i selvstændige selskaber med begrænset ansvar. En kollektiv elforsyningsvirksomhed kan inden for disse rammer således som udgangspunkt være deltager i et a.m.b.a. eller ejer af andele i et aktieselskab

eller et anpartsselskab, der varetager et eller flere af de pågældende aktiviteter. Ejerskab af andele omfatter både en situation, hvor den kollektive elforsyningsvirksomhed er eneejer, hvor den ejer majoriteten af andele eller hvor den kun har en minoritetsejerandel i et andet selskab.

I denne henseende fremstår den foreslåede bemyndigelse til klima-, energi- og forsyningsministeren til at fastsætte regler om de kollektive elforsyningsvirksomheders varetagelse af energilageraktiviteter og ladestanderaktiviteter, som udvidelse af de bemyndigelser, der efter gældende ret fremgår af §§ 47 a og 47 b, og som efter det foreslåede vil flyttes til den nye bemyndigelse i § 47 c i stedet for. Det fremgår således af bemærkningerne til gældende rets § 47 a, stk. 1, og § 47 b i elforsyningsloven, at bestemmelsernes bemyndigelser til at fastsætte regler om de kollektive elforsyningsvirksomheders indirekte varetagelse af energilager- og ladestanderaktiviteter alene omfatter situationer, hvor en kollektiv elforsyningsvirksomhed direkte eller indirekte har kontrol over et underliggende selskab, der varetager den pågældende aktivitet, jf. bemærkningerne til §§ 47 a og 47 b som indsat ved lov nr. 2196 af 29. december 2020 om ændring af lov om elforsyning. Se nærmere hertil i afsnit 3.8.1.2. 1. i de almindelige bemærkninger. Derimod vil ministerens bemyndigelse i medfør af forslaget til § 47 c være bredere, idet den også vil omfatte fastsættelse af regler i forhold til en kollektiv elforsyningsvirksomhedens direkte eller indirekte deltagelse eller ejerskab af andele i juridiske personer, der varetager energilageraktiviteter eller ladestanderaktiviteter. Bemyndigelsen vil således også omfatte situationer, hvor en kollektiv elforsyningsvirksomhed blot direkte eller indirekte deltager eller ejer andele i juridiske personer, der varetager de pågældende aktiviteter, uden at netvirksomheden nødvendigvis direkte eller indirekte udøver kontrol over disse juridiske personer.

Lovforslaget vil for det andet medføre, at klima-, energi- og forsyningsministeren vil få bemyndigelsen til at fastsætte regler om netvirksomheders indirekte varetagelse af konkurrenceudsatte elektricitetsaktiviteter i øvrigt, herunder elproduktion, elhandel og aggregering.

Netvirksomhed forstås som defineret i § 5, nr. 24, i elforsyningsloven, hvorefter netvirksomhed omfatter virksomhed med bevilling, der driver distributionsnet.

Om forståelsen af indirekte varetagelse af de pågældende aktiviteter henvises til beskrivelsen ovenfor af samme begreb efter gældende ret.

UDKAST

Med elektricitetsaktiviteter menes der i forslaget som udgangspunkt de aktiviteter, der er nævnt i § 2, stk. 1, i elforsyningsloven, dvs. produktion, handel og levering af elektricitet, aggregering og energilagring.

I bestemmelsen nævnes også transport, der kan være på distributions- og transmissionsniveau. Der er herved imidlertid ikke tale om en konkurrenceudsat elektricitetsaktivitet. Med konkurrenceudsatte elektricitetsaktiviteter menes der med forslaget elektricitetsaktiviteter, der ikke er monopolaktiviteter. Således vil klima-, energi- og forsyningsministeren med bemyndigelsen eksempelvis ikke kunne fastsætte regler, der vil udelukke netvirksomhederne fra direkte eller indirekte at deltage eller eje andele i et andet selskab, der varetager netvirksomhed.

I forslaget opremses en række centrale konkurrenceudsatte elektricitetsaktiviteter som eksempler. Der vil således kunne være andre aktiviteter, der vil kunne omfattes af den foreslåede bemyndigelse. Hermed tages der bl.a. højde for, at der fremadrettet vil kunne opstå nye elektricitetsaktiviteter. Et eksempel for en konkurrenceudsat elektricitetsaktivitet, der som følge af den tekniske og markedsmæssige udvikling, navnlig i forbindelse med timebaseret måling og afregning af forbrug, og forretningsudvikling på baggrund heraf, først er blevet aktuel de senere år, er aggregering. Aggregering nævnes direkte i bestemmelsen: Hvis der fremadrettet opstår yderligere nye konkurrenceudsatte elektricitetsrelaterede aktiviteter vil de være omfattet af den foreslåede bemyndigelse.

Med elproduktion forstås der i forslaget fremstilling af elektricitet. Begrebet elhandel vil omfatte elhandelsvirksomhed, der i § 5, nr. 12, i elforsyningsloven er defineret som virksomhed, der sælger elektricitet til eller køber elektricitet af den, der omfattes af et aftagenummer, eller virksomhed, der sælger elektricitet på engrosmarkedet. Begrebet aggregering skal forstås som defineret i § 5, nr. 3, i elforsyningsloven, dvs. i denne kontekst som en funktion, der varetages af en juridisk person, der samler flere elkunders forbrug eller producerede elektricitet til salg, køb eller auktion på et elektricitetsmarked.

Det bemærkes, at § 2, stk. 1, i elforsyningsloven, som der her tages udgangspunkt i for forståelsen af begrebet elektricitetsaktiviteter, også nævner energilagring. Dette begreb anses som omfattende drift af energilageranlæg. Drift af energilageranlæg indgår som delelement i forståelsen af begrebet varetægelse af energilageranlæg, jf. ovenfor, hvorfor energilagring ikke nævnes særskilt i den foreslåede bestemmelse i § 47 c.

UDKAST

Det forventes at de foreslåede bemyndigelser vil blive udmøntet ved, at klima-, energi- og forsyningsministeren vil justere de regler, der udmønter gældende rets §§ 47 a og 47 b, i forhold til netvirksomheders varetagelse af energilageraktiviteter og ladestanderaktiviteter, jf. netvirksomhedsbekendtgørelsens § 27, stk. 1, nr. 2, og § 30, stk. 1, nr. 2. Justeringen forventes at medføre, at netvirksomheder vil blive afskåret fra at kunne deltage i eller eje andele i juridiske enheder, der varetager energilageraktiviteter og ladestanderaktiviteter.

Herudover forventes den foreslåede bemyndigelse udmøntet ved fastsættelse af regler, hvorefter netvirksomheder vil blive afskåret fra direkte eller indirekte at kunne deltage eller eje andele i juridiske personer, der varetager elproduktion, elhandel eller aggregering.

Det vil ligge inden for rammen af bemyndigelsen, at der fremadrettet vil kunne fastsættes regler om netvirksomheders indirekte varetagelse af andre aktiviteter, der er konkurrenceudsatte elektricitetsaktiviteter, hvis der skulle opstå behov herfor.

Der vil med hjemmel i den foreslåede bemyndigelse i § 47 c blive fastsat regler om en overgangsperiode indtil 31. december 2025 i forhold til de udvidede regler, der vil blive fastsat med hjemmel i den nye bemyndigelse. Overgangsperioden vil finde anvendelse i forhold til netvirksomheder, der på tidspunkt for lovforslagets ikrafttræden deltager eller ejer andele i selskaber, der varetager konkurrenceudsatte elektricitetsaktiviteter, og som vil være omfattet af forbuddet. Overgangsperioden vil give de pågældende netvirksomheder mulighed for at indrette sig i overensstemmelse med de regler, der forventes at blive vedtaget. Det bemærkes, at datoen falder sammen med datoen for udløbet af netvirksomhedernes bevillinger.

Det bemærkes, at skulle det fremadrettet blive aktuelt med fastsættelse af regler i forhold til netvirksomheders indirekte varetagelse af andre end de i bestemmelsen eksplicit nævnte konkurrenceudsatte elektricitetsaktiviteter, vil der ligeledes blive fastsat overgangsbestemmelser for at give de netvirksomheder, der vil være berørt af sådanne bestemmelser, mulighed for at indrette sig.

Det forventes ikke, at udmøntningen af bemyndigelsen vil resultere i ændrede regler for Energinet sammenlignet med gældende ret.

UDKAST

Endelig forventes klima-, energi- og forsyningsministeren at fastsætte, at Forsyningstilsynet vil varetage opgaven med at føre tilsyn med de regler, der vil blive fastsat i medfør af forslaget til § 47 c.

Til nr. 51

Det fremgår af elforsyningslovens § 49, at midler, som en virksomhed opkræver for andre ifølge bestemmelserne i denne lov, herunder elafgifter og betaling af omkostninger til offentlige forpligtelser, jf. § 8, stk. 1, som faktureres efter § 72 b, stk. 1, 2. pkt., og § 72 d, stk. 1, 2. pkt., skal holdes adskilt fra virksomhedens formue.

Det foreslås, at § 49 ændres således, at ”og betaling af omkostninger til offentlige forpligtelser, jf. § 8, stk. 1” udgår af bestemmelsen.

Forslaget er en konsekvens af, at hovedbestemmelsen i elforsyningslovens § 8 om opkrævning af nødvendige omkostninger til offentlige forpligtelser (PSO) ophæves, og vil medføre, at der ikke længere er behov for at stille dette krav til virksomheder, eftersom PSO-systemet ophæves.

Der henvises i øvrigt til afsnit 3.3.1 om gældende ret og til afsnit 3.3.2. om Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 52

Det fremgår af § 10, stk. 1, 1. pkt., i elforsyningsloven, at elproduktion fra anlæg med en kapacitet på over 25 MW kun kan udøves af virksomheder, der har opnået bevilling fra klima-, energi- og forsyningsministeren. Ministeren kan dog efter § 10, stk. 1, 2. pkt., i elforsyningsloven, i særlige tilfælde give tilladelse til, at et elproduktionsanlæg med en kapacitet på over 25 MW midlertidigt drives uden bevilling.

Elforsyningslovens § 10, stk. 1, indeholder et bevillingskrav for elproduktionsanlæg over 25 MW. Bevillingskravet gælder alle elproduktionsanlæg over 25 MW, herunder kraftværker, kraftvarmeværker, solcelleanlæg og vindmølle-anlæg. Det fremgår af § 10, stk. 2, i elforsyningsloven, at en bevilling efter stk. 1 gives for mindst 20 år.

Det fremgår af § 10, stk. 3, i elforsyningsloven, at en virksomhed for at opnå en bevilling til at udøve elproduktionsvirksomhed skal have den fornødne

tekniske og finansielle kapacitet til varetagelsen af den bevillingspligtige aktivitet.

Den gældende bestemmelse i § 51, stk. 1, i elforsyningsloven, indebærer, at klima-, energi- og forsyningsministeren fører tilsyn med overholdelsen af vilkårene i bevillingerne.

Den gældende bestemmelse i § 51, stk. 2, i elforsyningsloven, indebærer blandt andet, at bevillingshavere til produktionsvirksomhed skal eje de anlæg, som anvendes til gennemførelsen af de bevillingspligtige aktiviteter.

Energistyrelsen har i Energistyrelsens eksterne praksisnotat for elproduktionsbevillinger til elproduktionsanlæg på land udarbejdet en vejledning, der giver information om Energistyrelsens praksis for vurdering af finansiell og teknisk kapacitet samt praksis for elproduktionsanlæg med flere ejere.

Det følger af praksisnotatet, at et elproduktionsanlæg kan have flere ejere. I sådanne tilfælde skal virksomheden fortsat have en elproduktionsbevilling for at kunne producere elektricitet på det samlede anlæg. Der kan dog kun gives bevilling til én anlægsejer for et elproduktionsanlæg. Det følger af elforsyningslovens § 51, stk. 2, at bevillingshaveren skal eje elproduktionsanlægget. For så vidt angår anlæg med flere ejere, kan der dog meddeles bevilling til elproduktion for det samlede anlæg til én ejer, som ikke ejer anlægget 100 %. Forudsætningen for at opnå bevilling er, at den virksomhed, som ansøger om bevilling, skal dokumentere opfyldelse af samtlige bevillingskrav for hele det bevillingspligtige anlæg. Bevillingshaveren skal derfor kunne dokumentere den fornødne tekniske og finansielle kapacitet og påtage sig at opfylde de i bevillingen fastsatte vilkår samt sikre overholdelse af den til enhver tid gældende lovgivning på området.

Den gældende bestemmelse i § 51 a, stk. 3, i elforsyningsloven, indebærer blandt andet, at virksomheder, som meddeles tilladelse efter § 11, stk. 1, i elforsyningsloven, skal btlde omkostningerne til tilsyn med overholdelse af vilkår i tilladelse efter § 11, stk. 1.

Den foreslåede § 50 a, stk. 1, omfatter, at klima-, energi- og forsyningsministeren fører tilsyn med overholdelsen af vilkår og krav i tilladelser til elproduktion efter § 11, stk. 1.

Den foreslåede § 50 a, stk. 2, omfatter, at tilladelsesindehavere til elproduktion efter § 11, stk. 1, skal eje de anlæg, som anvendes til gennemførelsen af elproduktionsaktiviteten.

UDKAST

Den foreslåede ændring skal ses i sammenhæng med lovforslagets § 1, nr. 20 og nr. 21, hvor visse elproduktionsanlæg overgår fra bevillingssystemet for elproduktion til et tilladelsessystem for elproduktion.

Den foreslåede § 50 a, stk. 1, i elforsyningsloven, er begrundet i, at tilsyn med overholdelse af vilkår fortsat vil være nødvendigt af hensyn til sikring af, at tilladelsesindehavere ikke blot ved ansøgningstidspunktet besidder den fornødne tekniske og finansielle kompetence, men at dette sker under hele elproduktionsperioden, således at elproduktionsanlæg på over 25 MW drives forsvarligt og af forsvarligt drevne virksomheder.

Den foreslåede § 50 a, stk. 2, i elforsyningsloven, er begrundet i, at der i en tilladelse til elproduktion, efter den foreslåede § 1, nr. 21, vurderes hvorvidt tilladelsesindehaveren har den fornødne tekniske og finansielle kapacitet til at drive anlægget. Det er således hensigtsmæssigt at det er ejeren af anlægget, der besidder de tekniske og finansielle kompetencer, ligeså vel som det vurderes hensigtsmæssigt at Energinet, netvirksomheder eller offentlige myndigheder kan rette direkte henvendelse til ejeren af anlægget.

Den foreslåede § 50 a, stk. 1, i elforsyningsloven, vil medføre, at tilsyn med overholdelse af vilkår, vil blive videreført fra bevillingssystemet til tilladelsessystemet for så vidt angår elproduktionsanlæg, der som følge af § 1, nr. 20 og § 1, nr. 21, i dette lovforslag vil blive reguleret af tilladelsessystemet frem for det eksisterende bevillingssystem.

Tilsynet med overholdelsen er en gebyrfinansieret opgave i overensstemmelse med § 51 a, stk. 3, i elforsyningsloven.

Den foreslåede § 50 a, stk. 2, i elforsyningsloven, vil medføre, at den, der får tilladelse til elproduktion fra elproduktionsanlæg over 25 MW efter elforsyningslovens § 11, stk. 1, skal eje de pågældende anlæg. Praksis for bevillingsudstedelse for så vidt angår elproduktionsanlæg med flere ejere videreføres for tilladelse til elproduktion.

Til nr. 53

Det fremgår af den gældende bestemmelse i § 51 a, stk. 1, i elforsyningsloven, at bevillingshavere skal betale omkostningerne til myndighedsbehandling forbundet med bevilling efter § 10, stk. 1, og § 19, stk. 1, og til myndighedsbehandling forbundet med tilladelse til overdragelse af bevilling efter § 53.

UDKAST

Det fremgår af den gældende bestemmelse i § 10, stk. 1, 1. pkt., i elforsyningsloven, at elproduktion fra anlæg med en kapacitet på over 25 MW kun kan udøves af virksomheder, der har opnået bevilling fra klima-, energi- og forsyningsministeren. Bevillingskravet gælder alle elproduktionsanlæg over 25 MW, herunder kraftværker, kraftvarmeværker, solcelleanlæg og vindmølle-anlæg. Det fremgår af § 10, stk. 2, i elforsyningsloven, at en bevilling efter stk. 1 gives for mindst 20 år.

Den foreslåede ændring af § 51 a, stk. 1, i elforsyningsloven, omfatter, at tilladelsesindehavere skal betale omkostningerne til myndighedsbehandling forbundet med tilladelse til overdragelse af tilladelse efter § 53.

Den foreslåede ændring er en konsekvens af lovforslagets § 1, nr. 20 og nr. 21, hvor visse elproduktionsvirksomheder, der producerer elektricitet fra anlæg over 25 MW overgår fra bevillingssystemet for elproduktion til et tilladelsessystem for elproduktion.

Den foreslåede ændring af elforsyningslovens § 51 a, stk. 1, er begrundet i, at elproduktionsanlæg, der overgår til et tilladelsessystem fortsat skal have tilladelse til overdragelse af tilladelsen i overensstemmelse med lovforslagets § 1 nr. 56. En videreførelse af betaling af omkostningerne til myndighedsbehandling vurderes fortsat nødvendig.

Den foreslåede ændring af elforsyningslovens § 51 a, stk. 1, vil medføre, at virksomheder, der har tilladelse til at producere elektricitet fra anlæg over 25 MW, skal betale omkostningerne til myndighedsbehandling forbundet med tilladelse til overdragelse af tilladelse i overensstemmelse med lovforslagets § 1 nr. 56.

Til nr. 54

Det fremgår af den gældende bestemmelse i elforsyningslovens § 51 d, stk. 1, at virksomheder med elproduktionsbevilling efter § 10, stk. 1, netvirksomheder og virksomheder, der yder balancering af elsystemet, betaler halvårligt et beløb til Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet til dækning af omkostninger til tilsyn med virksomhederne efter regler udstedt i medfør af § 85 b, stk. 4, og § 85 c, stk. 6.

Det fremgår af § 10, stk. 1, 1. pkt., i elforsyningsloven, at elproduktion fra anlæg med en kapacitet på over 25 MW kun kan udøves af virksomheder, der har opnået bevilling fra klima-, energi- og forsyningsministeren. Bevil-

UDKAST

lingskravet gælder alle elproduktionsanlæg over 25 MW, herunder kraftværker, kraftvarmeværker, solcelleanlæg og vindmølle-anlæg. Det fremgår af § 10, stk. 2, i elforsyningsloven, at en bevilling efter stk. 1 gives for mindst 20 år.

Den foreslåede ændring i elforsyningslovens § 51 d, stk. 1, omfatter, at virksomheder som har tilladelse til elproduktion fra anlæg over 25 MW efter § 29 i VE-loven eller § 11, halvårligt skal betale et beløb til Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet til dækning af omkostninger til tilsyn med virksomhederne efter regler udstedt i medfør af § 85 b, stk. 4, og § 85 c, stk. 6.

Den foreslåede ændring er en konsekvens af lovforslagets § 1, nr. 20 og nr. 21 hvor visse elproduktionsvirksomheder, der producerer elektricitet fra anlæg over 25 MW overgår fra bevillingssystemet for elproduktion til et tilladelsessystem for elproduktion. Ændringen skal ses i sammenhæng med lovforslagets § 1 nr. 76 og § 1 nr. 77, der viderefører beredskabskravene for virksomheder, som har tilladelse til elproduktion fra anlæg over 25 MW efter den foreslåede § 11, stk. 1 samt § 29 i VE-loven.

Den foreslåede ændring af elforsyningslovens § 51 d, stk. 1, er begrundet i, at elproduktionsanlæg med en kapacitet på over 25 MW, der overgår fra bevillingssystemet til et tilladelsessystem, fortsat skal leve op til beredskabskravene i elforsyningslovens §§ 85 b og 85 c og dermed fortsat halvårligt skal betale et beløb til Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet til dækning af omkostninger til tilsyn med virksomhederne efter regler udstedt i medfør af § 85 b, stk. 4, og § 85 c, stk. 6.

Den foreslåede ændring af elforsyningslovens § 51 d, stk. 1, medfører at elproduktionsvirksomheder, der producerer elektricitet fra anlæg med en kapacitet på over 25 MW og som har tilladelse til elproduktion efter § 29 i VE-loven eller § 11 i elforsyningsloven, fortsat skal betale for omkostninger til tilsyn med virksomhederne efter §§ 85 b og 85 c.

Til nr. 55

Den gældende bestemmelse i elforsyningslovens § 52 omfatter, at der i en bevilling efter 5 år og med et forudgående varsel på 1 år kan fastsættes nye vilkår i en bevilling.

Det fremgår af § 10, stk. 1, 1. pkt., i elforsyningsloven, at elproduktion fra anlæg med en kapacitet på over 25 MW kun kan udøves af virksomheder,

UDKAST

der har opnået bevilling fra klima-, energi- og forsyningsministeren. Bevillingskravet gælder alle elproduktionsanlæg over 25 MW, herunder kraftværker, kraftvarmeværker, solcelleanlæg og vindmølleanlæg. Det fremgår af § 10, stk. 2, i elforsyningsloven, at en bevilling efter stk. 1 gives for mindst 20 år.

Den foreslås, at § 52 ændres således, at der efter efter »bevilling,« indsættes: » og tilladelse til elproduktion efter § 11«.

Den foreslåede ændring er en konsekvens af lovforslagets § 1, nr. 20 og nr. 21, hvor visse elproduktionsvirksomheder, der producerer elektricitet fra anlæg over 25 MW overgår fra bevillingssystemet for elproduktion til et tilladelsessystem for elproduktion.

Den foreslåede ændring af elforsyningslovens § 52 er begrundet i, at elproduktionsanlæg, der overgår til et tilladelsessystem, fortsat skal have tilladelse til elproduktion, og at der således fortsat skal være hjemmel til efter 5 år og med et forudgående varsel på 1 år at fastsætte nye vilkår i en tilladelse til elproduktion efter § 11, stk. 1.

Den foreslåede ændring af elforsyningslovens § 52 medfører, at der i tilladelse efter elforsyningslovens § 11, stk. 1, er hjemmel til at fastsætte nye vilkår efter 5 år og med et forudgående varsel på 1 år.

Til nr. 56

Den gældende bestemmelse i elforsyningslovens § 53, stk. 1, omfatter, at bevillinger efter denne lov er undtaget fra retsforfølgning og kan hverken direkte eller indirekte overdrages til andre, medmindre klima-, energi- og forsyningsministeren tillader overdragelsen og godkender vilkårene herfor.

Det foreslås, at der i § 53, stk. 1, efter ordene »Bevillinger efter denne lov« indsættes »og tilladelser til elproduktion efter § 11«.

Den foreslåede ændring er en konsekvens af lovforslagets § 1, nr. 20 og nr. 21, hvor visse elproduktionsvirksomheder, der producerer elektricitet fra anlæg over 25 MW overgår fra bevillingssystemet for elproduktion til et tilladelsessystem for elproduktion.

UDKAST

Den foreslåede ændring af elforsyningslovens § 53, stk. 1, er begrundet i, at elproduktionsanlæg, der overgår til et tilladelsessystem fortsat skal have tilladelse til overdragelse af tilladelsen i overensstemmelse med lovforslagets § 1 nr. 56.

Den foreslåede ændring af elforsyningslovens § 53, stk. 1, omfatter, at tilladelser til elproduktion efter elforsyningslovens § 11, stk. 1, er undtaget fra retsforfølgning og kan hverken direkte eller indirekte overdrages til andre, medmindre klima-, energi- og forsyningsministeren tillader overdragelsen og godkender vilkårene herfor.

Til nr. 57

I elforsyningsloven anvendes begrebet elforbruger.

Den foreslåede bestemmelse om ændring af § 63, a, stk. 3 og § 72 c, stk. 2, 4 og 6, vil medføre at "forbrugeren" ændres til "elkunden".

Den foreslåede bestemmelse vil være en konsekvens af indsættelsen af en definition af elkunde i elforsyningslovens § 5, nr. 13, jf. lovforslagets § 1, nr. 7, og den terminologiske ensretning af forbruger og kundebegrebet.

Det følger af definitionen, at en elkunde vil være en fysisk eller juridisk person, der råder over et aftagenummer.

Det sproglige begrebsskift vil ikke medføre materielle ændringer. Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger afsnit 3.1.3 om forbruger- og kundebegeber.

Til nr. 58

Af elforsyningslovens § 65, stk. 1, fremgår, at beregning af pristillæg for elektricitet fra produktionsenheder omfattet af § 58 og elproduktionsanlæg omfattet af § 58 b og regler fastsat i medfør af disse bestemmelser sker på grundlag af måling af elektricitet, der afregnes som leveret til det kollektive elforsyningsnet. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om, hvorledes pristillæg efter § 58 beregnes til egenproducenter af elektricitet som nævnt i § 8 a, stk. 1.

Det foreslås, at § 65, stk. 1, 2. pkt., ophæves.

Forslaget er en konsekvens af, at elforsyningslovens § 8 a ophæves, hvorfor det ikke længere er relevant med regler for, hvordan pristillæg efter elforsyningslovens 58 (pristillæg for elektricitet produceret på henholdsvis decentral kraft-varme-anlæg og elproduktionsanlæg med affald som brændsel) beregnes til egenproducenter i elforsyningslovens § 8a.

Der henvises i øvrigt til afsnit 3.3.1 om gældende ret og til afsnit 3.3.2. om Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 59

Elforsyningslovens gældende § 67 indebærer, at ved tilslutning til elforsyningsnettet af decentrale kraft-varme-anlæg og elproduktionsanlæg, der anvender affald eller producerer VE-elektricitet, skal ejeren af anlægget alene afholde den udgift, der ville være forbundet med at lade sig tilslutte 10-20 kV-nettet, uanset om netvirksomheden ud fra objektive kriterier vælger et andet tilslutningspunkt. Hvis valg af andet tilslutningspunkt berører transmissionsnettet, skal netvirksomheden indgå aftale med transmissionsvirksomheden herom. Øvrige omkostninger, herunder til netforstærkning og netudbygning, afholdes af netvirksomheden, hvis omkostningerne vedrører distributionsnettet, eller af transmissionsvirksomheden, hvis omkostningerne vedrører transmissionsnettet.

Bestemmelsens stk. 2 indebærer, at ejere af anlæg som nævnt i stk. 1, der ønsker at levere elektricitet på et højere spændingsniveau end 10-20 kV, selv skal afholde den udgift, der er forbundet med at lade sig tilslutte et net med det tilsvarende højere spændingsniveau. Øvrige omkostninger, herunder til netforstærkning og netudbygning, afholdes af netvirksomheden, hvis omkostningerne vedrører distributionsnettet, eller af transmissionsvirksomheden, hvis omkostningerne vedrører transmissionsnettet.

Bestemmelsens stk. 3 indebærer, at bestemmelserne i stk. 1 og 2 gælder ikke for vindmøller, solcelleanlæg, bølgekraftanlæg og vandkraftværker.

Bestemmelsens stk. 4 indebærer, at bestemmelserne i stk. 1 og 2 gælder endvidere ikke for elproduktionsanlæg, som etableres med henblik på at kunne imødegå ubalancer i det kollektive elforsyningsnet. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om, hvilke anlæg der omfattes af bestemmelserne i 1. pkt., og om dokumentation for det projekterede anlægs tekniske og driftsmæssige forhold.

Det foreslås at ophæve den gældende § 67 og i stedet indsætte en bemyndigelsesbestemmelse, hvorefter klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om tilslutning m.m. af miljøvenlige el- og kraft-varme-produktionsanlæg.

UDKAST

Den foreslåede ændring vil medføre, at det bliver muligt fremadrettet regulere nettilslutning af eksempelvis elproduktionsanlæg baseret på forbrænding af affald eller decentrale kraftvarmeværk på bekendtgørelsesniveau.

Den foreslåede ændring forudsættes som udgangspunkt at indebære, at de nugældende regler videreføres på bekendtgørelsesniveau. Dog vil det i forbindelse med udmøntningen af disse regler være muligt at tilpasse dem, således at der opnås teknologineutralitet i forhold til de regler om nettilslutning, der er fastsat i medfør af § 30 i VE-loven.

Til nr. 60

Det fremgår af § 69, stk. 4, nr. 1, i elforsyningsloven, at der ved fastsættelse af en netvirksomheds indtægtsramme foretages fradrag som følge af effektiviseringskrav, utilstrækkelig leveringskvalitet og bindende midlertidige prisnedsættelser, jf. lovens § 72 b, stk. 1, 4. pkt.

Det foreslås, at § 69, stk. 4, nr. 1, ændres, således at », utilstrækkelig leveringskvalitet« vil udgå fra bestemmelsen.

Forslaget har sammenhæng med den foreslåede ændring af § 69, stk. 4, nr. 3, i elforsyningsloven, jf. lovforslagets § 1, nr. 61, hvorefter det foreslås, at der ved fastsættelse af indtægtsrammen vil foretages beløbsmæssige justeringer i forbindelse med leveringskvalitet. Beløbsmæssige justeringer kan omfatte fradrag fra og tillæg til indtægtsrammen, hvorfor det foreslås, at muligheden i § 69, stk. 4, nr. 1, for at foretage fradrag ved utilstrækkelig leveringskvalitet vil udgå.

Forslaget vil således medføre, at § 69, stk. 4, nr. 1, ikke længere vil give hjemmel til at foretage fradrag fra en netvirksomheds indtægtsramme som følge af utilstrækkelig leveringskvalitet. I stedet vil hjemlen til ved fastsættelse af indtægtsrammen at foretage beløbsmæssige justeringer i forbindelse med leveringskvaliteten fremgå af forslag til § 69, stk. 4, nr. 3, jf. lovforslagets § 1, nr. 61.

Til nr. 61

Det fremgår af § 69, stk. 4, nr. 3, i elforsyningsloven, at der ved fastsættelse af en netvirksomheds indtægtsramme foretages justeringer til dækning af en netvirksomheds tab som følge af en elhandelvirksomheds manglende betaling af beløb, der er faktureret i henhold til lovens § 72 d, stk. 1, 1. og 2. pkt.

UDKAST

Det foreslås, at § 69, stk. 4, nr. 3, ændres, således der efter ordet »Justeringer« indsættes » i forbindelse med netvirksomhedernes leveringskvalitet«.

Forslaget har sammenhæng med den foreslåede ændring af § 69, stk. 5, nr. 6, i elforsyningsloven, jf. lovforslagets § 1, nr. 62, hvorefter det foreslås, at klima-, energi- og forsyningsministeren bemyndiges til at fastsætte regler om netvirksomheders leveringskvalitet og justeringer af netvirksomheders indtægtsrammer i forbindelse hermed. Det er hensigten, at denne bemyndigelse udmøntes ved fastsættelse af en ny regulering af netvirksomheders leveringskvalitet, der vil give anledning til justeringer af en netvirksomheds indtægtsramme. Formålet med forslaget til § 69, stk. 4, nr. 3, er således, at etablere en hjemmel til ved fastsættelse af en netvirksomheds indtægtsramme at foretage justeringer i forbindelse med netvirksomhedens leveringskvalitet.

Forslaget til § 69, stk. 4, nr. 3, i elforsyningsloven vil medføre, at der ved fastsættelse af indtægtsrammen vil foretages justeringer i forbindelse med netvirksomhedens leveringskvalitet. Justeringer kan omfatte fradrag fra eller tillæg til indtægtsrammen. Der vil være tale om midlertidige beløbsmæssige justeringer af en netvirksomheds årlige indtægtsramme.

Til nr. 62

Det fremgår af § 69, stk. 5, nr. 6, i elforsyningsloven, at klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætter regler om mål for leveringskvalitet og økonomiske konsekvenser af manglende overholdelse heraf.

Rammerne for udmøntningen af ministerens bemyndigelse er nærmere beskrevet i lovbemærkningerne til § 69, stk. 5, nr. 6, som indsat ved lov nr. 662 af 6. juni 2017 om ændring af lov om elforsyning, lov om fremme af vedvarende energi, lov om naturgasforsyning og lov om vandsektorens organisering og økonomiske forhold, jf. Folketingstidende 2016-17, A, L 180 som fremsat, side 20 og side 50. For en nærmere beskrivelse af disse rammer henvises til afsnit 3.7.1.1 i de almindelige bemærkninger.

Det foreslås, at § 69, stk. 5, nr. 6, nyaffattes, således at ministeren vil skulle fastsætte regler om netvirksomheders leveringskvalitet og justeringer af netvirksomhedens indtægtsrammer i forbindelse hermed.

UDKAST

Bemyndigelsen skal ses i sammenhæng med den foreslåede ændring af § 69, stk. 4, nr. 3, i elforsyningsloven, hvorefter der ved fastsættelse af indtægtsrammen vil skulle foretages justeringer i forbindelse med netvirksomhedernes leveringskvalitet, jf. lovforslagets § 1, nr. 61.

Forslaget vil medføre, at klima-, energi- og forsyningsministerens gældende bemyndigelse vil ændres, således at ministeren vil skulle fastsætte en ændret model for netvirksomheders leveringskvalitet som led i netvirksomhedernes økonomiske regulering.

Bemyndigelsen forventes udmøntet ved fastsættelse af regler om en incitamentsbaseret regulering af leveringskvaliteten, der vil sikre en samfundsøkonomisk sammenhæng mellem leveringskvaliteten og omkostningerne forbundet med opretholdelsen heraf. Det forventes således, at der bl.a. vil blive fastsat regler, hvorefter elkunders estimerede omkostninger ved afbrud vil danne grundlag for fradrag fra en netvirksomheds indtægtsramme, i det der samtidigt vil fastsættes regler om en kompensationsmekanisme for at tage højde for overgangen til den nye reguleringsmodel. Endvidere forventes der bl.a. fastsat regler om en genberegning af kompensationsbeløbet ved overgang til en ny reguleringsperiode, som udgangspunkt på baggrund af leveringskvaliteten i den forudgående reguleringsperiode.

Den foreslåede bemyndigelse i § 69, stk. 5, nr. 6, forventes herudover bl.a. udmøntet ved fastsættelse af regler om en metode, herunder en indikator, der vil bruges til beregningen af elkunders estimerede omkostninger ved afbrud. Bemyndigelsen vil tillade fastsættelse af regler om en graderet tilgang i forhold til indikatorens detaljeringsgrad. Beregningsmetoden vil skulle tage hensyn til enkeltkundeniveauet, hvilket eksempelvis vil kunne opnås ved fastsættelse af en mekanisme, hvor fradraget fra en netvirksomheds indtægtsramme, jf. ovenfor, justeres med en faktor, der afhænger af leveringskvaliteten på enkeltkundeniveauet.

Det forventes ligeledes, at ministeren bl.a. vil udmønte sin bemyndigelse ved at der vil blive fastsat en øverste loft for justeringen af indtægtsrammen, bl.a. for at beskytte netvirksomheder imod urimelige indtægtsrammereduktioner, dog under behørig hensyntagen til modellens incitamentsstruktur.

Det forventes herudover bl.a. fastsat, at beregningen af elkundernes estimerede omkostninger ved afbrud, herunder value of lost load-estimer, samt beregningen af evt. kompensationsbeløb vil foretages af Forsyningstilsynet

i medfør af de regler som ministeren efter forslaget vil bemyndiges til at fastsætte.

Endvidere forventes der fastsat regler om netvirksomheders indberetninger, herunder i forbindelse med beregningen af elkundernes estimerede omkostninger ved afbrud.

Til nr. 63

Det fremgår af § 69, stk. 5, i elforsyningsloven, at klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætter regler om indtægtsrammen og de elementer, der indgår heri. Bemyndigelsen nævner herefter en række centrale forhold, som ministeren skal fastsætte regler om.

Af bemærkningerne til § 69, stk. 5, fremgår det, at der også vil kunne fastsættes regler om andre end de centrale forhold, herunder om hvordan fusioner og spaltninger påvirker indtægtsrammen, jf. bemærkninger til § 69, stk. 5, som indsat ved lov nr. 662 af 8. juni 2017 om ændring af lov om elforsyning, lov om fremme af vedvarende energi, lov om naturgasforsyning og lov om vandsektorens organisering og økonomiske forhold, jf. Folketingstidende 2016-17, A, L 180, som fremsat, side 43.

Blandt de centrale forhold, som klima-, energi- og forsyningsministeren er bemyndiget til at fastsætte regler om, fremgår det af § 69, stk. 5, nr. 3, at ministeren fastsætter regler om fastsættelse og justering af forrentningsrammen, herunder fastsættelse af aktivbaser og beregning og fastsættelse af forrentningssatser.

Bemyndigelserne er udmøntet i bekendtgørelse nr. 1127 af 1. juni 2021 om indtægtsrammer for netvirksomheder (indtægtsrammebekendtgørelsen). Bekendtgørelsens §§ 49 og 50 indeholder regler om fusioner og spaltninger. Ved fusioner bliver de fusionerede netvirksomheders indtægtsrammer sammenlagt. Ved spaltninger opgøres indtægtsrammerne for de enkelte spaltede netvirksomheder på grundlag af den del af indtægtsrammen, som kan henføres til hver af disse netvirksomheder.

Indtægtsrammebekendtgørelsens § 49, stk. 2, indeholder særlige regler om fastsættelse af forrentningsrammen ved fusioner, navnlig indeholder § 49, stk. 2, 2. pkt., regler om genberegning af forrentningssatsen for de samlede historiske aktiver i den fusionerede netvirksomhed. Dette gøres ved separat at beregne de enkelte fusionerende netvirksomheders forrentning af deres

UDKAST

historiske aktivbase inden fusionen under anvendelse af deres mulige historiske forrentningssatser i henhold til indtægtsrammebekendtgørelsens § 42, stk. 1, nr. 2, hvor forrentningen efterfølgende vægtes i forhold til størrelsen af de fusionerende virksomheders historiske aktivbaser, og den resulterende nye historiske forrentningssats for den fusionerede netvirksomhed herefter holdes op mod et loft, der fremgår af indtægtsrammebekendtgørelsens § 42, stk. 1, nr. 1.

Det foreslås, at der som ny bestemmelse indsættes § 69, stk. 5, nr. 11, i elforsyningsloven, hvorefter klima-, energi- og forsyningsministeren bemyndiges til at fastsætte regler om fusioner og spaltningers påvirkning på indtægtsrammen.

Forslaget er begrundet i, at der i opfølgning på stemmeaftalen af 4. juni 2021 vil skulle fastsættes en ændret mekanisme for beregningen af forrentningen af den historiske aktivbase ved fusioner mellem en eller flere netvirksomheder, der vil erstatte den mekanisme, der efter gældende ret fremgår af indtægtsrammebekendtgørelsens § 49, stk. 2, 2. pkt. Den ændrede mekanisme vil indebære, at fusioner mellem netvirksomheder ikke længere ville kunne udløse en stigning i de indtægter, som virksomhederne må opkræve hos el-kunderne.

Formålet med forslaget er i denne sammenhæng at skabe en klar og utvetydig bemyndigelse for klima-, energi- og forsyningsministeren til at fastsætte sådanne ændrede regler. Når bemyndigelsen til at fastsætte regler vedrørende fusioner efter det foreslåede fremadrettet vil fremgå direkte af bestemmelsen i § 69, stk. 5, anses det som hensigtsmæssigt, at også bemyndigelsen til at fastsætte regler om spaltningers påvirkning af indtægtsrammen fremadrettet vil fremgå af lovbestemmelsen.

Forslaget vil således medføre, at klima-, energi-, og forsyningsministerens bemyndigelse til at fastsætte regler om fusioner og spaltningers påvirkning af indtægtsrammen fremadrettet vil fremgå eksplicit af bestemmelsen i § 69, stk. 5, nr. 10, i elforsyningsloven.

Klima-, energi- og forsyningsministeren vil udmønte den foreslåede bemyndigelse således, at de overordnede principper efter gældende ret om sammenlægning af indtægtsrammer ved fusioner og opdeling af indtægtsrammerne i forhold til den del af indtægtsrammen, der kan henføres til hver af de enkelte spaltede netvirksomheder, ved spaltninger, vil bibeholdes.

UDKAST

I forhold til fastsættelse af en fusioneret virksomheds forrentningsramme vil klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætte regler om beregningen af den fusionerede netvirksomheds historiske forrentningssats, der ikke vil resultere i en forøgelse af den fusionerede netvirksomheds tilladte indtægter sammenlignet med den vægtede sum af de fusionerende netvirksomheders tilladte indtægter inden fusionen.

Til nr. 64

Det fremgår af elforsyningslovens § 72 a, stk. 1, at en elhandelsvirksomhed skal være registreret som bruger af datahubben i henhold til vilkår fastsat af Energinet i medfør af § 31, stk. 2, for at kunne varetage sine opgaver efter stk. 2-5, § 8, stk. 4, og §§ 72 b-72 d.

Det foreslås, at § 72 a, stk. 1, ændres, således at henvisningen til § 8, stk. 4 udgår af bestemmelsen.

Forslaget er en konsekvens af, at hovedbestemmelsen om PSO opkrævning i elforsyningslovens § 8 ophæves, hvorfor elhandelsvirksomheder ikke længere har opgaver relateret til PSO efter elforsyningslovens § 8, stk. 4, der ligeledes ophæves.

Der henvises i øvrigt til afsnit 3.3.1 og 3.3.2 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 65 og 66

Det følger af elforsyningslovens § 72 b, stk. 1, at elhandelsvirksomheden køber net- og systemydelser af netvirksomhederne og Energinet. Elhandelsvirksomheden fakturerer forbrugerne for levering af elektricitet, herunder net- og systemydelser, jf. § 8, stk. 2 og 3, omkostninger til offentlige forpligtelser, jf. § 8, stk. 1, elafgifter i henhold til lov om afgift af elektricitet og moms i henhold til momsloven. Elafgifter og betaling af omkostninger til offentlige forpligtelser, jf. § 8, stk. 1, viderefaktureres uændret til det relevante aftagenummer. Endvidere viderefaktureres netvirksomheders bindende midlertidige prisnedsættelser uændret til de relevante aftagenumre.

Det foreslås, at § 72 b, stk. 1, 2. pkt. og 3. pkt., ændres således, at »§ 8, stk. 2 og 3, omkostninger til offentlige forpligtelser, jf. § 8, stk. 1« ændres til »§ 73, stk. 3« og, at »og betaling af omkostninger til offentlige forpligtelser, jf. § 8, stk. 1,« udgår af 3. pkt.

UDKAST

Forslaget er en konsekvens af, at hovedbestemmelsen om PSO opkrævning i elforsyningslovens § 8 ophæves, hvorfor elhandelsvirksomheder ikke længere skal fakturere forbrugerne for PSO, ligesom de heller ikke skal viderefakturere PSO til det relevante aftagenummer. Elhandelsvirksomheder skal dog fortsat fakturere forbrugerne for net- og systemydelser efter elforsyningslovens § 8, stk. 2, der jf. dette lovforslags [§ 1, nr. 70] flyttes til elforsyningslovens § 73, stk. 3.

Der henvises i øvrigt til afsnit 3.3.1 og 3.3.2 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 67

Det følger af elforsyningslovens § 72 d, stk. 1, at netvirksomheden og Energinet fakturerer elhandelsvirksomheden for deres ydelser ud fra det samlede forbrug i en måned og betalingen på elhandelsvirksomhedens aftagenumre. Netvirksomheden fakturerer ligeledes elhandelsvirksomheden for elafgift, som netvirksomheden skal svare efter lov om afgift af elektricitet. Energinet fakturerer endvidere elhandelsvirksomheden for betaling for omkostninger i medfør af § 8, stk. 1, og for elafgift, som Energinet skal svare efter lov om afgift af elektricitet, for elforbrugere, som er direkte tilsluttet transmissionsnettet.

Det foreslås, at i § 72 d, stk. 1, 3. pkt., ændres således, at »for omkostninger i medfør af § 8, stk. 1, og « udgår.

Forslaget er en konsekvens af, at hovedbestemmelsen om PSO opkrævning i elforsyningslovens § 8 ophæves, hvorfor Energinet ikke længere skal fakturere elhandelsvirksomhederne for betaling for PSO omkostninger.

Der henvises i øvrigt til afsnit 3.3.1 og 3.3.2 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 68

I elforsyningsloven anvendes begrebet elforbruger.

Den foreslåede bestemmelse om ændring af i § 72 e, stk. 6, vil medføre, at elforbrugeren ændres til elkunden.

Den foreslåede bestemmelse vil være en konsekvens af indsættelsen af en definition af elkunde i elforsyningslovens § 5, nr. 13, jf. lovforslagets § 1, nr. 7, og den terminologiske ensretning af forbruger og kundebegrebet.

UDKAST

Det følger af definitionen, at en elkunde vil være en fysisk eller juridisk person, der råder over et aftagenummer.

Det sproglige begrebsskift vil ikke medføre materielle ændringer. Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger afsnit 3.1.3 om forbruger- og kundebegreber.

Til nr. 69

Det fremgår af elforsyningslovens § 72 f, stk. 1, at for timemålte aftage- numre, der aftager elektricitet efter § 6 c, stk. 7, eller § 72 e, stk. 5, fastsættes en pris svarende til en udpeget elektricitetsmarkedsoperatørs timepris pr. kilowatt-time på day ahead-markedet i det budområde, hvor elforbrugeren aftager sin elektricitet, med et tillæg, der er fastsat af Forsyningstilsynet efter stk. 3. For ikketimemålte aftagenumre, der aftager elektricitet efter § 6 c, stk. 7, eller § 72 e, stk. 5, fastsættes en pris svarende til en udpeget elektricitetsmarkedsoperatørs gennemsnitlige timepris pr. kilowatt-time på day ahead-markedet i det budområde, hvor elforbrugeren aftager sin elektricitet, med et tillæg, der er fastsat af Forsyningstilsynet efter stk. 3. Elspotpriser tillægges endvidere net- og systemtariffer, betaling for omkostninger i medfør af § 8, stk. 1, elafgifter i henhold til lov om afgift af elektricitet og moms i henhold til momsloven.

Det foreslås, at i § 72 f, stk. 1, 3. pkt., ændres således, at »betaling for omkostninger i medfør af § 8, stk. 1,« udgår.

Forslaget er en konsekvens af, at hovedbestemmelsen om PSO opkrævning i elforsyningslovens § 8 ophæves, hvorfor elspotpriser ikke længere skal tillægges betaling for PSO omkostninger efter § 8, stk. 1, der ophæves.

Der henvises i øvrigt til afsnit 3.3.1 og 3.3.2 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 70

Den gældende bestemmelse i § 73, stk. 1, 1. pkt., indebærer, at de kollektive elforsyningsvirksomheders prisfastsættelse af deres ydelser efter §§ 69-71 skal ske efter rimelige, objektive og ikkediskriminerende kriterier for, hvilke omkostninger de enkelte køberkategorier giver anledning til i overensstemmelse med artikel 18 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning om det indre marked for elektricitet.

Det foreslås i § 73, stk. 1, 1. pkt., at ændre »køberkategorier« til »kategorier af netbrugere«.

UDKAST

Den foreslåede ændring vil medføre, at det præciseres, at både elkunder og elproducenter giver anledning til omkostninger, og at de kollektive elforsyningsvirksomheder kan prisfastsætte deres ydelser til elproducenter i overensstemmelse med disse omkostninger.

Præciseringen forventes at medføre, at de kollektive elforsyningsvirksomheder, navnlig netvirksomheder, fremover i udviklingen af deres tarifmetoder også vil opkræve betalinger fra elproducenter, eksempelvis i form af tilslutningsbidrag og en tarif for indfødnig af elektricitet i distributionsnettet.

Disse betalinger vil skulle indrettes i overensstemmelse reglerne i elmarkedsforordningen, navnlig artikel 18.

Med den foreslåede ændring samt ændringen i dette lovforslags § 1, nr. 71 gennemføres delvist beslutningen i klimaaftalen af 22. juni 2020 om omkostningsægte prissignaler for VE-producenter

Til nr. 71

Det fremgår af bestemmelsen i Elforsyningslovens §73, stk. 1, 2. pkt., at prisdifferentiering på baggrund af en geografisk afgrænsning kun er tilladt i særlige tilfælde. Dette indebærer som udgangspunkt et forbud mod geografisk differentiering af de betalinger, som de kollektive elforsyningsvirksomheder opkræver fra deres brugere.

Af bemærkningerne til bestemmelsen, som blev indført som et ændringsforslag til lovforslag L 162, jf. Folketingstidende 2002-03, B, betænkning vedrørende lov om elforsyning m.v., s. 1345, fremgår det dog, at det ved sammenlægning af 2 geografisk adskilte forsyningsområder dog er tilladt i en overgangsperiode at opretholde forskellige priser, hvis prisforskellen er markant mellem de 2 områder.

Videre fremgår det, at der endvidere vil kunne være behov for at prisdifferentiere på baggrund af de forskellige prisområder, som etableres inden for Elbørs/Nord Pool-området, og at sådanne prisdifferentieringer for fremtiden som led i strukturændringer vil kunne blive aktuelle i situationer, hvor et selskab har forsyningspligt til flere områder beliggende i hver deres prisområde, f.eks. vestdanmark og østdanmark.

UDKAST

Det foreslås i § 73, *stk. 1, 2. pkt.*, at ændre »kun tilladt i særlige tilfælde« til: »tilladt over for elproducenter« og at indsætte som nyt punktum: »Prisdifferentiering på baggrund af en geografisk afgrænsning er kun tilladt i særlige tilfælde over for elkunder.«

Den foreslåede ændring vil medføre, at det fremover vil være muligt for de kollektive elforsyningsvirksomheder at differentiere elproducenters betalinger geografisk.

Hvad angår elforbrugere, som fremover betegnes elkunder jf. ændringen i denne lovs § 1, nr. 1, 2 og 3, videreføres forbuddet mod geografisk differentiering uændret.

De foreslåede ændringer muliggør i samspil med ændringen i denne lovs § 1, nr. 1, 2 og 3, at de kollektive elforsyningsvirksomheder kan udvikle tarifmetoder, der i højere grad afspejler de omkostninger de kollektive elforsyningsvirksomheder har ved at have forskellige elproducerende anlæg tilsluttet. Ved at give adgang til geografisk differentierede tilslutningsbidrag og indfødningsstariffer for elproduktion på både distributions- og transmissionsniveau gives der bedre mulighed for en omkostningsægte tarifiering, der i højere grad kan tage højde for de omkostninger, som elproduktionen påfører nettet.

Tarifmetoder for tilslutningsbidrag og indfødningsstariffer, vil dermed i højere grad end nu kunne tage højde for de faktiske netforhold og omkostninger i det område, hvor det ønskes at tilslutte og producere elektricitet. Det vil medvirke til, at betalingen for opstillere bliver mere omkostningsægte, og det kan dermed bidrage til en mere samfundsøkonomisk hensigtsmæssig placering af ny VE-produktion.

Med den foreslåede ændring samt ændringen i dette lovforslags § 1, nr. 70, gennemføres delvist beslutningen i klimaaftalen af 22. juni 2020 om omkostningsægte prissignaler for VE-producenter.

Til nr. 72

Det fremgår af elforsyningslovens § 8, *stk. 2*, at de kollektive elforsyningsvirksomheders øvrige omkostninger i medfør af denne lov og VE-loven påhviler de brugere, der modtager virksomhedens ydelser, og opkræves gennem den enkelte virksomheds tariffer, medmindre omkostningerne er finansieret på anden måde, herunder af statsmidler.

UDKAST

Det foreslås, at bestemmelsen flyttes til elforsyningslovens § 73, *stk. 3*, der affattes som følger:

»*Stk. 3*. De kollektive elforsyningsvirksomheders omkostninger i medfør af denne lov og VE-loven påhviler de brugere, der modtager virksomhedens ydelser, og opkræves gennem den enkelte virksomheds tariffer, medmindre omkostningerne er finansieret på anden måde, herunder af statsmidler.«

Forslaget er en konsekvens af, at hovedbestemmelsen om PSO opkrævning i elforsyningslovens § 8 ophæves, men da bestemmelsens *stk. 2*, vedrører de kollektive elforsyningsvirksomheders tariffer og dermed skal bevares, foreslås bestemmelsen flyttet til nyt stykke i elforsyningslovens § 73, der i forvejen omhandler de kollektive elforsyningsvirksomheders tariffer. Bortset fra ordet ”øvrige”, der afgrænser i forhold til de kollektive elforsyningsvirksomheders PSO omkostninger, så foreslås det at ordlyden af § 8, *stk. 2*, videreføres.

Der henvises i øvrigt til afsnit 3.4.1 og 3.4.2 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 73

I elforsyningsloven anvendes begrebet elforbruger.

Den foreslåede bestemmelse om ændring af § 77, *stk. 4*, vil medføre, at forbrugerpriser ændres til kundepriser.

Den foreslåede bestemmelse vil være en konsekvens af indsættelsen af en definition af elkunde i elforsyningslovens § 5, nr. 13, jf. lovforslagets § 1, nr. 7, og den terminologiske ensretning af forbruger og kundebegrebet.

Det følger af definitionen, at en elkunde vil være en fysisk eller juridisk person, der råder over et aftagenummer.

Det sproglige begrebsskift vil ikke medføre materielle ændringer. Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkningers afsnit 3.1.3 om forbruger- og kundebegreber.

Til nr. 74

Det fremgår af § 84 a, *stk. 1*, i elforsyningsloven, at kollektive elforsyningsvirksomheder skal iagttage fortrolighed om kommercielt følsomme oplysninger, som de modtager i forbindelse med udøvelsen af deres virksomhed, og skal forhindre, at oplysninger om egne aktiviteter, som kan være forretningsmæssigt fordelagtige, bliver videregivet på en diskriminerende måde.

UDKAST

Det fremgår af § 84 a, stk. 3, i elforsyningsloven, at netvirksomheder skal sikre, at alle berettigede parter har ikkediskriminerende adgang til data, som netvirksomhederne forvalter, på tydelige og lige vilkår.

Der findes ingen nærmere regler, der konkret forpligter netvirksomheder til at sikre, at netvirksomhedens data, som kan være forrentningsmæssigt fordelagtig, holdes og forvaltes adskilt fra anden data.

Det foreslås, at der indsættes en ny bestemmelse, § 84 a, stk. 6, hvorefter klima-, energi- og forsyningsministeren vil kunne fastsætte regler om netvirksomhedernes dataadskillelse.

Formålet med forslaget til den nye bemyndigelse er, at ministeren hermed vil få mulighed for at fastsætte regler til understøttelse af de krav, som § 84 a, stk. 1 og 3, i elforsyningsloven stiller til netvirksomhederne.

Forslaget vil medføre, at ministeren vil få en ny bemyndigelse til at fastsætte regler om netvirksomhedernes dataadskillelse.

Ved dataadskillelse forstås i nærværende sammenhæng, at netvirksomhedernes data, som kan være forretningsmæssigt fordelagtige for konkurrenceudsatte aktiviteter, eksempelvis elhandelsvirksomhed, holdes og forvaltes adskilt fra anden data.

Hermed understøttes navnlig, at konkurrenceudsatte aktiviteter, som netvirksomheden er selskabsmæssig forbundet med, ikke gennem fælles databaser har mulighed for, under omgåelse af de sædvanlige procedurer for dataadgang, eksempelvis under benyttelse af datahubben, at få privilegeret adgang til data, der kan være forretningsmæssigt fordelagtige, eksempelvis data om netvirksomheders målepunkter.

Bemyndigelsen forventes bl.a. at blive udnyttet ved fastsættelse af regler, hvorefter netvirksomhedernes data vil skulle holdes adskilt fra anden data, herunder, hvis dataen indgår i en fælles IT-database, at databasen teknisk indrettes på en måde, at muligheden for tilgangen til sådanne data begrænses, samtidigt med, at adgangen til den database eller den del af databasen, hvori det pågældende data indgår, vil skulle begrænses til medarbejdere, der alene varetager opgaver i forbindelse med udøvelse af netvirksomhed. Det vil også ligge inden for bemyndigelsen at fastsætte nuancerede krav om dataadgangsbegrænsninger i forhold til specialiserede IT-tekniske medarbej-

der, der også varetager opgaver vedrørende andre aktiviteter end netvirksomhed, når deres adgang til databasen er nødvendigt for at løse IT-tekniske problemstillinger.

Der forventes alene fastsat krav om dataadskillelse for netvirksomheder, der er selskabsmæssig forbundet med konkurrenceudsatte aktiviteter.

Endelig forventes klima-, energi- og forsyningsministeren at fastsætte, at Forsyningstilsynet vil varetage opgaven med at føre tilsyn med de regler, der vil blive fastsat i medfør af forslaget til § 84 a, stk. 6.

Til nr. 75

Det fremgår af elforsyningslovens § 85 a, stk. 1, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om udøvelse af tilsyn og kontrol med opkrævning og udbetaling af beløb til dækning af nødvendige omkostninger ved at gennemføre de offentlige forpligtelser, der påhviler de kollektive elforsyningsvirksomheder efter denne lov, lov om fremme af vedvarende energi og lov om pilotudbud af pristillæg for elektricitet fremstillet på solcelleanlæg samt regler fastsat i medfør af disse love.

Af bestemmelsens stk. 2 følger bl.a., at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om dokumentation for forhold, der er omfattet af stk. 1. Ministeren kan herunder fastsætte, at

- 1) en elproducent, som modtager pristillæg, skal meddele oplysninger om el- og varmeproduktion, produktionsanlæg, driftsmæssige forhold og brændselsanvendelse,
- 2) oplysninger som nævnt i nr. 1 skal indberettes til et register, som ministeren eller Energinet har oprettet.

Der er i medfør af bestemmelsen bl.a. udstedt bekendtgørelse nr. 1601 af 17. december 2018 om stamdataregistret for elproducerende anlæg m.v.

Det foreslås, at § 85 a, stk. 1, ændres således, at »opkrævning og udbetaling af beløb til dækning af nødvendige omkostninger ved at gennemføre de offentlige forpligtelser, der påhviler de kollektive elforsyningsvirksomheder efter« til »registrering af stamdata for elproducerende anlæg omfattet af«, og i stk. 2, nr. 2, udgår »eller Energinet«.

Der er tale om en konsekvensændring af, at PSO-systemet ophæves med dette lovforslag, hvorfor der ikke længere er behov for bemyndigelse til at

UDKAST

kunne udøve tilsyn og kontrol med opkrævning og udbetaling af PSO. Bestyrelsen ændres således at den afspejler, at stamdataregistret omfatter stamdata for alle elproducerende anlæg uanset om der ydes støtte til anlægget.

Ændring af stk. 2, nr. 2 skyldes, at stamdataregistret administreres af Energistyrelsen, hvorfor det ikke længere er relevant at henvise til Energinet.

Til nr. 76

Det fremgår af elforsyningslovens § 85 b, stk. 1, at virksomheder, som er bevillingspligtige efter §§ 10 og 19 samt elforsyningsvirksomhed, der varetages af Energinet eller denne virksomheds helejede datterselskaber i medfør af § 2, stk. 2 og 3, i lov om Energinet, skal foretage nødvendig planlægning og træffe nødvendige foranstaltninger for at sikre elforsyningen i beredskabssituationer og andre ekstraordinære situationer.

Det fremgår af § 10, stk. 1, 1. pkt., i elforsyningsloven, at elproduktion fra anlæg med en kapacitet på over 25 MW kun kan udøves af virksomheder, der har opnået bevilling fra klima-, energi- og forsyningsministeren. Bevillingskravet gælder alle elproduktionsanlæg over 25 MW, herunder kraftværker, kraftvarmeværker, solcelleanlæg og vindmølle-anlæg. Det fremgår af § 10, stk. 2, i elforsyningsloven, at en bevilling efter stk. 1 gives for mindst 20 år.

Det foreslås at ændre i elforsyningslovens § 85 c, stk. 1, så bestemmelsen kommer til at omfatte virksomheder, som har tilladelse til elproduktion fra anlæg over 25 MW efter § 29 i VE-loven eller § 11 i elforsyningsloven.

Den foreslåede ændring er en konsekvens af lovforslagets § 1, nr. 20 og nr. 21, hvor visse elproduktionsvirksomheder, der producerer elektricitet fra anlæg over 25 MW overgår fra bevillingssystemet for elproduktion til et tilladelsessystem for elproduktion. Ændringen skal ses i sammenhæng med lovforslagets § 1 nr. 76 og § 1 nr. 77, der viderefører beredskabskravene for virksomheder, som har tilladelse til elproduktion fra elproduktionsanlæg over 25 MW efter den foreslåede § 11, stk. 1 eller § 29 i VE-loven.

Den foreslåede ændring af elforsyningslovens § 85 b, stk. 1, er begrundet i, at elproduktionsanlæg med en kapacitet på over 25 MW, der overgår fra bevillingssystemet til et tilladelsessystem, fortsat skal leve op til beredskabskravene i elforsyningslovens §§ 85 b og 85 c.

UDKAST

Den foreslåede ændring af elforsyningslovens § 85 b, stk. 1, medfører at elproduktionsvirksomheder, der producerer elektricitet fra anlæg med en kapacitet på over 25 MW, og som får tilladelse hertil efter elforsyningslovens § 11, stk. 1 eller § 29 i VE-loven, fortsat skal leve op til beredskabskravene i § 85 b.

Den foreslåede ændring vil således sammenholdt med ændringen af § 10, stk. 8, jf. lovforslagets § 1, nr. 20, og § 11, stk. 1, jf. lovforslagets § 1, nr. 21, ikke i praksis medføre en ændring af retsstillingen for de relevante virksomheder.

Til nr. 77

Det fremgår af elforsyningslovens § 85 c, stk. 1, at virksomheder, som er bevillingspligtige efter §§ 10 og 19, Energinet og dennes helejede datterselskaber samt virksomheder, der yder balancering af elsystemet, skal opretholde et it-beredskab, herunder planlægge og træffe nødvendige foranstaltninger for at sikre beskyttelsen af kritiske it-systemer, der er af betydning for elforsyningen.

Det fremgår af § 10, stk. 1, 1. pkt., i elforsyningsloven, at elproduktion fra anlæg med en kapacitet på over 25 MW kun kan udøves af virksomheder, der har opnået bevilling fra klima-, energi- og forsyningsministeren. Bevillingskravet gælder alle elproduktionsanlæg over 25 MW, herunder kraftværker, kraftvarmeværker, solcelleanlæg og vindmølle-anlæg. Det fremgår af § 10, stk. 2, i elforsyningsloven, at en bevilling efter stk. 1 gives for mindst 20 år.

Den foreslås at ændre i elforsyningslovens § 85 b, stk. 1, så bestemmelsen kommer til at omfatte virksomheder, som har tilladelse til elproduktion fra anlæg over 25 MW efter § 29 i VE-loven eller § 11 i elforsyningsloven.

Den foreslåede ændring er en konsekvens af lovforslagets § 1, nr. 20 og nr. 21, hvor visse elproduktionsvirksomheder, der producerer elektricitet fra anlæg over 25 MW overgår fra bevillingssystemet for elproduktion til et tilladelsessystem for elproduktion. Ændringen skal ses i sammenhæng med lovforslagets § 1 nr. 76 og § 1 nr. 77, der viderefører beredskabskravene for virksomheder, som har tilladelse til elproduktion fra elproduktionsanlæg over 25 MW efter den foreslåede § 11, stk. 1 eller § 29 i VE-loven.

Den foreslåede ændring af elforsyningslovens § 85 c, stk. 1, er begrundet i, at elproduktionsanlæg med en kapacitet på over 25 MW, der overgår fra

UDKAST

bevillingssystemet til et tilladelsessystem, fortsat skal leve op til beredskabskravene i elforsyningslovens §§ 85 b og 85 c.

Den foreslåede ændring af elforsyningslovens § 85 c, stk. 1, medfører at elproduktionsvirksomheder, der producerer elektricitet fra anlæg med en kapacitet på over 25 MW, og som får tilladelse hertil efter elforsyningslovens § 11, stk. 1, eller § 29 i VE-loven fortsat skal leve op til beredskabskravene i § 85 c.

Den foreslåede ændring vil således sammenholdt med ændringen af § 1, nr. 20 og § 1, nr. 21, ikke i praksis medføre en ændring af retsstillingen for de relevante virksomheder.

Til nr. 78

Den gældende bestemmelse i elforsyningslovens § 31, stk. 3, medfører, at Energinet kan meddele påbud til brugere, der groft eller gentagne gange tilsidesætter vilkår efter stk. 2. Ved manglende opfyldelse af et påbud kan Energinet træffe afgørelse om, at brugeren helt eller delvis udelukkes fra at gøre brug af Energinets ydelser, indtil vilkåret opfyldes, medmindre der er tale om bevillingspligtig virksomhed for en netvirksomhed.

Afgørelser truffet af Energinet efter stk. 3, kan i henhold til bestemmelsens stk. 4 indbringes for Forsyningstilsynet, idet afgørelser truffet af Energinet, der medfører afregistrering af en virksomhed som bruger af datahubben, kan af den virksomhed, som afgørelsen vedrører, dog forlanges indbragt for domstolene. Anmodning herom skal fremsættes over for Energinet, inden 4 uger efter at afgørelsen er meddelt virksomheden. Afgørelsen skal indeholde oplysninger herom. Energinet anlægger sag mod den pågældende virksomhed efter retsplejelovens regler om borgerlige sager. Domstolsprøvelsen har ikke opsættende virkning.

Den foreslåede bestemmelse i elforsyningslovens § 86 a, medfører, at Energinet kan pålægge adressaten for påbud daglige eller ugentlige bøder for at undlade at efterkomme påbud efter § 31, stk. 3, eller påbud i medfør af regler udstedt efter § 26, stk. 3, eller § 28, stk. 2.

Den foreslåede bestemmelse i elforsyningslovens § 86 a er begrundet i et ønske om at indføre et mere proportionalt tvangsfuldbyrdelsesinstrument, end det der gælder efter den nuværende ordning, hvor udelukkelse fra Energinets ydelser er det eneste retsmiddel Energinet kan anvende ved manglende efterlevelse af vilkår.

Energinets ydelser i form af f.eks. adgang til datahub, udgør en forudsætning for aktørernes mulighed for at drive sin virksomhed som elleverandør, el-handelsvirksomhed eller lignende. Energinets sanktionsmulighed er derfor med den gældende ordning at lukke en privat virksomhed, indtil efterlevelse af et påbud er gennemtvunget.

Med den foreslåede bestemmelse tilvejebringes en sanktion, der på proportional vis kan sikre efterlevelse af Energinets forskrifter.

Den foreslåede bestemmelse i elforsyningslovens § 86 a, medfører, at Energinet i tilfælde af grove eller gentagne tilfælde af manglende efterlevelse af et vilkår eller en forskrift vil kunne udstede et påbud efter elforsyningslovens § 31, stk. 3, eller regler udstedt i medfør af § 26, stk. 4, jf. lovforslagets § 1, nr. 37 eller § 28, stk. 2, jf. lovforslagets § 1, nr. 43, og ved manglende efterlevelse af påbuddet vil Energinet kunne pålægge tvangsbøder indtil efterlevelse er sikret.

Anvendelse af tvangsbøder forudsætter, at Energinet forinden har truffet en afgørelse i form af et påbud over for den pågældende part om at efterleve påbuddet, og at den pågældende part ikke inden for en af Energinet fastsat rimelig frist har efterkommet afgørelsen. Det er en forudsætning for at træffe en afgørelse om at pålægge tvangsbøder, at den forudgående afgørelse er konkret, sagligt begrundet og tilstrækkeligt detaljeret for modtageren, så det står klart, hvordan den kan efterkommes. Ved vurderingen af, om tvangsbødeinstrumentet skal bringes i anvendelse, vil der skulle foretages en afvejning af proportionaliteten ved at anvende tvangsbøder set i forhold til overtrædelsens karakter, herunder betydningen af den manglende efterkommelse.

Det almindelige proportionalitetsprincip medfører bl.a., at tvangsbøden ikke må stå i misforhold til undladelsen, ligesom der ved fastsættelsen af tvangsbøden skal tages hensyn til adressatens økonomiske formåen, således at pressionen har effekt. Bødestørrelsen vil i øvrigt bero på et konkret skøn. Det er hensigten, at tvangsbødernes størrelse skal fastsættes, så tvangsbøderne fjerner eventuelle økonomiske incitamenter for parten til ikke at efterkomme en afgørelse, som retter sig mod parten. Ved fastsættelsen af tvangsbødernes størrelse skal det derfor sikres, at beløbet er af en sådan størrelse, at det virker adfærdsregulerende.

UDKAST

Tvangsbøden vil skulle være på mindst 500 kr. dagligt, og der vil kun skulle beregnes én daglig tvangsbøde, f.eks. på 500 kr. pr. dag, uanset antallet af forhold. De daglige tvangsbøder vil skulle gives for hver kalenderdag, det vil sige syv dage om ugen. De daglige tvangsbøder vil kunne pålægges fra en given dato. Forudsætningen for at pålægge daglige tvangsbøder vil være, at Energinet mindst 14 kalenderdage forinden underretter adressaten om, at bøden vil blive pålagt fra den anførte dato. Varslingen vil skulle indeholde oplysninger om tvangsbødens størrelse, og der vil skulle tages forbehold for en eventuel senere forhøjelse af tvangsbøden. De daglige tvangsbøder vil kunne forhøjes med en uges skriftligt varsel, hvis den fastsatte tvangsbøde ikke har givet resultat. Varslet om daglige tvangsbøder vil kunne gives samtidig med pålægget om at efterkomme påbuddet, men vil også kunne gives efterfølgende, hvis påbuddet ikke efterkommes.

Tvangsbøder bør alene anvendes i tilfælde, hvor overtrædelsen er let konstaterbar. Såfremt det i et konkret tilfælde måtte vise sig vanskeligt at afgøre, om en virksomhed på tilstrækkelig vis har efterkommet et påbud meddelt af Energinet, forudsættes det således, at Energinet ikke anvender tvangsbødeinstrumentet i et sådant tilfælde.

Til nr. 79

Det fremgår af den gældende bestemmelse i § 87, stk. 1, nr. 10, i elforsyningsloven, at medmindre højere straf er forskyldt efter anden lovgivning, straffes med bøde den, der overtræder § 19 a, stk. 8, § 69 b, stk. 1, § 69 c, § 84, stk. 7 eller § 84 a.

Det følger af forslaget til ny § 19 a, stk. 2, jf. lovforslagets § 1, nr. 27, at § 19 a, stk. 2-8 bliver stk. 3-9.

Derfor foreslås en konsekvensændring af § 87, *stk. 1, nr. 10*, således at henvisningen til § 19 a, stk. 8, ændres til § 19 a, stk. 9.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at henvisningen til § 19 a, stk. 8, ændres til § 19 a, stk. 9, sådan at retsstillingen forbliver uændret, når der ved lovforslagets § 1, nr. 27, foreslås indsat en ny § 19 a, stk. 2.

Til nr. 80

I medfør af elforsyningslovens § 89, stk. 2, behandler Energiklagenævnet klager over afgørelser truffet af Energinet efter § 8, stk. 4, jf. § 8, stk. 1, nr. 4.

UDKAST

Det foreslås, at elforsyningslovens § 89, stk. 2, ophæves.

Forslaget er en konsekvens af, at hovedbestemmelsen i elforsyningslovens § 8 ophæves, hvorfor Energinet ikke længere vil skulle træffe afgørelse efter § 8, stk. 4, jf. § 8, stk. 1, nr. 4, og dermed er der ikke længere behov for klageadgangen til Energiklagenævnet.

Der henvises i øvrigt til afsnit 3.3.1 og 3.3.2 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 81

Det fremgår af elforsyningslovens § 89, stk. 3, at klima-, energi- og forsyningsministerens og Forsyningstilsynets afgørelser nævnt i stk. 1 og Energinets afgørelser nævnt i stk. 2 kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed end Energiklagenævnet. Afgørelserne kan ikke indbringes for domstolene, før den endelige administrative afgørelse foreligger.

Det foreslås, at elforsyningslovens § 89, stk. 3, ændres således, at »og Energinets afgørelser nævnt i stk. 2 « udgår.

Forslaget er en konsekvens af, at elforsyningslovens § 89, stk. 2 ophæves, hvorfor der ikke længere skal henvises til stk. 2 i stykke 3.

Til nr. 82

Efter den gældende bestemmelse i elforsyningslovens § 92 a kan klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætte nærmere regler om, at nærmere angivne internationale vedtagelser og tekniske specifikationer vedrørende krav til virksomheder, anlæg, indretninger, produkter m.v., som der henvises til i regler udstedt i medfør af denne lov, ikke indføres i Lovtidende. Klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætter endvidere regler om, hvorledes oplysning om de internationale vedtagelser og tekniske specifikationer, der ikke indføres i Lovtidende, kan fås.

Energinets gældende og historiske forskrifter skal i henhold til § 7, stk. 2 og § 8, stk. 2 i bekendtgørelse nr. 1067 af 28. maj 2021 om systemansvarlig virksomhed og anvendelse af eltransmissionsnettet m.v. (systemansvars bekendtgørelsen), være tilgængelige for brugere og potentielle brugere af det kollektive elforsyningsnet.

Det følger af Lovtidendeloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1098 af 10. august 2016, § 2, stk. 2, at der i Lovtidende – foruden love og kongelige anordninger, jf. stk. 1 – indføres alle ministerielle bekendtgørelser.

UDKAST

I elforsyningslovens § 92 a, stk. 2, foreslås indsat som et nyt stykke, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om, at forskrifter udstedt af Energinet i medfør af § 26, stk.3, og § 28, stk. 3, nr. 12-13, ikke indføres i Lovtidende.

Den foreslåede ændring er begrundet i et ønske om at øge gennemsigtigheden i forhold til Energinets forskrifter, således at det klart fremgår af elforsyningsloven, at forskrifter kan undtages fra lovtidendelovens krav om offentliggørelse i Lovtidende.

Den foreslåede tilføjelse af et nyt stykke i elforsyningslovens § 92 a, stk. 3, medfører, at klima-, energi- og forsyningsministeren gives bemyndigelse til administrativt at fastsætte regler om, at de forskrifter, der fastsættes af Energinet i henhold til elforsyningsloven, kan kundgøres autoritativt i elektronisk form og gøres tilgængelig for offentligheden et andet sted på internettet end der, hvor Lovtidende kundgøres.

Klima-, energi- og forsyningsministeren vil i det tilfælde, hvor bemyndigelsen udnyttes, skulle fastsætte regler om sikkerheden ved den elektroniske kundgørelsesordning, herunder regler om sikkerhed for autenticiteten af de kundgjorte forskrifter, samt om opbevaring af en uforgængelig kopi af en udstedt forskrift og om tilgængelighed i forhold til tidligere gældende forskrifter.

Derudover skal klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætte regler om, hvor forskrifterne i autoritativ form kan findes. Da disse regler vil skulle kundgøres i Lovtidende, vil forskrifternes brugere og den øvrige offentlighed således via Lovtidende, der er det normale kundgørelsesmedie, kunne få oplysning om, hvor de kan tilgå forskrifterne.

Klima-, energi- og forsyningsministeren bør endvidere sammen med bestemmelser i medfør af den foreslåede bestemmelse fastsætte regler om proceduren for udarbejde af forskrifter efter de foreslåede bestemmelser i § 26, stk. 3, jf. lovforslagets § 1, nr. 37 og § 28, stk. 3, der bliver stk. 2, jf. lovforslagets § 1, nr. 43. Den fastsatte procedure skal sikre en høj grad af inddragelse af brugerne af forskrifterne og branchen i øvrigt.

Til nr. 83

Det fremgår af § 10, stk. 1, 1. pkt., i elforsyningsloven at elproduktion fra anlæg med en kapacitet på over 25 MW kun kan udøves af virksomheder,

UDKAST

der har opnået bevilling fra klima-, energi- og forsyningsministeren. Bevillingskravet gælder alle elproduktionsanlæg over 25 MW, herunder kraftværker, kraftvarmeværker, solcelleanlæg og vindmølleanlæg. Det fremgår af § 10, stk. 2, i elforsyningsloven, at en bevilling efter stk. 1 gives for mindst 20 år.

Der er aktuelt givet elproduktionsbevillinger til 12 ejere af større solcelle- og vindmølleparker med en kapacitet på over 25 MW på land og 13 til ejere af havvindmølleparker.

Det foreslås, at der indsættes en ny bestemmelse i elforsyningsloven efter § 98, om en overgangsordning for eksisterende bevillinger udstedt i medfør af § 10, som undtages fra bevillingskravet efter regler udstedt i medfør af § 10, stk. 8.

Den foreslåede § 98 a vil være en overgangsordning som konsekvens af lovforslagets § 1, nr. 20 og nr. 21, hvor visse elproduktionsvirksomheder, der producerer elektricitet fra anlæg over 25 MW vil overgå fra bevillingssystemet for elproduktion til et tilladelsessystem for elproduktion.

Den foreslåede bestemmelse er begrundet i, at eksisterende elproduktionsbevillinger gælder for minimum 20 år, hvorfor det vurderes hensigtsmæssigt, at eksisterende elproduktionsbevillinger givet til virksomheder, der undtages fra bevillingspligten, vil kunne beholde den eksisterende bevilling i hele den bevillingspligtige periode.

Det foreslås, at der som § 98 a, *stk. 1*, i elforsyningsloven fastsættes, at bevillinger til elproduktion fra anlæg over 25 MW, som er givet efter § 10, stk. 1, opretholdes i overensstemmelse med deres indhold og varighed.

Den foreslåede § 98 a, *stk. 1*, i elforsyningsloven vil medføre, at eksisterende elproduktionsbevillinger, som er givet efter elforsyningslovens § 10, stk. 1, og som undtages fra bevillingskravet efter den foreslåede § 10, stk. 8, opretholdes i overensstemmelse med deres indhold og varighed.

Det foreslås, at der som § 98 a, *stk. 2*, i elforsyningsloven fastsættes, at virksomheder med bevillinger til elproduktion, som er omfattet af *stk. 1*, skal ved bevillingens udløb have forudgående tilladelse til elproduktion fra elproduktionsanlægget efter § 11 for at fortsætte driften af anlægget.

UDKAST

Den foreslåede § 98 a, stk. 2, i elforsyningsloven vil medføre, at elproduktionsvirksomheder med bevilling til elproduktion ved og inden elproduktionsbevillingernes udløb skal søge om elproduktionstilladelse efter elforsyningsloven og lov om fremme af vedvarende energi.

Elproduktionsvirksomheder, der efter denne lovs ikrafttræden skal have tilladelse til elproduktion efter den foreslåede § 11, stk. 1, i elforsyningsloven, vil være undtaget fra kravet herom, så længe denne holder en gyldig elproduktionsbevilling efter § 10, stk. 1, i elforsyningsloven. Inden bevillingens udløb, vil elproduktionsvirksomheder uden tilladelse til elproduktion inden bevillingens udløb, skulle søge om tilladelse til elproduktion inden bevillingens udløb.

Det foreslås, at der som § 98 a, *stk. 3*, i elforsyningsloven fastsættes, at bevillinger, som er omfattet af stk. 1, ophæves ved meddelelse af tilladelse til elproduktion efter § 11.

Den foreslåede § 98 a, stk. 3, vil medføre, at elproduktionsvirksomheder med bevilling på land kan søge om tilladelse til elproduktion efter den foreslåede § 11, stk. 1, hvorefter bevillingen ophæves såfremt tilladelsen meddeles.

Til § 2

Til nr. 1

Det fremgår af VE-lovens § 30, stk. 1, nr. 4), at energi-, forsynings- og klimaministeren fastsætter nærmere regler om vindmøllers og solcelleanlægs tilslutning til elforsyningsnettet, herunder regler om, hvorledes omkostninger, der påhviler de kollektive elforsyningsvirksomheder, indregnes i priserne for elektricitet, jf. § 8, stk. 1 og 2, i elforsyningsloven.

Det foreslås i VE-lovens § 30, stk. 1, nr. 4, at ændre »jf. § 8, stk. 1 og 2,« til: »jf. § 73, stk. 3.

Ændringen er begrundet i, at det ikke længere er relevant at henvise til elforsyningslovens § 8, stk. 1, der ophæves, jf. dette lovforslags § 1, nr. 18. Ændringen er således en konsekvens af, at hovedbestemmelsen om PSO-opkrævning i elforsyningslovens § 8 ophæves.

UDKAST

Det følger af dette lovforslags § 1, nr. 72, at elforsyningslovens § 8, stk. 2 flyttes til elforsyningslovens § 73, stk. 3. Det foreslås derfor at ændre henvisningen i VE-lovens § 30, stk. 1, nr. 4, så der i stedet henvises til elforsyningslovens § 73, stk. 3. Der er alene tale om en konsekvensændring.

Til nr. 2

Det fremgår af VE-lovens § 49, stk. 1, at klima-, energi- og forsyningsministeren yder tilskud til fremme af udbredelsen af elproduktionsanlæg med en mindre elproduktionskapacitet, herunder solceller, bølgekraftanlæg og andre VE-anlæg, som anvender energikilder eller teknologier af betydning for den fremtidige udbredelse af VE-elektricitet.

Af § VE-lovens § 49, stk. 5, fremgår, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte nærmere regler om, at en plan for anvendelsen af midlerne i puljen skal godkendes af ministeren, før udgifterne hertil kan pålægges forbrugerne, jf. § 8, stk. 1, nr. 1, i elforsyningsloven. Ministeren kan endvidere fastsætte nærmere regler om tildeling af tilskud, herunder om tilskudsstørrelser, om hel eller delvis bortfald af tilsagn og tilbagebetaling af tilskud og om regnskabsaflæggelse og afrapportering af aktiviteter.

Det foreslås i § 49, stk. 5, at ophæve 1. pkt., og i 2. pkt., der bliver til 1. pkt., ændres »Ministeren kan endvidere« til: »Klima-, energi- og forsyningsministeren kan«.

Det følger af dette lovforslags § 1, nr. 18, at elforsyningslovens § 8, stk. 1, ophæves, hvorfor det ikke længere er relevant at henvide hertil i VE-lovens § 49, stk. 5.

Den foreslåede ændring vil medføre, at det ikke længere er relevant at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte nærmere regler om, at en plan for anvendelsen af midlerne i puljen efter VE-lovens § 49 skal godkendes af ministeren, før udgifterne hertil kan pålægges forbrugerne, jf. § 8, stk. 1, nr. 1. Ændringen er således en konsekvens af, at hovedbestemmelsen om PSO-opkrævning i elforsyningslovens § 8 ophæves.

Til § 3

Elafgiftslovens § 2, stk. 1, litra e, blev ophævet ved § 3 i lov nr. 1390 af 23. december 2012.

UDKAST

Elafgiftslovens § 2, stk. 1, litra e, undtog fra elafgift elektricitet, som fremstilles på elproduktionsanlæg omfattet af § 2, stk. 2, i VE-loven, med en installeret effekt på højst 6 kW pr. husstand, som var tilsluttet elinstallationen i boliger eller i anden ikkeerhvervsmæssigt benyttet bebyggelse.

Afgiftsfritagelsen efter § 2, stk. 1, litra e, er dog fortsat gældende til og med den 19. november 2032 for anlæg, der er nettilsluttet senest den 19. november 2012, og for anlæg, hvor der er indgået bindende aftale om køb senest den 19. november 2012, og hvor netselskabet har modtaget anmeldelse af anlægget senest den 20. december 2012, og anlægget er nettilsluttet senest den 31. december 2013, jf. § 6, stk. 6, i lov nr. 1390 af 23. december 2012.

Det er dermed fortsat muligt for en ejer af et elproduktionsanlæg, der opfylder disse betingelser, at opnå afgiftsfritagelse.

I medfør af nettoafregningsbekendtgørelsens § 21 kan en ejer af et elproduktionsanlæg ved anmodning til Energistyrelsen opnå afgørelse om nettoafregning på årsbasis, hvis visse betingelser er opfyldt, jf. de almindelige bemærkninger pkt. 3.10.

Det foreslås, at der i § 6, stk. 6, i lov nr. 1390 af 23. december 2012 indsættes et 3. pkt. om, at det er en forudsætning for afgiftsfritagelsen, at egenproducenten senest den 31. marts 2022 har anmodet om, at der afregnes på årsbasis.

Det foreslås endvidere, at der i § 6, stk. 6, indsættes et 4. pkt. om, at Energinet fører et register med oplysninger om ejer af elproduktionsanlægget, installeret effekt, aftagenummer og aftagenummerets adresse og om, at der i Bygnings- og Boligregistret er opført en boligenhed for denne adresse, vedrørende hvert enkelt elproduktionsanlæg, som 1. pkt. finder anvendelse for.

Lovforslaget betyder, at der fra og med den 1. april 2022 lukkes for nytilgangen til den årsbaserede nettoafregning. Forslaget har ingen betydning for elproducenter, som i dag afregner på årsbasis efter elafgiftsloven.

Lovforslaget indebærer desuden, at Energinet skal føre et register med oplysninger vedrørende hvert enkelt elproduktionsanlæg, som afgiftsfritagelsen og årsbaseret nettoafregning fortsat finder anvendelse for. Registeret skal anvendes ved Energinets verifikation af, at de pågældende anlæg lever op til betingelserne for afgiftsfritagelse. Endvidere vil registeret give Skatteforvaltningen en mulighed for at kontrollere rigtigheden af afgiftsfritagelserne for elproduktionsanlæggene.

UDKAST

Registeret skal indeholde oplysning om, hvem der ejer anlægget, anlæggets installerede effekt, aftagenummeret vedrørende anlægget, aftagenummerets adresse og endelig oplysning om, at aftagenummerets adresse er en adresse for hvilken, der i Bygnings- og Boligregisteret (BBR) er opført en boligenhed.

Til § 4

Det foreslås i *stk. 1*, at loven træder i kraft den 1. januar 2022.

Det foreslås i *stk. 2*, at denne lovs § 1, nr. 60 og 61 har virkning for netvirksomheders årlige indtægtsrammer fra 2025.

Forslaget til *stk. 2* skal ses på baggrund af, at der med lovforslaget foreslås indført en ny model for leveringskvalitet. Som delelement heraf vil § 69, *stk. 1*, nr. 1 og 3, jf. lovforslagets § 1, nr. 60 og 61 ændres. Dette skal dog først have virkning fra tidspunktet, hvor den nye model, der vil blive fastsat med hjemmel i den foreslåede bemyndigelse i § 69, *stk. 5*, nr. 3, jf. lovforslagets § 1, nr. 62, kan implementeres. Dette vil først være fra reguleringsåret 2025.

Det senere virkningstidspunkt er begrundet i, at det vil tage noget tid at få de nødvendige rammer for den praktiske implementering af den nye model for leveringskvalitet på plads, herunder Forsyningstilsynets estimering af value of lost load og nærmere vejledning om netvirksomheders ændrede indberetningsforpligtelser. Endvidere er det senere virkningstidspunkt begrundet i, at netvirksomhederne først fra 2023 vil kunne registrere afbrud efter den nye vejledning, og at indberetninger om afbrud først vil kunne ske året efter det reguleringsår, for hvilket leveringskvaliteteten opgøres, således at justeringen af en netvirksomheds indtægtsramme først vil kunne ske to år efter det reguleringsår, for hvilket leveringskvaliteten opgøres.

Forslaget vil medføre, at der fra reguleringsåret 2025 og hvert efterfølgende reguleringsår, vil ske justering, der kan være et fradrag eller tillæg, af en netvirksomheds årlige indtægtsramme for leveringskvaliteten opgjort for henholdsvis reguleringsåret 2023 og de efterfølgende reguleringsår, efter regler som ministeren vil fastsætte i medfør af § 69, *stk. 5*, nr. 6, som foreslået ændret med § 1, nr. 62.

UDKAST

Det foreslås i *stk. 3*, at der for netvirksomheders årlige indtægtsrammer finder de hidtil gældende regler i § 69, stk. 4, nr. 1 og 3, i elforsyningsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 984 af 12. maj 2021, anvendelse til og med 2024. Forslaget er en konsekvens af forslaget til stk. 2. Forslaget skal endvidere ses i sammenhæng med den del af forslaget til stk. 4, der omhandler bemyndigelsen i § 69, stk. 5, nr. 3, i elforsyningsloven, der foreslås ændret med lovforslagets § 1, nr. 62.

Forslaget til stk. 3 vil, sammenholdt med forslagene til stk. 2 og 4, medføre, at der fortsat kun vil kunne ske fradrag i medfør af gældende rets § 69 stk. 4, nr. 1, fra en netvirksomheds årlige indtægtsramme for reguleringsårene til og med år 2024 for utilstrækkelig leveringskvalitet i reguleringsårene til og med 2022, hvor leveringskvaliteten vil opgøres og fradraget beregnes i medfør af de regler, der er fastsat i medfør af gældende rets § 69, stk. 5, nr. 6, i elforsyningsloven.

Det foreslås i *stk. 4*, at regler fastsat i medfør af § 20 a, stk. 5, § 28, stk. 3, § 45, stk. 4, § 46, stk. 3 og 4, §§ 47 a og 47 b, § 69, stk. 5, nr. 6, § 85 a, stk. 1 og 2, samt § 92 a, stk. 2 i elforsyningsloven, forbliver i kraft indtil de ophæves eller afløses af nye regler fastsat i medfør af denne lov.

Efter den gældende bestemmelse i § 20 a, stk. 5, i elforsyningsloven kan klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætte nærmere regler om de i § 20 a, stk. 1, nævnte forhold, herunder om, hvad programmet for intern overvågning skal indeholde, og hvordan det skal kontrolleres. Bemyndigelsen er udmøntet i bekendtgørelse nr. 2247 af 29. december 2020 om program for intern overvågning for net- og transmissionsvirksomheder og Energinet.

Bemyndigelsen i § 20 a, stk. 5, vil efter det foreslåede blive rykket til § 20 a, stk. 3, i elforsyningsloven, jf. lovforslagets § 1, nr. 31. Samtidigt vil bemyndigelsen blive udvidet, jf. lovforslagets § 1, nr. 32. De regler, der er fastsat med hjemmel i gældende rets § 20 a, stk. 5, vil blive videreført, indtil de ændres eller afløses af nye regler fastsat i medfør af § 20, stk. 3, som affattet ved lovforslagets § 1, nr. 32.

Den gældende bestemmelse i elforsyningslovens § 28, stk. 3, bemyndiger klima-, energi- og forsyningsministeren til at fastsætte nærmere regler om indholdet og udførelsen af de opgaver, som påhviler Energinet i medfør af § 28, stk. 1 og 2.

UDKAST

Bemyndigelsen er for de forskellige opgaver udmøntet i en række forskellige bekendtgørelser, herunder i bekendtgørelse nr. 1067 af 28. maj 2021 om systemansvarlig virksomhed og anvendelse af eltransmissionsnettet m.v.

Med den foreslåede ændring af elforsyningslovens § 28, stk. 3, der bliver stk. 2, tilføjes, at ministeren blandt andet kan fastsætte regler om procedure, godkendelse og tilsyn i forhold til de forskrifter, der kan udstedes i henhold til bestemmelsens stk. 2, der bliver stk. 1, nr. 12 og 13.

Se nærmere om gældende ret og de foreslåede bestemmelser under de specielle bemærkninger til den foreslåede bestemmelse, jf. lovforslagets § 1, nr. 43.

Efter den gældende bestemmelse i § 45, stk. 4, i elforsyningsloven er ministeren bemyndiget til at fastsætte nærmere regler med henblik på at sikre, at ledelsen i en netvirksomhed kan handle uafhængigt af erhvervmæssige interesser. Bemyndigelsen er udmøntet i bekendtgørelse nr. 1499 af 29. juni 2021 om varetagelse af netvirksomhedsaktiviteter (netvirksomhedsbekendtgørelsen).

Bemyndigelsen i § 45, stk. 4, vil efter det foreslåede fremadrettet være omfattet af forslaget til den nyaffattede § 45 i elforsyningsloven, jf. lovforslagets § 1, nr. 45. De regler, der er fastsat med hjemmel i gældende rets § 45, stk. 4, vil blive videreført, indtil de ændres eller afløses af nye regler fastsat i medfør af § 45, som affattet ved lovforslagets § 1, nr. 45.

Det bemærkes, at gældende rets § 45, stk. 4, i elforsyningsloven også omfatter en bemyndigelse for ministeren til at fastsætte nærmere regler med henblik på at sikre, at ledelsen i en transmissions- eller systemansvarlig virksomhed kan handle uafhængigt af erhvervmæssige interesser. Der er ikke udstedt regler om disse forhold, og bemyndigelsen videreføres ikke i denne henseende.

Den gældende bestemmelse i elforsyningslovens § 46, stk. 3, bemyndiger klima-, energi-, og forsyningsministeren til at fastsætte nærmere regler om vurdering af markedsmæssigheden og om fastsættelse af den markedsmæssige pris, herunder regler om metoder til fastsættelse af den markedsmæssige pris efter stk. 2, for de aftaler, som kollektive elforsyningsvirksomheder indgår for at opfylde forpligtelsen til at realisere dokumenterbare energibesparelser efter § 22, stk. 1, nr. 5, og for at opfylde regler udstedt i medfør af § 22, stk. 5.

UDKAST

Endvidere kan ministeren efter den gældende bestemmelse i elforsyningslovens § 46, stk. 4, fastsætte regler om revisionspligt, om dokumentationspligtens indhold og rækkevidde og om sagsbehandling, herunder at oplysninger og dokumentation skal indsendes elektronisk.

Bemyndigelserne er udmøntet i bekendtgørelse 2019-03-06 nr. 215 om markedsmæssighed af aftaler om realisering af energibesparelser.

Med den foreslåede ændring af elforsyningslovens § 46, stk. 3, udvides anvendelsesområdet for den ordning, der tidligere kun gjaldt energibesparelser. Endvidere vil der med den foreslåede ændring af elforsyningslovens § 46, stk. 4, tilføjes at ministeren blandt andet kan fastsætte regler om offentliggørelse af oplysninger.

Den gældende bekendtgørelse 2019-03-06 nr. 215 om markedsmæssighed af aftaler om realisering af energibesparelser videreføres indtil den ophæves. Det bemærkes hertil, at energispareordningen udløb den 31. december 2020, hvorfor bekendtgørelsen forventes ophævet, når der ikke længere føres tilsyn med indberetningerne som følge af energispareordningen.

Efter de gældende bestemmelser i § 47 a, stk. 1, og § 47 b, i elforsyningsloven er klima-, energi- og forsyningsministerens bl.a. bemyndiget til at udstede regler om netvirksomheders indirekte varetagelse af energilager- og ladestanderaktiviteter: Bemyndigelserne er udmøntet i netvirksomhedsbekendtgørelsen.

De nævnte bemyndigelser i § 47 a, stk. 1, og § 47 b, vil efter det foreslåede fremadrettet være omfattet af forslaget til § 47 c, jf. lovforslagets § 1, nr. 50. De regler, om netvirksomheders indirekte varetagelse af energilager- og ladestanderaktiviteter, der er fastsat med hjemmel i gældende rets § 47 a, stk. 1, og § 47 b, vil blive videreført, indtil de ændres eller afløses af nye regler fastsat i medfør af § 47 c, som affattet ved lovforslagets § 1, nr. 50.

Efter den gældende bestemmelse i § 69, stk. 5, nr. 6, i elforsyningsloven, er klima-, energi- og forsyningsministerens bemyndiget til at fastsætte regler om mål for leveringskvalitet og økonomiske konsekvenser af manglende overholdelse heraf. Bemyndigelsen er udmøntet i bekendtgørelse nr. 1127 af 1. juni 2021 om indtægtsrammer for netvirksomheder.

UDKAST

Bemyndigelsen i § 69, stk. 5, nr. 6, vil efter det foreslåede nyaffattes, jf. lovforslaget § 1, nr. 62, for at muliggør fastsættelse af en ændret model for leveringskvalitet. Den hidtidige model for opgørelsen af netvirksomheders leveringskvalitet, der er fastsat i medfør af gældende rets § 69, stk. 5, nr. 6, vil dog fortsat skulle finde anvendelse for opgørelsen af leveringskvaliteten til og med 2022, med fradrag af beløb for manglende leveringskvalitet i reguleringsårene til og med 2024, jf. forslag til stk. 3.

Forslaget vil, sammenholdt med forslaget i stk. 3, medføre, at det hidtidige regulatoriske regime om opgørelse af en netvirksomheds leveringskvalitet efter de regler, der er fastsat i medfør af gældende rets § 69, stk. 5, nr. 6, i elforsyningsloven, fortsat vil finde anvendelse i reguleringsårene til og med 2022, med fradrag af beløb for manglende leveringskvalitet i årene til og med 2024, jf. forslag til stk. 3. Der vil med bemyndigelse i den foreslåede nyaffattede § 69, stk. 5, nr. 6, jf. lovforslagets § 1, nr. 62, blive fastsat nye regler om opgørelse af netvirksomheders leveringskvalitet fra reguleringsåret 2023 og frem, med justering af en netvirksomheds indtægtsramme i reguleringsårene 2025 og frem, jf. forslag til stk. 2.

Den gældende bestemmelse i elforsyningslovens § 85 a, stk. 1, bemyndiger klima-, energi- og forsyningsministeren til at fastsætte nærmere regler om udøvelse af tilsyn og kontrol med opkrævning og udbetaling af beløb til dækning af nødvendige omkostninger ved at gennemføre de offentlige forpligtelser, der påhviler de kollektive elforsyningsvirksomheder efter denne lov, lov om fremme af vedvarende energi og lov om pilotudbud af pristillæg for elektricitet fremstillet på solcelleanlæg samt regler fastsat i medfør af disse love.

Bemyndigelsen er bl.a. udmøntet i bekendtgørelse nr. 1601 af 17. december 2018 om stamdataregistret for elproducerende anlæg m.v. (stamdatabekendtgørelsen).

Med den foreslåede ændring af elforsyningslovens § 85, stk. 1, vil bestemmelsen afspejle, at tilsyn og kontrol ikke længere skal føres i forhold til opkrævning og udbetaling af PSO-bidrag, men derimod med registrering af stamdata for elproducerende anlæg, som fremgår af stamdatabekendtgørelsen.

Se nærmere om gældende ret og de foreslåede bestemmelser under de specielle bemærkninger til den foreslåede bestemmelse, jf. lovforslagets § 1, nr. 75.

UDKAST

Den gældende bestemmelse i elforsyningslovens § 92 a, stk. 2, bemyndiger klima-, energi- og forsyningsministeren til at fastsætte nærmere regler om hvorledes oplysning om de internationale vedtagelser og tekniske specifikationer, der ikke indføres i Lovtidende, jf. bestemmelsens stk. 1, kan fås.

Bestemmelsen er udmøntet i bekendtgørelse nr. 1067 af 28. maj 2021 om systemansvarlig virksomhed og anvendelse af eltransmissionsnettet m.v.

Med den foreslåede tilføjelse af et nyt stk. 2 til bestemmelsen i § 92 a, er det intentionen at videreføre det gældende stk. 2, som stk. 3.

Med den foreslåede bestemmelse i lovforslagets § 4, stk. 4, indføres en overgangsbestemmelse, der lader regler udstedt i medfør af de hidtidige bestemmelser forblive i kraft, indtil de ændres eller ophæves. Det indebærer, at regler, der på tidspunktet for lovens ikrafttræden er udstedt i medfør af bestemmelser, som ændres eller ophæves ved dette lovforslag, forbliver i kraft, indtil de pågældende forskrifter ophæves eller erstattes af nye forskrifter udstedt i medfør af regler fastsat i medfør af dette lovforslag.

Det foreslås i *stk. 5*, at de hidtil gældende regler i § 8, stk. 1, 4 og 5, § 28, stk. 1, 28, stk. 2, nr. 8 og 14, § 49, § 65, stk. 1, 2. pkt., § 72 a, stk. 1, § 72 b, stk. 1, § 72 d, stk. 1, § 72 f, stk. 1, § 85 a, § 89, stk. 2 og 3 i lov om elforsyning finder anvendelse, indtil slutregnskabet for de offentlige forpligtelser (PSO) er opgjort i 2. kvartal i 2022. Der er tale om, at elforsyningslovens regler om PSO-opkrævning, herunder de opgaver som Energinet, elhandelsvirksomheder og netvirksomheder har i forbindelse med PSO-opkrævning, finder anvendelse til om og med 2. kvartal i 2022, hvor PSO-slutregnskabet afsluttes.

Til brug ligeledes for afslutning af PSO-regnskabet foreslås i lovforslagets § 4, stk. 5, 2. pkt., at netvirksomhederne skal indsende ansøgning om udligning af nødvendige omkostninger til nettilslutning afholdt i 2021 inden den 3. januar 2022 og indsende ansøgning om udligning af nødvendige omkostninger til nettab, drift og vedligehold afholdt i 2021 inden den 10. januar 2022 for at kunne få udligning i henhold elforsyningslovens § 8, stk. 1, nr. 4 sammenholdt med § 67 i elforsyningsloven og § 30 i VE-loven samt regler udstedt i medfør heraf.

Det foreslås i *stk. 6*, at ansøgninger efter regler udstedt i medfør af § 9 a, i elforsyningsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 984 af 12. maj 2021, og som er

UDKAST

modtaget, inden denne lovs ikrafttræden behandles efter de hidtil gældende regler. Overgangsbestemmelsen sikrer, at der kan ske færdigbehandling af ansøgninger efter elforsyningslovens § 9 a, som ellers foreslås ophævet med dette lovforslags § 1, nr. 19, om fritagelse for at betale PSO.

Det følger af den foreslåede *stk.* 7, at regler om time- og årsbaseret nettoafregning, der er udstedt i medfør af § 8 b i lov om elforsyning (herefter elforsyningsloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 984 af 12. maj 2021, som ændret senest ved lov nr. 923 af 18. maj 2021, forbliver i kraft indtil de ophæves eller afløses af nye regler fastsat i medfør af denne lov. Bekendtgørelse nr. 1044 af 27. maj 2021 om nettoafregning for egenproducenter af elektricitet (herefter nettoafregningsbekendtgørelsen), er udstedt bl.a. i medfør af § 8 b i elforsyningsloven.

Formålet med den foreslåede overgangsbestemmelse er at sikre, at nettoafregningsbekendtgørelsen, der er udstedt i medfør af den gældende § 8 b i elforsyningsloven, der med lovforslagets § 1, nr. 18, foreslås ophævet, ikke bortfalder, men er gældende indtil de ophæves eller afløses af forskrifter udstedt i medfør af andre regler.

Overgangsreglen i *stk.* 7 skal ses i sammenhæng dette lovforslags § 6 g, der giver klima-, energi- og forsyningsministeren bemyndigelse til at fastsætte nærmere regler om nettoafregning for egenproducenter og lejere. Det forudsættes således, at de regler, der er udstedt i medfør af § 8 b i et vist omfang vil blive ophævet eller afløst som udmøntning af den foreslåede § 6 g.

Det foreslås i *stk.* 8, at en netvirksomhed senest fra den 31. december 2022 skal frisætte data i medfør af § 22, *stk.* 1, nr. 8, i elforsyningsloven, som affattet ved denne lovs § 1, nr. 35.

Med forslaget lægges op til en indfasning af den foreslåede nye forpligtelse i § 22, *stk.* 1, nr. 8, i elforsyningsloven, jf. denne lovs § 1, nr. 35, hvorefter netvirksomheder vil skulle frisætte data ved at offentliggøre anonymiserede målerdata vedrørende elforbrug og elproduktion og anden relevant data, som netvirksomheden indsamler som led i at efterkomme sin forpligtelse i medfør af *stk.* 3, 1. pkt. Indfasningen skal senest være afsluttet den 31. december 2022.

Forslaget til denne overgangsbestemmelse skal for det første ses på baggrund af, at der vil være behov for en overgangsperiode for at få de nødvendige rammer for den praktiske implementering af den nye forpligtelse på

plads, eksempelvis implementering af anonymiseringsteknikker eller af en platform for offentliggørelse. For det andet er forslaget begrundet af den fleksibilitet, som en indfasning giver. Således kan det ikke udelukkes, at nogle netvirksomheder kan være tidligere klar til at opfylde forpligtelsen end andre netvirksomheder. Det kan også vise sig, at netvirksomhederne kan være klar til at frisætte nogle typer data, f.eks. forbrugs- og produktionsdata, inden andre typer for data lægges ud, f.eks. oplysninger om de anlæg, eksempelvis varmepumper, der er tilsluttet målepunktet. For det tredje skal forslaget til nærværende overgangsbestemmelse ses på baggrund af, at der vil være tale om en løbende forpligtelse, hvor netvirksomhederne løbende vil skulle offentliggøre og opdatere anonymiseret målerdata og anden relevant data som nærmere beskrevet i bestemmelsen.

På denne baggrund medfører forslaget, at det første sæt data svarende til de data, som en netvirksomhed i medfør af forslag til § 22, stk. 1, nr. 8, i elforsyningsloven er forpligtet til at offentliggøre i anonymiseret form, senest skal være offentliggjort og blive opdateret fra den 31. december 2022. Forslaget vil dermed give en netvirksomhed mulighed for, at offentliggøre og opdatere et partielt eller fuldt datasæt bestående af anonymiserede data inden denne dato. Forpligtelsen i § 22, stk. 1, nr. 8, skal dog fuldt ud efterkommes fra senest den 31. december 2022. Dette vil navnlig også indebære, at anonymiseret data efter dette tidspunkt lægges løbende op og opdateres, således at oplysningerne om anonymiseret målerdata og anden relevant data som nærmere specificeret i bestemmelsen, frisættes løbende.

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

<i>Gældende formulering</i>	<i>Lovforslaget</i>
	<p style="text-align: center;">§ 1</p> <p>I lov om ..., jf. lovbekendtgørelse nr. ... af ..., som ændret ved lov nr. ... af ..., foretages følgende ændringer:</p>
§ X. ...	1. § X affattes således: »§ X. ...«.
	<p style="text-align: center;">§ 2</p> <p>I lov om ..., jf. lovbekendtgørelse nr. ... af ..., som senest ændret ved lov nr. ... af ..., foretages følgende ændringer:</p>
§ X. ...	1. ...
	<p style="text-align: center;">§ 3</p> <p>I lov om ..., jf. lovbekendtgørelse nr. ... af ..., som ændret bl.a. ved lov nr. ... af ... og senest ved lov nr. ... af ..., foretages følgende ændringer:</p>
§ X. ...	1. ...